hymy

HYMYLEHTI PUHUU ASIAT HALKI

11/marraskuu 1973 2:90 Skr 3:75 (inkl. moms)

URSULA RAINIO LÄHIKUVASSA

JATKOAIKAA PRESIDENTIN ENNAKKOVAALEILLE

Väliaikatulokset tässä numerossa

"PANKKIROSVO" TESTASI PAPPEJA

KIPAKKA KEIHÄNEN SAUNASSA

sosiaalitoimiston salaiset paperit vapailla markkinoilla

Vantaan sosiaalivuoto osoittaa, ketkä intimiteettisuojaa todella tarvitsevat!

Teksti: JAAKKO S. TOIKKA
Kuva: PEKKA KUPARINEN

Sosiaaliturvan ihmeistä voitaneen keskustella kun Vantaan sosiaalitoimisto toistuvasti jakaa toimeentuloavustuksia omilla autoilla huristeleville asiakkailleen. Yksilönsuojasta sen sijaan on syytä keskustella kun saman toimiston salaiset asiapaperit ilmestyivät kaupiteltaviksi ''vapaille markkinoille'. Mutta voidaanko puhua enää yksilönsuojasta, kun yhden sosiaalitoimiston salaisista papereista on toimitukseen vuotanut noin 300 yksityisen ihmisen kohtalo. Sosiaalilautakuntien toimintaa valvoo Sosiaalihallitus, joka ilmoittaa, että vuotoja ei tapahdu.

Liikemiehen kotona on ollut melkoisia ristiriitoja. Yhteinen taival vaimon kanssa on kariutumassa, vaikka ulkoiset näkymät ovat olleet mitä parhaat. Nelihenkinen perhe on jo jonkin aikaa asunut Vantaalla, missä perheellä on omalla 1003 m^2 tontilla kuuden huoneen asuinkiinteistö.

Taloudellisesta menestyksestä kielii kateellisille naapureille uudenkarhea Saab.

Tuskin kukaan olisi voinut kuvitella, että tuon perheen toimeentulo saattaisi kesken kaiken olla Vantaan sosiaaliviranomaisten auttavan käden varassa.

Niin kuitenkin kävi kun lääkekulut ja vaimon avioeroaikeet koettelivat perheen taloutta.

Tapahtuma kirjattiin pykäläksi 846 Vantaan sosiaalilautakunnan huolto-osaston kokouksessa maaliskuussa 1972. Tuo kokous ehdotti hyväksyttäväksi rouvan saaman ennakon toimeentuloavustukseksi.

Mikäli kaikki olisi mennyt säädetyllä tavalla niin tapaus olisi hautautunut diarioihin sosiaalilautakunnan toimesta, eikä yksikään ulkopuolinen vantaalainen olisi voinut aavistaa Saab-perheen vaikeuksista tätä lukua.

Jossain kuitenkin klikkasi ja yksilönsuojaa retkautettiin pahemman kerran.

260945

Tuo numero on henkilötunnus. Se on numerosarja joka viitoittaa yksilösuojan kohtaloksi yhä kapeamman pohjan, kunnes koko yksilönsuoja katoaa vain menneisyyden termiksi.

Henkilötunnus 260945 kertoo nuoresta miehestä, joka on koulutettu tämän ajan hengen mukaan.

On naimisissa ja asuu kuninkaallisten maisemien Hakunilassa, keskellä tulevaisuuden kerrostaloslummia.

7. 3. 1972 tämä rakennustyöläinen anoi Vantaan sosiaalitoimistosta avustusta toimeentuloonsa.

Vantaan sosiaalilautakunnan huolto-osaston, sosiaalitoimiston neuvotteluhuoneessa pitämän kokouksen, salaiseksi säädetty pöytäkirja kertoo pykälässään 886 tapauksen lisäperustelusta, ennakkopäätöksestä ja tehdystä ehdotuksesta seuraavaa:

''Mies on ollut pakkolomalla 19. 2. -72 lähtien. Ei ole

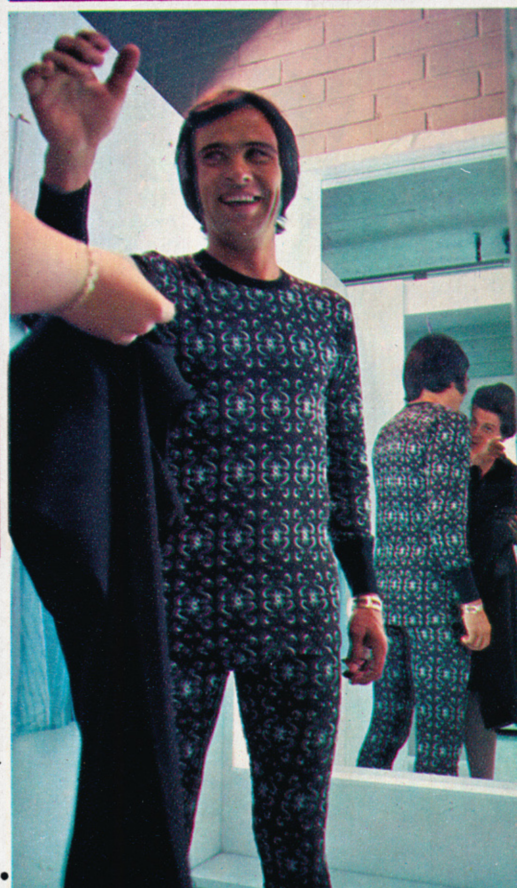
KÄÄNNÄ

Mexico/1052

Hakkapeliitta/1367 housut
1467 paita

Skorpioni/1040

Vaimo. Miehesi riisuutuu myös toisten nähden.

Sinun silmissäsi hän on aina yhtä suloinen.
Mutta mitä luulet hänen tuntevan, kun hän riisuutuu kavereidensa nähden?

Osta sinä hänelle uudet Hyvonit.

HYVÄNNÄKÖISET
Hyvonit istuvat hyvin. On monia hyviä värejä ja kivoja kuvioita.

HYVÄNLAATUISET
Hyvonit tutkitaan tarkoin ennenkuin ne päästetään tehtaalta maailmalle. Jokainen tuote kestää ja pysyy hyvänä pesusta pesuun.

HYVÄNTAPAISET
Hyvonit voi nopeasti pesaista vaikka joka ilta: on helppo olla siisti.

Hyvon yllä Hyvon olla

salaiset

hakenut muuta työtä kun odottaa että ent. työpaikkaan tulisi kutsu. Vaimo on hakenut Hakunilan alueelta siivoustyötä, mutta ei ole onnistunut. Tammi - helmi - maaliskuun vuokrat ovat maksamatta. Mies saa vak. yhtiö Pohjolasta korvausta ent. liikennevahingon vuoksi 159,20 mk + 168,75 mk vuosi nelj. On saanut ennakkona joulukuussa tammi-maaliskuun korvaukset tälle vuodelle. Jatkosta ei ole tietoa ennenkun selvitys 1971 vuoden tuloista on vakuutusyhtiöllä. Norm. muk. menot ovat 625 mk/kk + sairauskulut. **Ennakkona** annettu 7. 3. -72 20 mk toim. tul. sekä 8. 3. -72 77 mk toim. tul. **Ehdotus:** Ennakko hyväksytään. Myönnetään norm. muk. avustus, korkeintaan maaliskuun loppuun saakka.''

Samasta pykälästä löytyy tiedot siitä että kyseinen rak. työl. omistaa 64-mallisen Austin Minin.

Sosiaalilautakunta tietysti tietää mitä tekee, mutta ulkopuolinen voisi tässäkin tapauksessa lausahtaa, että ennen mies sosiaaliapua syöpi, kun Mininsä myöpi.

Se, että ulkopuolinen pääsee asiasta jotain lausahtamaan osoittaaa että kaikki ei ole mennyt säädetyllä tavalla. Jossain taas klikkasi ja yksilönsuojaa retkautettiin pahemman kerran.

Siviilisääty nm | Henkilötunnus 040449
266 | Nimi [redacted] | Osoite 01760 Seutula [redacted]
Ammatti Sumuttaja
Anomus ja sen päiväys 6.3.72 Anoo toimeentuloavustusta.
Perheen suur. 04 | Tulovajaus tilapäinen
Lisäperustelut, ennakkopäätös ja ehdotus
Hakijan raitioti... alkanut peruspa... Saanut tiliä v... kuun vuokraan... Seuraava tili... Ennakkona an...
Ehdotus: Hyv...

Siviilisääty nm | Henkilötunnus 060441 [redacted]
1052 | Nimi [redacted] | Osoite 01350 Hiekkaharju [redacted] | Pääsyy 9
Ammatti opiskelija | Omaisuus Neckar 770/67
Anomus ja sen päiväys 15.3.72 toimeentuloavustusta, vuokraa ja sähkökuluja
Tulovajaus 877mk vaihtelee
...n Teknillisessä opistossa ja valmistuu toukokuussa. ...intolainat loppuneet. Vmo ei ole voinut mennä ... Perheen normin mukaiset menot 1.4.72 al... ...mistuki tarkistuksessa. ... 91mk. ...mukainen avustus 27.3.

886 | Nimi [redacted] | Siviilisääty nm | Henkilötunnus 260945
Ammatti rak.työl. | Osoite [redacted]
Anomus ja sen päiväys 7.3-72 mies anoo avustusta toimeentuloon
Perheen suur. o3 | Tulovajaus ei tuloja
Lisäperustelut, ennakkopäätös ja ehdotus
Miehen työpaik... lähtien... tulisi k... ei ole o... Mies saa v... 159,20 mk... tammi-maali... ennekun sel... menot ovat 6... toim. tul. s... Myönnetään no...

Henkilötunnus 160138 | Siviilisääty nm
Osoite Helsingin pitäjä [redacted] | Pääsyy 7
846 | Nimi [redacted]
Ammatti liikemies | Omaisuus asuink. 6 h. tontti 1003 m², Saab -71
Anomus ja sen päiväys 14.2.72 vaimo anoo toimeentuloavustusta
Perheen suur. 04 | Tulovajaus ei ole
Lisäperustelut, ennakkopäätös ja ehdotus
Vaimon avioeroaikeitten takia mies ei antanut rahaa perheen toimeentuloon. Annettu ennakkona 14.2.72 lääkkeis. ja toimeentuloon 34 mk. Vaimo hakee eroa, tilanne kuitenkin rauhoittunut sen verran, että mies huolehtii perheestä taloudellisesti.
Ehdotus: Hyväksytään ennakko.
24.2.72 KT/...

Sumuttaja

Sumuttajan tapaus oli esillä Vantaan Läntisen kauppalantoimiston esityslistalla Vantaan huolto-osaston kokouksessa 15. 3. 1972.

Varsin nuori mies, henkilötunnus 040449.

Salaisiksi tarkoitetut asiakirjat kertovat, että tämä Fiat h-auton (UM -67) haltija on anonut toimeentuloavustusta. Rahat ovat loppuneet kun mm automaksuun (osamaksulla ostetun auton kuukausierä) on mennyt 158 mk.

Toimeentuloon on annettu ennakkona 108 mk ja kokous ehdotti että tuo sosiaalitoimiston antama ennakko hyväksyttäisiin.

Se sumuttajasta ja salaisesta pykälästä 266.

Neckar 770/67

Neckar 770/67 on neljän hengen auto. Pieni takatuuppari, jota tässä tapauksessa ajelee hiekkaharjulainen opiskelija.

Salainen pöytäkirja N:o 9/1972 on taltioinut opiskelijan uraa pykäläänsä 1052. Tulevaisuuden kaupallisissa ja salaisissa rekistereissä hän löytynee tunnuksella 060441.

Maallikko tulkitsisi salaisen pykälän 1052 tietoja siten että kyseessä on nuori opiskelijaisä, joka nauttii asumistukea mutta joka silti tarvitsi toimeentuloavustusta, vuokraa ja sähkökuluja varten sosiaalitoimiston karttuisaa kättä.

Raha oli tarpeen, sillä muutenhan voisi auton omistaminen käydä kyseenalaiseksi.

Tilastollinen pääsyy 9, tilastollinen perheen koko 04, tilastollinen tulovajaus 877 mk, vaihtelee.

Rahaa tuli, ja jatkuvuus avustusten suhteen taattiin normien mukaan kokouksen ehdotuksessa.

Salainen pykälä 1052 päättyy ehdotuksen tekijän nimikirjaimiin MV/HH.

Siis salaisen? Kuinka salaisen?

Kuten huomaamme eipä kuinkaan salaisen.

Asiakirjojen julkisuudesta annetut määräykset eivät Vantaalla pelanneet käytännössä.

Jossain klikkasi ja yksilönsuojaa retkautettiin.

Sosiaalihallitus valvoo

Nämä edellä tulkitut neljä salaista tapausta suomalaisen sosiaalitoiminnan kentästä ovat pisara valtavasta vuodosta.

Ne ovat vain pieni näyttö, jotta voimme konkreettisesti osottaa vuodon todella tapahtuneeksi. Toimituksen käsiin on tullut lähes kolmesataa ihmiskohtaloa, jotka kaikki olisivat kuuluneet sen yksilönsuojaksi rakennetun salaisuuden verhoon, joka määritellään laissa sosiaalihallinnosta ja laissa yleisten asiakirjojen julkisuudesta.

Sosiaalilautakuntien toimintaa valvoo Sosiaalihallitus.

Sosiaalihallituksesta ilmoitettiin että vuotoja ei tapahdu, ja että kyseessä ei ole kovin polttava ongelma, koska ''ainakin isoimmissa kunnissa ollaan tarkkoina''.

Siinä suhteessa nyt paljastamamme vuoto valaisee suomalaista huolto-avun kenttää, että ilmeisesti yhä useampi suomalainen mieluummin syö sosiaalileipää kuin myy peltilehmänsä.

Samoin on todettavissa että hämmästyttävän suuri osa sosiaalitoimistossa asioivista kuuluu nuoriksi katsottavaan ryhmään.

Se tästä Vantaan vuodosta. Miten vuoto on päässyt tapahtumaan ja ketkä ovat syyllisiä?

Kysymys johon toivottavasti sosiaalihallitus polkaisee vastauksen esiin.

Ehkäpä kyseinen virasto silloin toteaa että ongelma on sittenkin polttava. □

INTIMITEETTISUOJA JA VAROITTAVAT ESIMERKIT

Nimimerkki Bengt-Johan Berg julkaisi Hymylehden numerossa 9/1972 artikkelin MENEVIEN ISIEN NARKOMAANITYTTÄRET. Artikkelin oli kirjoittanut kuvamme esittämä David Hasán. Artikkelia on käsitelty julkisen sanan neuvostossa ja sitä on käytetty aseena pyrittäessä karsimaan "intimiteettiä loukkaavien lehtien" sananvapautta. David Hasán kertoo nyt, miksi hän kirjoitti artikkelin menevien isien narkomaanityttäristä. Olkoon tämäkin kirjoitus lisänä keskusteltaessa intimiteettisuojasta.

Kuva: VEIKKO LINTINEN

Vielä ei ole lakia, joka pakottaisi lehtiä karsimaan totuuden palstoiltaan. Vielä ei ole lakia, joka pakottaisi lehdet täyttämään sivunsa siirappijutuilla, joita tehdään tilauksesta niille, jotka tahtovat ihmisten tietävän julkisivuidyllistään sen, minkä he haluavat kertoa. Vielä voi suorasanainen julkaisu kertoa totuuden ihmisistä, jotka muodostuvat yleisön esikuviksi.

Kun artikkelin luontoista reportaashiani menevien isien narkomaanityttäristä riepoteltiin julkisen sanan neuvostossa, tahdottiin suojata kahta mukamas viatonta tyttöä, jotka olivat joutuneet pahojen ja rahanhimoisten lehtimiesten uhreiksi.

Artikkeli luokiteltiin myyväksi kamaksi.

On toinenkin näkökohta. Tärkeämpi.

Maamme kansalaiset haluavat mielellään tietää, miten johtavat miehet ja naiset hoitavat pienet asiansa. Pienten asioiden hoitaminen antaa tietoa siitä, minkälaisia kykyjä näillä ihmisillä on hoitaa kaikkia kansalaisia koskevia suuria asioita. Jos artikkelini oli myyvä, oli se sitä siksi, että ihmiset haluavat tietää johtajiensa kyvyt, ei siksi, että lehti olisi luonut markkinoita yksilöiden kustannuksella.

Artikkelistani on tehty kanteluja ja siitä on luotu kuva, jonka mukaan kahden nuoren tulevaisuus on pilattu. Kannelleet herrat eivät ole kyenneet kieltämään jutussa esitettyjen tosiasioiden totuudellisuutta. He ovat alusta saakka tienneet, kuka kätkeytyi Bengt-Johan Bergin nimen taakse. He ovat tienneet myös, että minulla on näyttöä esittämilleni väitteille. Siksi vedottiin kahden nuoren tulevaisuuteen. Silti ei otettu huomioon, että pieni maailmamme on näiden kin kahden ihmisen ympärillä aika moniarvoinen.

Isien ja äitien yhteiskunnallinen asema vaikuttaa suoranaisesti lasten vaikutusmahdollisuuksiin omissa pienissä seurapiireissään. Jos isät ovat ministereitä ja kansanedustajia, saavat lapset suuremman arvonannon kuin heidän omat kykynsä edellyttäisivät. Heistä tulee esimerkkejä omille ystävilleen aivan samoin kuin heidän isänsä ovat esikuvia vanhemmalle sukupolvelle. Jos menevillä isillä on narkomaanityttäriä, voitaneen katsoa aiheelliseksi, että vastuuntuntoinen lehti ilmoittaa lukijoilleen, ettei kaikki se, mikä tulee ylhäältä, aina ole tervettä ja hyvää.

Päivälehdet julkaisevat päivittäin rikosuutisia, joissa työmies NN on taas saanut rikoksen uusijana kahden vuoden tuomion törkeästä nappivarkaudesta. Nämä uutiset eivät koskaan loukkaa kenenkään intimiteettiä, koska uutisia julkaisevat arvossapidetyt lehdet arvottomista ihmisistä. Ne eivät ilmoita sitä, että Helsingin raastuvanoikeus on tuominnut ent. ministerin pojan puoleksi vuodeksi vankilaan huumerikoksista. Kuitenkin näin on käynyt. Ja kuvaan tietenkin kuuluu, että tuomio muuttui korkeimmissa oikeusasteissa 200 markan sakoiksi. Tällaiset todella varoittavat uutiset joutuvat intimiteettihysterian alaisiksi, vaikka ne voisivat ehkäistä huumeiden leviämistä tehokkaammin kuin kohtuuttomat tuomiot.

''Julkkisten lasten'' huonot tavat ovat huonoja esimerkkejä, jotka pesiytyvät kotiensa välityksellä näitä lapsia kunnioittamaan oppineiden tovereiden keskuuteen. Menevien isien lapsilla on useimmiten hyvät mahdollisuudet saada kriittisissä tilanteissa hoitoa jopa ulkomailla saakka. Tavalliset lapset saavat vain vaikutteita heistä, ja tämäntapaiset vaikutteet johtavat vähitellen umpikujaan, jossa vankilakierre on ainoa tulevaisuuden näkymä.

Edes kuninkaallinen Englanti ei pyri suojaamaan hallitsijaperhettä laeilla, jotka estäisivät kertomasta näiden törppöilyistä. Kun prinsessa Anne on käyttäytynyt liikenteessä väärin, eivät isi ja äiti nosta mekkalaa niitä lehtiä kohtaan, jotka kertovat prinsessan hurjasteluista. Meidän maassamme sen sijaan luodaan nykyisten ja entisten ministerien perheistä pyhempiä lehmiä kuin kuninkaallinen perhe perinteitä ja titteleitä kunnioittavassa Englannissa.

Ihmisen julkinen arvo on kuitenkin suhteessa hänen vastuuseensa julkisuutta kohtaan. Jos hän häpeäpilkkujaan peittelee, hän tuskin kokee vastuuta mitään muuta kuin itseään ja asemaansa kohtaan.

Nuorten maailmassa joku nuori ministerintytär tai -poika on suuri vaikuttaja, moni koulutyttö ja -poika seuraa tällaisen menevän isän lapsen jalanjäljissä, ja harvalla on näiden mahdollisuuksia aina tippua jaloilleen. En usko, että loukataan kenenkään kotirauhaa silloin, kun maailmaa varoitetaan siitä, ettei kaikki mitä ruotsinkieliset harrastelevat, ole terveellistä. Kun ruvetaan lyömään niitä, jotka puhuvat totta eivätkä halua vaieta, pitäisi nähdä oma julkinen vastuu omasta julkisesta asemasta. Vastuuta pitäisi riittää myös itselle silloin, kun havitellaan toisten luottamusta.

Puhuttakoon siis asioista niin kuin ne ovat. Silloin jokainen tietää, mitä tekee, eikä seuraa silmät ummessa niitä, joilla on hyvät nimet, mutta huonot tavat.

DAVID HASÁN

HYMY KERTOI SEN JO VIIME VUONNA

Hymylehti on aina ollut vaara hämärämiehille ja heidän puuhilleen tässä maassa — ja lupaa olla vastaisuudessakin.

Viime vuonna Klaus Bremer, nyt Vip-lehden päätoimittaja, kertoi Hymyssä joitakin 'intiimejä' asioita vartioimisliikkeistä.

Yksi vartioimisliike nosti Hymyä vastaan oikeusjutun, koska olimme penkoneet heidän intimiteettiään hieman liian syvälle — heidän mielestään. Nyt samaisen liikkeen henkilökunnasta on seitsemän pidätetty toimessa tehtyjen varkauksien takia. Rikospoliisi pitää paljastunutta tapahtumasarjaa törkeänä ja valittaa, että vartioimisliikkeitä koskeva asetus vuodelta 1944 on vanhentunut. Hymylehti totesi julkisuudessa tuon vanhentuneisuuden ja sen mukanaan tuomat epäkohdat jo viime vuonna.

Oikeusministeri Matti Louekoski kiinnitti loppukesästä huomiota samaan asiaan, siihen miten Suomeen on syntynyt uusi virkapuvuissa ja susikoirien kanssa kulkeva ammattikunta, jonka oikeudet ja velvollisuudet ovat täysin määrittelemättä.

Surkuhupaisalta tuntuu, että pidätettyjen vartijoiden työnantajana olleen vartioimisliikkeen johtaja ikään kuin omaa liikettään puolustellakseen toteaa lehtihaastattelussa: "Tiedän erään liikkeen, jonka palveluksessa on henkirikoksesta kuritushuonetuomion kärsinyt mies.''

No, ehkäpä raastuvassa tavataan.

VEIKKO KOSKI

ON IHME, JOS JOKU VIELÄ KUOLEE PIMEÄLLÄ

Tuli upea muovikansio täynnä heijastinasiaa. Asia on hyvä, mutta kovin vähäiseltä tuntuu liikenneturvallisuustyön tehokkuus, kun heijastintietouden tutkimiseksi ja levittämiseksi on täytynyt perustaa erityinen heijastintoimikunta. Sen puheenjohtajana on Arno Linnoila. Operaatiossa Heijastin -73 ovat mukana Autoliitto, Enemmistö ry, Kouluhallitus, Liikenneministeriö, Liikenneturva, Liikennevakuutusyhdistys, Liikkuva Poliisi, Suomen 3M Oy, Suomen Punainen Risti, Talmutuote Ky ja Vateva.

Kansion tekstipuolen aloittaa liikenneministeri Pekka Tarjanne. Hän toteaa mm.: — Valtiovallan pitkän tähtäimen ohjelmassa on pyrkimys erottaa eri liikennemuodot omille kulkuväylilleen. Tämän päämäärän tavoittaminen vie kuitenkin aikaa ja sitä odotettaessa on erityisesti korostettava heijastimen käyttöä kevyen liikenteen turvallisuuden lisääjänä.

Herra Linnoila puolestaan toteaa, että yhtenä jalankulkija-heijastimen edelläkävijämaana meidän on entistä tarmokkaammin huolehdittava siitä, että tätä tekniikan kehittämää suojalaitetta todella on saatavissa. . . jne.

Jos liikenneturvallisuutemme todella on pelkästään heijastimien varassa, kuten näyttää olevan, ostakaa nyt ihmeessä heti heijastin jokaikiselle perheenjäsenelle ja käyttäkää sitä myös aina pimeällä ja hämärissä. Älkää hätkähtäkö heijastimen hintaa, vaikka se maksaisi vain 1,50 markasta 8 markkaan. Täytyyhän valmistajien, kauppiaiden, huoltoasemien jne. tienata ja kukapa riskeeraisi elämänsä olemalla hankkimatta heijastinta.

Kun kaikilla heiluu heijastin, hei, niin hengissä pysytään. Kun ei vastuu elämästä sälyttyisi vain kokonaan jalankulkijoiden niskoille.

HANNU RAHKONEN

Tampere marraskuussa

NUMEROIHMINEN, JUURI SINULLE YKSILÖNSUOJA ON TARPEELLINEN

Tässä maassa on yli 4 500 000 inhimillistä tarinaa. Meidän käsissämme oli niistä tuonnoin 300.

Vantaan kauppalan sosiaaliapuanomuksia.

Jokaisesta maksamastamme veromarkasta kuluu huomattava osa sosiaaliapuun. Sosiaali- ja terveysministeriön budjetti on suurempi kuin minkään muun ministeriön.

Laki sosiaalihallituksesta ja laki asiakirjojen julkisuudesta säätävät sosiaaliapuanomukset salaisiksi asiakirjoiksi.

Vantaan salaiset asiakirjat kuitenkin vuotivat. Ja me tutustuimme niihin, koska meille kerrottiin että apua anovat ja myös saavat monet laiskuuden tähden työtä vieroksuvat. He elävät mieluummin verorahoilla kuin myyvät esim. autonsa.

Me tiedämme kaikki, että tässä maassa on tuhansia sellaisia ihmisiä, jotka eivät saa sosiaaliapua edes hätäänsä, saati sitten että he voisivat haaveilla omasta autosta.

Tänä syksynä on Etelä-Suomessa ollut vapaana tuhansia työpaikkoja. Vantaalla niitä oli syyskuun puolivälissä 910 ja suuressa naapurissa Helsingissä 8 861. Toisin on idässä ja pohjoisessa. Ei tule työtä eikä sosiaaliapua.

Me kerromme Vantaan tarinat sosiaalitunnuksilla emme nimillä. Nimiä emme suinkaan jätä julkaisematta siksi, että pelkäisimme puheita intimiteettisuojasta — tosiasiat ovat tosiasioita ja ne on voitava kertoa oikealla nimellä — vaan siksi, että Vantaan tapauksessa esiintyvät henkilöt ovat niitä joilla kaikki elämässä ei ehkä ole kunnossa. Miksi lyödä lyötyä, se ei kuulu periaatteisiimme.

Mutta: Tässä maassa on monia ns. julkisuuden henkilöitä, jotka haluaisivat että paksu intimiteettisuojan verho turvaisi heidät. Että tiedotusvälineet eivät voisi puuttua heidän tekemisiinsä eikä tekemättä jättämisiinsä. Inkeri Anttilan johtaman komitean intimiteettisuojamietintö on parhaillaan virkamiesten käsiteltävänä. Toivottavasti he uskaltavat palauttaa mieliinsä ne monet asiat, jotka puhuvat lehdistön suukapuloita vastaan.

Nämä Vantaan sosiaaliapuanomukset ovat jo rekisterissä samoilla numerotunnuksilla, jotka mekin julkaisemme. Rekistereiden kertomassa ei ole hiventäkään inhimillisyyttä. Suomalainen on yhä useammassa tapauksessa muuttumassa pelkäksi henkilötunnusnumeroksi, jonka ympärille tietokoneet janoavat yhä enemmän tietoja. Tietoja joiden pitäisi ehdottomasti kuulua intimiteettisuojan piiriin. Jo nyt noita tietoja myydään. Tulevaisuudessa ne ajautunevat kansainvälisten organisaatioiden tietopankkeihin. Juuri nämä numeroihmiset tarvitsisivat kaikkein kipeimmin intimiteettisuojaa — eivät herrat, narrit eivätkä jotkut hurmahenkiset poliitikot.

Toivottavasti tämä tarve todetaan ajoissa. Jokainen meistä tarvitsee yksilönsuojaa. Lehdistön suukapulointi ei sitä kuitenkaan tuo — päinvastoin.

290438-1630
VEIKKO KOSKI

hymy puhuu asiat halki

KUSTANTAJA LEHTIMIEHET OY, PUUTARHAKATU 16, 33210 Tampere 21
PUH. VAIHDE 931-33333. PAINOPAIKKA HERTSO OY, HELSINKI.

URPO LAHTINEN johtokunnan puheenjohtaja

HANNU RAHKONEN toimituspäällikkö

OSMO LAHDENPERÄ toimittaja

TIMO SUOSTE toimittaja

IRIS TUUNAINEN toimittaja

MATTI VEHVILÄINEN toimittaja

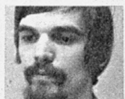
Erikoistoimitus Helsingissä
Linnanrakentajantie 2 B
00810 H:ki 81 vaihde 780 788

VEIKKO KOSKI vastaava päätoimittaja

VEIKKO ENNALA erikoistoimittaja

ERKKI WESSMAN toimittaja

JYRKI PAAVOLA taiteilija

HEIKKI SLADEY taiteilija

VEIKKO LINTINEN valokuvaamon esimies

ANTERO MAUNULA toimittaja

KARI VANHAPIHA toimittaja

OLLI TASANEN art director

JUKKA KUUSISTO valokuvaaja

HEIKKI Y. RISSANEN valokuvaaja

MAIJA HONKASUO toimituksen sihteeri

KARI LAAKSO valokuvaaja

TAIJA WALLI sihteeri

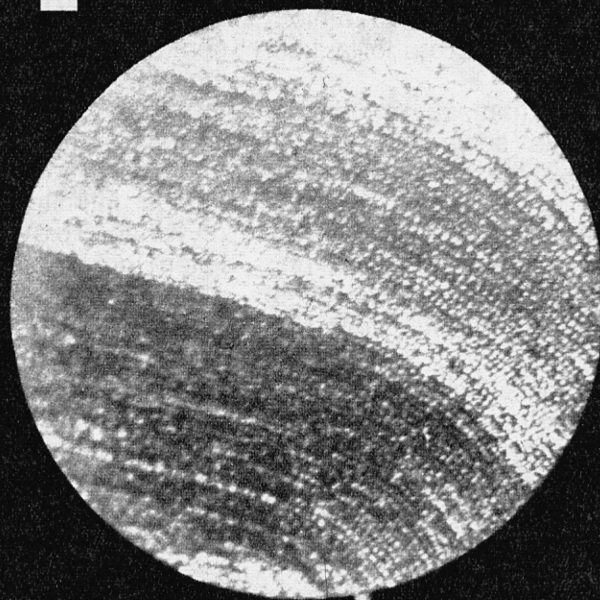
MATTI LAHTINEN toimitusjohtaja
ANTTI HONKASUO varatoimitusjohtaja
SEPPO SALOVAARA levikkipäällikkö
OLLI SIRENIUS levikkipäällikkö
ANTTI ARO myyntipäällikkö
MATTI WESSMAN ilmoituspäällikkö
MARJATTA UUTELA ilmoitussihteeri
RAUNO MÄNNISTÖ mainospäällikkö

Lehti julkaisee sitoumuksetta kuvia ja kirjoituksia. Hyväksytyistä maksetaan palkkio. Palautuspostimerkillä varustetut tarjoukset palautetaan, muita ei säilytetä. Lehti ei vastaa kadonneista käsikirjoituksista eikä kuvista.
Kansikuva: JUSSI POHJAKALLIO

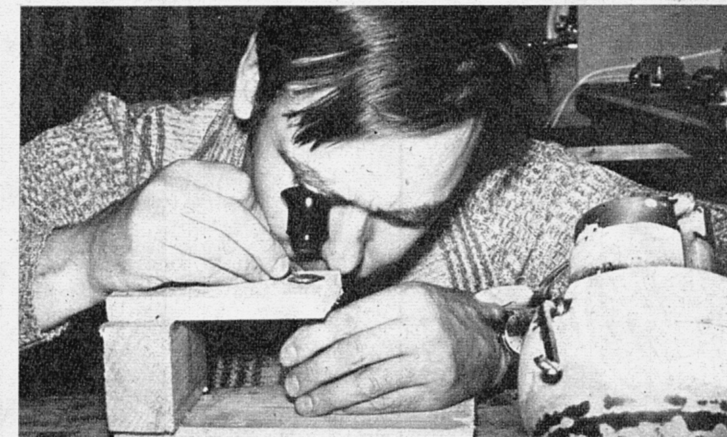
KAIVERTAJA RANTALAN ENNÄTYS LYÖTIIN

Nyt riitelevät maailman pienimmät asiat

Toukokuun numerossa kerrottiin imatralaisesta Veikko Rantalasta joka kaiversi pennin kokoiseen lantiin 1428 kirjainta. Silloin kysyttiin mitä järkeä tällaisessa näpertämisessä on. Vastaukseksi löytyi kaksi henkilöä jotka löivät Rantalan ennätyksen. Järkeä siinä siis on. Varsinkin kun Rantala palautti ennätyksen taas itselleen.

△ Hienomekaanikko Seppo Mustonen otti kaivertaja Veikko Rantalan haasteen vastaan ja kaiversi penniin 1 617 kirjainta. Haastaja kuitenkin yllätti: Hän oli tällävälin ehtinyt kaivertaa omaan penniinsä peräti 5 230 kirjainta.

▷ — Viitisentuhatta kirjainta pennissä nyt ei ole mikään ihme, sanoo kelloseppä Muukka. Hän on vakuuttanut kaivertavansa penniin 30 000 kirjainta, jos vain saa työtä varten apurahan. Aikaa näet kuluisi vähintään puoli vuotta.

Teksti:
OSMO LAHDENPERÄ
Kuvat:
H. YRJÄNÄ RISSANEN

Näin on siis todettu että Suomessa on jyrkästi ottaen kahdenlaisia sanoja:

Niitä joita käyttävät poliittisten ja taloudellisten valtarakenteiden huipulla olevat vastuulliset, sanoja jotka hädin tuskin valtakuntaan mahtuvat.

Sitten ovat kaivertajien sanat joita mahtuu pennin pintaan tuhansia ja joita ei paljain silmin näe.

Sanat ovat samoja mutta niiden häiriöalue erilainen.

Jos ajanlaskun alussa joku olisi osoittanut että keskeinen kristillinen litania mahtuu mainiosti muutaman neliömillimetrin alaan, olisiko sitä silloin yhtä hanakasti suurenneltu yli puolen maapallon.

Symbolinen viehätys on tietysti siinä että nykyisestä tuulenviemäpennistä voi kaivertajan jäljiltä lukea mikroskooppiset sanat:

''Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme . . .''

+ + +

Soitti hienomekaanikko **Seppo Mustonen** Helsingistä ja sanoi ottaneensa Rantalan haasteen vastaan sekä lyöneensä tämän ennätyksen.

Miten niin?

— 1 617 kirjainta penniin.

Paljonko Rantalalla oli?

— 1 428.

Mitä nyt aiot tehdä?

— Kuin niin?

Tai mitä kaiversit penniisi?

— Mitä tuli mieleen. Vangin laulun, Kummisedän sanat, Muistokirjoituksen autolle . . .

Millainen se on?

— Huomasin sen Valokuvaaja-lehdestä. Siinä lepäät ruosteinesi. Oli kerran suuruutesi aika, kiiltosi oli tärkeämpi kuin vaimoni vaatteet, renkaasi tärkeämpi lasteni jalkineita, moottorisi tärkeämpi omaa sydäntäni. Siinä lepäät raiskattuna, unohdettuna — entinen jumalani arvottomana. Rauha ruosteellesi.

Rantalalta meni puolisen vuotta ennätykseensä, paljonko sinulta?

— Viikon päivät, siis vapaa-aikoina.

Mitä muuta olet kaivertanut?

— En mitään.

Tarkoitan, tätä ennen?

— En mitään.

Siis et tätä ennen ole koskaan kaivertanut?

— En. Mitä nyt kynällä kirjoitellut.

Rantala sanoi työn olleen niin tarkkaa että kirjain piti kaivertaa sydämenlyöntien välillä. Miten sinulla?

— Ei siinä tarvitse pumppua pysäyttää.

Entä silmät, tulitko sokeaksi?

— En, mitä nyt nuppi oli kipee ensimmäisenä päivänä.

Lähdetäänkö yllättämään Rantala?

— Kyllä se sopii.

+ + +

Veikko Rantala yllätti meidät.

Haettiin hienomekaanikko Seppo Mustonen Pakilasta jossa hän asuu kaksi kertaa kahden metrin alivuokralaisasunnossa — sinänsä inspiroiva ympäristö mikrokaivertajalle.

Ajettiin pitkä ja varsin vaitelias matka Imatralle. Pienissä asioissa on vähän puhumista.

Luumusato näytti hyvältä Imatralla, puut olivat mustanaan luumuja, lintuja ja ihmisiä. Rantalan pihassa löi otsansa omeniin. Koputettiin ovea jossa riippui edelleen tuttu ilmapuntari, aasin häntä: jos häntä on märkä, sataa. Jos se heiluu, tuulee. Jos se on pudonnut maahan, on maanjäristys jne.

Rantala avasi oven.

Päivää, sanoimme, taisi mennä ennätys rikki. Tämä Mustonen Helsingistä on kaivertanut yli 1 600 kirjainta penniin.

— Ei se riitä, vastasi Rantala välittömästi, minulla on nyt 5 230 kirjainta!

Viisituhatta . . . Pihamaalla seisoi kolme ällistynyttä miestä. Valokuvaaja joka oli valmistautunut tallettamaan Rantalan hämmästyneen ilmeen, olisi saanut sen omalta naamaltaan.

— Mutta hieno homma että on muitakin alasta kiinnostuneita, sanoi Rantala.

+ + +

Tapaukset ovat kulkeneet suunnilleen seuraavasti:

Viime vuoden puolella kaivertaja Rantala luki jostain lehdestä pikku jutun että kotkalainen kultaseppä oli kaivertanut 800 kirjainta pennin kokoiseen hopeakolikkoon ja että se olisi jonkinlainen ennätys.

Hän otti sen haasteeksi, teki puoli vuotta töitä iltapuhteina ja kaiversi samankokoiseen lanttiin 1 428 kirjainta. Otti yhteyden Hymyyn joka teki jutun ja välitti Rantalan haasteen eteenpäin.

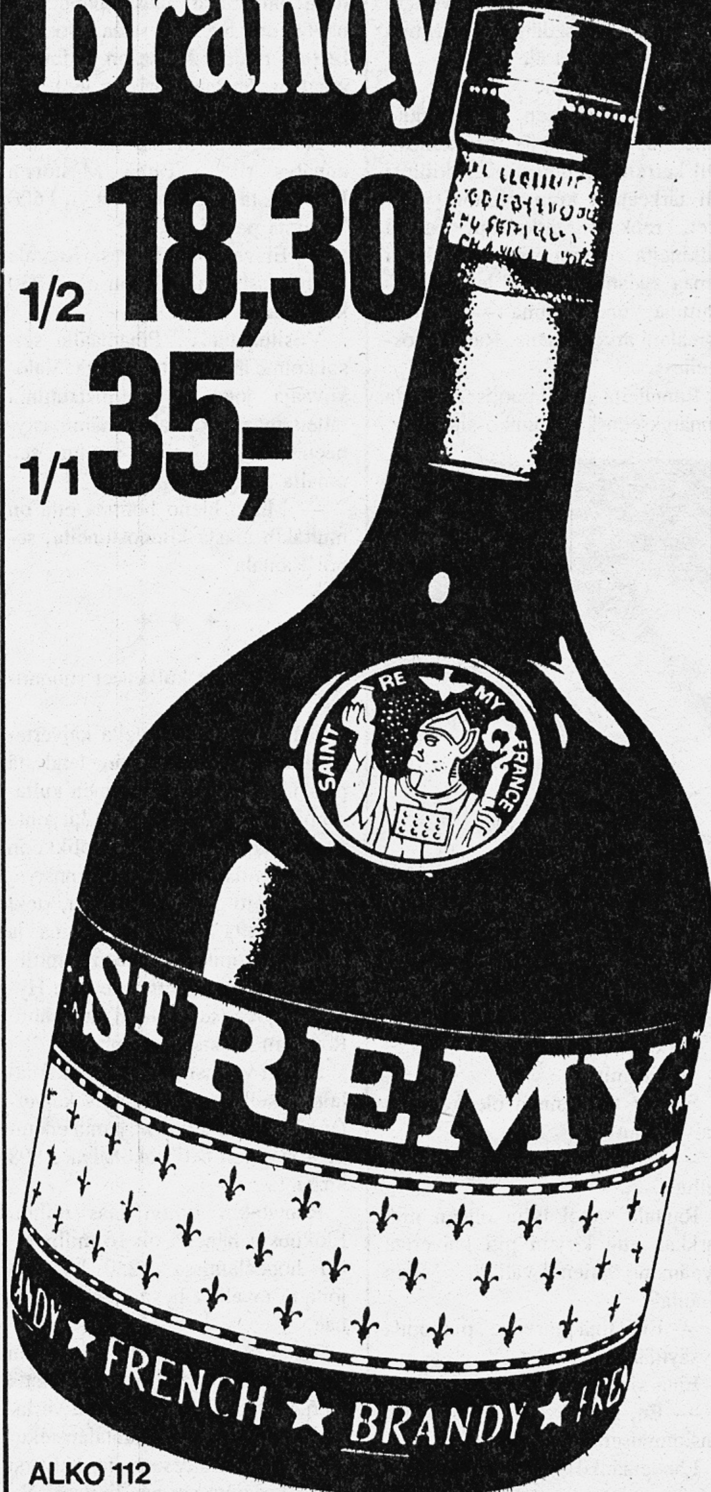
Siihen vastasi heti lappeenrantalainen kelloseppä Muukka kaivertamalla ensin kaksi kirjainta enemmän ja sitten heti kokonaista 3 808 kirjainta.

Rantalakin ryhtyi taas töihin. Elokuussa hänellä oli 16 millimetrin hopealantissa 5 230 kirjainta joita ei tavallisella suurennuslasilla näe.

Tästä titaanien — tai mikrobien — kaksinkamppailusta tietämättä hienomekaanikko Mustonen vastasi omalla tahollaan Rantalan alkuperäiseen haasteeseen ja kaiversi 1 617 kirjainta normaaliin tasaiseksi hiottuun penniin.

Sillä asialla olimme nyt, mutta kuten todettu, myöhässä. Ennätykset olivat ehtineet muuttua moneen otteeseen.

+ + + KÄÄNNÄ

Maailman pienimmät asiat

Rantala kaivaa esiin paperiliuskan joka on täynnä kirjoitusta: Isä meidän, Herran siunaus, Maamme... Liuska on miltei hänen mittaisensa.

Sen kaiken hän on kaivertanut penniin.

— Saisin siihen mahtumaan vielä 200 kirjainta mutta kun meni tunto sormienpäistä. Kuin olisivat palaneet. En enää tuntenut oliko kaiverrin kädessäni vai ei. Pari viikkoa kesti ennenkuin tunto palasi.

Hienomekaanikko Mustonen istui nojatuolissa ja tutki hieman vaisuna Rantalan ennätyskolikkoa.

Aiotko lyödä ennätyksen?

— Ainakin yritän.

— Minulta tämä on viimeinen raha, lupaa Rantala, näillä lukemilla menee näkö. Uutta rahaa en ryhdy tekemään mutta ne 200 kirjainta voin tähän lisätä jos tarvitaan.

Eli jos Mustonen tai joku muu kaivertaa yli 5 420 kirjainta, hän on tehnyt uuden ennätyksen tässä mikrokilpailussa jonka merkitystä en minä ainakaan ymmärrä.

— Jos niin ajatellaan, eihän koko elämällä ole merkitystä, selittää Rantala, noustaan aamulla ylös, joku venyttää markkaa...

... ja joku raapustaa penniin!

— ... heh niin.

Ammattitaitoa ja maaotteluhenkeä siinä ainakin on. Rantala tunnusti että jos oikein kunnian kysymykseksi menee, hän voi vielä pienentää kirjaimensa puoleen ja ahtaa penniin 10 500 kirjainta.

Se on jo niin pientä ettei sitä tarvitsekaan ymmärtää — sen enempää kuin miljoonien mikroeliöiden kuhinaa lätäkössä johon astuu.

Lappeenrantalaisen Muukan lupaus meni yli Rantalankin ymmärryksen: Muukka on sanonut kaivertavansa penniin 30 000 kirjainta — jos joku maksaa.

— Kymppitonnin se haluaa, sanoo Rantala. Jos olisi ylimääräistä, maksaisin hänelle. En usko siihen, ei se ole enää mahdollista kaivertamalla.

✦ ✦ ✦

— Kyllä minä teen sen, vakuuttaa kelloseppä **Muukka,** 30 000 kirjainta kaiverran jos saan apurahan. Rahastot voisivat nauraa hakemukselleni, mutta kun siihen pitäisi puoli vuotta kiinnittää, millä eläisin?

— Kaiverran siihen minkä tekstin vaan, vaikka YK:n lasten oikeuksien julistuksen. Tilaaja saa päättää.

— Kokeilin ja kyllä se mahtuu. Teen sen luupilla, ilman mikroskooppia koska mikroskooppi kääntää kuvan väärin päin.

Muukka sanoo että penni on hänelle liian ISO ala, kuin lakana, ei hän mielellään ryhdy sellaista aroa luuppi silmässä taivaltamaan.

Muukka on kokeillut huomattavasti pienempään alaan taitojaan: hän on kaivertanut neljän neliömillimetrin alalle nelosen numeroita 617 kappaletta.

— Nelonen on vaikeusasteeltaan keskiverto kirjaimista.

Kaksi kertaa kaksi milliä ja sen sisään 617 nelosta. Yhden millimetrin matkalle niitä mahtui 15. Havainnollistaaksemme: tämän lauseen perässä olevaan pisteeseen Muukka kaivertaisi nelosia 7 kpl.

Varsinaisessa mikrokaiverruksessa Muukka johtaa siis ylivoimaisesti. Hän haluaisi tietää mikä on ennätys tältä osin maailmassa, onko hänen saavutustaan kukaan missään ylittänyt?

Penniin ahtamisen ennätys on kuitenkin Rantalalla.

✦ ✦ ✦

Toukokuun juttumme jälkeen Rantala ja Muukka ovat käyneet keskustelua paikallisessa lehdessä hieman kirein sävyin. Radio ja televisiokin innostuivat usuttamaan herroja kilpailuun keskenään.

Muukka sanoi että Rantalan ensimmäinen ennätys edusti pelkkiä alkulukemia. Rantala taas ei uskonut että kollega Muukka pystyisi 30 000 kirjaimeen.

Nyt riitelevät maailman pienimmät asiat.

Ammattikirjoittajan kannalta kiista on hieman hämmentävä. Mitä ne oikein tarkoittavat yhä pienemmillä ja pienemmillä sanoillaan?

Muuttuisiko hämmennys miksikään jos he mikrokosmoksen sijasta lähentelisivät toista laitaa ja kirjoittaisivat Herran siunauksensa miljardien aurinkojen avulla makrokosmokseen, kuivaan kaikkeuteen?

Kyllä muuttuisi.

Herran siunaukset ja muut symbolifunktion väärinkäytökset näkyisivät selvemmin.

Ehdottaisinkin että jos kilpailu jatkuu, välineeksi otettaisiin kirjaimen sijasta numero, vaikeusasteeltaan keskiverto. Vaikka nelonen.

Se olisi filosofisesti vähemmän häiritsevää. □

Lattianhoito ei ole vaikeata eikä ikävää.
Sanoo Johnson, maailman kokenein kodinpuhdistaja.

Johnson New Glo-Coat
Itsekiillottuva vaha. Antaa kovan mutta kimmoisan, kulutusta ja likaa vastustavan pinnan. Vahausta voidaan paikkailla ja kulunutta pintaa ehostaa kiillottamalla. Sopii kaikille lattioille paitsi käsittelemättömille puulattioille.

Johnson Kombi
Pesuvaha, joka pesee ja kiillottaa lattiat samanaikaisesti. Irroittaa lian nopeasti ja tehokkaasti jättäen suojaavan kiiltävän pinnan hankaamatta. Kaikkien lattioiden paitsi käsittelemättömien puulattioiden nopeaan kunnostamiseen.

Johnson Bravo
Ensimmäinen lasinkirkas akryylivaha Suomessa — lasinkirkas pullossa ja lattialla. Akryylin ja metallisoinnin ansiosta vahapinnasta tulee erittäin sitkeä, pesua ja kulutusta kestävä. Sopii kaikille lattioille paitsi käsittelemättömille puulattioille.

Johnson Klear
Itsekiillottuva, täysin väritön vaha, joka ei koskaan kellasta lattioita. Metallisoitu, joten kiillosta tulee kova ja vettä sekä likaa hylkivä. Sopii kaikille lattioille paitsi käsittelemättömille puulattioille.

Johnson Emerel ja Super Emerel
Hoitavat sen ikävimmän työn — puhdistuksen ja vanhan vahan poiston — tehokkaasti ja nopeasti. Super Emerel metallisoitujen vahojen poistoon, Emerel muiden. Sopivat kaikille lattioille paitsi käsittelemättömille puulattioille.

Johnson Mattoshampoo
Heti käyttövalmis kuivavaahtotyyppinen maton puhdistusaine. Kaikenlaisille matoille. Ei sekoiteta veteen! Tunkeutuu aivan matonpohjaan ja sitoo itseensä lian, joka imuroidaan pois. Ei aiheuta kosteusvahinkoja eikä kutista mattoa.

Johnson Liquid Wax
Nestemäinen, kiillotettava vaha, jolla on hyvät puhdistavat ominaisuudet. Ainoa vaha, joka sopii käsittelemättömän parketin puhdistamiseen. Samoin se poistaa mustat korkojen jäljet ja muut tahrat useimmista lattianpäällysteistä.

Johnson Silicone Paste Wax
Kiinteä, kiillotettava vaha, jolla isoäitikin aikoinaan kiillotti lattiansa. Antaa kauniin, kestävän vahapinnan, joka silikonin ansiosta hylkii likaa ja vettä. Sopii useimmille lattioille — ja on ainoa oikea vaha käsittelemättömille parketti- ym. puulattioille.

Johnson
maailman kokenein kodinpuhdistaja

Teksti: ERKKI WESSMAN Kuvat: JUKKA KUUSISTO

Aarne Tarkas sai taiteilijana lempinimen Paukku-Arska. Nyt Paukku-Arskalla on perse auki kuin kuuden tuuman putkella. Hän on työkyvytön, mutta haluaisi tehdä työtä eläkkeen. Se ei kuitenkaan onnistu, koska hänen työvälineensä on kanissa. Hänelle jää sosiaalilautakunnan huoltoavustuksesta ruokarahaksi markka päivää kohti. Hän on siis loppusuoralla. Suomi ei häntä auta. Suomi kai haluaa hänestä sivistyshistoriaansa ties monennenko traagisen taiteilijakohtalon, uuden Aleksis Kiven ja Olavi Virran, uuden kärsimyshahmon, jolle kaikki apu tulee aina liian myöhään.

KÄÄNNÄ

Persaukinen Aarne Tarkas loppusuoralla

Aarne Tarkas loppusuoralla

Paukku-Arka astuu junasta entisen kotikaupunkinsa asemalaiturille, tulee kohti väsyneesti ihmisvirrassa ajelehtien, puristaa kättä ja katsoo silmiini. ''Tuntuu kuin tapaamisestamme olisi ikuisuus'', hän sanoo, ''niin paljon on ennättänyt tällä välin tapahtua''.

Astumme kadulle. Edessä on Tampere. ''Eipä se näytä paljon muuttuneen viime käyntini jälkeen'', sanoo Arska.

Niinpä niin, mikäpä Suomessa muuttuisi — ikuisuudessakaan.

Olimme tavanneet viimeksi uutena vuotena Palma de Mallorcalla. Espanjan talvi oli ollut tylyimmillään. Ulkona oli riehunut raivokas myrsky ja sateen vesijanat olivat valuneet hotellin ikkunoissa kuin kyyneleet.

Paukku-Arska itse oli juuri palannut sairaalasta, jossa häntä oli hoidettu 21 tuntia sokeritautikohtauksen takia. Inkeri-vaimo oli maannut vuoteella keuhkokuumeen kourissa. Molemmat olivat täriseet hataran hotellin kylmää kuin horkassa.

Kun olimme lähteneet Välimeren ''aurinkosaarelta'', oli hyvän uuden vuoden toivotuksessa ollut sateen alakuloisuutta, mutta myös hiven uskoa siihen, että kaikki vielä muuttuu Paukku-Arskalle ja hänen vaimolleen — parhaalle ja tärkeimmälle työtoverille — hyväksi. Kirjoituskone oli malttamatomana paperiliuska kidassaan odottanut sairasvuoteen vieressä käyttäjäänsä, Suomesta oli saatu lupauksia: pöllötelkkari ostaisi käsikirjoituksia, pitäisi kirjoittaa elokuvakäsikirjoitus, kesä olisi täynnä Suomen suloutta, turvallisuutta ja työtä katajaisen kansan viihdyttämiseksi . . .

Ne olivat olleet vain haaveita, vain saippuakuplia, jotka särkyivät niin kuin Suomessa haaveet usein särkyvät elämän koviin tosiasioihin, realiteetteihin, lunastamattomiin lupauksiin, suomalaisuuteen.

Paukku-Arska Tarkas tuli loppusuoralle. ''Minulla on ollut niin vaikeaa, että olen nähnyt suoranaista nälkääkin'', hän sanoo. ''Mutta kyllä minä vieläkin pystyisin, ei minun ammattitaitoni ole vähentynyt.''

Tarina lyhykäisyydessään on monien onnettomien pikkusattumusten surkea summa.

Viime syksynä Tarkas ja hänen vaimonsa ostivat neljän kuukauden valmismatkan Mallorcalle. He arvelivat, että voisivat parhaiten työskennellä saadessaan olla turistihotellin täysihoidossa neljännesvuoden 3600 markan hintaan. Pöllötelkkari oli luvannut ottaa ohjelmistoonsa sarjanäytelmän Tarkasten kynästä, muuan filmikäsikirjoitus piti myös toteuttaa. Vaikka lähtijöillä ei ollutkaan ylimääräistä rahaa kuin tonnin verran, he arvelivat lupausten pitävän paikkansa ja tilaajien maksavan huutonsa heti, kun apua pyydettäisiin.

Kun Tarkas sitten oli käyttänyt rahansa, sähkötti hän Suomeen: OK — lunastakaa lupauksenne, lähettäkää rahaa. Vastaus oli odottamaton: toistaiseksi tilattuja käsikirjoituksia ei otetakaan ohjelmistoon eikä myös makseta.

Tilanne oli takakaarteelta avautuvan loppusuoran ensimmäinen esimaku.

Pahaksi onnekseen sai Paukku-Arska vielä sokeritautikohtauksen, kooman. Siihen kuolee, ellei saa lääkärinapua. Oli pakko turvautua espanjalaiseen sairaalaan. Ja ne ovat tunnetusti kalliita. Tälläkin kertaa lasku 21 tunnista huippasi 500 suomalaiseen markkaan.

Kun rahaa ei ollut, antoi Inkeri Tarkas passinsa sairaalalle pantiksi.

Samaan aikaan lisääntyi Tarkasten velka hotelli Jumbo Parkille, kansallisuuksien baabelille, turistitehtaalle.

Maaliskuussa alkoi Tarkasten kotiinpaluun päivä lähestyä. Rahaa vain ei ollut hotellin ja sairaalan laskujen hoitamiseen. Mitäpä tehdä? Ei muuta kuin puhelu Madridiin, jossa sijaitsee Suomen suurlähetystö. Tämä instanssi löysi Paukku-Arskan saamattomia tuloja Suomesta viidensadan verran. Sillä saatiin rouvan passi sairaalasta. Hotellilaskun pantiksi Arska jätti panttiin matkatelevisionsa. Televisio on edelleen hotelli Jumbo Parkissa.

''Näin me pääsimme lähtemään'', kertoo Tarkas. ''Tulimme Suomeen myöhään illalla. Meillä piti olla Olarissa asunto, mutta kun iltakymmeneltä saavuimme sinne, saimme ilmoituksen ettei asuntoa olekaan.''

Paukku-Arska oli pari yötä tuttavissa, panttasi sitten kameransa ja kirjoituskoneensa sekä meni vaimoineen matkustajakotiin asumaan.

''Vaimo pääsi sukulaisiin parin päivän kuluttua ja minä jäin yksikseni matkustajakotiin'', Tarkas kertoo. ''Yksi petipaikka neljän hengen huoneessa maksoi 15 markkaa. Kun rahat loppuivat, ei auttanut muu kuin mennä sosiaaliviraston avustusjonoon. Avustusta sain 16 markkaa päivää kohti. Ruokaa varten jäi markka ja päivä.''

Tätä menoa kesti kolmisen kuukautta. ''Oli täysin käsittämätöntä, miten saatoin pärjätä. En tajua sitä vieläkään. Jollakin hemmetin tavalla minä aina sain keploteltua sen verran rahaa, että sain halvinta mahdollista ruokaa.''

Eräänä päivänä tuli Inkeri-vaimo käymään matkustajakodissa. Paukku-Arska oli aivan sekavassa tilassa. ''Oletko ottanut insuliinisi?'', vaimo kysyi. ''En tiedä, en kai'', sopersi mies.

Edessä oli kahden kuukauden reissu sairaalaan. Verensokeri oli noussut huimaavasti. Ennen heinäkuun puoltaväliä Paukku-Arskan terveys saatiin korjattua niin, että hän saattoi taas lähteä yrittelemään elämän polkua eteenpäin.

Elokuun loppuun saakka oli saatu väliaikainen asuntokin. Hetken näytti kuin loppusuora päättyisi kaarteeseen, joka johtaisi uudelle kierrokselle.

Mutta elokuu päättyi ja alkoi uusi asunnon etsintä. Vaimo pääsi jälleen sukulaisiin. Paukku-Arska ja perheen poika löysivät lopulta majapaikan Lauttasaaresta. ''Se on korsuksi nimittämämme purkutalon kivijalka, jonka raivaustraktori saattaa minä päivänä tahansa tulla työntämään tasaiseksi'', Arska sanoo. ''Siellä pienessä kopperossa asuu ihmisiä, joita täytyy pitää ja pidetäänkin melkein irtolaisina.''

Paukku-Arskan kirjoituskone on panttilainakonttorissa. Hänellä ei ole paikkaa, missä perheineen asuisi. Ei ole myöskään paikkaa, missä kirjoittaisi, jos saisi koneensa kanista pois. Kuitenkin hän tahtoisi kirjoittaa, tehdä huvittavia elokuvia ja televisio-ohjelmia yhteiselle suomalaiselle kansalle. Semmoisia kuin hän on aina tehnyt. Salkkukin pullottaa kummasti valmista tavaraa. Kauppa vain ei käy. Paukku-Arskaa on kohdannut paitsi asunnottomuus ja työmahdollisuuksien puuttuminen myös suomalainen ynseys ja ylimielisyys.

''En käsitä, miten ihminen voi joutua tällaiseen tilanteeseen'', hän sanoo. ''Minä osaan kaiken ammatissani tarvittavan yhtä hyvin kuin ennenkin. Ei minulta taito ole rapistunut. Ja minä myös niin tahtoisin tehdä . . .''

Työ, työ ja työ. Se Paukku-Arskaa tuntuu kaivertavan. Miestä, joka on antanut suomalaisille yli 40 kokoillan elokuvaa ja päälle 250 televisio-ohjelmaa, suurin osa itse kirjoitettuaja ja ohjattuja. Miestä, joka on lääkärien mukaan ollut sokeritautinsa tähden vuodesta 1969 lähtien työkyvytön. Miestä, joka on alennettu jonottamaan sosiaalilautakunnan luukulla kuuttatoista markkaansa . . .

''Minulla on ollut vakavia ruokahuolia'', hän toistaa. ''Olen ihmeissäni. Muutama vuosi sitten minulla oli runsaasti rahaa. Nyt minulla ei ole rahaa edes välttämättömimpään, ruokaan.''

Näin kohtelee Suomi taiteilijoitaan. Mieleen tulee elävästi viimeinen kuva Olavi Virrasta, Aarne Tarkaksen hyvästä ystävästä, muutamaa viikkoa ennen hänen kuolemaansa. Sokeritaudin runtelemana, kaikkien unohtamana, köyhyyden murjomana istui Olavi Virta vuoteensa laidalla odottaen ihmettä. Ihme tapahtui kuvaannollisesti viisi minuuttia ennen kuolemaa. Hän sai valtion taiteilijaeläkkeen, jota ennätti nostaa yhden kuukauden ajalta. Tänään hänet tunnustetaan erääksi harvoista viihdeklassikoistamme.

Paukku-Arska ja Virta olivat ystäviä. Molemmilla sokeritauti, molemmilla myös mittavasti työtä suomalaisen viihteen palveluksessa. Molemmilla ankea loppusuora. Siinä yhtäläisyydet.

Valtion taiteilijaeläkettä haki tänä vuonna neljä elokuvataiteilijaa. Erik Blomberg ja Yrjö Haapanen sen saivat. Valentin Vaalan ja Aarne Tarkaksen anomukset eivät johtaneet tulokseen.

Harkitkoon kukin tykönänsä, onko oikeudenmukaisuus tapahtunut. Me avitamme Paukku-Arskaa sen verran, että hän saa kirjoituskoneensa panttilainakonttorista.

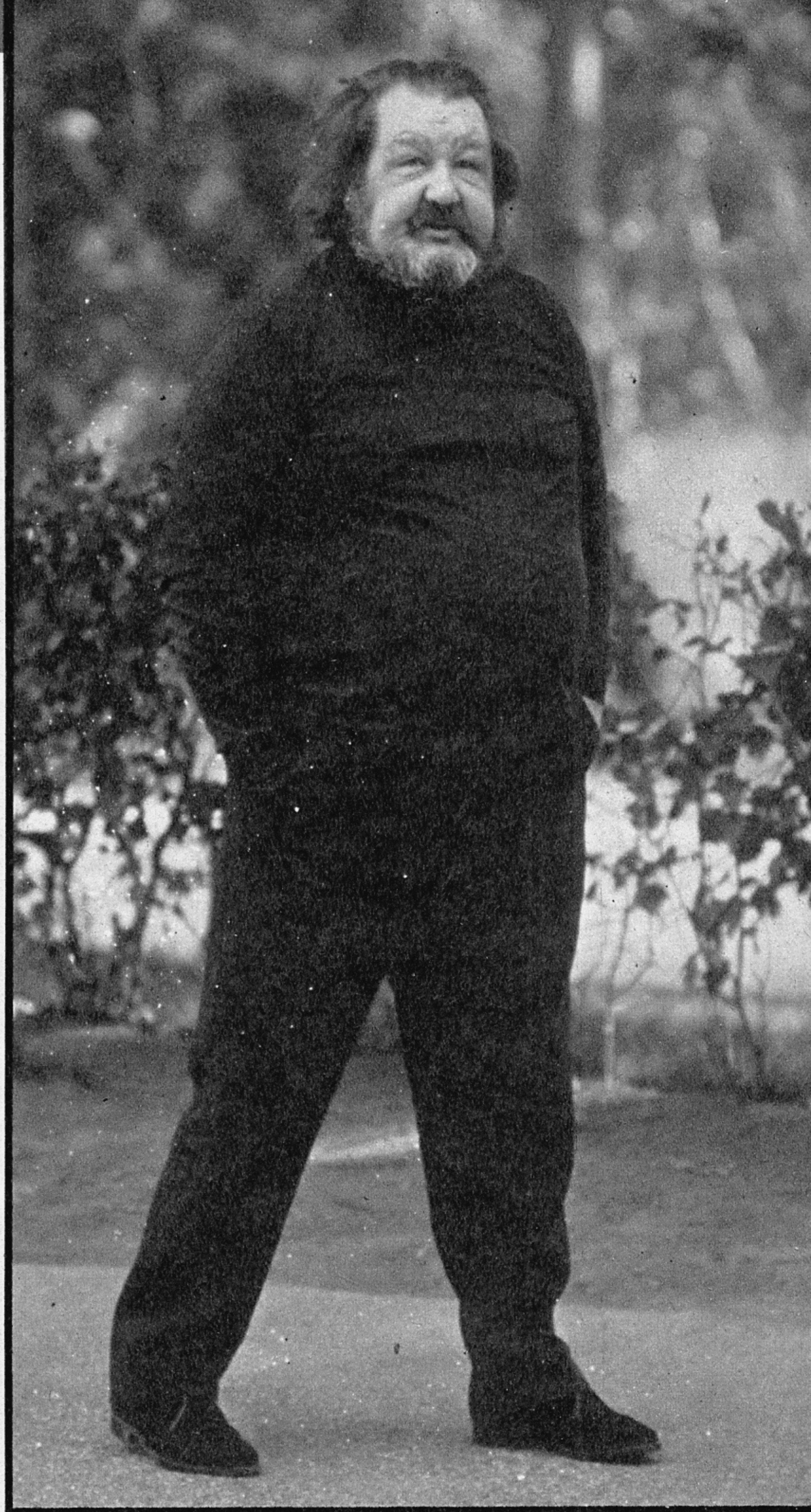
Ja muutenhan jo ollaankin lähellä maalinauhaa . . . □

Tässä lehdessä on kirjailija Wessmannin tekemä haastattelu minusta eli siis Aarne Tarkaksesta. Kun kävin Tampereella niin tämän lehden päätoimittaja kehoitti minua kirjoittamaan jotakin itsestäni, jotain joka täydentäisi omalla tavallaan haastattelua. Lupasin ja tässä se tulee, onneksi lukijalle se ei ole pitkä. Ajattelin aluksi tehdä sen haastattelun muotoon, mutta kun ajattelin kuinka ikävä haastateltava minulla olisi — luovuin. Wessmannin on tehtävä niitä ja tästä huomaa, kuinka tärkeätä ammatinvalinta nuorena on.

AARNE TARKAS ITSESTÄÄN:

onhan siinäkin tyyppi

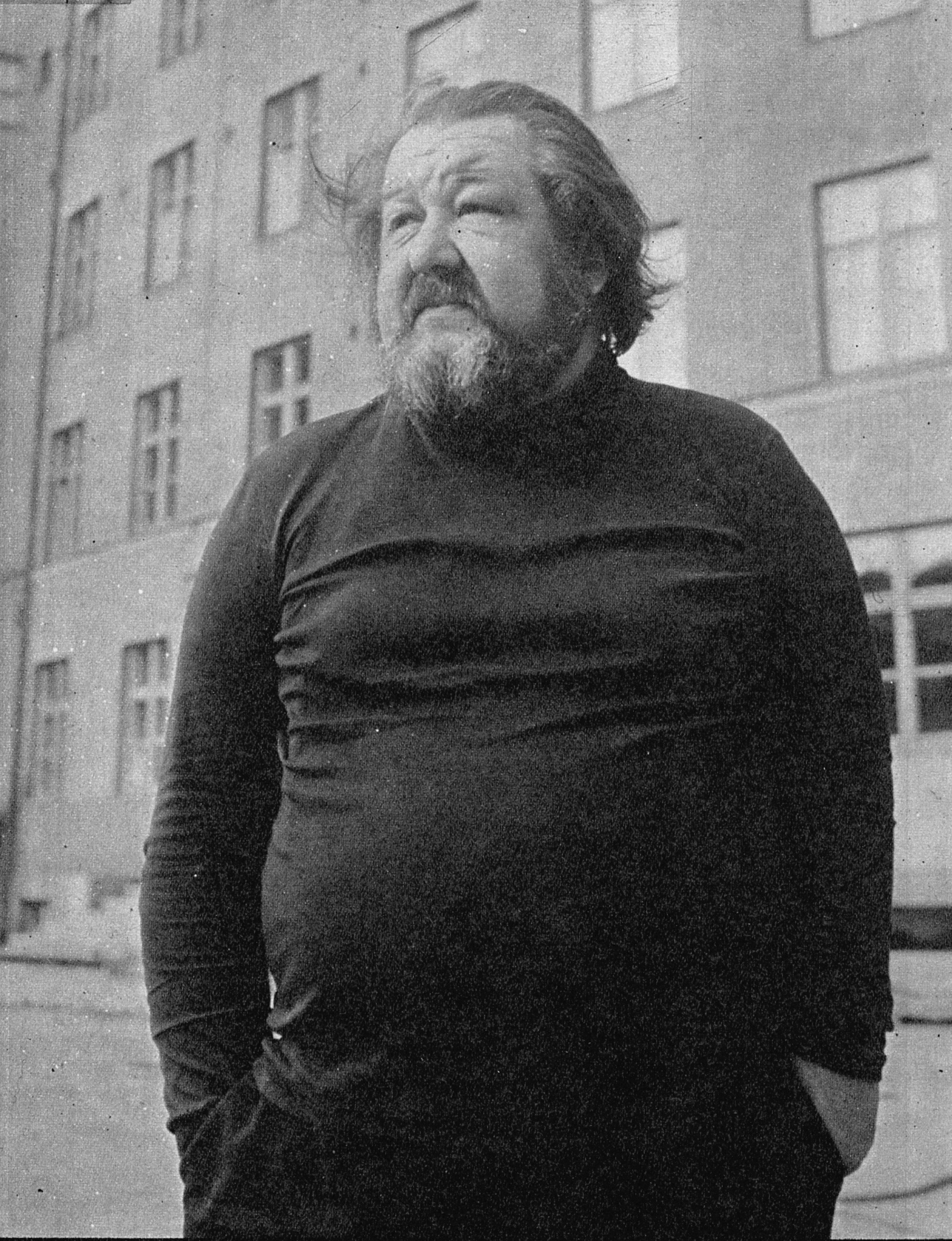
Minä kerron siis Tarkaksesta, joka mielestäni on tyyppi, josta ei kannattaisi kertoa. Mutta teen sen silti. Hän syntyi 19.12.1923 Pihlavan kylässä Porin maalaiskunnassa, joka nykyään kuuluu Porin kaupunkiin. (Hän täyttää siis tänä vuonna miehen iän eli 50 vuotta). Siellä hän eli 6-vuotiaaksi.

Isänsä Kustaa oli konepuuseppä ja työskenteli pienellä verstaalla. Hän oli niitä harvoja, joka ei ollut töissä Pihlavan sahalla, jossa lähes kaikki seudun miehet työskentelivät. Kustaan nimi ei ollut Tarkas, vaan Saastamoinen. Poikaa sitten myöhemmin koulussa kutsuttiin nimellä ''Moinen Saasta'', joka ehkä hyvin sopisi vieläkin. Sitten tulivat pulavuodet ja Kustaan verstas meni konkurssiin ja hän jäi työttömäksi. Seudulla ei saanut mistään työtä ja isä lähti Helsinkiin onneaan koettamaan. Hänen veljensä oli siellä suutarina ja lupasi auttaa asunnon etsimisessä. Häntä onnisti ja hän sai paikan eräässä huonekaluverstaassa. Niin sitten äiti ja Arska-poika seurasivat häntä Helsinkiin. Poika muistaa vieläkin, että isä oli kertonut Helsingin olevan täynnä kivimuureja. Poika ei tajunnut, että isä tarkoitti suuria kivitaloja, vaan otti asian kirjaimellisesti ja ihmetteli mielessään, miksi Helsingissä on niin paljon muureja. Myöhemmin asia sitten selvisi. He saivat asunnonkin- tosin silloin oli kova asuntopula. He saivat pienen yksiön johon mahtui vain murto-osa tavaroista. Tosin ne sitten olikin myytävä, sillä kahden viikon kuluttua meni Kustaan uusi työpaikka vasaran alle ja sitten seurasi neljän vuoden työttömyys. Välillä Kustaa oli auttamassa veljeään suutarin töissä ja sai hieman rahaa. Yleensä he olivat koko ajan kutakuinkin ilman. Äiti jonkin verran ansaitsi ompelemalla kotona. Hän oli samana jouluna kun poikakin syntyi saanut lahjaksi ompelukoneen. Sama kone seurasi perhettä aina äidin kuolemaan saakka.

Kuitenkin lopulta onnisti. Kustaa sai työpaikan Valtion Lentokonetehtaalla, joka siihen aikaan sijaitsi Santahaminassa ja Suomenlinnassa. Silloin oli vuosi 1934 ja työttömyys päättyi vähän jokaisen kohdalta. Ehkä vanhemmat tästä rohkaistuivat niin paljon, että panivat Arskan pyrkimään oppikouluun, jonne hän ennen kaikkea omaksi ihmeekseen pääsi. Täällä ''moinen saasta'' menestyi kohtalaisesti kaksi vuotta.

Sitten tuli muutto Tampereelle, jonne oli valmistunut uusi Lentokonetehdas. Nyt ei enää ollut varsinaista rahapulaa, vanhemmat olivat hyvin tarkkoja rahan kanssa. Ei poika koskaan saanut muuta kuin

KÄÄNNÄ

jokaviikkoisen elokuvarahan, jonka hän varmasti käytti katsomalla lännen filmejä tai jännityselokuvia. Lisäksi hän luki vallan mahdottomasti ja omituisia kirjoja, ainakin toisten poikien mielestä. Hän luki Iliasta ja Odysseiaa samoin Shakespearen draamat jne. Sitten kerran tuli luultavasti ratkaiseva päivä. Tampereella ei mennyt yhtään lännen elokuvaa. Mutta elokuvarahaa oli jopa kaksinverroin, jostakin oli siunaantunut säästökin. Mielessään kiroillen Arska meni katsomaan ranskalaista elokuvaa ''Ajomies'' ja hän tuli ulos hiljaisena poikana. Hän oli äkkiä huomannut, että elokuvan avulla voidaan kertoa muutakin kuin ampumista ja seikkailuja. Hän meni heti toiseen leffaan, jossa myös meni ranskalainen elokuva ''Suuri illuusio''. Tästä sunnuntaista pojan maku muuttui ja hänestä tuli ennen kaikkea ranskalaisen elokuvan ystävä.

Niin ne vuodet menivät rauhallisesti Tampereella. Koulukin sujui jotenkuten. Äiti oli kyllä aikoinaan epäillyt pojan menestymistä. Kyllä hän uskoi, että tämä muista aineista selviäisi, mutta hän pelkäsi ainekirjoitusta. Talvisotakin käytiin ja istuttiin kellarissa pommisuojassa. Oli pitkä paussi koulusta ja välillä Aarne oli Takon paperitehtaassa töissä hollanterimiehenä. Koulu alkoi vasta elokuussa 1940 ja poika oli silloin kuudennella luokalla. Se luokka loppui lokakuussa ja heti perään alkoi seitsemäs. Se päättyi toukokuun lopussa ja todistuksessa luki, että siirretään VIII:lle.

Mutta sitten alkoi toinen koulujatkosota. Välillä hän pääsi lomalle muutamaksi päiväksi rintamalta ja sai ilmaisen ylioppilaslakin, ei ollenkaan ylioppilaskirjoituksia. Sitten juhannuksena 1944 hän haavoittui Kannaksella — tänäkin päivänä hänen vasen kätensä on 12 cm lyhyempi kuin oikea. Sairaalassa olo venyi aina kesään 1945. Joskus hän puolittain vahingossa pani paperit sisään Kauppakorkeakouluun. Kerran tuli saman vuoden elokuussa eräs tuttava vastaan kadulla ja onnitteli pääsystä Kauppakorkeaan. Tieto oli saman päivän Helsingin Sanomissa.

Sekin koulu selvisi ja nyt Tarkakseksi muuttunut Saastamoinen valmistui ekonomiksi. Ei kai hänellä ole siitä koulusta muuta hyötyä ollut kuin että löysi samalta kurssilta itselleen vaimon **Inken** ja oppi oikein näppärästi täyttämään vekselilomakkeen. Vaimo on auttanut häntä käsikirjoitusten teossa ja vekselilomake on yksi hyödyllisimpiä välineitä elokuvan teossa.

Kun koulu päättyi oli Suomi-Filmissä vapaana mainospäällikön paikka, jonka hän sai. Nyt oltiin jo lähellä elokuvaa. Pääsi oikein katsomaan filmaustakin. Samassa talossa työskenteli **Matti Kassila** lyhytelokuvaohjaajana. He ystävystyivät ja pysyivät ystävinä, vaikka Matti muuttikin SF:iin ja hänestä tuli oikein pitkien elokuvien tekijä. Tätä Tarkas mielessään kadehti sillä hänellä itsellään oli kova hinku samaan.

Siihen aikaan oli Yleisradiossa töissä hieman uudentyyppinen reportteri nimeltään **Usko Santavuori.** Hän hyppäsi laskuvarjolla ja selosti putoamisensa. Sitten hän teki lavastetun murron, johon poliisi hälyytettiin. Tästä tuli suuri sensaatio. Seuraavana päivänä soitti Kassila Tarkakselle innostuneena ja kysyi oliko tämä kuullut radiomurron. Kassila ehdotti, että he molemmat yhdessä yrittäisivät tehdä aiheesta käsikirjoituksen. He eivät kumpikaan olleet koskaan moista tehneet. Nyt he yrittivät. Kaksi viikkoa joka ilta he tapasivat ja kirjoittivat kunakin iltana 7 liuskaa. Sitten oli juttu valmis ja se vietiin Matin johtajalle **T. J. Särkälle.** Tämä hyväksyi aiheen. Siitä tuli Matin ensimmäinen ns. ''hyvä elokuva''. Samassa yhteydessä Tarkas siirtyi SF:n palvelukseen opettelemaan elokuvan tekoa. Sitä kesti 3 kuukautta ja sitten hän kai jo luuli osaavansa tarpeeksi. Hän, Kassila ja kuvaaja Harkimo erosivat SF:sta ja perustivat oman yhtiön nimeltään JUNIOR-FILMI. Nyt tarvittiin vekselintekotaitoa. Yhtiö valmisti kaksi kokoillan elokuvaa ''Valkoinen Peura'' ja ''Yö on pitkä'', joka oli ensimmäinen Tarkaksen ohjaus. Huolimatta vekseleistä tai ehkä juuri siksi yhtiö kuitenkin meni konkurssiin.

Siitä oli kuitenkin alkanut jonkinlainen ura elokuvaohjaajana ja käsikirjoittajana.

Minä lopetan tähän, tuo Tarkas alkaa kyllästyttää minua. Luulen, että Wessman osaa tämän lehtihomman paremmin. □

Vauhti kumi

"Kaikki ovat kiittäneet paitsi ne, jotka ovat pyörtyneet."

Luonnonmallinen
Luonnonvärinen
Ohut kuin iho itse.
Tullilaboratorion testaama.
Täyttää Lääkintöhallituksen hyväksymät laatuvaatimukset.

Playboy kondomi – vauhtikumi

Indal Oy

SYNTISEN LAULUN ÄIJÄ, AIMO SAUKKO:

OLEN SAANUT ELÄMÄLTÄ ENEMMÄN KUIN OLISIN VOINUT ILTARUKOUKSESSANI PYYTÄÄ

Samaan aikaan kun Mommilan laukaukset kajahtelivat, potkiskeli kätkyessään Suursaaressa hiukan päälle puolitoista kiloa painava ihmisen alku, jolle kasteessa annettiin nimeksi Aimo. Poika oppi nelivuotiaana uimaan ja vedestä noustuaan tunnisti myös aakkoset. Korkeampi voima päätti ehkä jo silloin, että Aimo Saukko kulkekoon Thalian tietä. Hänestä tuli näyttelijä. Toivo Pekkasen teosten dramatisointi vaati Aimo Saukon mukanaoloa, tv-filminä kansainvälistä tunnustusta saanut "Sotaerakko" oli Aimo Saukon hennoilla harteilla, "Maa on syntinen laulu" tuo hänet elokuvateattereihin Äijänä. Mutta kun galailtoja järjestetään ja julkkiksia sysitään seinältä toiselle, niin yksi on joukosta poissa. Hän on ihminen nimeltään Aimo Saukko.

Teksti: R. VESA
Kuvat: RM-tuotanto T.K. NIEMI

Näyttelijällä on yleensä aina jokin mielirooli. Aimo Saukko ei tee poikkeusta, mutta roolin kuva on ehkä erikoinen:

— . . . näytteleminen on vain työtä, näyttelijät suuria lapsia, minun roolini on yrittää pärjätä näitten ympärilläni olevien ihmisten, Peyton Placelaisten kanssa.

Hänen nimeään ei näy kansalaisadresseissa Chilen sen kummemmin kuin Kreikankaan puolesta. Hän yllättää rehellisellä kyynisyydellään. Politiikka ei merkitse mitään. Eihän se ole hänelle koskaan mitään antanutkaan. Aimo Saukon vaatimattomassa asunnossa ei ole muuta omaisuutta kuin ikuinen rauha ja hiljaisuus sekä tunnussana:

— Jätä sielu keinumaan vaiheittesi vaakaan.

"Mitä kuuluisuus on"

kysyy Aimo Saukko ja säälivä hymy leviää ahavoituneille kasvoille. Hän ei hae julkisuutta vaan ystävyyttä. Hänen oma pyhä veljeskuntansa löytyy sieltä missä hän itse viihtyy. Yksityiselämästään. Aimo Saukko ei halua olla kulutushyödyke.

— Minun elämäni on sellaista tuomiojamaista polun varrella elämistä. Joskus on Spoon River -kausi, nyt menee Helmi Juvos -kausi. Maalaamaankin olen tässä ajatellut ryhtyä, mutta aika ei tahdo riittää . . . ja sitten on vaikeita kausia, joita minä kutsun henkisiksi kuukautisiksi.

Televisiosta tulee saamelaisohjelmaa. Aimo tarkastaa, olisiko tuttuja, "Syntisen laulun" filmauksen aikana ohjaaja raastoi tukkaansa:

— Läksin metsään sieneen, kun piti lukea roolia ja syventyä siihen . . . ajatteles, sain kuusikymmentä kiloa hyviä sieniä . . . eikös se ole työtä.

Suuret vaikuttajat

Aimo Saukko ammentaa vaikutteensa ihmisestä. Pitkän hiljaisuuden jälkeen hän myöntää että Aku Korhonen ja Sirkku Saarnio ovat hänelle merkittäviä henkilöitä. Silti eniten vaikuttaa Suuri Herra Elämän Kiertokulku. Alue jossa me kaikki elämme.

— Työ on mukava asia, kun sitä saa tehdä. Sotaerakko oli raskas, mutta juuri tästä johtuu että se oli jännittävä tehdä.

Kävelemme meren rannalla. On kylmä. Kotkan kalliot suojelevat pohjoistuulelta, saaristo suojaa Suursaarta katseiltamme. Näyttelijä Aimo Saukko katsoo mietteissään kallion kupeessa solahtavaan jälkilaineeseen:

— On se hyvä että hölkätään, työvoima pysyy terveenä, kenkätehtaat saavat tilauksia, suutarit — nuo suuret viisaat — saavat töitä.

Tapelkoot

Emme saa aikaan keskustelua yhteiskunnallisista asioista. Aimo Saukko ei sitä halua. Taiteesta puhuminen käy päinsä:

— Suomessa on yli neljä ja puoli miljoonaa näyttelijää. Tajua tämä niin kuin itse haluat . . . minä tässä vain odottelen sitä aikaa kun A. Ahlström -tuotanto tai Rauma-Repola-Production alkaa tehdä elokuvia ja nuoret näyttelijämme saavat kehaista olevansa Chrichton-Vulcanin palveluksessa olevia taiteilijoita.

— Minä muuten taidan pitää kutsut "Maa on syntinen laulu"-ensi-illan jälkeen. Kutsun Kotkan teatterin näyttelijät kotiini silakkapihvipartyyn . . . kalaruoka on terveellistä. Laitan silakkaa suomenlahtelaiseen tapaan efter Kittilä ja tarjoan oikein kylmää valkoviiniä. □

Hella H4 valot pitäisi saada lakimääräisiksi.

Miksi?

Tieliikenneasetuksessa määrätään:
"Ajoneuvo on voitava pysäyttää tien kokonaan näkyvällä osalla, sekä milloin ajoneuvossa on käytettävä kauko- tai lähivaloja, enintään sen pituisella matkalla, joka ajoneuvon omien valojen valaisemana kulloinkin on esteetön, jolleivät olosuhteet edellytä sitäkin suurempaa varovaisuutta."

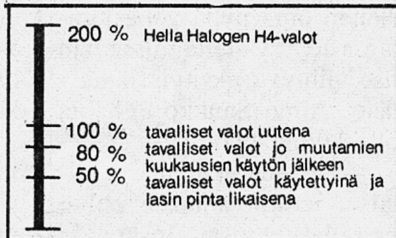
Mitä Hella H4 on tehnyt asian hyväksi?

Ajoneuvojen valot ovat varsin eritehoisia. On hapettuneita lamppuja, likaisia lyhdynlaseja. Valoteho on ollut uutenäkin korkeintaan tyydyttävä ja käytössä se on pudonnut jopa vaaralliseksi.

Hella H4 päävalojärjestelmä antaa 200 % valoa, eikä kuitenkaan lisää häikäisyä. Ja H4:n valoteho säilyy.

Hella H4 antaa kauhusekunnin verran lisää jarrutusmatkaa ja väistöaikaa.

Sekunnissa auto liikkuu jopa kymmeniä metrejä. Ajatelkaa, mitä pimeästä voi syöksyä vastaan. Lapsi? Pimeä rekka-auton perä? Hirvi?

Saako Hella H4-valoja kaikkiin automerkkeihin?

Lähes kaikkiin. Tässä aakkosjärjestyksessä kaikki ne automerkit, joihin Hella H4 sopii ja ovh-hinta:

Alfa Romeo	8/67—	72,40/sarja
Audi 80L, S, LS	8/72—	164,95/sarja
60—90	8/65—	614,60/sarja
1000S, LS	1/69—	604,90/sarja
BMW 1600—2002	8/65—	241,20/sarja
BLMC		34,—/kpl
Datsun Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Fiat 850, 124		53,95/kpl
128		53,95/kpl
Ford Escort L		39,—/kpl
Escort GT, XL		159,10/sarja
(1600) Taunus, L	8/70—	213,90/sarja
Taunus XL, GT, GXL		364,—/sarja
Transit	70—	39,—/kpl
Engl. Ø7" seis.valolla		39,—/kpl
Ø7" ilm.seis.valoa		34,—/kpl
Honda		34,—/kpl
Isuzu Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Lada Ø7"		34,—/kpl
Mazda Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Mercedes Benz		
190—230	64—68	365,50/sarja
200/250/280		673,40/sarja
Moskwitsh Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Opel Ascona		39,—/kpl
kiinnike edell.		100,85/sarja
Kadett		231,60/sarja
Rekord	8/66—	391,10/sarja
GT 1100, 1900		39,—/kpl
Commodore	2/67—	391,10/sarja
Polski Fiat 125 P		
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Saab 95, 96, Ø7"		34,—/kpl
95, 96, 99 suorakaide		190,80/sarja
Sunbeam Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Toyota Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Triumph Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Vauxhall Ø7"		34,—/kpl
4-valojärjestelmä lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
Volga Ø7"		34,—/kpl
Volkswagen 1300—1600 Kuplat		198,15/sarja
Transporter		198,15/sarja
411 lähi		41,40/kpl
kauko		40,15/kpl
H4 lähi/kauko		33,—/kpl
K70, L		538,10/sarja
Volvo Ø7"		34,—/kpl
Kuorma-autot		
Mercedes		436,20/sarja
Hanomag		436,20/sarja
Scania		436,20/sarja
Sisu		436,20/sarja
Vanaja		436,20/sarja
Volvo		174,75/sarja
H4 apuvalo puskuriin		101,85/kpl
kiinnike edell.		14,85/sarja
H4 Ø 7" ilman parkkia		34,—/kpl
parkkivalolla		39,—/kpl
H4 Ø 5 3/4" ilman parkkia		33,—/kpl

HUOM! Hinnat ilman lamppua.
HINNAT OVAT OHJEHINTOJA.

Hella tarjoaa H4:n lisäksi myös paljon muuta valoa.

Lisäajovaloja, ovh à 101,85 mk. Lisäkaukovaloja, ovh alk. à 66,— mk. Sumuvaloja, ovh alk. à 69,— mk. Peruutusvaloja, ovh alk. à 10,30 mk. Tarvikkeita, mm. varoitusvilkkujärjestelmät, ovh 48,40 mk ja tuulilasinpyyhkimien jaksokytkimet, ovh 73,90 mk.

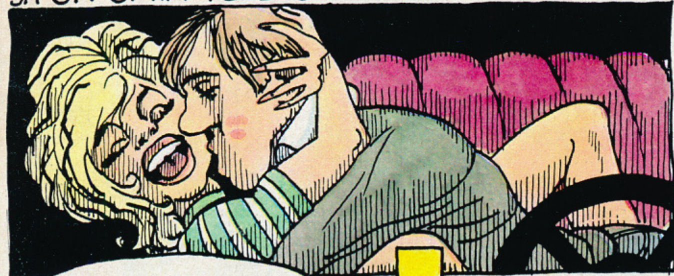
HELLA
Maahantuoja:
Wihuri-Yhtymä Oy
Autola
Kone ja tarvike

Jykä&Rike: puutaheinää

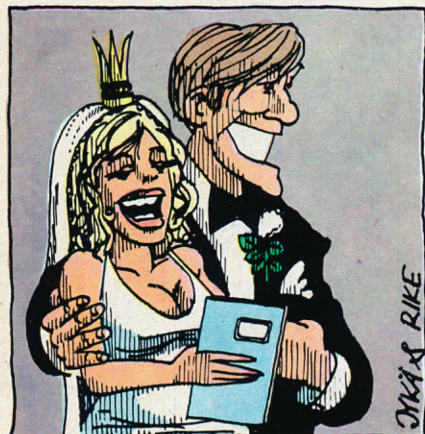
NÄITÄ "TAVALLISIA TARINOITA" ON MAAILMASSA LUKEMATTOMIA, MUTTA JOKAISESSA ON OMIA PERSOONALLISIA PIIRTEITÄ. TÄSSÄ ELLIN JA VILLEN TARINA.

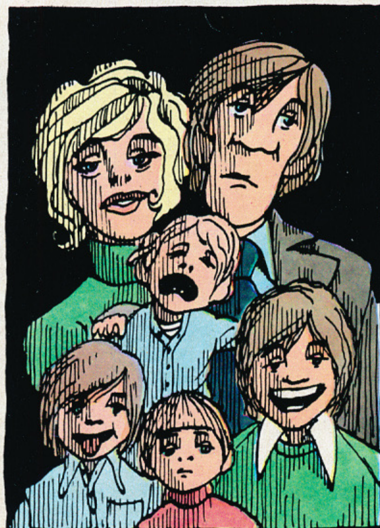

JO ENSIMMÄISELLÄ SAATOLLA PUHKESI RAKKAUS TÄYTEEN KUKKAANSA.

JA JATKONHAN ARVAATTE; ELLI MORSIUSVIHKO KÄDESSÄÄN, VIERELLÄÄN ONNELLINEN SULHANEN VILLE.

VUOSIEN SAATOSSA LAPSIKATRAS KASVOI, 1/VUOSI. KUNNES TAAS KERRAN...

JA NIIN HE PELASIVAT ONNELLISINA ELÄMÄNSÄ LOPPUUN ASTI.

tässä lepää nimetön laulaja Olavi Virta

Kun Olavi Virta toissa kesänä siunattiin viimeiselle matkalleen, eivät kaikki halukkaat mahtuneet Malmin isoon kappeliin, ja laulajan tammiarkusta kasvoi kukkavuori.
Vähän myöhemmin laskettiin mestarin maiset jäännökset tuhkauurnassa hänen vanhempiensa pieneen hautaan, kuin heidän syliinsä.
Ja siellä he lepäävät nyt kaikki kolme, yhtä nimettöminä.
Ehkä sittenkin olemme vielä vähän velkaa mestarilaulajallemme.

Kuvat: OLAVI KASKISUO
Teksti: HELLEVI JUSSILA

Olavi Virta kuoli heinäkuun 14. päivänä viime vuonna.

Muutaman lämpimän kesäpäivän hän oli kaikkien mielessä. Aina siihen hetkeen asti, jolloin hänen tammiarkkunsa koruttoman siunaustilaisuuden jälkeen vietiin Malmin kappelista krematorioon. Silloin suuri laulaja oli lopullisesti poissa keskuudestamme.

Tänään hän on nimetön laulaja.

Hänen maalliset jäännöksensä lepäävät Malmin hautuumaan äärimmäisellä reunalla, lähellä vilkasliikenteistä Lahdentietä. Osoite on kortteli 90.

Mutta jos haluat viedä kukkatervehdyksesi entiselle suosikillesi tai muuten vain käydä hiljentymässä hänen haudallaan, et selviä ilman apua. Sinun on mahdotonta löytää Olavi Virran hautaa yksin. Mahdotonta, koska siinä ei ole minkäänlaista kiveä, ei minkäänlaista nimilaattaa. Ei edes pientä puuristiä. Mestarilaulaja lepää todella nimettömänä.

Me etsimme hänen hautaansa puolitoista tuntia.

Joku hautuumaan siivooja ehdotti korttelia 91. Toinen sanoi, että siellä se on Lahdentien vierellä. Pari nuorta miestä eivät tienneet mitään. Sitten joku uskoi, että se on korttelissa 93.

He kaikki työskentelivät hautuumaalla.

Kysyimme hautaa myös ulkopuolisilta, joita liikuskeli syksyisenä arkipäivänä harvakseen. Vaikka olimme jo aivan lähellä hautaa, kaikki pudistelivat päätään. Joku kertoi, että hän on itsekin etsiskellyt sitä joskus. Turhaan.

Lopulta löytyi ihminen, joka tunsi asian omakseen. Hän oli Liisa Riepponen, keski-ikäinen nainen. Hän vei meidät paikalle, ja äänessä oli selvästi omistavaista lämpöä, kun hän sanoi:

— Siinä Olavi lepää.

Tasaiseksi leikatun nurmen päällä kukki kauniina verenpisara. Liisa Riepponen oli sen keväällä siihen istuttanut.

— Kun jäi yksi kukka yli, ajattelin, että pistän sen Olaville.

Rouva Riepponen ei puhu Olavi Virrasta, vaan pelkästä Olavista. Kuin tuttavasta. Suuresta laulajasta on tullut hänen lähimmäisensä kuluneena kesänä, jona hän on vaalinut hautaa, pitänyt syrjäisellä huolta sen kunnosta, vaikka sitä ei ole annettukaan seurakunnan hoidettavaksi.

Haudalla on myös leikkokukkia. Niitä on siinä kuulemma jatkuvasti. Edellisellä viikolla oli ollut todella paljon, jostain syystä. Nyt oli kolme kimppua kauniita syyskukkia. Harva se päivä hautuumaalla kuljeskelee ihmisiä, jotka kyselevät mestarin hautaa. Yleensä he ovat vanhahkoja naisia, mutta myös nuoret ovat kiinnostuneita.

Olavi Virta muistetaan. Häntä kunnioitetaan hiljaa. Mutta kukaan ei katso olevansa tarpeeksi läheinen. Vai miksi mestari joutuu lepäämään nimettömänä? Miksi kukaan ei ole veistänyt edes pientä puuristiä, johon olisi kirjoittanut hänen nimensä? Se ei ainakaan maksaisi paljon.

Hautajaispäivänä on helppo olla lähimmäinen. Yhtä helppoa kuin on seuraavana arkipäivänä unohtaa juhlatunteet. Missä ovat nyt ne kollegat, jotka ylistivät Olavi Virran suuruutta ja olivat vilpittömästi iloisia hänelle myönnetystä taiteilijaeläkkeestä? Ja missä ne, jotka halusivat aikoinaan perustaa jopa rahaston, jotta Olavi Virran ei tarvitsisi sairaana, keppiinsä nojaten käydä rasittavilla keikoilla ansaitsemassa elantoaan?

Olavi Virta ei tarvitse enää rahastoja eikä taiteilijaeläkkeitä. Hän ei pyydä mitään. Hänen on hyvä olla. Mutta ehkä meidän olisi vähän parempi olla, jos saisimme hankituksi hänen viimeiselle leposijalleen edes pienen nimilaatan.

Vai saako Olavi Virta levätä yhtä nimettömänä kuin hänen vanhempansa? Ei heilläkään ollut nimeä, vain pieni hautapaikka siellä hautuumaan perällä, lähellä Lahdentietä. Samaan pieneen hautaan laskettiin Olavi Virran tuhkauurna.

Siihen päättyi ihmisen vaellus ja katosi mainen kunnia.

MYÖS SAMMY BABITZINIA ON VAIKEA LÖYTÄÄ

Helsingin ortodoksinen hautuumaa on viime kesänä ollut monelle nuorelle kuin pyhiinvaelluspaikka. Kaikki ovat etsineet samaa: Sammy Babitzinin hautaa.

Ja ovat saaneet etsiä! Sillä jos ei etukäteen tiedä tarkasti, missä se on, tai jos ei osaa venäjänkielisiä koukeroita, se jää löytämättä. Haudalla on kyllä valkoinen nimilaatta, mutta kultaiset kirjaimet eivät paljon auta.

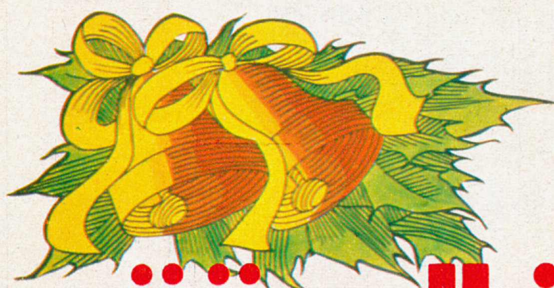
Näistä vaikeuksista huolimatta Sammyn hauta on ollut koko kesän kuin pieni kukkameri. Ja jokainen kukka on laitettu Sammyn hautanurmelle rakkaudella. Sitä ei tarvitse epäillä.

Kyyneleet ovat jo kuivuneet, vaikka vielä kauan hautajaispäivän jälkeen saattoi haudalla nähdä itkeviä tyttöjä. Silloin ei tarvinnut sanoa, että minä rakastin Sammya. Nuori elämä oli loppunut kesken. Jäi niin paljon sanomatta.

Kukkakimpun lisäksi jätettiin haudalle usein kirjeitä. Päälle pistettiin pieni kivi, jotta ensimmäinen tuulenhenkäys ei olisi lennättänyt kauniita sanoja pois. Osoitetta ei tarvitse enää kysyä nuortenlehtien toimituksista. Sammy on aina paikalla.

Sammyn haudalle on luvassa varsinainen hautakivi. Toivottavasti sen perusteella laulajan viimeinen leposija löytyy helpommin. Sillä tämä ei ollut viimeinen Sammy-kesä. Hänen muistonsa elää vielä kauan. □

onnenjoulu

1973

pääpalkinto 30 000 mk

Ensi joulusta on tulossa kaikkien aikojen joulujuhla! Osallistu kilpailuumme ja voita omasi! Pääpalkintona 30 000 markalla luotettavia tuotteita valintasi mukaan SOKOS-tavarataloista ja SOK-osuuskaupoista.

Lahjakortilla voit vaikkapa vaatettaa perheesi 10 vuotta tai ostaa elintarvikkeet 5 vuodeksi. Hankkia kesämökin, laiturin ja veneen tai tilata rakennustarvikkeita, koneita jopa auton. Valita urheilu-, retki- ja puutarhavälineitä tai sisustaa kotisi ja hankkia ajanmukaiset talouskoneet. KÄY OMASSA SOKOS-TAVARATALOSSASI TAI SOK-OSUUSKAUPASSASI JA TUTUSTU VALIKOIMIIN. VALINNANVARAA ON.

II palkinto: ASA:n täydellinen stereosetti
III palkinto: 10 kpl Elektrohelios Formula pölynimureita

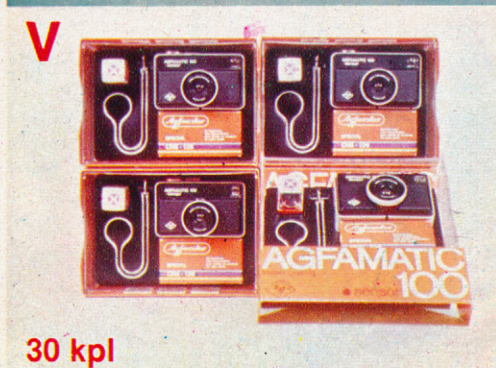
IV palkinto: 50 kpl 100 markan arvoista Saarioisten jouluista eines- ja vihannessäilykepöytää
V palkinto: 30 kpl Agfamatic Sensor kamerapakkauksia

VI palkinto: 100 kpl Epekon Caliber 12 miesten kosmetiikkasarjaa. 100 kpl Epekon Masumi naisten kosmetiikkasarjaa
VII palkinto: 500 kpl Montreal-jääkiekkomailoja

Osallistu ja tilaa samalla HYMY

Samalla kun osallistut Onnenjoulu-kilpailuumme, kannattaa tilata ensi vuodeksi Hymy. Joulukuun numeron saat uutena tilaajana lahjaksi. Hyvää kilpailuonnea!

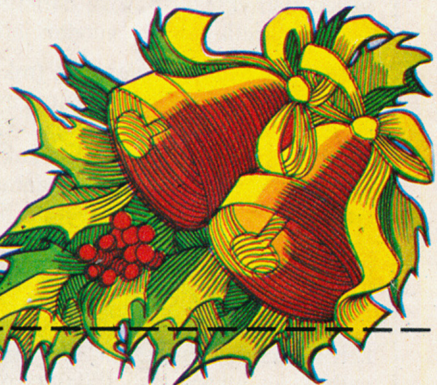
HYMYN hinta nousee 1.12.

Vielä tämän kuun ajan voit tilata Hymyn hintaan 27 mk. Se ei ole paljon maailman suhteellisesti suurimman aikakauslehden vuosikerrasta. Joulukuun alusta Hymyn tilaus maksaa 30 mk. Tilausmaksun perimme valintasi mukaan joko tammi- tai helmikuussa.

näin osallistut kilpailuun:

Ratkaise oheinen sanaristikko. Tyhjäksi jätetylle vaakariville muodostuu tuttu sana, joka on kilpailun vastaus. Kirjoita se vastauskuponkiin.

ONNENJOULU 1973 vastauskuponki

Kilpailuvastaukseni on ....

Tilaan samalla ensi vuodeksi Hymyn hintaan 27 mk □. Olen uusi tilaaja □, nykyinen tilaaja □. Tilausmaksun voitte periä tammikuussa □, helmikuussa □.

Osallistun vain Onnenjoulu-kilpailuun □.

....
NIMI (selvästi tekstaten)

....
LÄHIOSOITE

....
POSTIOSOITE POSTITOIMIPAIKKA

20	0028S

Kustantajan merkintöjä varten

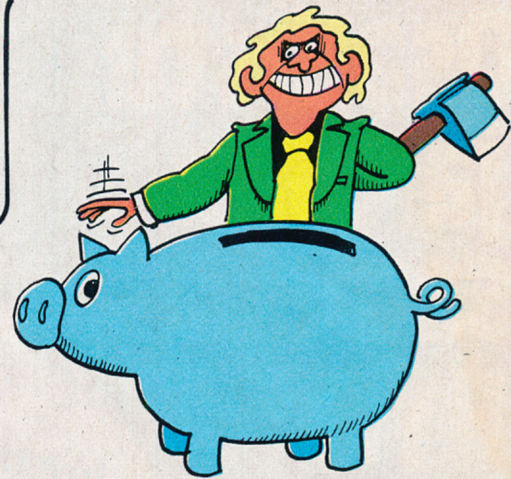
PK		L	AA	K	H	I EK	EMK	II EK

60 pennin postimerkki

hymy
Puutarhakatu 16
33002 Tampere 200

veikko ennala

PIINA PENKKI

Ennen mies maansa myöpi kuin sanansa syöpi, sanotaan raamatussa, taitaa olla Jesaja joka sanoo. Viime numerossa ilmoitin kaikelle kansalle sen ilosanoman, että marraskuun Hymyssä ei ole laisinkaan Piinapenkkiä, mutta tässä sitä vaan tullaan.

Viitsi kaikkia syitä esittää, riittää kun mainitsen ettei ole meikäläisellä maata myytäväksi.

Tuli tuonaan julistettua kilpailu aiheesta ''kiusallinen tilanne''. Päiväkauden saapuneita vastauksia plarattuani huomaan liki jokaisen kokeneen kiusallisena sen, että on tullut yllätetyksi pano-puuhissa tai sitten yllättänyt sitä toisia. Minä en nyt kylläkään näe tässä mitään niin kiusallista, että palkita pitäisi, normaalia toimintaahan se on niin kuin lestadiolaisten kakalla-käynti.

Esim. nimim. 58 v. Irva on vieläkin järkyttynyt ja kokee kiusallisena seuraavanlaisen tilanteen. Jouluna 1946 hän meni pyytämään lankoaan ja kälyään aamupalalle klo 11 aikaan. Varmuuden vuoksi hän kurkisti kuitenkin ensin avaimenreiästä ja näki ''sen hetken, jolloin avattuun ripsipiirakkaan työntyi kauhea kynnetön.''

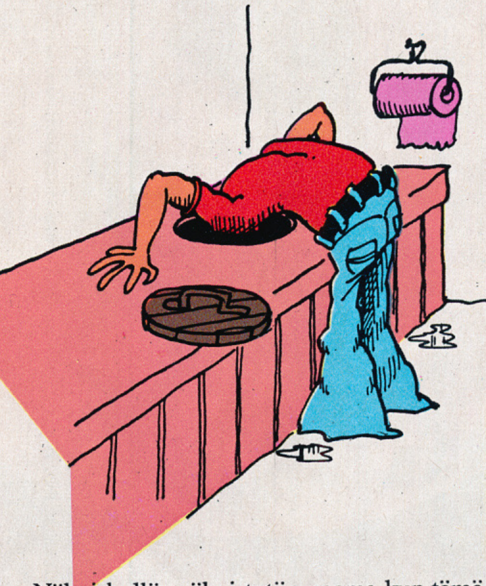
Mitenkä kauhea? Paksu? pitkä? sivuväärä? sinipunainen? tutisi kahtaalle? Lähetetään Irvalle kahvirahoiksi kolmekymppiä hänen elämyksestään, joka lämmittää hänen mieltään vielä näin 27 vuoden jälkeenkin.

Mutta kokonaisen satiaisen (mk. 100,—) saakoon nimimerkki Ex-mammantyttö, joka kirjoittaa täten: ''Siitä on kauan. Olin hyvin nuori tyttö eikä minua ollut kukaan vielä pussannutkaan. Oli kylmä juhannusaattoyö. Kourallinen nuoria istui kokolla. Siitä sitten lähdettiin kotia. Mukaani lähti poika jonka tunsin vain nimellisesti. Ajoimme polkupyörillä ja pysyimme jotenkuten lämpiminä. Kun pysähdyimme kotini portille hiipi vilu heti vieraaksi. Lausahdin, että onpas kylmä vaikka on juhannusyö, täytyisi olla turkki päällä. Poika nyökkäsi pusikkoon päin ja laitteli pyöränsä kuusen alle. Silloin muistin, että pojan sukunimi oli Turkki — ja kyllä minulle maa kelpasi.''

Maa kelpasi? Kaksimielteisesti sanottu mutta oletan entisen mammantytön tarkoittavan, että hän lähti pakoon. Kiusallisen tilanteen tunnusmerkistöä ei tämäkään juttu oikein täytä, mutta kun parempaakaan ei ole tarjolla niin olkoon menneeksi, kuten Jesaja sanoo.

Olisikohan sittenkin ollut otollisempi aihe kilpailla siitä, kuka on parhaiten selviytynyt kiusallisesta tilanteesta, pelastanut kasvonsa kuten Jesaja sanoo.

Tästä mallina Vesivehmaan lavatansseissa mennä kesänä sattunut tapaus. Poika meni puuseehen ja kuuli lautaseinän takaa naisten puolelta hiljaista kähmintää. Terveen, luonnollisen ja yleisinhimillisen uteliaisuuden vallassa poika työnsi päänsä reiästä katsoakseen, näkyisikö kenties sitä kautta mitä.

Näkyi kyllä, näkyi tytön naama kun tämä samanlaisen terveen, luonnollisen ja yleisinhimillisen uteliaisuuden vallassa oli työntänyt päänsä reiästä katsoakseen, näkyisikö kenties sitä kautta mitä.

Kuinka tällaisessa tilanteessa pelastetaan naamat? Perin näppärästi. Poika kysyi:

— Saanko seuraavan valssin, neiti?

Tyttö vastasi:

— Kyllä, kiitos.

Tästäpä voikin vaivattomasti loikata pankki-asioihin. Kallu Olofströmistä Ruotsista lähettää valokopion Svenska Handelsbankenin kaikille sikäläisille suomalaisille postittamasta kiertokirjeestä:

''Tarkastettuamme Teidän palkkatilinne, olemme huomanneet, että nostatte joka kerta koko palkkanne. Koska palkkojen käsittely tulee maksamaan meille, täytyy meidän valitettavasti ilmoittaa, että palkkanne tulee ensi kerrasta lähtien Teille kotiin. Jos myöhemmin haluatte ruveta säästämään, olette tervetullut ja silloin voitte käyttää hallussanne olevaa pankkikirjaa.''

Niin, ei ole Kallun eikä muidenkaan Olofströmissä asuvien suomalaisten syy, että Volvo, pääasiallisin työnantaja, maksaa palkat pankkiin. Sieltä ne sitten on pakosti haettava ja useinkin viime ööriä myöten, kun lapset karjuvat leipää.

Minun palkkani täällä kotomaassa menee Kansallis-Osake-Pankkiin karttuvalle talletustilille, jonne 8 vuoden aikana on karttunut tarkalleen sanottuna 33 penniä. Mutta mitään uhkailukirjettä KOP ei ole ainakaan toistaiseksi lähettänyt.

Voi luojani kunpa löytäisin nyt erään toisen finanssi-politiikkaa kajoavan kirjeen, se sopisi tähän perään — ja löytyihän se, eikä haeskelussa mennyt aikaakaan kuin minkä meni vaivaiset 4 tuntia:

''Veikko Ennala. Tarjoaisin Hymylehdelle, jos lehtimiehiä kiinnostaa, artikkelin vanhasta pankkikirjastani, vuodelta 1939, jolloin kävin ensimmäistä vuotta kansakoulua ja olin säästänyt sen aikaista 62 mk. Olisi hauska todeta, kuinka pankit nykyisin suhtautuvat ottaessaan sen ulos, jos reportteri olisi mukana. Kerran aikaisemmin yritin saada sen ulos, mutta pankkivirkailijat sanoivat, että kirja on liian vanha. Silloinhan säästöpankkiin ei ole luottamista ollenkaan. Sellaista pykälää ei varmaankaan ole, mikä määräisi kuinka monta vuotta saa säästää, ennenkuin säästöt vanhenevat. Olisi hauska todeta, kuinka pankit laskisivat sen rahan arvon tänä vuonna. Pankki on Haminan säästöpankki. Siihen aikaan meitä oli kaksi sisarusta. Molemmat käytiin alakoulua ja saimme saman verran joka viikko rahaa pankkia varten, mutta vanhempi sisareni ehti aina ennen koulun alkua kiinnittää rahansa hauskempaan materiaan, karamelleihin. Oppia rikkaampana neuvon omia lapsiani, jotka ovat saman ikäisiä kuin äitinsä silloin kun pankki veti äitiä nenästä: Pistkäkää lapset raha kiertämään, jos haluatte rahasta hyötyä, ettei käy kuin joskus muinoin äidille.''

Kun Haminan Säästöpankin johtaja nyt arvatenkin saa sattumalta tämän Hymyn käsiinsä, varmasti hän herrasmiehenä lähettää julkaisemista varten ja muillekin opiksi selityksen, miksi näin on käynyt ja käy. Jos kuitenkin pankki olisi tehnyt virheen, saa pankinjohtaja minulta ao. rouvan nimen ja osoitteen, sivullisille ne eivät kuulu, mutta asian periaatteellinen puoli kylläkin kuuluu.

On tullut söhlittyä pahan kerran itsekin. Nimim. Hymyn tilaaja Boråsista Ruotsista antaa aikamoista rippiä kun olen jakanut tietopuntarissa metsä-suomalaisille väärää informaatiota. Sätaminen ei ruotsinkielellä olekaan että hundraa, vaan regna regnade regnat. ''Ei saisi valehdella osaavansa

PIINA PENKKI

ruotsia kun ei kerta osaa'', kirjoittaa tämä boråslainen.

Kylläpä minua nyt hävettää. Hyvä että oikaisitte, takc så paljon.

Syksykin sitten on taas koittanut ja ulkona regna regnade regnat. Siitä huolimatta pistetään tietopuntari taasen vetämään kuuluenhan kysymykset tällä kerralla näin:

1) Millä yksiköllä mitataan älykkyyttä?

2) Mikä on seula ruotsiksi?

3) Mitä tykistön tulenjohtajan on otettava huomioon silloin kun sataa (regna regnade regnat)?

4) Kuka oli Sepalus?

5) Mitä yhteistä on uinnin-opettajalla ja lestadiolais-akalla?

Vastaukset:

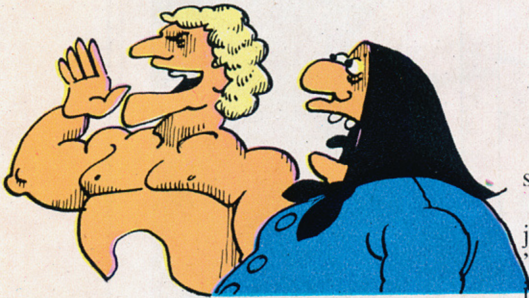
1) Pylpyrällä, toisinaan käytetään myös nimitystä mylpyrä.

2) Torhögnäs.

3) Että kuti ruostuu.

4) Sepalus ei ole ollut eikä ole mikään henkilö, vaan se reikä kalsongeissa, josta kulli otetaan esiin. Nyttemmin valmistetaan myös kaksois-sepaluksia vasenkätisiä varten.

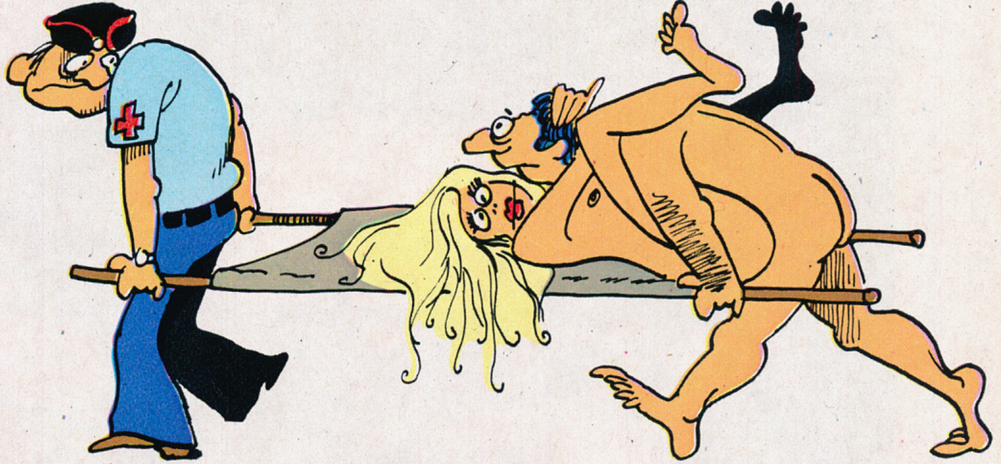
5) Molemmat huutavat ui ui ui ui!

Karhulalaiset Purtsi ja Rante kirjoittavat: ''Herra Veikko Ennala. Viittaamme tämänvuotiseen Hymylehteen jossa oli kirjoitus siitä intohimoisesta suomalaisnaisesta, joka oli purrut kielen poikki siltä saksalaiselta. Meillä olisi tässä vähän samantapainen asia, josta olemme täällä Karhulassa kinailleet. Onko suomalaisnaiset olleet jo 1952 Helsingin olympialaisissa niin suuressa puutteessa, että ovat purreet eräältä neekeriltä 'sen' poikki? Olisimme Veikko sinulle kovin kiitollisia jos ottaisit asiasta selvää erikoistoimittajana ja vastaisit kysymykseemme, että saataisiin tämä sukupuolihurjastelu loppumaan.''

Onko Rante muuten naisen nimi? No, sehän on toisarvoista, tärkeintä olisi että sukupuolihurjastelu loppuisi ja erikoistoimittajana minun tehtäviini tosiaan kuuluisi ottaa selkoa menettikö neekeri kynnettömänsä kokonaan vaiko vain tattis-palan. Mutta urakka on ylivoimainen. Kenen puoleen kääntyä? Helsingissä on 250 000 naista ja kaikkien heidän kuulustelemisensa veisi aikaa päätoimisesti suoritettuna arviolta 10 vuotta. Ja voipipa olla niinkin, että ko. pureskelija on jo ehtinyt siirtyä ajasta suureen tuntemattomaan. Hiljennymme rukoukseen.

Huhuja on liikkeellä niin paljon. Väitetään, että eräs korkea-arvoinen virkamies jäi aamu-panolla nalkkiin ja paikalle piti tilata ambulanssi. Palomiehet veivät koko nipun virkamiehen työpaikalle, jossa kynnettömän pänniminen päivän mittaan vähitellen suli ja panos laukesi näin itsestään.

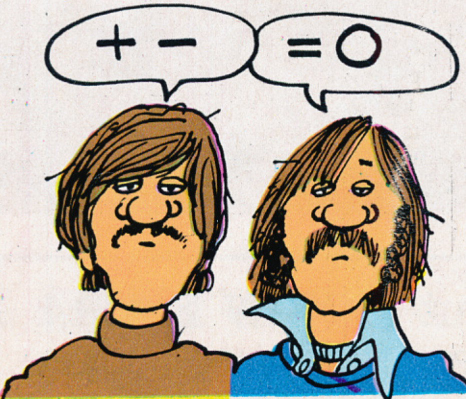

Terveisiä vain Karhulaan ja korkeimman suojelusta.

Kesken kaiken pyytäisin sitä iisalmelaista, jonka nimimerkin jälkimmäinen osa kuuluu ''nyt saava'' ilmoittaamaan oikean nimensä ja osoitteensa. Kokemuksistanne voisi kukatiesi saada ihan kirjan aikaan. Kaikki on luottamuksellista. Aihe on hyvin mielenkiintoinen.

Noh, oletkos siellä kunnolla, ettäs kehtaatkin keskellä päivää...

Pitkän maanittelun ja suostuttelun perästä olen saanut herroilta Jykä ja Rike lupauksen, että he vastedes kuvittavat Piinapenkkiä piirroksillaan. Tulee edes jotain lystiä.

Saamari että olen ihan pääsemättömissä lestadiolaisten suviseuroista, herjakirjettä tulee kuin köyttä. Otetaan nyt tähän vielä otteita ajatuksista, jotka on ajatellut nimim. Ei uskovainen, suvaitsevainen kylläkin:

''Hymylehdelle Ranuan suviseurojen selostuksesta. Olipa paksua tekstiä. En ole uskovainen, kuulun kyllä kirkkoon. Kannatan kristillisyyttä, hyväksyn uskonnon ja uskovaiset enkä yhtään hetkeä ole uskaltanut epäillä Jumalan olemassa oloa, en nimittäin tunne itseäni niin suureksi tekijäksi tässä maailmassa, että epäilisin Korkeimman kuljetusta ihmisen elämässä. Kun minä näen viheriöivän luonnon, kukkivat kedot, kuulen lintujen liverryksen, näen ukkosilmalla salamat, näen talven lumineen ja pakkasineen, tiedän, ettei ihmiskäsi ole tehnyt tuota värikkyyttä, ei vuodenaikojen vaihtelua, eikä sitä tee sattuma, koska vaihtelut tapahtuvat aina ajallaan. Ihminen ei pysty muuttamaan talvea kesäksi eikä kesää talveksi ja niin viisas ja väkevä, etevä ja tuhattaituri kuin ihminen onkin, ei hän pysty estämään ukkosenilman mahtavaa, joskus tuhojakin tuottavaa voimaa. Ei Hymylehden toimittajakaan pysty muuttamaan lähestyvää syksyä kevääksi, ei pysty, vaikka ottaisi kymmenen sattumaa avuksi.''

Ei pysty, paikalleen sanoitte. Mutta eihän tässä ole pyritty sellaista urakkaa ottamaankaan. Somaa on lintujen liverrys ja kaunis on kukkaketo katsastella. Mitä nyt sitten salamaan tulee, niin ukkosenjohtimen avulla sen tuhot voidaan kylläkin estää sen jälkeen kun kirkko luopui siitä näkemyksestään, että ukkosenjohdin olisi synti.

Muistui tuosta mieleeni, kuinka ollakaan, miten salama sytytti tuleen kirkon tuolla Satakunnan puolessa 30 -luvulla. Eräs toimittaja laati tapauksesta uutisen ja varusti sen otsikolla ''Herra poltti huoneensa''.

Vaan joutuipa siitä linnaan, niin, kiven sisään, sinne joutui. Paavo Virkkunen toimitti, teologi.

Sen pituinen juttu se, kuten Jesaja sanoo. Tsau.

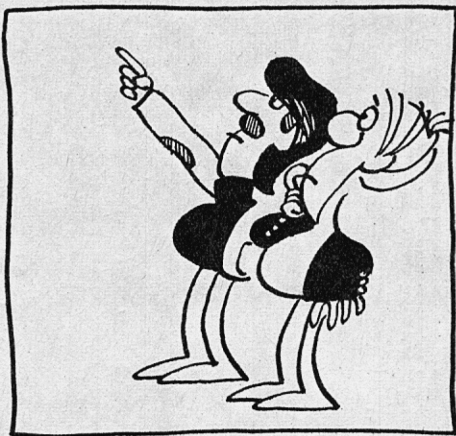
Uusi olut PORIN EXTRA IV A

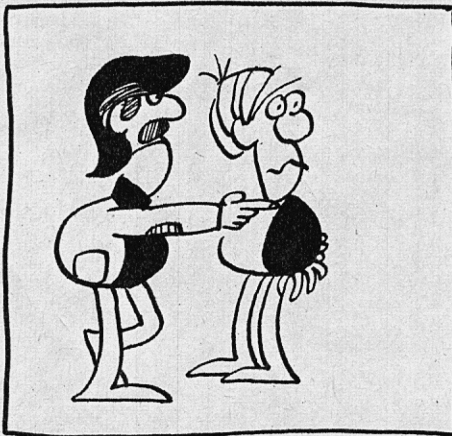
PORIN OLUT 120 VUOTTA

RUNTELI Jykä & Rike

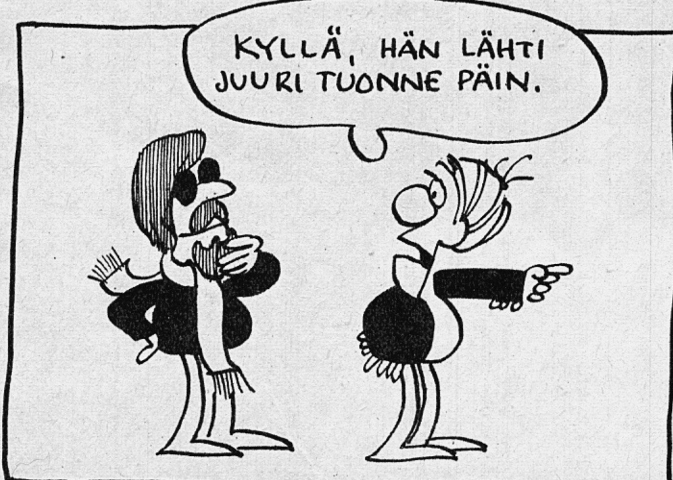

Jari Lappalainen jätti Klimenkon

Suomen todellinen Viulunsoittaja Katolla, maan huippumuusikoihin lukeutuva Jari Lappalainen leikkautti lokakuun puolivälissä hiuksensa ja viiksensä, suuteli punatukkaista vaimoaan ja taakse-poistui Niinisalon harmaisiin. Tällä tapahtumalla ei ollut mitään syyyhteyttä siihen, että Jari muutamaa päivää aikaisemmin oli tokaissut Viki Klimenkolle: — Se on nyt finito. Enää en säestä sinua pätkääkään.

MIKÄ NYT ETEEN, VIKTOR?

Tampereen säästöpankki
Hämeenkatu
104/001983/8
Jari Lappalainen
Tampere puh. 35360
Viktor Klimenko Ky
Lentokapt.kuja 4 B
00200 Helsinki 20
PANKKISIIRTO 0498750
NETTO PALKKA 410.00
VELKA 18.5.73 196.00
CARMEN 20 72.00
135-KR LAINA 120.00
JUOMAT 15.00
7.00
JÄÄNNÖS 7.00
TOSITE MAKSUN SAAJALLE

Tapauksen merkittävyyttä eivät ehkä tajua ne ihmiset, jotka eivät ole tutustuneet 'venäläisen' kasakkakuuluisuutemme show-esiintymisiin televisiosta, levyiltä tai täyteen ahdetuissa ravintolasaleissa. Loistavaa, häikäisevää, ennennäkemätöntä.

Kuinka monta sellaista ihmistä sitten on? Tuskin ketään.

Useimmat näistä katselijoista ja ihailijoista muistavat kuitenkin myös viiksekkään soittajan, joka taiturimaisesti on loihtinut viulustaan milloin herkät, milloin tuliset kasakkamelodiat aivankuin pisteeksi Vikin oman taituruuden päälle.

Kolmisen vuotta tämä voimakaksikko Viktor Klimenko & Jari Lappalainen — muita säestämässä olleita, ensiluokkaisia muusikoita suinkaan unohtamatta — on esiintynyt ympäri Eurooppaa. Näiden vuosien aikana Viki on useaan otteeseen todistettavasti sanonut Jarille, ettei tulisi toimeen ilman tämän ammattitaitoa.

Nyt kaikki yhteistyö on lopussa. Miksi?

— Pääasiassa kahdesta syystä, Jari toteaa rauhallisesti.

— Ensinnäkään Viki ei arvosta muita muusikkoja lainkaan ammattimiehinä, jollaisia hänen kanssaan esiintyneet soittajat kiistämättä ovat. Merkittävämpää on kuitenkin se luonteenomainen piirre Vikissä, että hän tulee melkein sairaaksi, kun hänen pitäisi vielä maksaa palkkaakin näille muusikoille. Hänen loisteessaan esiintymisellä muiden kai pitäisi elättää sekä itsensä että perheensä.

Vikin 'säästäväisyydestä'

Viktor Klimenkon maksamishaluttomuus toisaalta, omaan pussiin kahmiminen toisaalta ovat jo kauan olleet asioita, jotka hänen kanssaan ammattinsa vuoksi tekemisiin joutuneet ovat ikävällä tavalla päässeet toteamaan. Ahneus, saituus, omanvoitonpyynti muiden kustannuksella, nuljuus, mitä nimikkeitä nyt halutaankin käyttää, eivät suinkaan ole mikään poikkeus, vaan sääntö. Todistajia löytyy paljon ja milloin tahansa.

Muutama esimerkki.

Seppo Nieminen järjesti joskus 69—70 Lappiin kiertueen, jonka päätähti oli Viktor Klimenko. Kiertueen oli määrä kestää 2—3 viikkoa ja Vikin määrä esiintyä prosenttipalkalla. Kun sitten kävi niin, että yleisöä oli paikalla odotettua heikommin, Viki meni ja nostikin kahtena iltana koko potin itselleen. Kiertueen johtaja Pekka Lehtinen totesi tietenkin asian, joka vietiin raastupaan. Viki hävisi jutun, vei sen hoviin — ja hävisi. Oikeudenkäyntipöytäkirjat löytyivät.

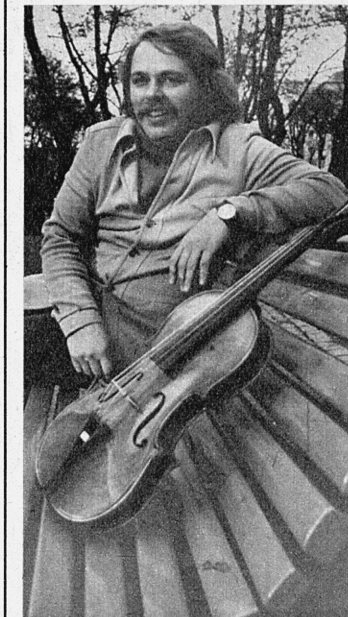
Viime syyskuun alussa Jari Lappalaisen orkesteri myytiin kuukaudeksi ravintola Riemukaareen Helsingissä. Esiintymisiä oli kuutena iltana viikossa ja kaikki sujui hyvin puoleen väliin kuuta. Tällöin Jari ilmoitti ravintolan johdolle lähtevänsä loppukuuksi Klimenkon kvartettiin Malmöön, koska Viki oli luvannut maksaa kaikki sopimuksen purkamisesta aiheutuvat kulut. Näitä kuluja kertyi Vikin maksettavaksi kaikkiaan 1 600 markkaa, joista tamperelainen Viihdeohjelma on ilmeisesti lähettänyt tai lähettää kasakalle tratan. Ellei sitten taas mennä leivättömän pöydän ääreen.

Samaisen Malmön esiintymisen yhteydessä Ruotsin television Kvällsöppet huomasi tilaisuutensa ja nauhoitti pätkän 'ruotsalaiskasakka' Viktor Klimenkoa omiin tarpeisiinsa. Myös Viki huomasi tilaisuutensa ja määräsi nauhoituksen hinnaksi 2 000 kruunua. Rahat kuitattuaan hän jakoi potin kristillisesti muusikkotovereidensa kanssa, mutta ei aivan tasan: 100 kruunua kullekin soittajalle, mikä tekee 1 600 kruunua hänelle itselleen! Esiintymisestä ei koitunut yhtyeelle tai Vikille äyriäkään kuluja.

Tamperelaiselle Lentotoimelle Viki on keikkalennoista neljättä tuhatta velkaa. Maksamatta. Tratta lähtenyt.

Yleensä Viktor Klimenko on ostanut ja siis omistaa taustabändinsä instrumentit. Timo Lehtinen on keikkapalkalla soittanut Vikin säestykseksi harvinaista bassobalalaikkaa, jonka Viki kerran sai lahjaksi hartailta neuvostoliittolaisilta kuulijoiltaan ravintola Adlonissa. Kun soittimessa oli jotain vikaa, Viki pyysi Timo Lehtosta viemään sen Ruotsissa korjattavaksi. Timo teki työtä käskettyä ja havaitsi seuraavasta palkkiokuitistaan Vikin pidättäneen häneltä 100 markkaa o m a n soittimensa korjauttamisesta. Erilaiset vähennykset soittajien palkkioista ovat Vikin erikoisalaa.

Helsingissä on upea täysiverihevonen Mosty, jonka selässä Vikiä on useaan otteeseen kuvattu erilaisiin mainostarkoituksiin. Silloin tällöin on Viki korvaukseksi vienyt tallille pullon konjakkia, mutta jos pisarakin nektarista on jäänyt juomatta, Viki on sen myös vienyt mennessään. Säästäväisyyttä?

Teksti: TIMO SUOSTE
Kuvat: VEIKKO LINTINEN JUKKA KUUSISTO

400 000 markan asunto Lauttasaaressa

Ilmeisesti se on säästäväisyyttä ja taloudellisuutta, vaikka sitä kaikki pahansuopaiset ja kateelliset kanssaihmiset eivät aina ymmärräkään. Kaikesta edellä kerrotusta saattaisi nimittäin luulla, että Vikin raha-asiat ovat huonolla tolalla. Eivät ole. Ainakaan siitä päätellen, että hän hiljattain osti Lauttasaaresta nelisensataatuhatta markkaa maksaneen asunnon, jonka sauna tietenkin pannaan etukäteen lämpiämään Vikin autosta. No, sellainen sauna on vanha keksintö. Aivan kuten rahakin.

Rahaa Viktor Klimenko tietenkin tekee myymällä itseään. Tänään iltapäivällä -nimisessä radio-ohjelmassa Vikiltä tässä taannoin kysyttiin, miksi hän aina esiintyy milloin ruotsalaisena, milloin venäläisenä, milloin minkäkinmaalaisena, mutta e i m i l l o i n k a a n s u o m a l a i s e n a kasakkana. Viki puolustautui väittämällä tekevänsä sen managerinsa määräyksestä. Samassa ohjelmassa hän kertoi tulevalla Saksan kiertueellaan laulavansa ainoastaan venäjäksi, koska hänen imagonsa muuten kärsisi.

Minkä managerin? Eihän hänellä sellaista ole. Väärin. Manageri on Viktor Klimenko Kommandiittiyhtiö.

Jarin viimeinen palkka

Pisara, joka sai Jari Lappalaisen maljan vuotamaan lopullisesti yli, oli hänen viimeinen Vikiltä saamansa palkkakuitti. Tavanomaisten vähennysten summa oli jälleen kerran pitkä. Mukana olivat mm. 15 markan oluet, jotka Viki oli itse pyytänyt saada tarjota korvaamattomalle säestäjälleen.

— Kun sitten pitkän litanian jälkeen pääsin vihdoin siihen summaan, jonka pankki maksaisi minulle puhtaana käteen, en enää ollut vähääkään epätietoinen, kuinka korkealle ystäväni Viktor Klimenko ammattitaitoni arvostaa. Muistan summan varmasti hamaan hautaan saakka. Se oli mitään siihen lisäämättä, mitään siitä vähentämättä täsmälleen s e i t s e m ä n markkaa. Sen pituinen se.

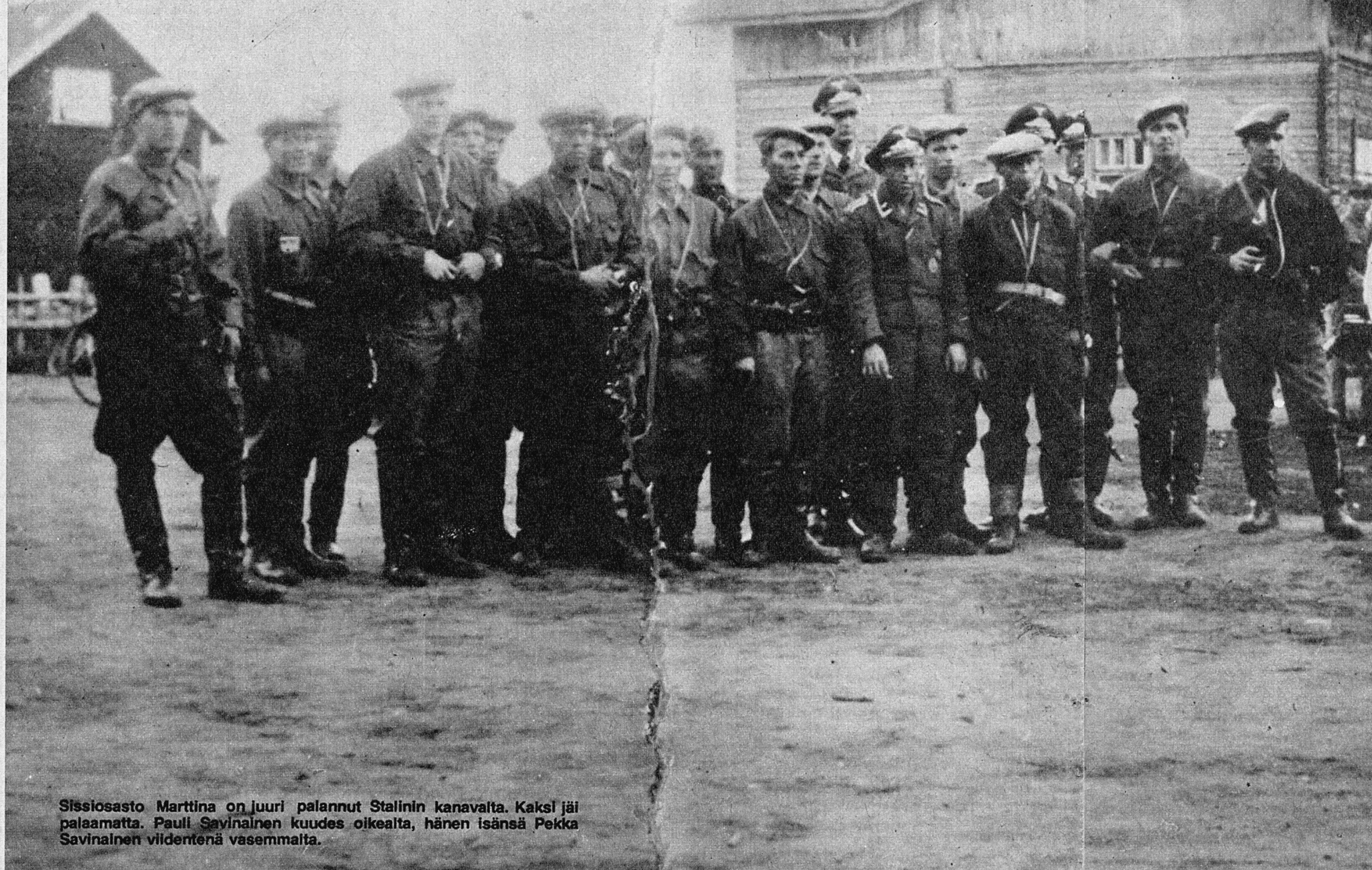
Vielä yksi suora kysymys sinulle, Viki. Jos kaikki nämä loistavat muusikot, joita olet vuosien varrella onnistunut ympärillesi hankkimaan, hylkäävät sinut, luuletko vielä pystyvästi — ainakaan Suomesta — keräämään itsellesi kasakkaorkesterin? □

SUOMI ALOITTI JATKOSODAN

TÄMÄ PORUKKA SEN TEKI

Teksti:
OSMO LAHDENPERÄ

Virallinen historiankirjoituksemme väittää Neuvostoliiton aloittaneen jatkosodan 25.6.1941 lähettämällä pommilaivueita Suomeen. Tosiasia on että jo 22.6. suomalainen sissiryhmä ylitti rajan hampaisiin asti aseistettuna. Sen tehtävänä oli räjäyttää Muurmanskin rata ja Stalinin kanavan sulut.

Sissiosasto Marttina on juuri palannut Stalinin kanavalta. Kaksi jäi palaamatta. Pauli Savinainen kuudes oikealta, hänen isänsä Pekka Savinainen viidentenä vasemmalta.

Kaikki historian kirjat ja hakuteokset pitävät yksimielisesti kiinni Neuvostoliiton syyllisyydestä jatkosodan aloittamiseen.

Esimerkiksi Otavan Iso Tietosanakirja kertoo näin:

''Kun Neuvostoliiton rajaloukkaukset saavuttivat 25. kesäkuuta jo yleisten sotatoimien luonteen (ilmahyökkäyksiä yli 10 paikkakunnalla ja Suomen alueella 26 alas ammuttua venäl. lentokonetta), Suomi katsoi olevansa jälleen sodassa. Suom. joukot saivat 28. kesäk. oikeuden ulottaa partiotiedustelun rajan yli''.

Ja Facta sanoo:

''Neuvostoliiton ilmavoimat aloittivat sotatoimet pommittamalla 25.6. eri puolilla olevia kohteita Suomessa''.

Jostain syystä historioitsijat kieltäytyvät muistamasta mitä 22. kesäkuuta tapahtui Kajaanin tienoilla, Rokankämpällä — suomalaisten sissien ja desanttien salaisella koulutuspaikalla.

Siellä 16 sissiä pakkasi trotyyliä reppuihinsa ja valmistautui lähtemään saksalaisilla kuljetuskoneilla tihutöihin Neuvostoliiton puolelle.

Mannerheim ja pääesikunta tiesivät tämän, sissit saivat jopa Yleisradion kautta salaisia koodisanomia retkensä aikana.

Mutta virallinen historiamme väittää Neuvostoliiton aloittaneen jatkosodan.

Saksalaiset joukot

olivat jo saapuneet Suomeen, Hitler valmistautui hyökkäämään Neuvostoliittoon. Presidentti Ryti, marsalkka Mannerheim, ulkoministeri Erkko ja pääministeri Rangell tekivät suuria suunnitelmia maailmankartan äärellä.

Lappiin sijoitettujen saksalaisten ensimmäisenä huolena olivat Murmanskin rata ja Stalinin kanava. Niiden kautta Neuvostoliitto sai liittoutuneilta ase- ja materiaaliapua. Ne oli tuhottava, mutta Stalinin kanava oli Stuka-syöksypommittajien ulottumattomissa.

Saksalaiset upseerit päättivät käyttää suomalaisia sissejä, metsäneläviä, tähän tehtävään.

Majuri Scheller kävi neuvotteluja Suomen armeijan johdon kanssa, sai Mannerheimin periaatteellisen hyväksynnän ja ryhtyi selittämään Schiffahren-operaatiotaan kapteeni Marttinalle, Rokankämpän sissiporukan johtajalle.

Koska Suomen ja Neuvostoliiton välillä ei ollut virallisia vihollisuuksia julistettu, sissiretkeä ei voinut tehdä Suomen armeijan kamppeissa. Oli kaksi vaihtoehtoa: pukea päälle saksalainen asepuku tai suomalaiset siviilivaatteet.

Lisäksi Scheller lupasi jokaiselle operaatio Schiffahreniin osallistujalle 5 000 markkaa.

Mutta kapteeni Marttinan piti ensin saada puolustusvoimain johdon lupa. Hän soitti Mannerheimille.

Onni Palaste kertoo kirjassaan Siviilississit Stalinin kanavalla tämän puhelun menneen näin:

— Suomi ei ole sitoutunut lähtemään saksalaisten rinnalla hyökkäyssotaan, kapteeni hyvä, Mannerheim jyrisi. — Ja sen takia saksalaisilla ei ole mitään oikeutta antaa yksipuolisia julistuksia maailmalle. Yhtä vähän suomalaisilla sotilailla on oikeutta ottaa heiltä käskyjä vastaan. Sanokaa sellaiset terveiseni majuri Schellerille, että meidän strategiamme on tiukasti defensiivinen, ei siis offensiivinen. Ja minä en anna lupaa suomalaisten sotilaiden osallistua Schiffahreniin. Tuliko kapteeni Marttinalle kaikki selväksi?

Ilmeisesti ei tullut koska Marttina soitti päämajaan uudestaan. Schellerin tarjoukset lienevät houkutelleet. Mannerheimia hän ei enää saanut langan päähän mutta esikuntapäällikkö puhui Palasteen mukaan näin:

— Suomi pysyy suurvaltasodan ulkopuolella eikä missään tapauksessa hyökkää Neuvostoliittoon. Mutta se tulee puolustautumaan, jos Neuvostoliitto loukkaa puolueettomuuttamme...

— Mannerheimin kanta suomalaisten sotilaiden osallistumiseksi Schiffahreniin on ehdottoman kielteinen, koska se onnettomalla tavalla saattaisi vetää Suomen mukaan suurvaltapolitiikkaan, esikuntapäällikkö jatkoi. — Mutta jos suomalaiset sissit haluavat osallistua Schiffahreniin vapaaehtoisesti ja siviilipukimissa, kuten saksalaiset ovat pyytäneet, niin siinä tapauksessa Mannerheim ei halua asettua poikkiteloin. Se edellyttää, ettei mukaan oteta Suomen armeijan pukimia, ei aseita eikä pienintäkään esinettä, joka on Suomen armeijan omaisuutta. Ennen lähtöä on tarkistettava, ettei yhdenkään sissin taskuihin jää mitään henkilökohtaisia papereita. Erikoisesti Mannerheim painottaa sitä, että kaiken tulee tapahtua vapaaehtoisuuden pohjalta.

Lähtölupa oli siis saatu ja osasto Marttina siirtyi Paltaniemen koululle valmistelemaan sissiretkeä.

100 kiloa trotyyliä

kuului varusteisiin, se jaettiin 16 sissin kesken. Aseistuksena olivat saksalaiset konepistoolit ja parabellumit. Mitään henkilöpapereita ei saanut ottaa mukaan.

Tuhoamisretkelle lähti neljä upseeria ja 12 miestä. Startti 22.6. klo 22.00. Kaksi saksalaista ponttoonikonetta lähti viemään heidät Stalinin kanavalle, lensivät kuitenkin harhaan ja jättivät sissit yli sadan kilometrin päähän suunnitellusta etapista. Viikon verran he rämpivät erämaita ennenkuin löysivät kanavalle.

Kanavaa vartioivat puna-armeijan sotilaat, sissit yrittivät räjäyttää sulut mutta eivät onnistuneet. Yleisen ammuskelun merkeissä he painuivat korpeen takaisin, lähettivät viestin ja jäivät odottamaan ohjeita Yleisradiosta.

Uutisten jäkeen tulikin tiedotus ''laivankapteeni Hällströmille'':

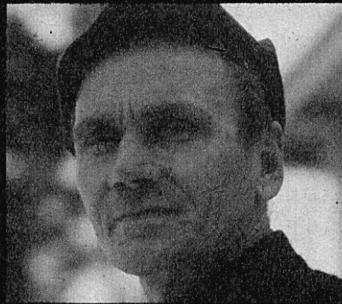
— Tiedotus laivankapteeni Hällströmille, joka on matkalla Turkuun. Muuttakaa kurssinne Rauman satamaan, jonne purätte puolet lastista ja jossa saatte varustamoltanne lisäohjeita.

Laivankapteeni Hällström tarkoitti koodissa sissiryhmän johtajaa, vänrikki Jorma Hämäläistä, Turku Stalinin kanavaa ja Rauma Muurmanskin rataa.

Puna-armeijan ajamana sissit saapuivat Muurmanskin radalle ja räjäyttivät sen.

KÄÄNNÄ

SUOMI ALOITTI JATKOSODAN

Hymy haastatteli yhtä niistä kolmesta miehestä, jotka vielä ovat operaation suorittajista elossa. Pauli Savinainen, 51, oli silloin ryhmän nuorin 19-vuotias. Mukana oli myös hänen isänsä.

Lisäohjeita ei tullut ja sissit jatkoivat paluutaan kohti rajaa, valloittivat välillä vienankarjalaisen Pölkkylän kylän jossa täydensivät reppujaan. Yhteenotoissa takaa-ajavien neuvostosotilaiden kanssa he menettivät kaksi miestä. Itse he laskivat ampuneensa 72 punasotilasta.

Paluu läpi erämaiden oli kaikkine mutkineen 400—500 km. Retken piti kestää parisen viikkoa mutta se venyikin vajaaksi kuukaudeksi. Puolikuolleina he saapuvat vihdoin rajalle. Onni Palaste kertoo siitä näin:

''Varhain aamulla, puoli viiden aikaan, sissit hoipertelivat kohti rajavartioston kasarmirakennusta. Heikin sanoma oli mennyt perille ja luutnantti Sojamo oli ajanut autolla paikalle. Malttamattomana hän oli odotellut läpi yön sissien paluuta. Nähdessään ikkunasta ensimmäisten omien miestensä, yksi kerrallaan tai kaksi tukemassa kolmatta, hoipertelevan kasarmin pihalle, hän ei alkuun tuntenut heistä ainuttakaan. Nähdessään parrakkaita, laihoja, raihnaisia ukonturilaita, joiden vaatteet olivat repeilleet tai palaneet piloille, äijiä joista kaikilla ei ollut edes kenkiä jaloissaan vaan veriset rätit miten kuten koipiin kietaistuina, hän ensimmäiseksi luuli näkevänsä joukon joka palaa kaksikymmentävuotisesta vankeudestaan — jostain Siperian erämaasta''.

Uljasta vai?

Verenpisarat

kasvavat rehevinä entisen sissin Pauli Savinaisen ikkunalaudalla. Ikkunan takana istuu pörröisiä punatulkkuja ja näkyy pohjoiskarjalaista Polvijärven korpea.

Osallistuessaan operaatio Schiffahreniin Pauli Savinainen oli 19 ikäinen, ryhmän nuorin.

— Siksi kai se on jäänyt niin hyvin mieleen, hän sanoo.

Sissiryhmän vanhin oli hänen isänsä Pekka Savinainen, kuusi sotaa käynyt arpinen konkari.

— Eniten tuolla reissulla kärsin siitä että isä oli mukana, juttelee Pauli Savinainen, 51, minulla oli huoli hänestä. Ja isällä oli huoli minusta.

— Isä vannotti että jos hän haavoittuu eikä jaksa jatkaa, minun täytyisi ampua hänet. Tiedustelupalvelun miehenä hän ei halunnut jäädä vihollisen käsiin. Mutta kun kysyin tekisikö hän minulle samoin jos haavoittuisin, hän vaihtoi puheenaihetta.

Kolme miestä on vielä hengissä osasto Marttinasta. Onni Palaste on kirjaansa haastatellut näitä kaikkia. Kaksi heistä ei halua nimiään kerrottavan, he pelkäävät fasisteiksi leimaamista ja kostoa.

Mutta Pauli Savinainen on rauhallinen, hän vahvistaa todeksi sen minkä Palaste on kirjassaan kertonut.:

Osasto Marttina teki väkivaltaisen sissiretken Stalinin kanavalle ja Muurmanskin radalle 22.6.1941 — kolme päivää ennen ''virallista historiaa''.

— Kun siltä retkeltä palasin, ajattelin ettei koskaan enää. Mutta jo kolme viikkoa myöhemmin olin taas tunkemassa trotyyliä Muurmanskin radan alle.

Sota oli alkanut sissiretken aikana.

Sodan jälkeen Pauli Savinainen joutui monen muun tavoin pakenemaan sisäministeri Yrjö Leinon Valpoa Ruotsiin, metsätöihin. Siellä hän tapasi erään inkeriläisen pakolaisen, ja kävi ilmi että tämä oli ollut mukana siinä neuvostoliittolaisessa osastossa joka ennen Muurmanskin rataa ajoi Savinaista ja kumppaneita takaa.

— Meistä tuli hyvät ystävät, sanoo Savinainen, oltiin iloisia ettei kummankaan onnistunut tappaa.

Muutenkin kun Pauli Savinainen muistelee sissiretkiään, hän sanoo tuntevansa eniten iloa niistä tilanteista joista selvisi tappamatta ketään.

Miluimmin hän ei muistele ollenkaan. Mutta miksi historian oppikirjat ja hakuteokset eivät muista tuota sissiretkeä? Ja miten on suhtauduttava lauseeseen: ''Suomalaiset joukot saivat 28. kesäkuuta oikeuden ulottaa partiotiedustelun rajan yli''? □

△ Operaatio Schiffahren suoritettiin siviilivaatteissa. Tässä lähdössä mukana olleet upseerit Joentaus, J. Vasunta, J. Hämäläinen ja L. Korhonen.

▽ Kuusitoista sissiä painui rajan yli kaksi päivää ennen kuin sota Suomen ja Neuvostoliiton välillä virallisesti alkoi. Retken tarkoituksena oli räjäyttää Stalinin kanavan sulut ja Murmanskin rata. Saksalaisten suunnistusvirhe lykkäsi ensimmäisiä räjäytyksiä viikolla, joten nämä miehet eivät "aloittaneet" sotaa.

— En usko, että puhelu Mannerheimin kanssa on historiallista totuutta. Pitää kuitenkin paikkansa, että suomalaisista muodostettuja siviilipartioita kävi Neuvostoliiton puolella ennen sodan alkua 25. päivä kesäkuuta 1941. Nämä olivat siviilipartioita, eikä virallinen sodanjohto ollut antanut lupaa tällaiseen toimintaan.

Näin sanoo Sotakorkeakoulun sotahistorian opettaja, everstiluutnantti Helge Seppälä. Seppälän lausunto koskee vain sitä osaa artikkelista, joka käsittelee partion lähtöä, hän ei ehtinyt tutustua aineistoon tarkemmin.

Seppälän tiedot siis mitä ilmeisimmin vahvistavat todeksi Palasteen kertomuksen partiotoiminnan olemassaolosta. Kysyttäessä Neuvostoliiton vastaavasta partioinnista Suomen puolella totesi Seppälä, että kertomuksia myös tästä on, mutta mitään virallista näyttöä ei historiankirjoitus tunne.

Seppälä on itse varsin tarkoin perehtynyt sissitoimintaan ja julkaissut vuonna 1971 kirjan "Neuvostopartisaanit II maailmansodassa".

Saludo

kahvi täynnä aromeja

Valvomme E-liikkeessä kahvin tuoreutta
kuin silmäterää. Siksi pakkaamme SALUDON
paahtotuoreet aromit metallikääreeseen.
Päiväysmerkinnästä näet tuoreuden.
Maistamalla tunnet sen.

E MYYMÄLÄT · CENTRUM

MATKAILUALALLA KUOHUU

NYT SEKOITTAA SOPPAA TUULA HELANTO

Tänä talvikautena suomalaiset matkatoimistot ovat varanneet 60 000 paikkaa Kanarialle. Viime vuonna myytiin puolet tästä määrästä. Nyt mitataan kenen selkä kestää, sanoo Tuula Helanto, Spiesin johtaja Suomessa. Hän ei aio olla niiden joukossa, jotka ensimmäisenä paiskaavat pyyhkeen kehään. Helanto heittää myös tyylikkään floretinpiston kauppa- ja teollisuusministeriön lapaluiden väliin. Sillä tässä leikissä vuotaa myös matkailijain veri. Esimerkiksi Suomessa matkayhtiön konkurssin varalta vaadittava takuusumma on vain 80 000 markkaa. Ruotsissa vastaava summa Spiesillä on 10 miljoonaa kruunua. Suomalaisilla takuusummilla tuodaan etelästä takaisin vain yksi koneellinen.

Teksti:
ARI LIND
Kuvat:
PENTTI AUER

Parhaillaan Tuula pohtii sitä lähteäkö Tanskaan vai ei. Hänelle on tarjottu parempaa paikkaa pääkonttorissa. Mutta Tuula on itse luonut Spiesin sillanpääaseman Suomessa. Ja omaa saavutusta on haikea jättää, vaikka Tanska viehättääkin.

Tuula Helannolla, (32), on toinen jalka Suomessa, toinen Tanskassa Hänen äitinsä on tanskalainen. Tuula on suomalainen, isä kaikkien tuntema tanssinopettaja Veikko Niemelä. Tällä hetkellä Tuulan tanssin kuviot kulkevat etelään. Häntä on pyydetty yhtiön pääkonttoriin Kööpenhaminaan ''vaativampiin tehtäviin'' kuten sanonta kuuluu.

Nykysuomalainen määritelmä Tuula Helannosta kuuluu: Kullanruskea Volvo GL, moottorivene 34 solmua tunnissa, 130 m^2 Liisankadulla (+sauna). Ihmisestä se ei sano mitään.

Tuula on joutunut elämään omillaan, siitä lähtien kun hänen isänsä myi rintamamiestonttinsa, jotta tytär voisi lukea kaksi vuotta. Kuvioon kuuluu eroaminen Kallion yhteiskoulusta seitsemännellä luokalla, avioliitto, lapsi, avioliiton katkeaminen appivanhempien asenteisiin ja sitten itsenäistyminen. Siinä toinen perspektiivi ihmisen arvostelemiseen.

Nuo Liisankadun 130 neliötä pitävät sisällään Tuulan, 11-vuotiaan tyttären Katin, ja 10-vuotiaan ranskanbuldogin Bulden. Tuula osti asunnon aivan äskettäin. Ja on jo ehtinyt kehittyä melkoiseksi mestariksi betonityöläisenä ja maalarina.

Remontti on maulla tehty. Ei mitään suurellista tai pöyhkeilevää. Jugend-tyylisen talon ulkoneviin ikkunoihin ja korkeisiin huoneisiin sopivat avoimet holviovet antavat lopullisen silauksen tummasävyiselle asunnolle.

Huoneistossa juuri mikään ei kerro, että siellä asuu ihminen, jonka ammatti on matkustaminen. Siitä, että asukas on toimitusjohtaja kertoo puhelin. Omaksi ilokseen Tuula lennätti parisataa kuntohölkkääjää Ateenan maratonille lokakuun lopussa. Ja ihmisillä riittää kysyttävää. Ja välillä on pohdittava tytär Katin kanssa sitä mitä painavat kuutiot a ja b jos a painaa neljä kertaa enemmän kuin b ja molemmat painavat yhteensä 30 kiloa.

Tuula Helannossa on aimo annos vilpitöntä välittömyyttä. Sitä kuvaa hyvin se, että hän lähti vetämään Ateenan matkaa ja toimi itse oppaana.

Kun Tuula puhuu Simon Spiesistä, yhtymän johtajasta, juutalaisesta psykologista, paistaa sanojen takaa luottamus ja syvä ystävyys.

Tuulan ja Simonin 'suhde' alkoi kuutisen vuotta sitten. Tuula oli 24-vuotiaana kesän Finnairin Kööpenhaminan toimistossa töissä. Syksyllä hän tuli takaisin Suomeen ja otti äitinsä luona kesää viettäneen Katin kainaloonsa, pakkasi tavaransa ja muutti Kööpenhaminaan. Ensimmäinen vakituinen työpaikka oli paikallinen ylioppilasmatkatoimisto. Seuraavaksi hän siirtyi lennättämään ihmisiä Fär-saarille kreivi Lerchen omistaman Faroe Airlinesin palvelukseen. Yhtiö joutui kuitenkin lopettamaan SAS:n vallattua markkinat.

Seuraavana päivänä, maanantaina klo 9, yhdeksäntenä päivänä tammikuuta vuonna 1968 Tuula paineli sisään Spiesille ja kysyi työtä. Toisella viikolla hänet istutettiin palisanteripöydän taa. Kun Tuula kysyi mikä on homman nimi sai hän kuulla lähtevänsä kohta Helsinkiin.

Spies-matkojen alkutaival Suomessa oli alkamassa, mutta surullisten tähtien alla. Y-matkojen kuulusta konkurssista tunnettu Seppo Kotilainen oli myynyt Spiesin matkoja. Hovioikeudessa riidellään parhaillaan siitä, oliko Y-matkojen perustamispääoma lähtöisin Spiesin kassasta vai ei. Kotilaisen jälkeen remmiin astui uusi yrittäjä.

Tuula Helanto tuli Suomeen 13. helmikuuta. Kahden päivän kuluttua edeltäjä erotettiin ja kuukauden pääkonttorissa palvellut Tuula astui sille paikalle jolla hän nyt on.

Tuula tekee töitä 12-tuntia päivässä ja seitsemän päivää viikossa. Vuoden 1969 kesälomasta on puolet pidetty. Hänellä on yksi haave. Matkustaa. Ei minne tahansa vaan vuodeksi pariksi maailmalle — tutustumaan ihmisiin ja oppimaan uusia kieliä sekä panemaan ajatukset järjestykseen ja asiat oikeille paikoilleen.

Tuula ei kerro mitkä asiat olisivat niitä, jotka on järjestettävä. Ja mitä se meille kuuluukaan. Itseriittoisilla ihmisillä ei ole ongelmia, mutta Tuula kuuluu siihen liike-elämässä nykyään niin harvinaiseen luokkaan, joka ajattelee muutakin kuin katetuoton kehittämistä.

Vaikka tällä hetkellä liikeasiat ovat kuitenkin pinnalla. Matkailuala elää kukoistuskautta, ihmisillä on rahaa. Eikä seuramatkatoimistojakaan katsota enää niin pahalla. Viime vuoden matkailutase näytti 336 miljoonaa markkaa plussaa.

Kasvusta aikovat kaikki ottaa osansa. Mutta ainakin jotkut aikovat haukata liian suuren palan.

Tuula Helannolla on aina ollut terävä kieli silloin kun seuramatkoista on keskusteltu. Ja muutenkin. Hymylehden matkailukeskustelu jatkuu. Tentittävänä tällä kertaa Tuula.

Tämän talvikauden Kanarian taistelu on vain yksi osa suurta sotaa. Ensimmäiset merkit näkyivät jo siinä, että Ving-matkat alkoi mennä huonosti. Aurinkomatkat osti yhtiön. Viimeksi alaa kohautti tieto siitä, että Tjäreborgin toimistosta erosi johtaja ja viisi työntekijää.

Tuula Helanto, pitääkö paikkansa, että Ving-matkat oli ensimmäisenä kaatumassa ennen kauppaa?

— En osaa antaa varmaa vastausta, koska en tarkalleen tunne sen yhtiön asioita. Mutta eihän yleensä menestyvää yritystä kannata myydä.

Miksi Aurinkomatkat/Finnair/valtio osti yhtiön?

— Ilmeisesti taatakseen itselleen tietyn määrän chartereita. Kaupassa tulivat tietenkin asiakkaat ja mitä tärkeintä lennot. Keihänen ei enää lentänyt Finnairilla eikä Finnairinkaan kannata antaa koneidensa seisoa.

Kuka kuolee tämän talven taistelussa vai kuoleeko kukaan?

— Näyttää siltä, että joku kaatuu. Näiden joukossa eivät ainakaan ole Aurinkomatkat tai Spies (hersyvän itsetietoista naurua). Me olemme varautuneet myymään sen, minkä viimevuonnakin, jotkut muut ovat tuplanneet tavoitteensa.

Jotkut väittävät, että meillä veronmaksajilla olisi aihet-

KÄÄNNÄ

Tuula huokuu etelän aurinkoa ja lämpöä. Mutta arvatkaa löytyykö taustalta myös aimo annos kovuutta. Matkailuleikissä ovat monet pudonneet. Tänä talvena putoilee päitä lisää, sanovat asiantuntijat.

ta hiukan kiinnittää huomiota siihen mitkä Aurinkomatkojen todelliset kustannukset ovat. Mikä on matkatoimistoihmisen arvio?

— Aurinkomatkat lentää kaikki lentonsa Finnairilla. Taloudesta on vaikea sanoa mitään, sehän on kuin siirtäisi rahaa taskusta toiseen. Joka tapauksessa tuolla organisaatiolla, henkilökunnalla ja kustannuksilla pitäisi pystyä produsoimaan paljon enemmän kuin nyt.

Spies on ulkomainen yritys, voidaanko teiltä kilpailutilanteen kiristyessä ''vetää jalat alta''?

— Spies on suomalainen Spies-Matkat Ky, jonka omistaa valtioneuvoston luvalla Simon Spies.

Kuitenkin pääyhtiö on tanskalainen. Mitä tämä vaikuttaa toimintaan? Jääkö Suomeen penniäkään toiminnasta?

— Suomeen jää paljon rahaa. Me olemme normaali agentuuri, elämme provisiolla, jonka saamme myymästämme tuotteesta. Meillä on Suomessa 18 työntekijää, ja koko konsernissa yli 1000.

— Tanskalaisuus vaikuttaa pelkästään positiivisesti. Suomalaisen matkustajan ei tarvitse maksaa matkoista niin paljoa. On eri asia tuottaa ja organisoida 30 000 kuin 500 000 matkaa. Matkojen yleiskustannukset jakautuvat koko tuon puolen miljoonan matkustajan osalle, ja siitä tulee hyvin vähän matkustajaa kohti. Suuryhtiön siivellä pääsemme huomattaviin säästöihin.

Huhut ovat kertoneet, että Tanskan tunnetuin lakimies, mies joka ei itse maksa penniäkään tuloveroa Mogens Glistrup hoitaa Spiesin asiat. Mikä on hänen erikoisuutensa Spiesiä varten?

Spiesillä on kuusitoista eri osakeyhtiötä. Simon Spiesin osakeyhtiöiden yhteenlaskettu maksettu osakepääoma on 430 miljoonaa Suomen markkaa. Osakeyhtiöiden verotus poikkeaa Tanskassa meikäläisestä yhtiöverotuksesta, Glistrupin eväillä säästö on melkoinen.

— Osakepääomalle löytyy myös katetta, Convairin suihkukoneet, useita matkatoimistoja, hotelliyhtiöitä ja jopa säiliöaluksia.

Miten on matkaehtojen laita. Ruotsissa kuluttaja-asiamies pitää huolta matkustajien oikeusturvasta ja matkaehdot ovat erittäin tarkkaan säädetyt. Onko meillä matkustajalla oikeusturvaa?

— Meidän Tukholman toimistomme johtaja istuu siinä lautakunnassa joka määrää matkaehdoista ja siitä, mitä kussakin tapauksessa matkustajalle mahdollisesti palautetaan. Kuluttaja-asiamiesjärjestelmä on hyvä. Se pitää asiakkaan puolta. Mutta välillä Ruotsissa on menty mahdottomuuksiinkin. Jos tuhannen kruunun matkasta määrätään matkatoimisto maksamaan kaksi tuhatta palautusta ollaan kyllä hakoteillä.

— Me olemme pyrkineet noudattamaan Ruotsin esimerkkiä. Matkaehtomme ja luettelomme ovat suunnilleen samat kuin sielläkin. Onhan selvää, että tyytyväinen asiakas on firmalle paras mainos.

Spies ei kuulu suomalaiseen matkatoimistoyhdistykseen, eikä teistä voida valittaa matkailualan valituskeskukselle. Miksi

— Emme voi liittyä yhdistykseen, koska sen säännöissä on pykälä, jonka mukaan jäsentoimiston on sitouduttava myymään matkansa luettelohinnoin. Myöskään Keihänen ei kuulu tähän liittoon. Ihmettelemme syvästi miten Aurinkomatkat voi olla jäsen vaikka myös se myy matkoja alle luettelohintojen.

Voiko ''villeistä'' toimistoista yleensä valittaa minnekään?

— Kauppa- ja teollisuusministeriölle voi. Kuuden vuoden aikana meistä on tehty kaksi valitusta. Kummassakaan tapauksessa asiakkaat eivät ottaneet yhteyttä toimistoomme. Asiat olisivat kyllä sillä selvinneet.

Ovatko kauppa- ja teollisuusministeriön vuoden alussa antamat uudet ohjeet vaikuttaneet teidän toimintaanne?

— Meidän hinnastomme on käytännöllisesti katsoen Ruotsin hinnaston kopio. Siellä muutokset astuivat voimaan 3 vuotta sitten. Emme joutuneet tekemään ainuttakaan muutosta täkäläisten säännösten muuttuessa.

Suora kysymys, onko matkailijalla oikeusturvaa?

— Matkailuala on hyvin herkkää ja siitä puhutaan paljon. Ajatellaanpa esimerkiksi tapausta, että kone on myöhässä sääolosuhteiden johdosta. Kukaan ei hermostu jos näin käy reittikoneelle. Mutta jos ollaan lomalla niin jokainen tunti on kullanarvoinen. Ihmiset suhtautuvat paljon ärtyneemmin tällaisiin tapauksiin.

— Matkatoimistoihin suhtaudutaan usein niin kuin ne toimisivat -rahat pois-periaatteella. Tällaiseen perustuva liiketoiminta ei kertakaikkiaan ole mahdollista, koska sillä ei ole jatkuvuutta.

Toisaalta esimerkiksi äsken julkisuudessa ollut Ihannematkojen tapaus oli varsin ikävä matkailijan oikeusturvan kannalta. Entä jos itse olisit ollut vastaavassa tilanteessa?

— Jos Spies olisi järjestänyt matkoja ja ne olisi sodan takia jouduttu lopettamaan olisivat matkustajat saaneet heti rahansa takaisin, sääntöjemme mukaan perimme tällaisissa tapauksissa vain toimistokulut, kolmekymmentä markkaa. — Kokonaan eri asia on jo se, että me emme järjestä matkoja nk. tulenarkoihin kohteisiin.

Lopuksi on tietenkin kysyttävä espanjalaisista koneista. Niistä on huhuttu vaikka mitä. Huhukampanjathan kuuluvat olennaisena osana taisteluun matkanjärjestäjien välillä. Mutta kuinka paljon huhuissa on perää?

— Se vanha juttu laskeutumisesta Skjöldvikin loiston mukaan koski Aviacon konetta. Aviaco on Iberian tytäryhtiö. Näillä ei ole mitään tekemistä Spantaxin kanssa, jota me Finnairin ohella käytämme.

— Spantax on yksityinen yhtiö. Se käyttää mm. maailman nopeimpia liikenteessä olevia matkustajakoneita Convair Coronado 990 A, joiden huippunopeus on 1 035 km/t. Lentäjät koulutetaan Amerikassa, koneet ovat uusia ja ne huolletaan Swissairilla Sveitsissä.

— Kun matkatoimisto valitsee lentoyhtiön on ensimmäinen edellytys turvallisuus ja vasta toinen hinta. On päivänselvää, että kyseenalaista yhtiötä ei voi valita. Tarvittaisiin vain yksi onnettomuus ja matkatoimistonkin ura olisi poikki.

— Itse lennän Spantaxilla n. 200 000 kilometriä vuodessa, enkä aio tosiaankaan olla se, joka poistuu näiltä markkinoilta. □

Katri Helenasta tulee äiti

Pitkään tasaisen turvallista yksityiselämää viettänyt Katri Helena on järjestämässä yllätystä tätipiireille. Juuri tuomariksi valmistunut Matti Paalosmaa on vaihtunut muusikko Timo Kalaojaan. Romanssiuutisen vanavedessä tuli tieto, jonka mukaan Katri odottaa lasta. Vuodenvaihteessa tämä ykkössolistimme lopettaa keikkailun ja alkaa valmistautua äidin rooliinsa.

Mitä Paalosmaahan tulee, niin haluan olla yhdessä hänen kanssaan ja hyvin meillä menee.

Nuo sanat lausui Katri Helena Hymylehden heinäkuun numerossa. Kukaan ei epäillyt niitä. Kansa odotti romanttisia julkkishäitä.

Katri Helenan ja Matti Paalosmaan avioitumista on odoteltu jo nelisen vuotta. Enää ei kannata odotella, sillä asiat ovat saaneet aivan uuden käänteen. Ja äkkinäisen käänteen. Matti Paalosmaa ei enää vastaile kotoisasti Katrin puhelimeen. Romanssi on loppu.

Matti Paalosmaa on löytänyt onnensa muualta ja Katri Helena seurustelee orkesterissaan pianoa soittavan Timo Kalaojan kanssa.

Lehdissä on jo kauniisti hymistelty, miten aika tulee näyttämään Katrin ja Timon romanssin todellisen laadun. Kaukaa katsoen ei tästä suhteesta välttämättä tarvitse suuria odotella. On Katria nimittäin ennenkin keikkamuusikko lohdutellut: Jaakko Laajava Dannyn jäljiltä.

Nyt asian tekee kuitenkin merkitykselliseksi totuus, että Katri odottaa lasta! Vuoden vaihteessa hän lopettaa keikkailun ja keskittyy esikoisensa maailmaan saattamiseen. Jos tulevan lapsen isä ei olisi juuri Timo Kalaoja, niin tuskin Katri olisi antanut lausuntoja hänen tärkeydestään omassa elämässään.

Nyt on sitten ihmettelyjen aika. Miksi kävi niin kuin kävi? Ja kyselyjen aika. Meneekö Katri pikaisesti vihille vai alkaako hän vetää nykyaikaisen, itsenäisen naisen roolia synnyttämällä lapsen avioliiton ulkopuolella?

Katri Helena on jo kerran vihitty avioliittoon. Tämä tapahtui kaikessa hiljaisuudessa Tohmajärven kirkossa syyskuun 12. päivänä 1965. Silloin hänestä tuli rouva Matti Turunen.

Mitä enemmän Katri vakiinnutti asemaansa suosituimpana iskelmälaulajattarenamme, sitä hataram-maksi kävi avioliitto. Lopullisen kuoliniskun antoi yhteinen kiertue Dannyn kanssa kesällä 1967. Sen jälkeen Katri oli valmis toteamaan, ettei avioliitto enää sopinut hänelle. Aviomies oli tiellä hänen luodessaan uraansa ja — seurustellessaan Dannyn kanssa.

Katri otti Dannyn tosissaan ja antoi jopa kaartaen lausuntoja mahdollisesta avioliitosta. Mutta Katrin toiveet yksityiselämästä eivät mahtuneet Dannyn suunnitelmiin. Huipputähtien seurustelu ei kestänyt julkisuutta.

Matti Paalosmaan kanssa Katri alkoi seurustella reilut neljä vuotta sitten. Kesän 1969 he kiersivät yhdessä, ja romanssi oli päivänselvä asia, vaikka Katri yrittikin salata sitä lähes hysteerisesti.

Häitä odoteltiin jo seuraavana syksynä. Sen jälkeen on säännöllisin väliajoin käynnistetty huhumylly, jonka mukaan Katrista tulee ihan pian rouva Paalosmaa. Välillä huhua vahvistettiin Matin hyvin tuntevista opiskelijapiireistä, välillä taas muusikkopiireistä. Ja lipsahtipa kerran jo lehtiin tieto, jonka mukaan heidät olisi vihitty Italiassa.

Alussa Katri sairaalloisesti kielsi Matin olemassaolon elämässään. Viime aikoina hän rupesi puhumaan hänestä entistä avoimemmin. Matti pääsi melkein joka toiseen lauseeseen tyyliin: Matti sanoi sitä, Matti sanoi tätä . . . kun Matin kanssa oltiin siellä, kun Matin kanssa oltiin täällä . . .

Ei ollut enää mikään salaisuus, että Matti asusteli Katrin loistokaksiota Lehtisaaressa. Eikä ollut mikään salaisuus sekään, että yhdessä suunniteltiin taloa Katrin omistamalle tontille. Katri antoi ymmärtää, että kun se talo on valmis, on aika pistää pystyyn kunnon perhe.

Viimeisen vuoden aikana Katri on puhunut avioliitosta ja lapsista hyvin lämpimään sävyyn. Olosuhteet olivat ehtineet muuttua sitten ensimmäisen avioliiton, jonka yhtenä karina olivat juuri lapset: aviomies kaipasi lasta, mutta Katrin suunnitelmiin ei äidiksi tuleminen sopinut.

Katrin puheet on voinut ymmärtää vain yhdellä tavalla. Hän on nimittäin sanonut, ettei ura aseta enää minkäänlaisia esteitä lapsen hankkimiselle sen paremmin kuin avioliitollekaan. Hän on valmis uhraamaan nipun hyvähintaisia esiintymisiä synnyttämisen vuoksi. Edelleen hän on todennut, että alkaa olla jo korkea aika hankkia esikoinen. Tulihan elokuussa 28 vuotta täyteen.

Katri Helena on järjestellyt elämäänsä niin kuin vain järkevä nainen voi järjestellä: on tullut menestystä ja rahaa, on ollut sulhaskandidaattina tuomarismies . . .

Jos Katri Helena odottaisi lasta ja rinnalla olisi yhä Matti Paalosmaa, olisi uutinen mennyt kuin läpihuutojuttuna. Nyt tullaan kahvikalaaseissa ja pullakaupoissa moneen kertaan pohtimaan, mistä johtuivat nämä äkkimuutokset hänen elämässään. Miksi Matti Paalosmaa vaihtui ykskaks Timo Kalaojaan ja heti perään tulivat vauvauutiset? □

EI FIILATEN EIKÄ HÖYLÄTEN

Lista-ykkösen ihmeelliset tunnustukset

Teksti: ANTERO MAUNULA Kuvat: PEKKA KUPARINEN

Rauli ”Badding” Somerjoki on tähän saakka ollut yleisölle vain nimi. Parastaikaa tämä nimi komeilee iskelmämyyntitilaston ylivoimaisena ykkösenä. Hymylehti sai ensimmäisenä seksipojun tilittämään myös itseään. Tämä karu kuvaus hätkähdyttää niitä, jotka kuvittelevat pop-tähden elämän olevan jollakin tavoin loisteliasta. Mutta rokki soi.

Tapasin siis jätkän, jonka nimi on Rauli Somerjoki, lisänimeltään ''Badding'', josta en kyllä tiedä mitä se tarkoittaa enkä muistanut kysyä. Tehtävä oli sen takia jännä, että vielä silloin ei silmiini ollut osunut hänestä riviäkään tekstiä. Oli ikäänkuin kirjoittamaton lehti edessäni pöydän toisella puolella. Kaljaa juoden ja tupakkaa ketjussa vedellen.

Hän on 25-vuotias ja sanoo olevansa kehityksestä pahasti jäljessä. Hän on mukana 40:llä levytyksellä: säveltäjänä, sanoittajana ja laulajana. Yksi hänen tunnetuimmista laulunumeroistaan on ralli elokuvaan Bensaa suonissa.

Varsinainen raketti harmaalle iskelmätaivaallemme ponnahti sitten kuluvan syksyn aikana, Chuck Berryn ikäkulu rock **Reelin' and rockin'** sai **Jarkko Laineen** sanoittamana suomalaisversiona nimen **Fiilaten ja höyläten.** Se jytä teki kutaa ja pamahti oitis myyntitilaston ykköseksi. Puhumattakaan pikkupimuista, jotka vesi suusta tippuen saapuvat läheltä ja kaukaa katsomaan tätä paljasnapaista ketkuttelijaa. Tullakseen ajatuksissaan hekin kokemaan fiilaamisen ja höyläämisen ihanuuden.

Vielä pari asiatietoa. Herra Badding änkyttää lievästi, on julkaissut yhden oman LP-levyn, kantaa ruokotonta parransänkeä, risaista takkia ja perseestä paikattuja housuja. Hän on ennen nykyiselle alalle antautumistaan toiminut seuraavissa ammateissa: tiskaajana baarissa, tilastokeskuksen koodaajana, salaojahommissa, kopistina mainostoimistossa, kiertävänä liftarina, apumiehenä sairaalassa, kaljakorinheittäjänä oluttehtaassa, tekemässä ovigallupia.

Hän on kotoisin Somerolta ja suorittanut keskikoulun oppimäärän.

— Mulla on aina ollut vaikeuksia säännöllisen työajan kanssa.

Seurauksena säännöllisestä työajasta on ollut se, että Baddingin hermot ovat pamahtaneet.

Se kuivista, mutta oleellisista asiatiedoista. Seuraa monologi, eräänlainen henkinen strip tease-esitys, Badding pala palalta. Tyttöraukat, tällainen on teidän haaveenne, seksikäs rock-ihanteenne naamion takana, todellisuudessa:

— Ei toi fiilaaminen ja höylääminen ole ollenkaan kaksimielinen vaan yksimielinen. Naimisestahan siinä aivan selvästi puhutaan. Minusta kaksimielisyys perustuu kieroutuneeseen huumorintajuun.

— Mua itseäni tämä levy ei takuulla kuvaa. Olen äärettömän

KÄÄNNÄ

Lista-ykkösen...

ujo, kontaktit muihin ihmisiin ovat olemattomia. Minä pelkään ihmisiä. Väitetään minun olevan ylpeä, mutta totuus on, etten uskalla olla tekemisissä muiden kanssa, multa menee suu tukkoon ja pala kurkkuun.

— Psykiatrin hoidossa olen ollut kahteen otteeseen. Hän sanoi, että minun pitäisi tulla ihmisiä puolitiehen vastaan. Käytännössä se kuitenkaan ei onnistu, minut torjutaan joka tapauksessa.

— Koska mulla on musiikillisia lahjoja, täytyy purkaa itseään sitä kautta. Kun esiinnyin televisiossa Tasaraha-ohjelmassa, jännitti niin, että oli pakko ottaa muutama kalja etukäteen ja hyvinhän se sitten meni. (Luotettavat lähteet tosin väittävät ''muutaman kaljan'' olleen todellisuudessa pullo viskiä ja vain ankaran kahvinjuottamisen jälkeen Badding saatiin lavalle).

— Nykyaikana seksissäkin on valttia kovuus, mutta mä en pidä sellaisesta ensinkään. Ihmiset myyvät itseään ulkokuorella. Jos vaikka ajatellaan tätä mun höyläämistäni, niin tuskinpa kukaan pystyy fiilaamaan ja höyläämään koko yötä, koko kappalehan on parodia, jota ei voi käsittää miksikään ihanteeksi.

— On kamalaa kun mainosmiehet tekevät työkseen korvikkeita luonnollisen ihmisten välisen hyväilyn ja koskettelun sijaan. Myytit menevistä ja kovista ihmisistä pitäisi lopettaa ja saada tilalle aitoutta ja vilpittömyyttä. Vaatteetkin ovat vain ulkokuori eivätkä ne merkitse minulle mitään.

— Ja kun juttu on semmoinen, että vain julkisten ihmisten sana ja teot painavat, on heillä myös painava vastuu.

— Mun tähänastinen vaitioloni lehdissä on johtunut siitä, että pelkään kysymyksiä, joihin voi vastata vain yhdellä tavalla. Mitä se ihmisestä kertoo jos tiedetään hänen musiikkinumeronsa koulussa? Sensaatiojutut mä olen jättänyt tarkoituksella väliin. Nyt on kuitenkin mielestäni pakko puhua tämän fiilaamisen ja höyläämisen ja ''Syksyn sävelen'' aiheuttaman paineen vuoksi. Myönnän, että se on kyllä mun velvollisuuteni yleisöä kohtaan.

— Naisasioita mulla ei ole vaikka en hintti olekaan. Luulkoot ihmiset mitä haluavat. Yks mustalaisakka sanoi mulle kerran: ''Älä koskaan kerro toisille onnestasi, koska he kadehtisivat sitä sinulta''.

— Kahdenkeskisten asioiden kertominen muille on anteeksiantamatonta.

— Tulee talvikin ja masentava kylmyys. Koskaan ei ole ollut varoja mennä etelään. Rutiköyhänä ja vippikierteessä on eletty. Niin olen välillä pakosta joutunut hankkiutumaan töihin mihin tahansa. Maksaakseni velat ja voidakseni vipata lisää. Mutta kotikunnan (se on yhä Somero) veroviranomaiset mätkäyttävät vuodesta toiseen uskollisesti. He luulevat, että kun on muusikko, on rahaakin.

— Keikkamatkoilla on parasta mukaan esitykseen eläytyvä yleisö ja todella hienolta tuntuu jos ihmiset rohkenevat tulla puhumaan mulle. Pahinta on matkustaminen, pitkät tovit autossa istuen ei voi tehdä mitään, aikaa valuu hukkaan kuin hiekka lasissa.

— Sitten mä olen itsepäinen, huomattavan neuroottinen ja kärsin pitkistä depressiokausista, jolloin en voi sietää ainoatakaan ihmistä enkä ylipäätään mitään. Itsemurha-ajatus on jatkuvasti mielessä, mutta kun ei ole todistettu minulla olevan muita kuin yksi elämä, jonka jälkeen ovat niin hyvät kuin pahatkin teot tehty, en ole uskaltanut itseäni tappaakaan. Elämän jälkeisestä olotilasta liikkuu niin paljon mystisiä juttuja, että ei oikein arvaa lähteä ennen aikojaan.

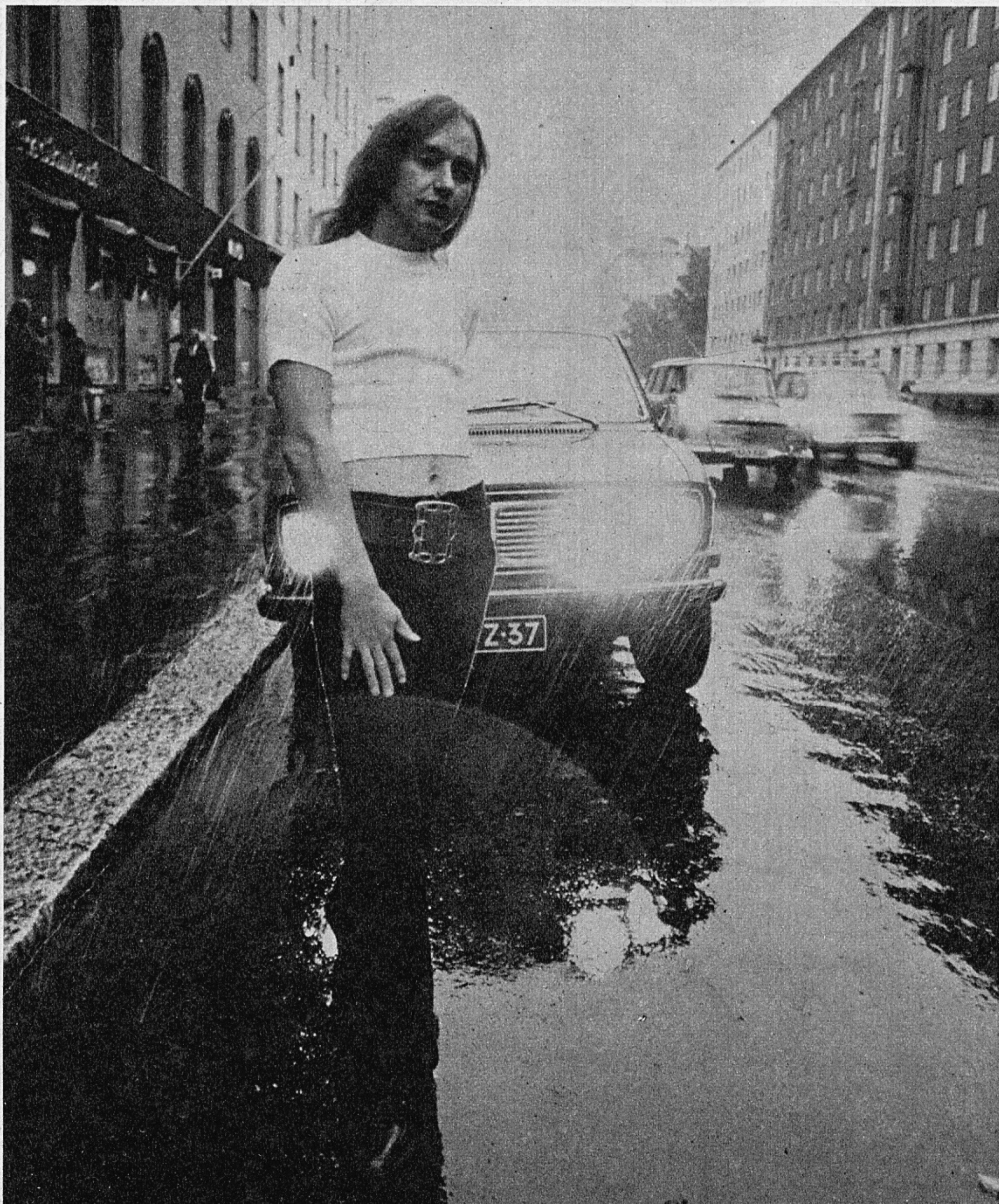
— Itserakas mä olen aidosti ja suosittelen itserakkautta muillekin. Vain silloin voi elää kompromississa itsensä ja muiden kanssa. Tahdon tehdä muille hyvää, mutta ennen kaikkea haluan tehdä hyvää itselleni. Vaikka en olekaan uskovainen niin Jeesus-niminen häiskä on puhunut paljon juttuja, joita puoliksikin noudattamalla maailma olisi paljon parempi mesta elää.

— Lähimmäisenrakkauteni ulottuu jopa kasveihin. En koskaan taita niiden varsia ollakseni tuhoamatta niiden omia ''hermoratoja''. Olen tehnyt ympäristön saastuttamista vastustavaa musiikkia ja sanonkin luonnon raiskaamisen osoittavan ihmisessä kovin alhaista tasoa.

— Ajatellaanpa vaikka viisivuotiasta lasta tämän päivän maailmassa. Minä säälin häntä. Edessä on katkera elintasokilpailu keskellä saastunutta ympäristöä. Ihmisten pitää katsella ja kuunnella enemmän lapsia, jotta tulisivat itsekin lasten kaltaisiksi.

— Haluaisinkin olla aina lapsi — en koskaan aikuinen. Siksi kirjoitan satuja ja sävellän musiikkia lapsille. On hirveätä elää aikuisten normeissa, joita mikään ei saisi horjuttaa.

— JOS EN OLISI MINÄ, HALUAISIN OLLA LINTU, JOLLA ON PITKÄT SIIVET JA JOKA VOISI LENTÄÄ KORKEALLA JA KAUAN. □

TURUN ILOISIN TALO

140 tyttöä ja 60 poikaa asuvat samassa talossa.
Mitä siitä seuraa?
On seurannut ainakin poliisipäivystys
joka viikonlopuksi.
Ja talonmies on hankkinut
koulutetun susikoiran.

''Klo 21.30 B-portaassa vietettiin kihlajaisia. Huoneessa kymmenkunta henkeä. Meteli kova. Varoitus metelistä.

Klo 23.00 edelleen meteliä. Vieraat poistettu huoneesta.

Klo 23.10 talon asukas yritti tuoda vierasta luokseen. Häiritsi pitemmän aikaa. Vieras poistettiin.

Klo 00.10 kaksi vierasta pyrki taloon. Poistettiin.

Klo 00.20 yksi vieras pyrki taloon. Poistettiin.

Klo 00.30 B-portaan Sirkka . . . voimakkaasti päihdyksissä asunnossaan luonaan miesvieras. Vieras poistettiin.

Klo 00.45 yksi vieras pyrki taloon. Poistettiin.

Klo 01.00 neljä vierasta pyrki taloon. Poistettiin.

Klo 01.10 talon asukas (pieni nainen) yritti viedä miesvieraan A-portaaseen. Molemmat poistettiin.

Klo 01.30 torvea soittava henkilöauto takapihalla. Poistettiin.

Klo 02.00 A-portaan toisen kerroksen keittiössä Helena . . . löi ison ikkunan rikki, rikkoi lisäksi keittiön pöydän ja tuolin. Sidonnan jälkeen vietiin poliisiautolla 1. vartiopiiriin selviämään päihtymyksestä.

Klo 03.00:n jälkeen ei autoja eikä muutakaan erikoista.''

✦ ✦ ✦

Näin kertoi poliisin kuivakas raportti yhdestä perjantaiyöstä Barkerin tekstiilitehtaan asuntolassa.

Eräs asukkaista kopioi sen salaa.

Talonmies ei suostunut haastateltavaksi, ei myöskään kukaan niistä poliiseista jotka päivystävät asuntolassa viikonloppuisin.

Pelkäsivät kaiketi työpaikan menetystä.

✦ ✦ ✦

Barkerin tekstiilitehdas on ilmoitellut pohjoisen sanomalehdissä tiiviisti. Se on etsinyt työvoimaa näin:

— Barker on kehittyvä ja nykyaikainen puuvilla-, villa- ja tekokuitukankaita valmistava tekstiilitehdas. Kehräämö, kutomo, värjäämö, viimeistämö ja ompelimo ovat tehtaan tuotanto-osastot.

— Henkilökuntaa noin 1 200.

— Otamme palvelukseemme 18 vuotta täyttäneitä työntekijöitä koulutettavaksi erilaisiin tekstiilialan ammatteihin. Työ on kolmivuorotyötä, kuitenkin lauantait ja sunnuntait ovat vapaapäiviä . . .

— Tehtaan välittömässä läheisyydessä on heinäkuussa 1972 valmistunut korkealuokkainen asuntola, josta voimme tarjota kaikille palveluksemme tuleville perheettömille sekä lapsettomille aviopareille asunnon . . .

Ei asuntolassa mitään valittamista ole, se on aivan kelvollinen verrattaessa yleensä vastaanotto- ja siirtotyömaa-asuntoihin.

Mutta äänieristys on heikko, ja se on yksi syy järjestyshäiriöihin. Omaa elämää on vaikea viettää — sikäli kun sitä As. Oy Rukissa kukaan haluaakaan.

Talon on rakentanut Turun kaupunki verraten halvoin kustannuksin ja vuokrannut Barkerille.

✦ ✦ ✦

Barkerin asuntola tunnetaan Turussa. Joka mies kapakassa tietää mikä on Rukki. Ja kun tyttö ilmoittaa taksille päämääräksi Raunistulan, taksi ajaa suoraan Virusmäentie 92:een.

Moni mies päätyy samaan osoitteeseen ja yrittää keplotella itsensä sisään. Klo 23:n jälkeen talossa ei virallisesti saa olla vieraita.

Ravintola Moselissa myytiin kesällä Barkerin asuntolan ulko-ovien avaimia, erityisesti A-portaan jossa asuu pelkästään tyttöjä.

Avaimen hinta oli 50—100 mk.

— Ja kun sisään pääsee,

KÄÄNNÄ

Naurunalaisena uusin Yrjö!

Viides riemastuttava Yrjö-kirja on nyt ilmestynyt! Nimenä YRJÖ ASIALLA. Mukana tietysti myös Vikki ja pikku-Ykä. Kiirehdi mukaan ilonpitoon. Tilaa tällä kupongilla. Edellisiä Yrjö-kirjoja on myyty jo

138 000 kpl!

Saatavissa myös kirjakaupoista ja Rautatiekirjakaupan lehtipisteistä.

Se parhaiten nauraa joka Yrjölle nauraa!

Tilaan postiennakolla kirjan YRJÖ ASIALLA hintaan 12 mk. Lähettäjä maksaa postimaksun.

....

Nimi (selvästi tekstaten)

....

Lähiosoite

....

Postinumero Postitoimipaikka

Postimaksun maksaa Kustannusmiehet ky

KUSTANNUSMIEHET KY
Puutarhakatu 16
33003 Tampere 300

Vastauslähetys
Tre 10/21 lupa n:o 935

Iloisin talo

yhdeksän kymmenestä tytöstä on iskettävissä, sanottiin.

— Jos omin voimin ei taksista jaksa, tytöt tulevat ja kantavat . . .

A-porras on asuntolan vilkkain: vajaassa vuodessa siihen oli vaihdettava uusi lukon pesä. Edellinen oli käytöstä kulunut.

✦ ✦ ✦

Lisää poliisiraporttia:

''Klo 21.15 kahden asukkaan tappelu C-portaassa. Toinen poistettiin.

Klo 23.20 kaksi miestä kolisteli A-portaan ovea, poistettiin.

Klo 23.30 kaksi autoa poistettu etupihalta.

Klo 23.50 B-portaassa makaava vieras poistettiin.''

✦ ✦ ✦

Barkerin asuntolan kiintiö on 168 asukasta, kaksi henkeä huonetta kohden. Tekstiilialasta johtuen tyttöjä on noin 120, poikia 60—70.

Suurin osa on haalittu Pohjois-Suomesta. Keski-ikä on 20:n molemmin puolin, 17-vuotiaita on paljon, onpa yksi 16-vuotiaskin.

Onko Barker syyllistynyt alaikäisen työvoiman käyttöön?

Raput on pyritty jakamaan eri siviilisäätyjen kesken. A-porras on tytöille, B avoliitossa eläville ja C sikin sokin tytöille ja pojille. Mahtaa olla hauskaa, joskus.

Koska tyttöjä on kaksi kertaa enemmän, pojat vaihtavat herkästi partneria. Tytöt ottavat aina vastaan mutta tappelevat sitten keskenään. Mitä teet? Poliisilla on miettimistä kun harjanvarret ja sinipiiat paukkuvat tyttöjen yhteiskeittiöissä.

✦ ✦ ✦

''Klo 00.30 etupihalta poistettu A-portaaseen pyrkivä mies.

Klo 00.40 etupihalta poistettu toinen A-portaaseen pyrkivä mies.

Klo 01.00 takapihalta poistettu h-auto jossa neljä nuorukaista.

Klo 01.25 takapihalle tuli mini h-auto josta toinen nuorukaisista tuli heittelemään kiviä A-portaan II kerroksen ikkunaan. Molemmat poistettiin.

Klo 02.00 tuli ilmeisesti huoneen . . . asukkaat jotka yrittivät viedä pojan mukanaan. Poistin pojan johon pienempikokoinen tytöistä protestoi suusanallisesti törkeästi.

03.30 C-portaan IV kerroksessa kolme miestä piti niin kovaa ääntä, että se kuului ulko-ovelle asti. Annoin varoituksen.''

✦ ✦ ✦

Äänekäs ilonpito on asuntola Rukissa jokailtaista ja -öistä, mutta viikonlopuksi se paisuu häiriöihin asti.

Osa on alkoholin, osa nuoren iän ansiota.

Syrjäseuduilta tulleet nuoret eivät tunne Turkua ja sen palveluja, eivät uskalla lähteä kaupungille.

On turvallisempaa ostaa viinalasti ja sulkeutua tutussa seurassa huoneeseensa.

Palkkapäivä on kahdesti kuussa. Perjantaiyö on vilkkain. Vaikka A-porras on vain tytöille ja vieraita ei klo 23:n jälkeen saisi olla, lauantaiaamuna sieltä poistuu miehiä tasaiseen tahtiin, käyvät kaupungilla ja palaavat viinalasti kummassakin kädessä takaisin.

Lauantaina, vierailuaikaan, palaavat nekin jotka eivät edellisenä yönä päässeet sisään.

Osakuntaelämä ei ole mitään tähän reippaaseen menoon verrattuna.

Sen ovat huomanneet monet Turun yliopiston opiskelijatkin ja siirtyneet Barkerin asuntolaan tyttöjen elätettäviksi.

Moni etsintäkuulutettukin läpäisee Barkerin harvan työhönottoseulan, pääsee asumaan kunnes noudetaan poliisiautolla pois.

✦ ✦ ✦

Asuntola on vasta vuoden vanha ja paljon on ehtinyt sattua.

Maaliskuussa eräs tyttö löydettiin kuolleena vuoteestaan. Liikaa unilääkkeitä.

Toinen veteli partakoneella ranteet auki kyynärpäihin asti, juovuksissa. Selvisi 100 tikillä.

Mies heitettiin raput alas ja kolhi itsensä sairaalakuntoon.

Tyttö löi puukon pojan ranteesta läpi.

Nainen tulee tapaamaan poikakaveriaan, kolkuttaa oveen. Poika huutaa että täällä on toinen nainen. Ensin mainittu yrittää poistua ikkunan kautta, saadaan ulos jossa hän riisuutuu alasti ja yrittää hirttää itsensä vyöllä kaiteeseen.

Päivystävä poliisi poistaa yhden tytön luota viisi miestä. Kaikki alasti ja päissään.

Avoparit sekaantuvat toisiinsa, seurauksena mustasukkaisuuskohtauksia ja putkareissuja.

Ja niin edelleen, hyvin värikästä.

Rikospoliisi vierailee asuntolassa vähintään kerran viikossa.

✦ ✦ ✦

Huhtikuussa Barkerin asuntolaan saatiin viikonlopuiksi poliisipäivystys. Se rauhoitti jonkin verran.

Syksyllä talonmies hankki itsepuolustuksekseen koulutetun susikoiran. Siitä uhkasi tulla riita ammattiyhdistystasolla, kunnes Barkerin ayväki lopulta katsoi että koira saa olla.

Se pitää enimmät viheltelijät ja kivittäjät tyttöjen ikkunoiden alta pois.

Lokakuun alussa pihaan vievälle tielle rakennettiin ''panssarieste'', rautapylväät jotka estävät autojen pääsyn.

Mutta tytöt keksivät aina vastavetoja. Rappuja kontrolloivasta poliisista he selviytyvät siten että järjestetään talon toiseen päähän meteli. Kun poliisi ryntää sinne, toiset tytöt vievät sillä aikaa poikaystävät kiireesti sisään.

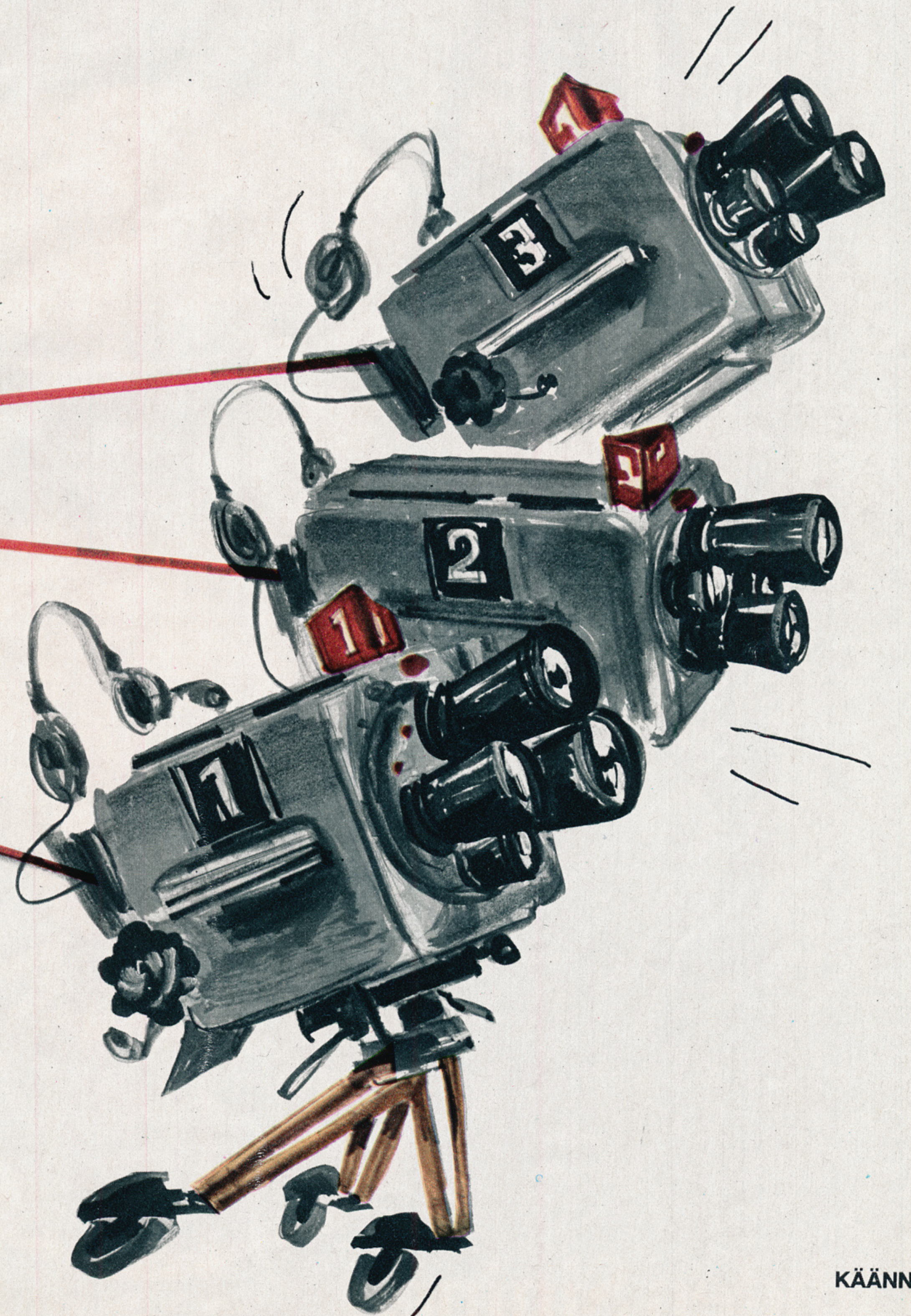
Isännöitsijä on liimannut yhteiskeittiöihin lappuja joissa uhataan periä 15 markan sakko jokaisesta yövieraasta.

Ei niinkään kallis yö. □

PORSKI I JULMA:

käy kiinni vallan kahvaan

KÄÄNNÄ

Lahden Sininen

Porski I

Yleisradio ei ole seisovaa vettä. Sen hämmentäjiä on paikan tullen koko maa täynnä. Siinä yhtiössä jos missä tapahtuu liikettä, josta tiedetään mutta myös paljon sellaista mikä ei päälle näy. Tämä yleensä näkyy: Johtajaa ja päällysmiestä pullollaan olevasta talosta lähtee tarinan ja kohun aihetta heti, kun joku näistä napamiehistä vaihtuu. Nimiä heitellään ilmaan, poliitikot melskaavat ja puolueet kalastavat. Sitten kaikki tasaantuu seuraavaan nimityskierrokseen saakka. Tämä ei paljon näy: Kyvykäs ja kokemuksella ammattitaitonsa hankkinut toimittaja lähtee nostelemaan — joko haihtuu kokonaan alalta tai siirtyy toiseen taloon. Ei hälyä eikä kohinaa. Ketään ei tunnu kiinnostavan menetys, joka kuitenkin vaikuttaa. Sen näkee siinä mikä tulee televisiosta ulos — ohjelmien tasossa ja laadussa.

**Teksti:
MAURI RANTANEN
Piirros:
JUSSI AARNIO**

Tv 2:ssa Tampereella tämä asia on ajankohtaisempi kuin koskaan. Se on menettänyt toimittajan, ohjaajan, viihteentekijän, josta se ei pysty koskaan sanomaan, ettei sota tätä yhtä miestä kaipaa. Jarmo Porola, ''Porski I Julma'' siirtyi 15. lokakuuta Mainos-TV:n viihdejaoksen päälliköksi tehtyään mahtavan urakan kakkosen palveluksessa, sitä ennen Tes-TV:n leivissä.

Ulkoa katsoen siirtymisestä ei seuraa sen ihmeempiä. Ammattimiehen lähtö toisiin tehtäviin on kai niin arkipäiväistä, ettei sillä katsota olevan mitään merkitystä. Televisiossa elää lisäksi yhä se henki, että ketään ei pidetä korvaamattomana. Silti ei taida yhdessäkään maan tärkeässä laitoksessa olla niin vähän todellisia ammattimiehiä kuin Yleisradion, tarkemmin määriteltynä television ohjelmapuolella.

Kakkosen ohjelmahenkilökunta kokee Jarmo Porolan lähdön menetykseksi, sillä se tietää etenkin teknisen ammattitaidon arvon niin vaikeassa hommassa kuin televisiotoimittajan työ on.

Porolan läksiäisissä oli tarkoituksellisesti surujuhlan tuntu. Sen fiilingin kruunasivat järjestäjät, jotka kunnioittivat poistuvaa laskemalla seppeleen hänen jalkoihinsa. Lähinnä temppu tulkittiin hyväksi vitsiksi, mutta taustalla oli todellista syytäkin.

Muut läksiäislahjukset kuvastavat enemmän sitä luonnetta minkä ammattitoverit ovat Porolassa nähneet. Hänen oma osastonsa, viihdetoimitus, antoi valtaistuimen. Se oli mitoitettu saajan rehevää olemusta silmälläpitäen, mutta pääasiassa haluttiin panna painoa sanalle valta. Johtoporras käytti samoja huomioita hyväkseen ja antoi ohjelmapäällikkö Olli Hämäläisen käsiin lahjaksi vallan kahvan.

Tilaisuus ei ollut haikea, ja arkihan jatkuu joka tapauksessa. Eikä Jarmo Porola ollut kakkosessa työskennellessään juuri nähnyt vaivaa ihmisten kiintymyksen hankkimisessa. Se ei ole hänen luonteensa mukaista.

Vaikka Yleisradion hierarkia ei arvosta toimittajaa juuri miksikään (ylityöllistää ja ottaa irti minkä vähänkin saa ja halveksii omaperäisimmät ideat roskakoriin), voi juuri toimittaja useinkin olla se, joka luo toimintaan henkeä ja antaa väriä — kielteistä yhtä hyvin kuin myönteistä. Jarmo Porola on kakkosen viihteessä etenkin viime vuosina ollut se henkilö, joka omalla peräänantamattomuudellaan on auttanut vähemmän sinnikkäitä työtovereitaan — ammatillisesti, ei siis henkilökohtaisesti.

Samalla hän on myös ajanut muutamia kavereitaan nurkkaan hakkaamaan päätään seinään epätoivosta. Hän on perustanut ohjelmansuunnitteluryhmiä toimittajakolleegojen kanssa ja osoittanut tässä touhussa diktaattorin elkeitä. Hän ärsyttää kylmällä tekniikan tuntemuksellaan, potkii raskaasti päähän jokaista joka uskaltaa tyriä. Hän karjuu kuin jalopeura vyöryessään ulkolähetysviidakossa tai perin juurin pienessä Frenckellin studiossa.

Eniten Porolan kanssa työskennelleitä lienee kuitenkin kiukuttanut se, ettei hänen sanavarastoonsa kerta kaikkiaan kuulu sellaisia sanoja kuin kiitos ja anteeksi.

Vaikka kakkosen viihde tietysti toivoo Porolan uudessa työpaikassaan kusettavan mainosteeveeläisiä ja panevan ojennukseen sen laitoksen rähmäkäpäliä, annetaan hänelle mielellään eväaksi huomautus, että aina ei tarvita ruoskaa kun menee ohjelmatiimin luo.

Tälle aukeamalle on Jarmo Porolasta piirtänyt kuvan hänen monivuotinen taistelukumppaninsa Jussi Aarnio. Hänestä voisi lievästi ilmaisten sanoa, että hän tuntee aiheensa. Hän selvittää joitakin yksityiskohtia:

Ihminen on häivytetty kuvasta kokonaan pois. Toimessa ovat vain Porola ja kamerat. Siltä varalta että joku sattuisi jostakin löytämään ihmisen tämän tekniikan ylivoiman keskeen, on kärryjen pyörät varustettu sirpein. Ne kyllä niittävät tehokkaasti eikä niiden kanssa voi kinata.

Piiska edustaa sitä tehokkuutta, jonka Porola ymmärtää parhaiten. Täytyy olla karski ja kova ja antaa soittaa. Kameroista pienimmänkin täytyy vaan yrittää seurata mukana. Vahinko, väärinkäsitys tai se ettei oikein kuullut, ei kelpaa selitykseksi.

''Ei se ole mikään syy'', karjuu Ohjaaja, ja taitamaton painuu maanrakoon.

Toisten mielestä tämä tyyli on perusteellisesti väärä, ja moni tuntee itsensä loukatuksi. Kukaan ei kuitenkaan ole näyttänyt todeksi, että raju työtapa olisi aiheuttanut vaurioita. Pikemminkin on tulos, että seuraavaa ohjelmaa tekemässä on joukkoa, joka osaa varoa ja olla valppaana. Sen sijaan liiasta helläkätisyydestä saa moni ohjaaja syyttää sitä, että kaikki menee seinään.

Kun Jarmo Porolan vääpelinääni nyt on lakannut tärisyttämästä Tohlopin tv-keskuksen kolmannen kerroksen käytäviä, voidaan kohta havaita selvästi, mitä vaille talo jää.

Ensinnäkin viihdetoimituksen elopaino putoaa toista sataa kiloa eikä siinä auta pieni täydennys kun vakanssia täytetään. Saman kaliberin teeveeammattilaista ei löydy.

Toiseksi ei voida kuitata vähäiseksi sitä, että Porolassa menetetään alalla yli 10 vuotta toiminut televisiolainen. Heitä on loppujen lopuksi tässä maassa niukasti. Samalla kakkonen saa taatusti lähitulevaisuudessa havaita, että poissa on kyky, joka tiesi mitä organisoiminen merkitsee silloin kun käsitellään suurta ohjelmantekokoneistoa.

Tosiasia on että koko Yleisradiossa on tällä hetkellä liian vähän ohjelmantekijöitä. Kakkonen on tuntenut tämän puutteen nahoissaan jo vuosikaudet — siellä se on kroonista. Suurin pula on ns. toteuttajista, ohjaajista, jotka ajavat ohjelmia 'ulos', nauhalle ja ruutuun.

Monen kakkoslaisen mielessä pyörii kysymys, olisiko Porolan tasoisen ammattilaisen lähtö ollut estettävissä — jäämiselle olisi totta vie ollut perusteluja.

Tuntuu kuitenkin siltä, että asia ei liikuttanut ketään riittävästi. Kohautellaan harteita. ''Menköön kun on mennäkseen'' ja piste. Kuinka monta ammattimiestä kakkonen — tai koko televisio — tällä politiikallaan vielä voi menettää, ei osaa arvuutella. □

Soitto on suruista tehty-kyhäelty kyynelistä

Teksti:
R. LAUKKANEN
Kuvat:
V. LINTINEN

Syksyn säveltäjä särpii kahvia. Kun katselen hiljaista laulajaa, en voi uskoa että edessäni istuu Suomen ehkä tähän asti suurimman sävellyskilpailun voittaja Jukka Kuoppamäki. Taiteilija, jolle viikkolehtien klassiset "Elsa Maxwellit" ovat jo vuosikausia tarjonneet eroa ja eläkettä sekä kaksiopettajaisen koulun johtajan paikkaa Inarin Sevettijärveltä.
— Mikä minun persoonassani on, joka muutamia ihmisiä ottaa päähän. Aina samat naamat vainoavat vuodesta vuoteen. Vastaan näin: Olet ollut ikuinen kakkonen, vain voittajaa hellitään.

Katsellessani "Jukkista" muistuvat mieleen ajat kymmenen vuoden takaa. Oli nuori mies ja hänen kitaransa. Vaikeuksia, joita hän ei pelännyt tunnustaa. Valoisa hymy ja ärsyttävä optimismi. Ihmisten puheet ja kateus.

Sillä jo silloin oli niitä, jotka halusivat Kuoppamäen Jukan häviävän. Ehkä pitkä tappioiden sarja juontuu jo vuosien takaa. Yksityishenkilöt, jotka tunsivat "Jukkiksen" henkilökohtaisesti, eivät ymmärtäneet häneen kohdistunutta ajojahtia. Jukka ei vastannut koskaan ilkeyteen ilkeydellä. Muuttumaton siinä suhteessa vieläkin. Taiteilijana sen sijaan kuin toinen mies. Jatkuvan yrittämisen ja epäonnistumisten kovettama VOITTAJA, joka toteaa ivallisesti:

— Mullahan on oikeastaan aika looginen sarja Syksyn Sävelessä. Ensin kolmonen, sitten kakkonen — mikä olikaan sarjassa seuraava!

Kilpailusta

— Nyt äänesti yleisö. Kenelläkään ei ole sanomista. Irwin ei ollut parhaimmillaan, hänestä oli terä poissa. Hän olisi saattanut voittaa laulamalla vain toisen kappaleistaan, mutta sittenkin kilpailu olisi ollut kova. Irwin on tämän maan mestari omalla alallaan ja sitä paitsi haluan korostaa, että hän on reiluin kollega tässä maassa ... ei löydy toista.

— En ymmärrä miksi Finnlevy antoi Irwinin laulaa kaksi kappaletta. Yhdestoista oli saman levy-yhtiön Markku Aro ja hänkin olisi saanut paljon ääniä.

— Minulla oli myös kaksi kappaletta mukana, mutta en olisi laulanut itse sitä toista. Sen olisi tehnyt joku oman toimistoni nouseva artisti, koska heitä pitää tukea ja auttaa eteenpäin.

Kultaa vai kunniaa

Voittajasävelmän sanat kertovat yksinkertaista kieltä. Laulu syntyi syvässä masennustilassa, katkeran festivaalitappion jälkeen. Jukka luo laulunsa suruistaan ja laulaa ne silloin kun mieliala on parhaimmillaan. Joskus menee paremmin, joskus menettää pelinsä täysin, mutta silti:

—... laulu jatkuu aina vaan. Kuinka kauan?

— Se ei sammu milloinkaan.

Otamme esille naistenlehtien ja julkkisaviisien käyttämän termin, "laulava kansakoulunopettaja". Toteamme että kovin liikutaan kapealla sektorilla. Onhan meillä kirjailijoita, jotka ovat aloittaneet rakennustöissä tai maanviljelijänä. Tarpeeksi kirjailtuaan he ovat heittäneet naulapussin ja lantalapion taakseen, niistäneet nenänsä ja ryhtyneet elämään taiteella.

Opettaja Jukka Kuoppamäkeä ei ole olemassa missään. Sen sijaan löytyy taiteilija ja yksityisyrittäjä Kuoppamäki. Sitkeä ja peräänantamaton.

Kolmannen kahvikupillisen jälkeen alan jo epäillä. Eikä tämä kitarallaan itseään ja perhettään elättävä laulaja ole katkeroitunut kaikista saamistaan kolhuista. Puhuu vain siitä, kuinka onnistuakseen kaiken on nivellyttävä saumattomasti yhteen ... äänitys, sovitus, tausta jne. Asioista joista minä en ymmärrä mitään, kunhan vain nyökyttelen.

Koetan ärsyttää. Kerron huulenheitosta, jota käytiin kilpailun jälkeen. "Jukkis" ottaa kasvoilleen patentti-ilmeensä:

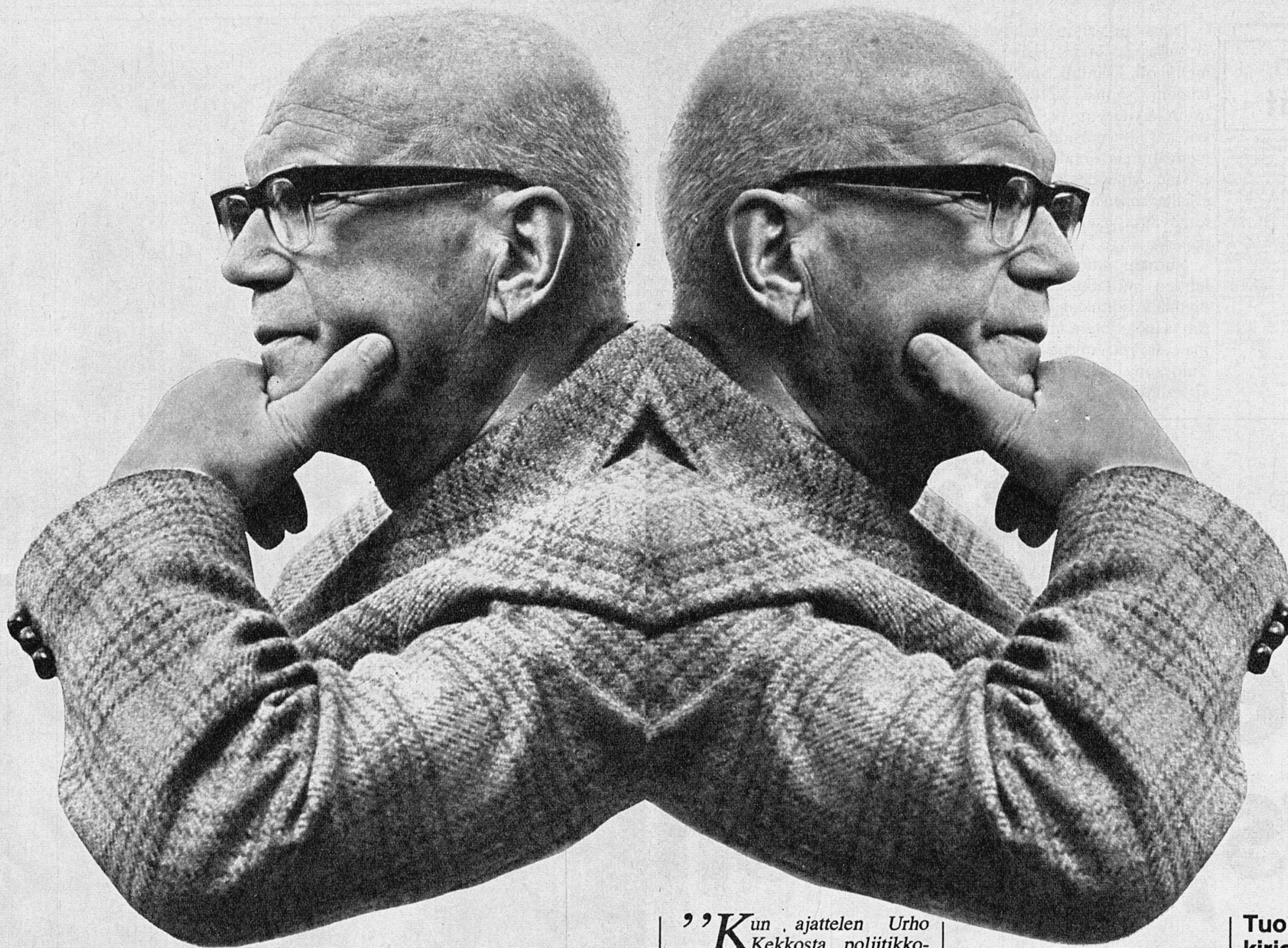
— Vai en voita kuin Itä-Saksassa ... täähän oli sitten makeampi voitto kuin itse olen luullutkaan.

Ja sokerina pohjalla:

— Kun mä kuulin ensimmäisen kerran nauhoituksen valmiina, niin tiesin, että siinä olisi nyt ainesta voittajasävelmäksi. Tuo voittamisen tunne voimistui jatkuvasti ja niinpä tämä LP, joka sisältää kaksitoista sävelmää sai ennen kilpailua kannen, jossa on kultainen pöllö! Minä läksin kilpailuun voittamaan.

Hyvät ihmiset, nyt se taas rehentelee. Kyllä sitä taas ollaan niin... Niinpä niin. Muistetaanpa eräitä tartanin sankareita. Minkähän takia Vasala ja Viren juoksevat kilpaa? Mietitään sitä. □

KENESTÄ KEKKOSEN SEURAAJA

Hymylehti julisti viime numerossa kaikille lukijoilleen 'aavistuslähtövaalit' Suomen seuraavan presidentin valitsemiseksi. Totesimme silloin, että yli puolet Suomen kansasta lukee Hymylehteä, mikä merkitsee sitä, että jos äänestysprosentti nousee normaalien vaalien tasolle, tuloksella on huomattavan suuri merkitys oikeidenkin vaalien kannalta katsoen.

Määräsimme äänestysajan päättyväksi lokakuun viimeisenä päivänä. Ainoa ehtomme äänestykseen osallistuville — paitsi 15 vuoden ääni-ikäraja ja Suomen kansalaisuus — oli se, että äänestys toimitetaan Hymylehdestä irroitettavalla äänestyskupongilla. Tämä sen vuoksi, ettei mikään ryhmittymä pääsisi monistus- tai valokopiolaitteiden avulla vääristämään äänestyksen lopputulosta.

Emme tällöin huomioneet sitä, että samasta perheestä haluaisi vaaliimme osallistua useampikin perheenjäsen. Lukuisten pyyntöjen jälkeen julkaisemme tässä numerossa äänestyskupongin vielä kerran. Teknisistä syistä emme kuitenkaan voi myöntää äänestysaikaa enempää kuin marraskuun 10. päivään.

Muilta osin säännöt ovat samat. Haluamme, että vakavan ja perusteellisen harkinnan jälkeen merkitsette kuponkiinne juuri sen henkilön nimen, joka teidän mielestänne on sopivin valtionpäämiehen vastuulliseen toimeen. Periaatteessa tämä henkilö voi siis olla kuka tahansa muodolliset kelpoisuusvaatimukset täyttävä Suomen kansalainen.

Viime numerossa vältimme tahallisesti mainitsemasta yhdenkään henkilön nimeä. Nyt kun vastauksia on jo saapunut useita tuhansia, voimme kertoa, että listan 12 kärjessä aakkos-, vaan ei äänimääräjärjestys on seuraava: Aitio, Alenius, Ennala, Hetemäki, Ilaskivi, Karjalainen, Kekkonen, Koivisto, Louekoski, Sorsa, Vennamo, Virolainen.

Toivomme, että tämä lista ei missään tapauksessa vaikuttaisi kenenkään itsenäiseen ratkaisuun. Toivomme myös lyhyttä perustelua äänestyskuponkeihin. Kaikkien vastanneiden kesken suoritamme äänestysajan päätyttyä arvonnan, jonka voittajalle tarjoamme kahden hengen 'presidentillisen' loman. Paikka ei ehkä ole Kultaranta, mutta muuten tältä lomalta voi odottaa melko paljon.

Äänestysaika siis päättyy marraskuun 10. päivänä ja äänestyskupongit pyydämme lähettämään osoitteella: Hymylehden toimitus, Puutarhakatu 16, 33002 TAMPERE 200. Kuoreen merkintä "Kekkosen seuraaja". □

Presidenttiehdokkaani on: ______________________

Perusteluni: ______________________

____

____

____

Äänestäjän nimi: ______________________

Lähiosoite: ______________________

Postinumero ja postitoimipaikka: ______________________

Ikä ________ **v** **Arvo tai ammatti** ______________________

Presidenttiehdokkaani on: ______________________

Perusteluni: ______________________

____

____

____

Äänestäjän nimi: ______________________

Lähiosoite: ______________________

Postinumero ja postitoimipaikka: ______________________

Ikä ________ **v** **Arvo tai ammatti** ______________________

Presidentti Urho Kekkosesta on kirjoitettu kilometreittäin tekstiä, mutta näin osuvasti tuskin koskaan. Kuka on näiden sanojen takana?

KUKA KIRJOITTI KEKKOSESTA NÄIN OSUVASTI

Teksti: OSMO LAHDENPERÄ

''Kun, ajattelen Urho Kekkosta poliitikkona, niin mieleeni tulee hänen esittämänsä käsitys, että häntä eivät valtiomieheksi suinkaan tehneet hyvät ruumiilliset edellytykset. Totta onkin, että vaikka hän onkin varreltaan kookas, hän on jollakin tavalla karkeatekoinen. Hänen puheensa ovat vetäviä, mutta politiikan tyyli vaikuttaa kulmikkaalta. Tiedämme, että hänen päämääränsä olivat alunpitäen lyhyet, mutta hän kehitti harppomisesta taloudellisen menetelmän, mikä varmaan on harvinaista poliitikkojemme joukossa.

Mihin perustuvat sitten Kekkosen poikkeukselliset poliittiset saavutukset?

Merkittävin ansio on mielestäni hänen luonteellaan. Hän on päättäväinen itsepäisyyteen saakka, hän on hellittämätön, armottoman kova mies. Hänellä on älyä suunnitella strategiansa, rohkeutta asettaa päämäärä korkealle ja tahdonlujuutta valmisteluissa ja vaaleissa tavoittaa asetettu päämäärä. Hän käy vaalit etukäteen ja etukäteen suunnittelee taktiikkansa, mutta hänellä on pettämätön poliittinen silmä muuttaakseen suunnitelmansa poliittisten olosuhteiden mukaiseksi. Sielunvoimat ovat Kekkosen voittojen takana. Niinä harvoina kertoina, jolloin hän on ennen ratkaisuja menettänyt varmuutensa, hän on myös hävinnyt.

Kekkonen on sanonut että hän on yksinäinen. Tätä taustaa vasten ovat hänen poliittiset saavutuksensa sitäkin kunnioitettavampia. Tahdonlujuudellaan hän hallitsee hermonsa ja varmaan pakottaa heikkoutensakin palvelemaan voittoa tavoittelevia pyrkimyksiään.

Minulla on se kuva, että Kekkonen, jolla on niin loistava menestys sekä ulkopolitiikan kentillä että sisäpolitiikassaan, ei ole mikään onnellinen ihminen. Hän on sulkeutunut, epäluuloinen, yksinäinen. Mutta hän on itse valinnut osansa. Vai valitsiko hänen luonteensa hänelle yksinäisen ihmisen osan?''

Tuon kirjoituksen tyyli

viittaa tiettyyn suuntaan. Arvokas minä-muodon käyttö, sielunvoimien, päättäväisyyden, kovuuden ja yksinäisyyden korostus saa päättelemään että kirjoittaja on itse samanlainen: joku maan mahtavista, päätöksentekijöistä.

Jos **Matti Virkkunen** olisi eläkkeellä, hän ehkä saattaisi heltyä kirjoittamaan noin. Mutta hän ei ole.

Kirjoituksen sävy on suoruudestaan huolimatta kunnioittava. Vihollinen ei noin kirjoittaisi. Siis joku Kekkosen läheisestä ystäväpiiristä?

Tyyli ei ole riittävän monitahoista ja loistokasta ollakseen **Matti Kurjensaaren.** Eikä tarpeeksi kuivaa ollakseen **Jouko Tyyrin.**

Miten olisi akateemikko **Kustaa Vilkuna** joka on pysytellyt Kekkosen rinnalla ''epäpoliittisena ystävänä'' 30-luvulta alkaen? Tai ylijohtaja **Tauno V. Mäki,** erämies, kalakaveri, suurten metsien mies? Entä **Kalle Kaihari,** kauppaneuvos ja ''varapresidentti''?

Ei. Analyysin uskalias subjektivismi ja suoruus viittaavat älyllisempään suuntaan.

Siten putoavat pois myös **Ahti Karjalainen, Johannes Virolainen, Veli Merikoski.** Aika lähelle arvailuissa voisi sijoittaa **Kyösti Skytän** joka on kirjoittanut Kekkosesta niin monta kirjaa että on itsekin tullut Kekkosen näköiseksi.

Mutta kirjoitus on sittenkin liian rohkea ollakseen hovirunoilijan työtä.

Miten olisi **Kauko Kare,** tuo vanha vainooja? Olisiko tullut tunnontuskiin tai päättänyt ryhtyä pyrkimään hoviin takaisin? Ei luonnu sekään.

Eino S. Repo, Antero Jyränki, Max Jakobson, Kalervo Siikala, Päiviö Hetemäki? Ei ei.

Kuka sitten kirjoitti tuon luonnekuvan joka on osuvin mitä Kekkosesta on tehty?

Paljastetaan nyt

että sen teki Kekkonen.

KÄÄNNÄ

Urho Kekkonen itse kirjoitti sattuvimmat sanat Urho Kekkosesta!

Onko niin? Ei ja on.

Totuus tekstistä on tämän näköinen: Lokakuun toisena päivänä Kekkonen kirjoitti muistosanat Paavo Nurmen kuoleman johdosta. Päivälehdet julkaisivat sen seuraavana päivänä.

Teksti on täsmälleen sama joka edellä on siteerattu — paitsi että Nurmen tilalle vaihdoin Kekkosen nimen. Ja koska Nurmi oli urheilija ja Kekkonen on poliitikko, sanastoa muutettiin sen verran.

Presidentin muistosanat

Kun ajattelen Paavo Nurmea urheilijana, niin mieleeni tulee hänen esittämänsä käsitys, että häntä eivät juoksijaksi suinkaan tehneet hyvät ruumiilliset edellytykset. Totta onkin, että vaikka hän olikin varreltaan kookas, hän oli jollakin tavalla karkeatekoinen. Hänen askeleensa oli vetävä, mutta juoksutyyli vaikutti kulmikkaalta. Tiedämme, että hänen askeleensa oli alunpitäen lyhyt, mutta hän kehitti harppomisesta taloudellisen juoksuaskeleen, mikä varmaan on harvinaista juoksijoiden joukossa.

Mihin perustuivat sitten Nurmen poikkeukselliset urheilusaavutukset?

Merkittävin ansio on mielestäni ollut hänen luonteellaan. Hän oli päättäväinen itsepäisyyteen saakka, hän oli hellittämätön, armottoman kova mies. Hänellä oli älyä suunnitella harjoitusohjelmansa, rohkeutta asettaa päämäärä korkealle ja tahdonlujuutta harjoituksissa ja kilpailuissa tavoittaa asetettu päämäärä. Hän juoksi kilpailut etukäteen ja etukäteen suunnitteli taktiikkansa, mutta hänellä oli pettämätön kilpailusilmä muuttaakseen suunnitelmansa kilpailuolosuhteiden mukaiseksi. Sielunvoimat olivat Nurmen voittojen takana. Niinä harvoina kertoina, jolloin hän oli ennen kilpailuja menettänyt varmuutensa, hän myös hävisi.

Nurmi on sanonut, että hän oli neurasteenikko, heikkohermoinen. Tätä taustaa vasten ovat hänen urheilusaavutuksensa sitäkin kunnioitettavampia. Tahdonlujuudellaan hän hallitsi hermonsa ja varmaan pakotti heikkoutensakin palvelemaan voittoa tavoittelevia pyrkimyksiään.

Minulla on se kuva, että Nurmi, jolla oli niin loistava menestys sekä urheilukentillä että siviilielämässään, ei ollut mikään onnellinen ihminen. Hän oli sulkeutunut, epäluuloinen, yksinäinen. Mutta hän oli itse valinnut osansa. Vai valitsiko hänen luonteensa hänelle yksinäisen ihmisen osan?

Tulos on varsin erehdyttävä ja paljastaa jotain. Paavo Nurmella oli lisänimi Suuri Yksinäinen, samaa epiteettiä on usein käytetty myös Urho Kekkosesta — presidentin uudelleenvalinnan johdosta käydyn kiistan yhteydessä hän sanoi eräälle ruotsalaiselle lehdelle tuntevansa itsensä hyvin yksinäiseksi.

Nurmen kuoleman jälkeen lehtien urheiluosastot olivat täynnä kirjoituksia joissa yritettiin sanoa jotain mahdollisimman suurta, upeaa ja ylevää. Tuloksena oli suhteettomien superlatiivien ja ilmavaivaisten ylisanojen tahatonta surkuhupaa.

Ainoa poikkeus oli presidentti Kekkosen kirjoitus. Mitä tästä opimme?

Vain suuri yksinäinen osaa kirjoittaa toisesta samanlaisesta.

Voisi vielä ryhtyä pohtimaan miksi ihminen väistämättä ajautuu yksinäisyyteen saavuttaessaan jotain mittavaa — suoritusta tai valtaa. Vaikka toisin luulisi.

Mutta jotta sitä pystyisi miettimään, se edellyttäisi ettei olisi ainoastaan yksinäinen vaan myös suuri. Joten jääkööt ☐

The music from Marlboro Country.

20 kpl 2:50 10 kpl 1:25

Kavioitten kuuma hengitys kasvoillasi,
preeria.
Kylki kyljessä ravaavat aamusta uuvuksiin.
Ja punainen pöly nousee taivaalle,
Wyomingista Montanaan. Yön kanssa laskeutuu.
Kuin yö. Kuin kojootin huuto.
Kitara soi ja hyräilee,
sormet tanssii.
Silmät kiinni kuuntelet.

Vain mk 12:00 postikuluineen + 5 kpl tyhjiä Marlboro rasioita tai rasian kuvaa ilmoituksista.
Saat: LP-levyn, joka sisältää 6 erikoisesti tätä albumia varten levytettyä Marlboro Country balladia, sekä 16 min. sovituksen "Music from Marlboro Country" 60-miehisen orkesterin soittamana.

Lähetä tämä kuponki ja 5 kpl tyhjiä Marlboro rasioita tai rasian kuvaa (ei rahaa) osoitteella:
"Marlboro Country LP-levy, postilokero 532 00101 Helsinki 101."
Saat levyn postiennakkona.
Tarjous on voimassa 31. 12. 1973 saakka. Vain täysi-ikäisille.
Varautukaa 4 viikon toimitusaikaan.

Nimi ....

Osoite ....

Postitoimipaikka ....

OY LAHTI AB

amerikkalaisuutta sorapohjalla

Teksti:
R. VESA
Kuvat:
VEIKKO LINTINEN
HEIKKI RISSANEN

Sinulle joka aiot lähiaikoina muuttaa Lahteen, ovat paikallaan varoituksen sanat. Älä kulje Lahden kaduilla pimeässä yksin, osta palveluskoira tai henkivartija. Muuten tulee turpiin. Jos olet mielestäsi hyvin koulutettua työvoimaa, älä hae kunnallisia virkoja lehtien palstoilta. Menet vain yksinkertaisesti jonkun valtuutetun pakeille ja esität asiasi reilusti: tarttis saada joku kunnallinen virka, asioista kyllä sovitaan. Jos odotat lehtien ilmoituksia, niin olet jo auttamattomasti myöhässä. Ja muista: Lahdessa eivät valtuusto ja kaupunginhallitus tee virheitä, ne ovat erehtymättömiä.
Jos aiot sijoittaa henkisen ja ruumiillisen omaisuutesi Lahteen, niin valmistaudu elämään kulttuuriumpiossa, jossa suksisauvat ja jalkapallo symbolisoivat kaupungin pyrkimyksiä palvella asukkaitaan. Yes, Lahdesta nääs!

KÄÄNNÄ

KOFF A

Täyteläinen A-olut, kantavierrevahvuus 12,4 %, alkoholipitoisuus max. 4,5%

Parikymmentä vuotta sitten teollisuus nosti päätään Lahdessa vauhdilla, josta käytettiin nimitystä amerikkalainen. Tänään näkyy amerikkalaisuus rikollisuutena ja nousukasmaisuutena. Lahden poliisi on potenut vuosikausia hirvittävää miespulaa ja on säälittävässä asemassa Suomen suurimpien kaupunkien joukossa. Vaikka edellisessä jaossa Lahden poliisi sai 18 vakanssia, tarvittaisiin lisää 30 koppalakkia, jotta kaupungin järjestys jotenkin säilyisi.

Lahti on perämetsistä karanneen nuoren työvoiman läpikulkupaikka. Vuosittain se saa koillis-Suomesta 6 000—8 000 uutta ammattimiestä. Jos näistä vuoden kuluttua tuhat jää Lahteen, niin tilannetta luonnehditaan normaaliksi. Valtava asuntopula ei kiehdo nykyään ''lännen lokareita''. Tämän työvoiman liikkuvuuden on arveltu vaikuttavan suuressa määrin rikollisuuden kasvuun, mutta tavallinen kaupunkilainen sanoo sen johtuvan siitä, ettei poliiseja juuri missään koskaan näy!

Hiltusen hierarkia

Lahden kaupungin poliittinen kuva on hyvin tavanomainen. Niinsanottuja porvareita on valtuustossa 21, vasemmistolaisia 26, joista seitsemäntoista on demaria. Loput paikat jäävät erimerkkisille kommunisteille. Turha on kuitenkin luulla, että puhdasta vasemmistolaista politiikkaa harjoitettaisiin. Demarisiipi tuppaa yllättävän usein olemaan porvareitten kanssa samaa mieltä.

Kaupunginjohtaja **Teemu Hiltunen** on tyypillinen oikeistodemari, sisäministerinäkin piipahtanut hymyilevä keksimainos, jonka asiantuntemus ulottuu kaikkeen mahdolliseen. Uskonnosta urheiluun. Hänellä on ystäviä kaikista kansalaispiireistä eikä voi epäillä hänen tarkoittavan hyvää touhuilullaan. Jotkut vain eivät oikein pidä hänen laaja-alaisuudestaan.

Lahden valtuustossa istuu viisi kansanedustajaa, siis kaikki jotka Lahdesta on eduskuntaan valittu. **Erkki Huurtamo, Osmo Kock, Sirkka Lankinen, Mikko Vainio** ja **Salme Myyryläinen** ovat tehokkaita kansalaisia. Heillä riittää aikaa valtiolle, valtuustolle, lautakunnille ja eräillä vielä siviilitoimen hoitamiseen. Kuudeskin kansanedustaja voisi valtuustossa vielä istua, mutta Lahteen ei mahdu kahta keisaria. Upo Oy:n osastopäällikkönä istunut **Harri Havia** olisi mennyt varmasti eduskuntaan, mutta välit kaupunginjohtaja Hiltusen — puolueveljen — kanssa eivät olleet parhaat mahdolliset. Kaupungin edustushymy ei hyytynyt.

Ihmeellinen demokratia

Valtuustossa ja lautakunnissa istuu ihmeen suuri määrä kaupungin palveluksessa olevia virkamiehiä, enemmänkin istuisi ellei viime vaalien alla määrää olisi karsittu ainakin yhdellä lakimiehellä. Valtuuston puheenjohtajana toimii kaupungin rakennusmestari **Tenho Iikkanen,** ikuinen eduskuntaan yrittäjä.

Merkillisen suurta mahtia edustaa myös Lahden Osuuskauppa, jonka toimihenkilöt ovat vahvana ryhmänä mukana kunnallispolitiikassa.

Sensijaan ''omistavan luokan'', teollisuuslaitosten, edustus on vähäinen valtuustossa. Ehkäpä porvarillisella puolella on katsottu demokratian pelisääntöihin kuuluvaksi seikka, että valtuustossa istuu kokonaista yhdeksän lainopillisen koulutuksen saanutta valtuutettua. Muutenkin riemastuttaa tämä Lahden valtuuston yleiskaava: kaksi kirvesmiestä, levyseppä, maalari ja linja-autonkuljettaja edustavat — jos näin voi sanoa — alempia palkkaryhmiä! Siis viisi neljästäkymmenestäseitsemästä!

''Me olemme teollisuusystävällisiä''

Kun on pakko. Asko-Yhtymä ei ole pyrkinyt vaikuttamaan kunnallispolitiikkaan edustajan avulla. Harmaat eminenssit löytyvät valtuuston lakimieskaartista. Eikä Askon tarvitsekaan, sehän on Lahden suurin työnantaja sisaryhtiöineen (Upo Oy, Fennia Vaneri, myymälät). On syytä pelätä, että Asko voisi tarvita lisää tilaa ja se tietää tonttikauppoja ehkä Nastolan, ehkä Hollolan kanssa. Lahti saa olla siis varpaisillaan — etenkin nyt kun toimitusjohtaja **Onni Penttilän** eläkkeelle lähtö on vain kuukausien ehkä viikkojen asia. Uudeksi toimitusjohtajaksi huhutaan varatuomari **K.K. Kankaanrantaa,** kivenkovaa teollisuusmiestä, jonka kanssa asioiminen saattaa olla vaikeaa.

Muutkin teollisuuslaitokset ovat aina saaneet junailla asiansa ilman vastustusta. Luhta tekee tehtaan Nastolaan, jos sitä huvittaa. Se tekee pajan Portugaliin, jos eivät maakaupat onnistu Suomessa, ja Lahden on vain pyrittävä olemaan hyvä pehtoori. Mallasjuoma Oy osti kaupungilta hyvän koulukompleksin, melko uuden ja aiheutti melkoisen metelin valtuustossa. Lopullinen tulos oli kuitenkin syntynyt vähän samaan tapaan kuin EEC-sopimus, joten turhaa housun- ja hameenpersauksen kuluttamista oli sekin sota. Kaupungin nöyryyttä kuvastaa sekin, että välittömästi kaupan jälkeen joutui kaupunki vuokralle entiseen kouluunsa pitemmäksi aikaa kuin oli suunniteltu. Jossakin tuli yhteenlaskuvirhe!

Nöyryyden ymmärtää matkustaessaan Lahdesta Kouvolaan. Nastolan kunnasta löytyy tuttuja lahtelaisia liikenimiä. Rotat ovat lähdössä laivasta, kun sijat käyvät ahtaiksi.

''Olemmeko kulttuuriystävällisiä''

Radiomuseo oli kiinni. Jos löytyisi hiihtomuseo, niin tuskin sitä olisi lukittu. Konserttitalo on, vieläpä hyvällä paikalla. Kirjasto on ajanmukainen (ei ehkä kaupunginvaltuuston ansio), mutta teatteri puuttuu edelleen.

Näyttelijät ''teeskentelevät'' Ammattikoulun juhlasalissa ja ovat salatusti tyytymättömiä. Jossain muualla olisi työhuonekunta revennyt naamioistaan ja nostanut yleisen hälinän. ''Näyttämö-Lahti ry.'' tyytyy odottelemaan. Äskettäin hylättiin asemakaavamuutosesitys alueesta, jolle teatteri piti rakennettaman ja tämä päätös hautasi teatteritalon rakentamisen ties kuinka moneksi vuodeksi eteenpäin.

Kaupungilla on oma taiderahastonsa, jonka tarkoituksena on tukea ja edistää lahtelaista luovaa ja esittävää taidetta, mutta löytyykö sitten taidetta, taiteilijoita ja keskustelua taiteesta. Pari kirjailijaa, kuvantekijää, laulukuoro ja harrastelijanäyttämö. Ehdokkaat riittänevät. Rahasto on **jaettavissa.** Siis sitä ei tarvitse välttämättä jakaa.

''Me olemme urheiluystävällisiä''

''Suomen Yleisradio, Salpausselkä ... ja maailman valiot ovat jälleen täällä mittelemässä voimiaan ... voin erottaa tuolta Eero Mäntyrannan punaisen pipon ...''

Jatkoksi sopisi kertoa jotain kaupunginjohtaja Teemu Hiltusen hylkeennahkahatusta. Hän

KÄÄNNÄ

OY LAHTI AB

pruukaa taivastella kaikki urheilukilpailut. Ja miksi Salpausselän kisat poikkeuksen tekisivät. Seisoohan Selän harjun päällä urheilumme toistaiseksi kallein monumentti, Hyppyrimäki isolla H:lla, mäkiurheilumme kunnian päivien muistomerkki. Pääkaupunkilainen urheilulehti muisti ainoana mäkeä kritiikillä ennenkuin betonikolossia alettiin edes rakentaa. Kirjoittaja totesi, ettei mäestä ehkä hypättäisikään tuulten takia! Silloin naurettiin, enää ei. Hyppyrin nokkaan voisi veistää reliefin **Erik von Frenckellistä** ja **Avery Brundagesta,** joitten satunnaiset vierailut Selän kisamaisemissa sokaisivat Lahden valtuuston tekemään aidon kunnallispoliittisen tyhmyyden.

Olympiakisoja käytettiin vetonaulana. Ne piti saataman alta aikayksikön mäen valmistuttua. Ellei niitä, niin sitten hiihdon MM-kisat. Kumpiakaan ei ole tullut, jäljellä on vain hiihtojuhla-kansanjuhla, Salpausselän kisat, tuo Etelä-Suomen nuorison kevätkänni.

Neljäsosa vuodesta eletään yksimielisinä hiihtokilpailuille. Yhteen hiilenpalaseen puhallellaan, jotta kipinät sinkoilevat. Tiedossamme ei ole, käyvätkö kaupunginteatterin näyttelijät kisamontulla.

Asuntopula on huutava. Silti rakennetaan urheilulle asuntotuotannon kustannuksella. Suurmäen ympärille suunniteltu urheilu- ja vapaa-aikakeskus on valtava. Tämän vuoden lopulla valmistuu 1 700 m^2 kuntoliikuntatilaa, pienet mäet (50 ja 70 m) seuraavaksi, turistikeskus hotelleineen, urheilukenttä ja monikäyttöhalli hyvässä järjestyksessä. Kustannusarvio ei pitänyt alkuunkaan suurmäen suhteen, kuinka se sitten voisi pitää muiltakaan osin.

Oman lisänsä urheilukuvaan antaa kaupungin jalkapalloilu. Reipas ja Lahti -69 taivastelevat kartalla, vaikka v. 1969 katsottiin silloisen Upon Pallon taru loppuneeksi. Suuret johtajat eivät kuitenkaan onnistuneet saunashokillaan, persaukiset harmaat eminenssit sahasivat Reippaan arvovaltaista johtoporukkaa komeasti silmään. Lahti -69 on ja elää yhä, Upon siniviiri on vaihtunut Mallasjuoman Seven Uppiin. Kompromissin tuloksena molemmat seurat yrittävät säilyttää paikkansa risukasassa.

Täytyy yrittää

Yrittäjäin valtakunnallinen keskusjärjestö pitää majapaikkaansa Lahdessa. Paikallinen Lahden seudun yrittäjäjärjestö on maan vahvin. Kaupunginvaltuutettu **Voitto Talonen** pitää lankoja käsissään. Messut menevät mukavasti, yrittäjillä pyyhkii hyvin. Häntänä joukossa liehuu leegio nousukkaita, joitten mottona on dynaamisuus, mitä se sitten tarkoittaneekaan sovellettuna nappikauppiaisiin. Sikäläinen kommunisti ei vastakarvaan pelaa, Lahden palkkataso on maan kaupungeista kaikkein alhaisin.

Paikkakunnan valtalehti ei juuri enää kinastele kunnallispoliittisista häiriöistä. **Olli Järvisen** (nimimerkki Aki) Etelä-Suomen Sanomat ei ole sama kuin **Tauno Lahtisen** ja **Eeva Rissasen** aviisi. Kärki on poissa.

Yrittämisen kovaa tasoa kuvastavat tasavallan presidentin vientipalkinnot. Kemppi Oy ja Luhta Oy ovat olleet jaolla, samoin kuin Lahden helmoissa ruokovapaansa heilutteleva Rapalan uistintehdas (!). Neuvoksia löytyy jokaiseen teollisuudenhaaraan. Tasavallan presidentti aukoo messuja ja tehtaita, mutta saunoo mieluimmin makkaratehtailija **Paavo Heinosen** saunassa. □

UUTUUS!

LOUISA

ELÄVÄN-KOKOINEN NUKKE

ERIKOISPITKÄ LUONNON-MUKAINEN TUKKA

voidaan pestä, harjata, kähertää ja kammata millä tavalla tahansa — aivan kuin oikea tukka.

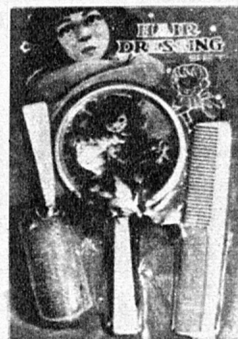
Jokaisen pikkutytön unelmaleikkitoveri.

- nukkuu
- ääntelee
- istuu
- kävelee
- liikuttaa päätä ja silmiä... Aivan kuin oikea lapsi

Ällistyttävän vähäinen suoramyyntihinta

vain mk **65:-**

ilmainen lahja!

Hieno kampaus-setti — harjoineen ja peileineen nuken tukan hoitoa varten.

Ensi kertaa!
Luonnollisen kokoinen nukke, joka muistuttaa tyydyttävästi oikeata lasta.

Elävänkokoinen!
Se on yhtä iso kuin oikea lapsi — **70 cm pitkä.**

Täysin liikuntakykyinen!
Kädet, jalat, pää, silmät — kaikki liikkuvat. Taidokas sisäänrakennettu mekanismi saa aikaan sen, että se kävelee kun sitä taluttaa ja samalla se veikeästi liikuttaa päätään — niin kauan kuin tahdotte — eikä siinä ole mitään vedettävää jousta.

Luonnonmukainen tukka!
Pitkä silkinhieno kiiltävä luonnollisen värinen tukka — voidaan pestä, harjata, kammata ja kähertää ilman, että se lähtee tai haalistuu.

Tyylikäs vaatetus!
Sillä on hurjan sievä mekko, pusero, valkeat pöksyt ja polvisukat sekä somat kengät, kaikki voidaan riisua ja ovat ensiluokkaista työtä ja ainetta.

**Kaikissa maissa kasvavan kysynnän vuoksi tehdas pystyy toimittamaan vain rajoitettuja määriä kerrallaan. Sen vuoksi pyydämme kärsivällisyyttä, jos toimituksemme sattuu viipymään.
Huom! Joululahjatilaukset on syytä tehdä jo nyt heti! Kiitos!**

lähettäkää tänään!

10 PÄIVÄN KOEAIKA

HUOM! Saatavissa vain meiltä.

**Lähettäkää minulle .... kpl LEIKKITOVERINUKKEJA, erikoishintaan 65,—/kpl. Jollen ole 100 % ihastunut, lähetän nuken takaisin 10 päivän kuluessa postittamisesta ja saan rahani viipymättä takaisin tililtäottokortilla.
Kampaussetin saan pitää omanani, joka tapauksessa.**

☐ Olen maksanut hinnan 65 mk ps. tilillenne n:o 153806-3. Tietotie maksaa kaikki kulut.

☐ Maksan hinnan postiennakolla ja osallistun kuluihin 3 markalla.

Lähettäkää tämä kuponki os. TIETOTIE, Vuorikatu 6 B. (Puh. 65 80 52) 00100 Helsinki 10.

Nimi ....

Lähios. ....

Postin. .... Paikka ....

hänellä on varaa kylpeä oluessa

Ei hän rikas ole, mutta olutta riittää. Aina kun hänen henkilökohtaiset olutvarastonsa uhkaavat loppua, hän tekee vierailun Koffin olutpanimolle. Hän tuntee Koffin ja siksi hän juo vain Koffia. Hän ihmettelee, miksi maksaa oluesta, kun sitä saa pienellä vaivalla ilmaiseksi. On tunnettava vain keinot, joita on lukemattomia.

Teksti
KARI VANHAPIHA
Kuvat:
T. ANDREAS

Oluen nauttimisen voi kehittää taiteeksi. Aiheesta on kirjoitettu kokonaisia kirjoja.

Mutta harvemmin ajatellaan sitä, että myös oluen hankkimisessa voi olla omat salaperäiset ja monimutkaiset tapansa.

Alasta kiinnostuneille kerrottakoon ensin tapaus, jonka yhteydessä sekä juoman hankinta että nautinta olivat kerrassaan omalaatuisia.

Kun Koffin tehtailla rakennettiin aikoinaan uudisrakennusta, oli työmaan johto peräti kummissaan siitä, että rakennuksella työskentelevistä kavereista oli melkoinen osa hyvänlaisessa tuiskeessa usein jo ennen töiden päättymistä.

Syytä ilmiöön tutkailtiin, mutta selitystä ei löytynyt. Haukansilmäiset työnjohtajat eivät havainneet työmaalla mitään poikkeuksellista toimintaa. Ei löytynyt myöskään tyhjiä pulloja niin kuin juomapaikoilta yleensä löytyy.

Eräänä päivänä salaisuus sitten paljastui — tiettävästi aivan sattumalta.

Vuoron loppuvaiheessa työnjohtaja huomasi erään alaisensa, joka lykki vaahtoavaa nestettä täynnänsä olevaa kottikärryä. Hän toki tiesi, että hyvä työtapa vaatii myös kottikärryjen pesun päivittäisen käytön jälkeen. Mutta mistä johtui moinen vaahto.

Ihmetellen hän meni tarkastelemaan nestelastissa olevaa kuljetusvälinettä hieman tarkemmin ja havaitsi, että vaahto ei suinkaan johtunut pesuaineesta vaan putipuhtaasta a-kaljasta, jota kärry oli täynnä.

Niin, työmiehet olivat päättäneet päivänsä iloisesti kottikärrykaljalla, joka oli lastattu nautittavaksi suoraan panimon puolella olevista säiliöistä ja kuljetettiin jotakin salaista reittiä rakennustyömaan puolelle.

Arvattavasti kottikärryt olivat tämän tapahtuman jälkeen huomattavasti likaisempia, sillä onhan kaljan puhdistava vaikutus laajalti tunnettu ja tunnustettu.

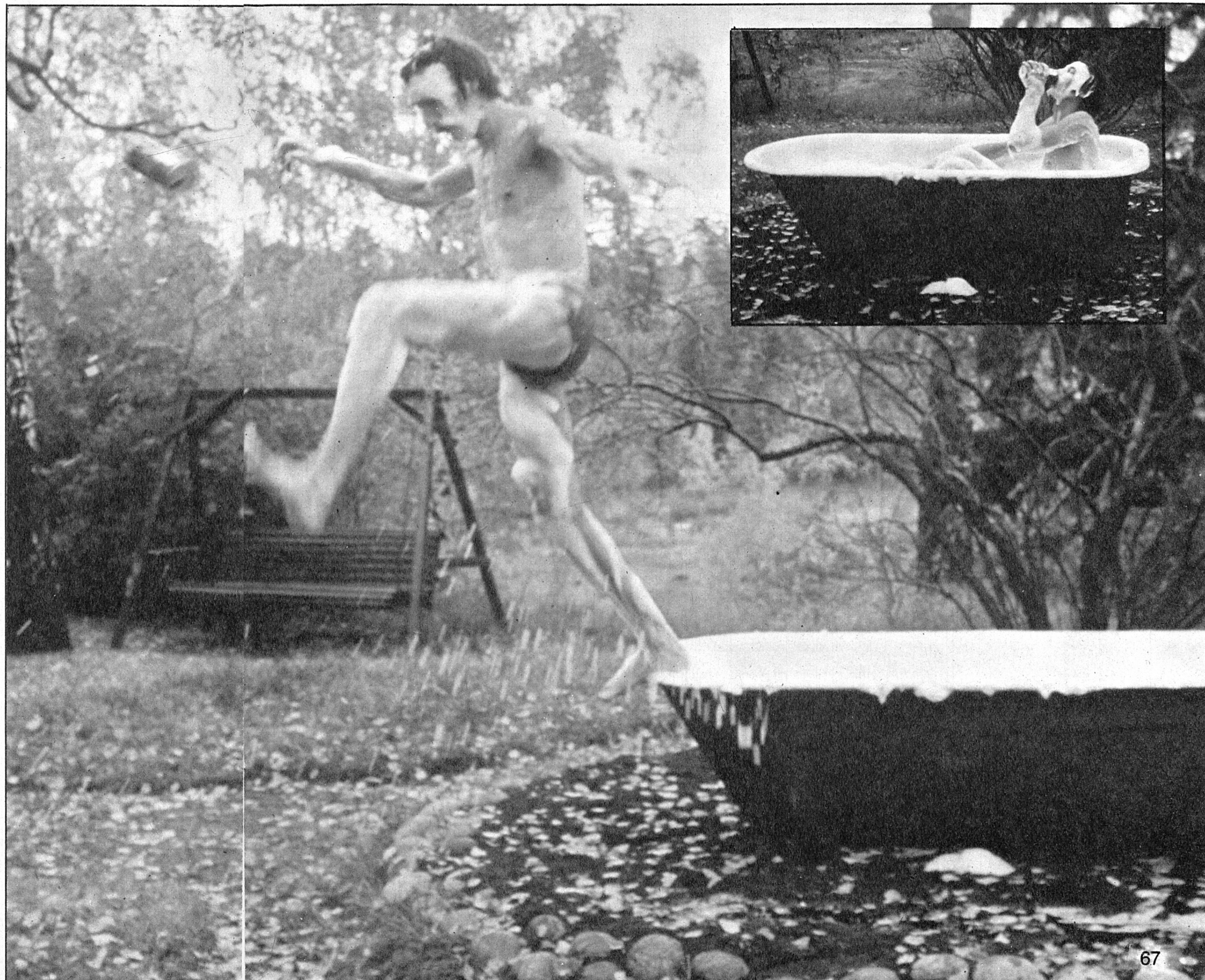
Ikäväkseen asianomaiset työntekijät joutuivat kiireen vilkkaa jättämään antoisan työpaikkansa. Toivomme kuitenkin, että tätä ei käytetä esimerkkinä alkoholin nauttimisen turmiollisista seurauksista.

Ilmeisesti jokaisen olutpanimon arkipäivään kuuluvat erottamattomasti tuotteiden väärinkäytöstä johtuvat selkkaukset. Niitä sattuu silloin tällöin mm. panimon portilla kun työntekijät poistuvat ja vartija havaitsee jonkun heistä lastanneen kassinsa oluella. Viekkaimmat eivät kuitenkaan tyydy kassiin vaan kätkevät oluensa patteristoksi vyön alle jne. Koffilla kerrotaan, että marimekkomuoti laajoine kolttuineen oli erityisen tappiollinen yhtiölle.

Mutta keinoja on loputtomiin.

Pääsimme muutamien vippaskonstien jäljille eräänä syksyisenä yönä Helsingissä, Sinebrychoffin kujalla kulkiessamme. Tässä lienee syytä mainita, että Koffin panimo rajoittuu pohjoisessa Bulevardiin, lännessä Hietalahden rantaan ja Telakkakatuun (jonka puolella myös pääportti sijaitsee), etelässä Mallaskatuun ja Koffin tunneliin sekä idän suunnalla Sinebrychoffin puistoon, jonka laidalla on Sinebrychoffin kuja.

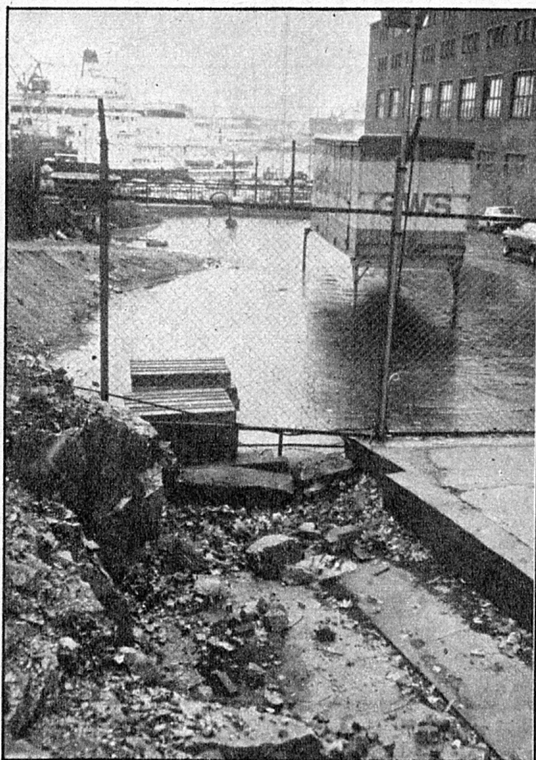
KÄÄNNÄ

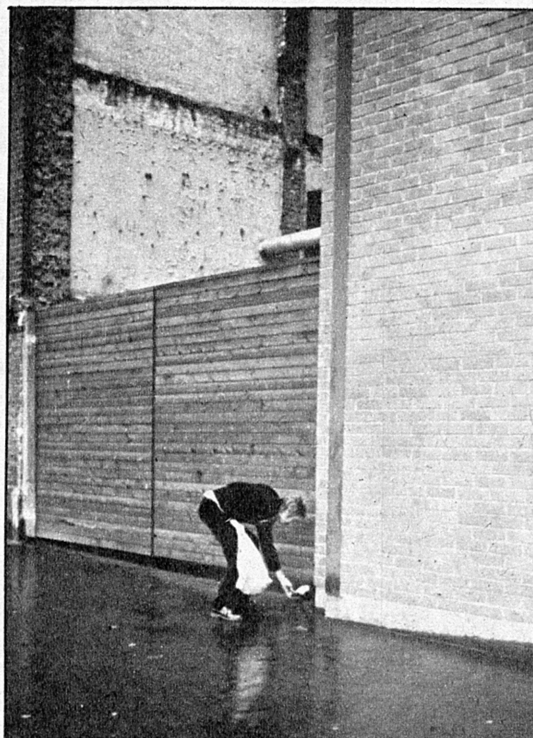

▷ Oluenpoimintaa ruohikolla. Sinebrychoffin suojaisen puiston varjoissa olutvaraston seinustalla kaljan ystävä kokoaa helmeilevää saalistaan.

▽ Tästä kohtaa voivat yölliset asiakkaat siirtyä Koffin panimon alueelle. Kerrotaan, että kerran pääsi pari humalaista pujahtamaan sisälle yöllä juopottelureissun päätteeksi. He eksyivät panimon sokkeloihin ja nukahtivat jonnekin kaljakorien suojaan.

▷ Olutpanimon Bulevardin puoleinen portti on myös kätevä reitti kaljan siirtämiseksi esim. vaarinkaljapulloissa kuluttajille.

Hänellä on varaa...

Niin, sinä syksyisenä yönä kuulimme kujalle huudahduksia ja näimme valon välähdyksiä Koffin panimon suunnalta. Hiiviskelimme puiden ja pensaiden suojassa lähemmäksi panimorakennuksen päätyä, joka koostuu korkeasta seinästä ja yläosaltaan tiililasi-ikkunasta. Tiililasi-ikkunoihin on isketty useita pieniä reikiä. Niiden takana on panimon varasto.

Tarkempi tähyäminen osoitti, että korkean seinustan juurella seisoi tumma mieshahmo, joka huuteli kohtuullisen kovaäänisesti ohjeita ikkunoiden takana häilähtelevälle varjomaiselle olennolle.

Suureksi hämmästykseksemme alkoi eräästä rikkoutuneesta ruudusta äkkiä purkautua välkkyviä esineitä alas nurmikolle. Kuin liukuhihnalta tussahteli maahan kiiltäviä, tuoreita olutpurkkeja, jotka alhaalla odotteleva hahmo korjasi saman tien muovipusseihinsa.

Olutta tuli virtanaan. Välillä alhaalla odotteleva mies kävi viemässä täysiä kasseja vajaan sadan metrin päässä odottavaan autoon. Sitten hän palasi ja jatkoi purkkien keräämistä.

Kysyimme asianomaiselta hamsterilta närkästyneinä, eikö hän tiennyt todellakaan parempaa keinoa juotaviensa hankkimiseksi.

Kyllä hän tiesi.

Hän kertoi, että kätevintä on johtaa vahva nailonsiima ikkunasta sisään. Siimaan pujotetaan ylhäällä olutpurkkeja repäisyrenkaasta, ja sitten ne lasketaan sujuvasti — kuin liukuhihnalta — alas odottavalle toverille.

— Tämän menetelmän etu on äänettömyys ja se, että hukkaprosentti on paljon pienempi, sillä pudotusmenetelmällä monet purkit rikkoutuvat.

Ja hän jatkoi.

— Suurempia eriä saa kätevimmin kiikuttamalla 19 -litran vetoisia painesäiliöitä panimon aidan luo Koffin tunnelin katolle. Aitaan on tehty miehen mentävä aukko, jonka kautta kymmenet litrat olutta siirtyvät kätevästi ulkopuolelle.

Mutta entä yövartijat?

— He kiertävät vartiokierroksensa säännöllisesti. Odotamme vain tilannetta, jolloin vahti ei ole kierroksellaan.

— Eräs mukava keino on myös se, että kuljetamme oluen ns. vaarinkaljapulloissa Bulevardin puolella olevalle portille ja pujotamme ne portin alta kadun puolella odottavalle kaverille.

Närkästyimme tämän häikäilemättömän miehen tapaa suhtautua Koffin panimoon: Miten voitte tehdä noin ilkeästi työnantajallenne?

— Emme me ole töissä täällä... paitsi tietenkin nämä keikat.

— Meillä on panimon työntekijöiden työtakit. Ne päällämme voimme pujahtaa aidassa olevasta aukosta sisään. Luontevasti käyttäytymällä, itsevarmuudella, saa aikaan melkein mitä tahansa.

Aiotteko jatkaa?

— Riippuu siitä paljastatteko meidät.

Luultavasti he eivät jatka, mutta ehkä joku keksii taas jonkin uuden keinon. □

Mistä on Mensan pasteijat tehty?

Saunapalvatusta kinkusta. Vasikanlihasta. Maksasta. Sianlihasta. Kananmunista. Maidosta. Tillistä. Ja sopivasta määrästä mausteita. Mensan pasteija maistuu hyvältä leivällä. Ihan tulee vesi kielelle.

Mensan pasteijoita on viisi. Maksapasteija. Kinkkupasteija. Tillilihapasteija. Palvilihapasteija. Voileipäpasteija. Avaamattomassa pursossa Mensan pasteija säilyy herkullisena kuukausia. Huoneenlämmössäkin.

Leivälle Mensan pasteijaa

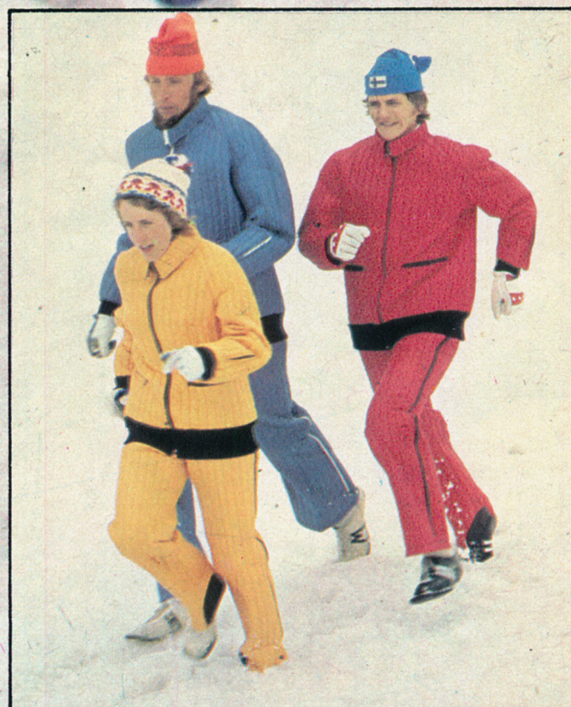
Nyt Mensan pasteijat uusissa pursoissa

Jo löytyi tyyli! mestareille ja meille

Urheilu kehittyy. Mutta ei itsestään. On hiottava tyyliä. Tyyliä myös asusteisiin. Siksi Suomen Hiihtoliitto ja Reima ryhtyivät yhteistyöhön. Siitä syntyi reimaset. Täydellinen sarja asusteita kaikkeen kuntoiluun. Kaikille meille.

Reimaset on mestarien hyväksymä. Suomen maajoukkueen huippuhiihtäjät testasivat uudet asut Itävallan valmennusleirillä. Sanoivat nyt tyylin löytyneen. Mestareille ja meille.

Kuvat SHL:n luvalla

reima set

Kilpapuku, jossa voit riuhtoa

Hosu, roiku ja punnerra. Reimaset-kilpapuseron helmassa on riittävästi pituutta. Pysyy housuissa. Hihat liikkuvat. Potki, venyttele ja rullaa. Sen reimaset-kilpahousut kestävät. Saat tehdä vaikka spakaatin. Lahkeen alisuussa on joustava tarranauha. Paina vain puntti kiinni. Housuja on shortseina, polvihousuina ja kokopitkinä. Flanellinen vuori suojaa paikkoja vyötäröltä polviin.

Termotakki, johon ei vilu hiivi

Sopii seistä tuntikaupalla maaliviivalla kovallakin pakkasella. Välivuorina irrallinen, tosi lämmin polyestervanu (70 gr). Taskuihin mahtuu isokin käsi lämmittelemään.

Lämmittelypuku rentoon reimailuun — uutta raitakuosia

Välivuorina lämmin 70 gr polyestervanu. Puseron helmassa ja hihansuissa akryyliresori. Ja niin leikattu, että olan takaa saat sauvoa. Housut voit vetää jalkaan suksineen päivineen. Lahkeen sivussa on näet ylhäältä alas jakautuva vetoketju. Vyötärön säädät painonapeilla. Eivätkä siteet syö lahkeen alisuuta, sillä se on enstexillä vahvistettu.

Kaikkien edellä esitettyjen asujen päällysmateriaali on treikaa: perlonin, treviran ja raionin sekoitus. Ei luista, jos jalat menee mäessä alta.

Ulkoilupuku, jonka huomaa

Ristiintikattu ulkoilupuku on täyttä nailonia. Vuori nailoncharmeusea ja välissä tikattuna 70 gr polyestervanu. On nailonresorit ja housuissa tikattu kestoprässi. 20 mm leveä heijastinnauha kiertää lantion. Tyyliä sekin ja turvallisuutta. Reimaset-asuja tehdään 125-senttisille ja kaikille sitä isommille. Saat valita sinisen, punaisen, valkoisen, keltaisen, vihreän tai ruskean. Aloita kunnon kuntoilu. Reimaillaan mestarien tyyliin ja elämän innolla.

Art-Man

Kymmenen saunan mies

Kipakka Keihänen

Espoon Visamäessä metsikön suojaamana sijaitsee kolmikerroksinen uusasiallinen omakotitalo. Sen edessä on rehevän kukkaloiston ympäröimä tekolampi vesisuihkuineen, mäentöyrääseen kyyristynyt kelosauna ja puiden lomassa könöttävät satavuotiset aitat. Komean talon alimmassa kerroksessa on sauna uima-altaineen ja vapaa-ajan tiloineen. Se on kivikovan matkailumiehen, kipakan Kalevi Keihäsen saunavaltakunta.

Teksti: ERKKI WESSMAN Kuvat: VEIKKO LINTINEN

KÄÄNNÄ

mies ja hänen saunansa

Askeleita Kalevi Keihäsen saunavaltakuntaan vaimentaa kokolattiamatto. Oikealle ja vasemmalle jää taide-esineitä ja antiikkihuonekaluja. Avarassa olohuoneessa leikkivät Keihäsen kruununprinssit Kalle ja Julle. Kalustuksen tiedämme olevan Karjalan visakoivua, taitavin metalliornamentein koristeltua. Se kuuluu olevan peräisin Leningradin Talvipalatsin eräästä juhlasalista.

Saunan yhdistetystä baarista, takka- ja vilvoitteluhuoneesta avautuu suurenmoinen näkymä parinkymmenen valonheittimen valaisemalle pihalle. Syksyn ruska hehkuu kaikkialla. Vesisuihkut kohoavat ylös kuin helminauhat. Kukkien värit hehkuvat.

Seinillä on kymmenittäin matkailumuistoja maailman eri kulmilta. Lasivitriineissä on jotakuinkin tarkalleen tuhannen erilaisen pikkuviinapullon kokoelma, oletettavasti Suomen suurin. Yhtäällä on baari kuin keskikokoisessa yökerhossa. Stereoista tulvii musiikkia.

— Olen laittanut tällaisen edustustilan sen takia, ettei minun tarvitsisi pitää edustustilaisuuksiani ravintoloissa, sanoo isäntä. — Täällä on rauhallista ja mukavaa. Minä en nimittäin pidä ravintoloitten hulinasta. Tämän ansiosta perhe-elämäkin pysyy kunnossa.

Matkailukuninkaan työ on raskasta. Päivä alkaa aikaisin aamulla, kun Keihänen ajaa toimistoonsa. Se päättyy vasta aamutunneilla, kun viimeisetkin liikevieraat ja neuvonpitäjät ovat lähteneet.

— Tämä työ on sellaista, että se ottaa miehensä yötä päivää, Keihänen kertoo. — Mutta mennäänpä nyt saunaan ja uimaan . . .

Pukuhuoneessa hän toimii niin kuin me kaikki. Kengät ja

sukat jaloista, takki ja housut naulaan, kravatti ja paita perässä. Hetken kuluttua hän on alasti kuin paratiisin lapsi ja kipuaa lauteille, jotka hehkuvat ja hohtavat sataa astetta. Löyly irrottaa hien, puhe soljuu leppoisasti ja ilman kummempia krumeluureja.

Mutkaton, mukava ja konstailematon mies tämä kihniöläinen kipakka mies. Alasti katsottuna aivan tavallinen suomalainen mies. Tarvittaessa kivikova liikemies. Mutta mies, joka saunan löylyssä myöntää:

— Olen romantikko . . .

Kun sähkökiukaan löyly kiertyy pintaan ja hikinorot valuvat ihoa pitkin, hän selittää romanttista luonnettaan:

— Olen romantikko sillä tavalla, että pidän kaikesta kauniista. Minun on hyvä olla, kun näen ympärilläni kauneutta, kauniita esineitä ja kauniita näkymiä. Joskus minulle tulee miltei kyynel silmään, kun vain istun ja katselen jotain oikein kaunista.

Kaipuu kauneuteen on saanut Kalevi Keihäsen keräämään kauniita esineitä pitkin Eurooppaa. Samasta syystä hän on halunnut pihansakin kuin satukuvaksi. Koti ja työ ovat hänelle tyystin eri asioita. Työssään hän on liikemies, kotonaan hän haluaa mieluiten vain katsella luomaansa kauneutta.

— Rakensin tuon savusaunankin tuonne lammen rannalle vain sen takia, että se minusta sopi siihen. Se oli maiseman luomista. Tai paremminkin kunnianteko maiseman mahdollisuuksille. Valitettavasti se sauna vahingoittui tulipalossa.

Samalla hän pyöräyttää kättään: — Tämä sauna tässä on minun paras saunani, sellainen kuin minä haluan saunan olevan.

Kalevi Keihäsen suuripiirteisen kädenkaaren alle jää paljon muutakin kuin vain tämä Espoon Visamäen paratiisi. Hänellä on eri puolilla Suomea 26 maatilaa, hänellä on pari jättiläissuurta suihkumatkustajakonetta, helikopteri, maailman ainoa laillinen pontikkamonopoli, kalanviljelyslaitos ja saunojakin yksin kappalein laskettuna täydet kymmenen.

— En ole niissä kaikissa edes käynyt, hän toteaa naurahtaen kipakasti, keihäsmäisesti.

Ja tämän Visamäen talon alueellakin jää tuon suuripiirteisen heilahduksen piiriin paljon ihmeellisyyksiä. Tontilla olevissa häkeissä rouskuttaa 350 kaniinia heinäänsä, sillä Keihäsen seuraavana bisneksenä on ruveta tarjoamaan lentoasiakkailleen broilerikania. Sieltä löytyy kaksi koiraa. Lammessa on lohia ja suuria ravunvonkaleita. Erikoinen harvinaisuus on vitivalkoinen kettu. Ja mäentöyräässä mäkättää pukki, joka on ristitty Urpoksi matkailukuninkaan ystävän Urpo Lahtisen mukaan.

— Tuon vuoksi Kalevi kyllä ansaitsisi Kani-Keihäsen nimen, naureskelee Lahtinen.

Vaikka Kalevi Keihäsellä on kymmenen saunaa, saunoo hän itse vain tässä yhdessä, tässä rakkaimmassa, tässä parhaassa, tässä oman kodin yhteydessä olevassa.

— Sauna on sellainen, jota minä kaipaan, hän sanoo. — En kuitenkaan viitsi ihan joka ilta käydä saunassa, ei sitä oikein jaksa. Sen vuoksi sanon toisinaan vieraille, että minä saunon vain kolmisen kertaa viikossa, menkää te nyt vain, minä otan pelkästään suihkun. Hyvin usein minä mielelläni olen hetken aikaa yksin. Silloin menen mielelläni saunaan ja teen uusia ideoita. Eniten ideoita saan kuitenkin saunan jälkeen vuoteessa ennen unen tuloa ja varhain aamulla ennen töihinlähtöä.

Kalevi Keihäsen paras saunamuisto liittyy erääseen hänen intialaiseen ystäväänsä, joka asui kuukauden päivät Keihästen Visamäen kodissa.

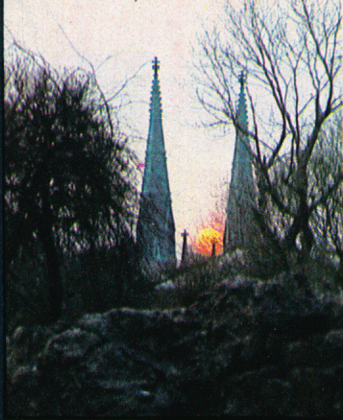
— Rupesimme yhdessä lämmittämään saunaa. Kun se oli lämmin, kävi kaveri katsomassa löylyhuonetta ja palasi takaisin tummat silmät pyörien ja ihmetellen, mikä helvetin pätsi oli kyseessä. Hetken kuluttua hän kuitenkin kokeili uudestaan. Lämpöä oli jotain 80—90 astetta ja minä istuin lauteilla pyydellen häntä mukaan. Ensin hän istui alimmalla portaalla, mutta hissun kissun uskaltautui ylemmäksi. No, seuraavana aamuna hän oli jo viideltä lämmittämässä saunaa ja uiskentelemassa. Sitä jatkui kuukauden. Yksikseen hän saunoi joka ainoa aamu. Hän siis oppi pitämään saunasta ja se tuotti tyydytystä minullekin.

Saunan jälkeen vilvoittelemme katsellen puolen seinän kokoisesta ikkunasta lammelle, jota ympäröi syksyinen kukkaloisto. Katselemme valonheitinten värittämää ruskaa, savusaunan pehmeitä, kelonharmaita piirteitä, vesisuihkuja. Tuntuu hyvän raukealta niin kuin aina saunan jälkeen.

Keihänen unohtuu ikkunaan pitkäksi toviksi. Hän aivan kuin uppoaa postikortin kauniiseen maisemaan.

Siinä hän seisoo saunavaltakunnassaan. Tämä matkailualan huipputekijä, showmies, kivikova liikemies. Tämä kauniiden esineiden ja kauniiden asioiden ihailija ja kerääjä. Siinäkö nyt samalla seisoo myös romantikko nimeltään Kalevi Keihänen?

— Kyllähän se niin taitaa olla, sanoo tämä hiljaa ja kuuntelee vesisuihkujen solinaa lammeltaan. □

SIELUNHOITAJAT HYMYLEHDEN TESTATTAVINA

Leivästä vai rakkaudesta?

Masentunut nuorukainen soittaa myöhään illalla papille kotiin. On tullut tehdyksi pankkiryöstö ja muuta pahaa. Huumekierre on meneillään. Olisiko pastorilla aikaa keskustella kahden kesken, voisiko hän kenties auttaa? Kuinka tähän onnettomaan suhtautui 20 helsinkiläistä eri seurakuntia edustavaa sielunhoitajaa? Testimme tulos oli lievästi sanoen hämmästyttävä ja samalla pohjustamme keskustelun papiston tehtävästä kokonaan uudelta näkökannalta.

Teksti: ANTERO MAUNULA

Jokaisen testintekijän ensimmäinen velvollisuus on olla lähtöasemassaan puolueeton käsittelipä testi mitä hyvänsä. Ja aivan erityistä valppautta vaaditaan kun käydään 'testaamaan' ihmistä ja hänen elämäntehtäväkseen valitsemaansa ammattia.

Edellisellä kerralla testasimme lääkäreitä ja heidän alttiuttaan kirjoittaa rauhoittavien ja väärinkäytettynä myös huumaavien lääkkeiden reseptejä. Testin tuloksia julkaistaessa pyrittiin ja onnistuttiinkin pysyttelemään lähes täydellisessä autenttisuudessa.

Harvasta jutusta kirjoittaja on saanut niin reippaasti nokilleen kuin tästä paljon kohutusta lääkäritestistä. Eräässä kahden lääkärin allekirjoittamassa vastineessa siinä käytetty "alatyyli hipoi lattiatasoa ja vei lähes kokonaan pohjan pois asialliselta keskustelulta".

Edelleen tehdystä testistä "ei ollut mitään hyötyä asian todelliselle tutkijalle".

Ja "uutta Hymy-lehden reportaasissa oli keskimääräistä reippaampi törkeys".

En tiedä oliko puhdas sattuma vai olimmeko sittenkin pilkkuiselta osalta vaikuttamassa asiaan, joka tapauksessa saatiin pian testimme julkaisemisen jälkeen lukea päivälehdistä, että keskushermostoon vaikuttavia lääkkeitä ei enää voi uusia apteekin kautta puhelimitse, vaan potilaan on huumaavia lääkkeitä saadakseen käännyttävä lääkärin puoleen. Seikka, jota testissämme juuri korostimme.

Alatyylisestä, hyödyttömästä ja törkeästä reportaasistamme huolimatta haluaa lääkintöhallitus nyt joka tapauksessa vähentää keskushermostolääkkeiden väärinkäyttöä.

Tätä mekin toivoimme ja näin tuli toiveesta totta.

Edellä oleva johdanto siksi, että tämänkertaisessa testissämme idea on aivan sama; lääkäreiden tilalla ovat nyt papit. Kirkosta ja papistosta on Hymy-lehti kirjoittanut jotakin lähes jokaisessa numerossaan ja esimerkiksi Veikko Ennalan syvälle luotaavat artikkelit ovat suoraan vaikuttaneet suomalaiseen yhteiskuntaan niin kirkollisen kuin erilaisten hämäräperäisten lahkojenkin kiistattoman mädännäisyyden poistajana. Edesvastuuton helvetillä peloittelu, kirkollinen prameus ja ns. leipäpappeus ovat olleet syystäkin hampaissamme, etenkin kun muille aikakauslehdille tämä aihepiiri on ollut kutakuinkin tabu, kielletty arvostelun kohde.

Suurta valtaa ja omaisuuksia hallitseva "Oy Kirkko Ab" on ollut myös aiheena lukijain ja lehtemme välillä käydyissä kaikkein kiivaimmissa keskusteluissa. Kiittäviä ja moittivia kirjeitä on tullut tuhatmäärin. Selvimmin joukosta ovat erottuneet kuitenkin eräät kristityiksi tai uskoviksi itseään nimittävien ihmisten kirjeet, jotka ovat rivoudessaan vertaansa vailla.

Onko papin ammatti sitten turha ammatti?

Sanomme ja väitämmekin, että ei ole. Tässä itsemurhien, hädän ja köyhyyden maassa — niin hyvinvointivaltio kuin olemmekin ollaksemme — heitä tarvitaan ja kipeästi. Mutta ei niinkään juhlavissa kirkkosaleissa veisuuta vetämässä ja raamatunlauseita ikuisesti samettikaapu niskassa toistamassa, vaan siellä missä ihminen tarvitsee toista ihmistä. Kuuntelemassa, lohduttamassa ja auttamassa käytännön teoin.

Tässä testissä mittasimme pappien todellista auttamishalua. Toivomme, että se kääntää julkisen huomion kulisseista itse näytelmään. Tähän jokapäiväiseen kovaan elämään.

Testi suoritettiin näin:

Hymylehden valitsema avustaja soitti 20:lle eri seurakuntien kirkkoherralle tai tämän ollessa tavoittamattomissa pastorille tai kappalaiselle. Hän kuvaili hädissään osuuttaan "pankkikeikkaan" ja muita tekemiään rötöksiä ja kertoi vielä olevansa huumausaineiden aiheuttamassa umpikujassa. Hän tahtoi viimeisenä oljenkortenaan turvautua pappiin, avautua tälle ja saada jos mahdollista jonkinlaista apua.

On huomattava, että jokainen soitto meni papille kotiin, siis tämän vapaa-aikana sikäli kuin papin ammatissa voidaan vapaa-ajasta puhua. Virka-ajan ulkopuolella ainakin.

Pappien suhtautumisen kommentteineen julkaisemme sellaisenaan. Soittajamme muistiin panemina. Vasta kun kaikki soitot oli suoritettu, otimme yhteyttä valokuvausta varten ja kerroimme mistä oli kysymys.

Kunkin papin kohdalle olemme lisänneet myös toimittajan henkilökohtaisen käsityksen hänestä tapaamisen perusteella.

Valitamme jos joku pettyy huomatessaan, että tästä ei tullutkaan pilkkakirjoitus pappien ammattikuntaa kohtaan. Sillä kumpi on Jumalalle otollisempi: koreat kirkonmenot sadalle tapauskovaiselle vai yhden raukan pelastaminen edes tälle maalliselle taipaleelle? Mitä mieltä Sinä olet, arvoisa lukija?

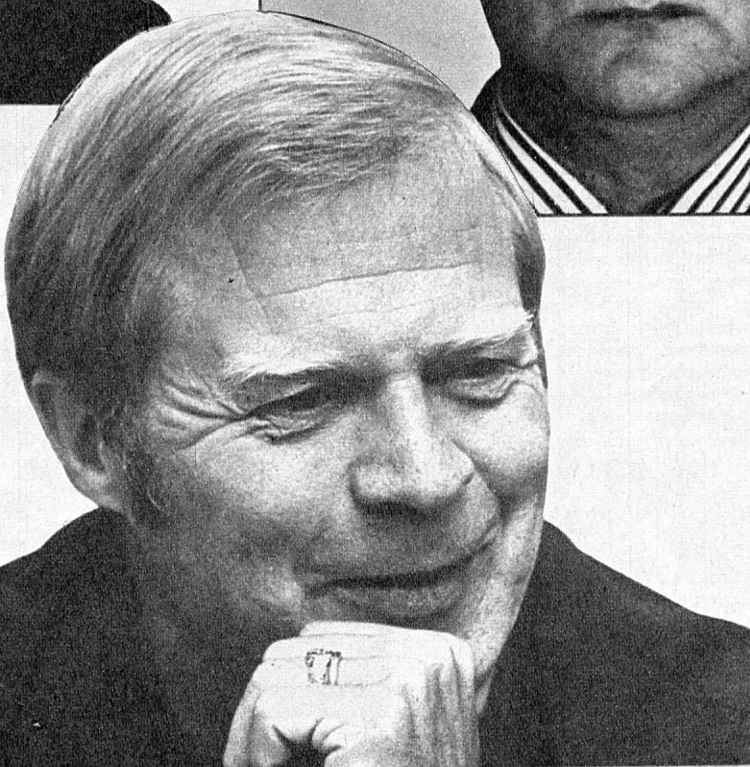
Kirkkoherra *Heikki Apajalahti*, Vartiokylän seurakunta.

— Kerroin murheeni kirkkoherralle, joka puolestaan muistutti vaitiolovelvollisuudestaan, neuvoi ja lohdutti. Kertoi voivansa järjestää juridista apua tuomariveljensä kautta jos tahdon. Oli valmis heti tapaamaan asuntonsa edessä. (Toimitus: koetti vältellä julkisuutta, ystävällinen ja vaatimaton).

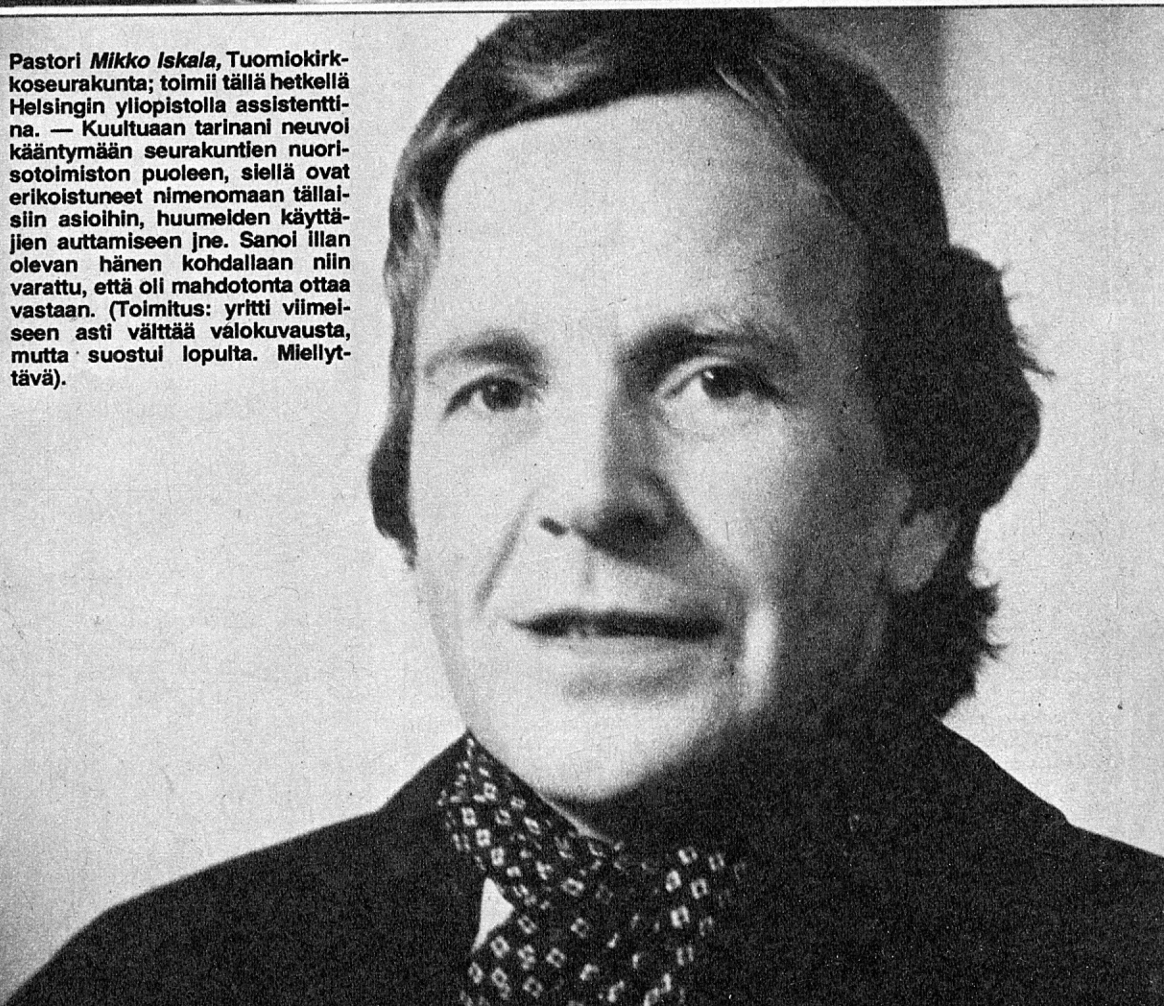
Kirkkoherra *Tapio Haikarinen*, Meilahden seurakunta.

— Oli sitä mieltä, että olisi ehkä syytä kääntyä seurakunnan nuorisopastorin puoleen. Keskustelua jonkin aikaa ja Haikarinen antoi nuorisopastori Vainikan numeron. Lisäsi, että jos tämä ei voi auttaa, kääntyisin uudelleen hänen puoleensa. (Toimitus: tarkisti kohta, oliko soittajamme todella ottanut yhteyttä Vainikkaan. Todella vastuuntuntoinen pappi).

Kirkkoherra *Matti Hakkarainen*, Huopalahden seurakunta.

— Tahtoi keskustella puhelimitse tarkemmin asioistani, mutta tapaaminen ei tällä kertaa sopinut. Kun huomasi "lannistumiseni", ei antanut keskeyttää puhelua vaan tahtoi välttämättä jatkaa keskustelua ja neuvoa vaikeuksistani eteen päin. (Toimitus: aito kirkonmies tämäkin tv-julkkis).

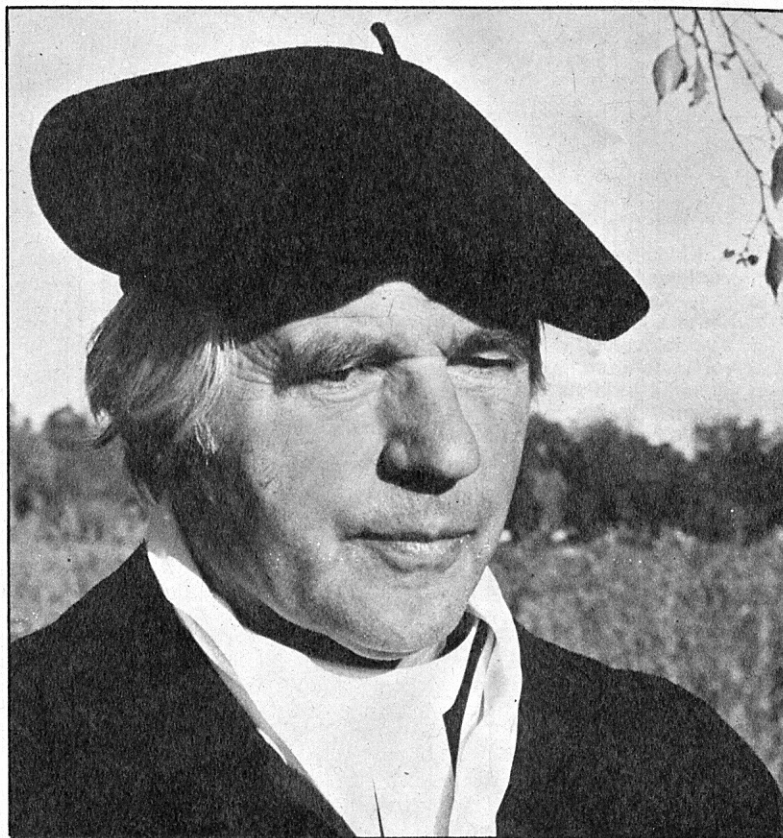

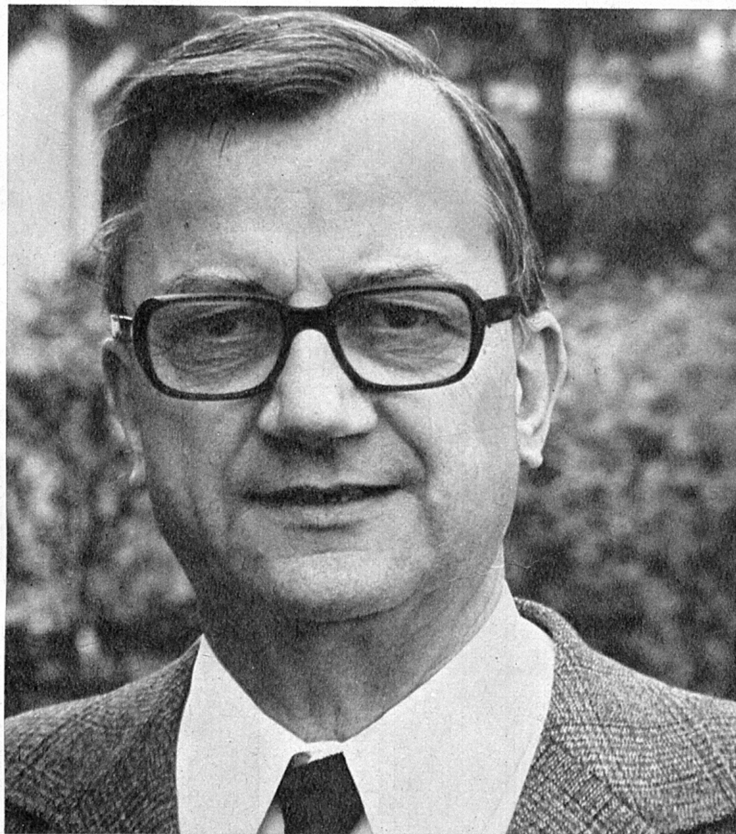
Pastori *Mikko Iskala*, Tuomiokirkkoseurakunta; toimii tällä hetkellä Helsingin yliopistolla assistenttina. — Kuultuaan tarinani neuvoi kääntymään seurakuntien nuorisotoimiston puoleen, siellä ovat erikoistuneet nimenomaan tällaisiin asioihin, huumeiden käyttäjien auttamiseen jne. Sanoi illan olevan hänen kohdallaan niin varattu, että oli mahdotonta ottaa vastaan. (Toimitus: yritti viimeiseen asti välttää valokuvausta, mutta suostui lopulta. Miellyttävä).

Kirkkoherra *Otso Kianto*, Alppilan seurakunta. — Sanoi, että "senkus huastelet, mikä on murheesi". Kertoi pakollisesta matkasta vajaan tunnin kuluttua — tapaaminen olisi sopinut vielä ennen lähtöä. Lisäsi, että ellen ehdi, tulisin seuraavana päivänä mihin aikaan hyvänsä. Lohdutteli. Minut valtasi tunne, että tälle miehelle voi kertoa huoleti kaikki murheensa. (Toimitus: vaati juttuun lisättäväksi, että paheksuu tällaisia "skoijisoittoja". On hänen mukaansa se vaara, että joskus voi todella avun tarpeessa oleva jäädä auttamatta).

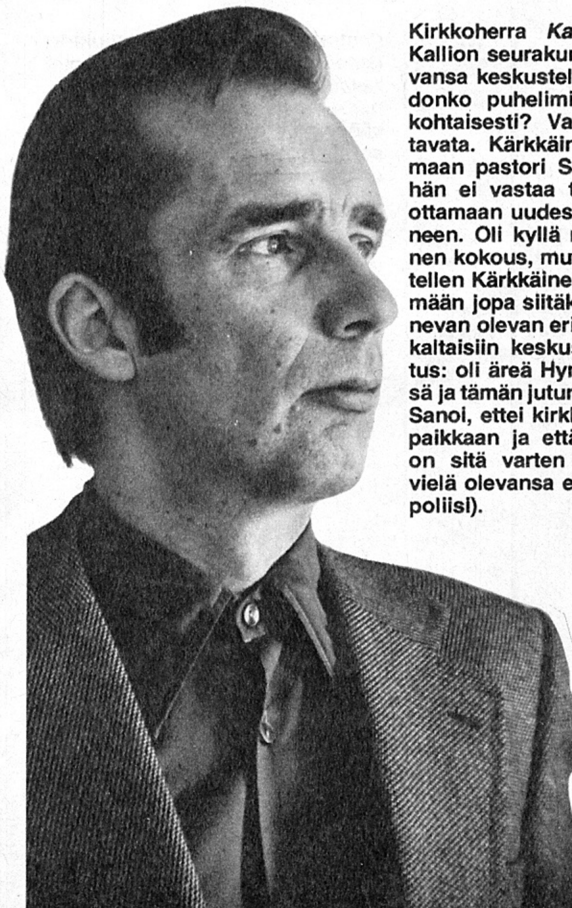
▽ Kirkkoherra *Väinö Karhumäki*, Roihuvuoren seurakunta. — Suhtautui erittäin ystävällisesti. Ilta oli kuitenkin varattu, mutta jutteli rauhoittavia hetkisen ja neuvoi kääntymään seurakunnan pastori Pentti Toivasen puoleen, joka asuu lähellä soittajamme ilmoittamaa olinpaikkaa. Kertoi Toivasen lähetysmailla olleena päteväksi ja "tarinarikkaaksi" mieheksi. Puhui sitten seurakunnan eri palvelumuodoista ja lopuksi pyysi tulemaan seuraavana aamuna kello 10 Roihuvuoren kirkkoon henkilökohtaisesti. Oli todella loistava mies rauhoittamaan keskustelulla jo puhelimessa. (Toimitus: tarkisti, oliko soittajamme ottanut yhteyttä Toivaseen sekä odotti itse seuraavana aamuna kello 10 kirkossa).

△ Kirkkoherra *Kaarlo Kuosmanen*, Pitäjänmäen seurakunta. — Oli heti valmis tapaamaan, mutta muisti kello 18 alkavan seurakuntatilaisuuden. Jos ehtisin sitä ennen, voisi tavata heti, mutta muussa tapauksessa voisin tulla heti tilaisuuden jälkeen. Toivotti hyvää vointia ja jäi siihen uskoon, että selviän siihen asti. (Toimitus: ystävällinen, sanoi Hymyn olevan hyvällä asialla).

Kirkkoherra *Kauko Kärkkäinen*, Kallion seurakunta. — Sanoi voivansa keskustella kanssani. Tahdonko puhelimitse vai henkilökohtaisesti? Vastasin haluavani tavata. Kärkkäinen pyysi soittamaan pastori Saranevalle ja jos hän ei vastaa tai ei voi auttaa, ottamaan uudestaan yhteyttä häneen. Oli kyllä menossa kirkollinen kokous, mutta puheesta päätellen Kärkkäinen oli valmis tinkimään jopa siitäkin. Painotti Sarannevan olevan erikoistunut tämänkaltaisiin keskusteluihin. (Toimitus: oli äreä Hymylehdelle yleensä ja tämän jutun vuoksi erikseen. Sanoi, ettei kirkkoherra ehdi joka paikkaan ja että seurakunnassa on sitä varten työnjako. Kertoi vielä olevansa entinen upseeri ja poliisi).

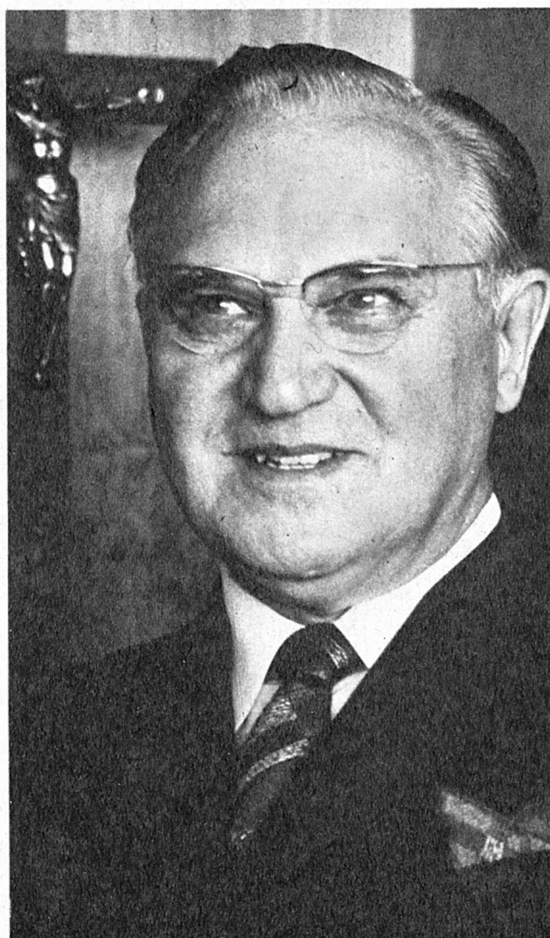

Kirkkoherra *Mauri Larkio,* Vanhankirkon seurakunta. — Kertoi koko päivän menneen muissa tehtävissä ja olevansa illalla varattu. Rohkaisi ja vaikutti rauhallisuudellaan; sovittiin tapaaminen heti seuraavaksi aamuksi. Annoin ymmärtää, etten kenties tulekaan, jolloin hän edelleen jatkoi rohkaisemistaan ja halusi vakuuttua, että selviän aamuun asti. (Toimitus: pelkkää hyvää koko mies. Ilmeisesti tehnyt kovasti töitä alallaan).

Kirkkoherra *Viljo Lindbohm,* Taivallahden seurakunta. — Oli valmis tapaamaan tuotapikaa Taivallahden kirkossa. Suvaitsevaisen tuntuinen mies, "rikollisellekin". Ääni oli rauhallinen ja vaikuttava. (Toimitus: Lindbohm todella odotti soittajaamme kirkossa sovittuna aikana).

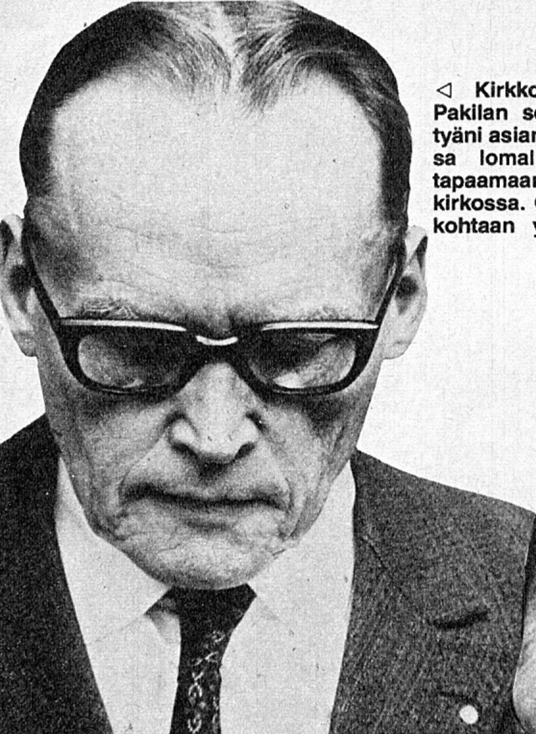

△ Kirkkoherra *Hannu Pietilä,* Töölön seurakunta. — Kertoi lähtevänsä juuri kirkkoon hengelliseen kokoukseen, joten siinä menee hänen iltansa. Ei tahtonut missään tapauksessa jättää pulaan, antoi seuraavaksi päiväksi tarkan osoitteen ja ajan tapaamista varten. (Toimitus: joviaali, huumorintajuinen kirkkoherra. Tarjosi voileipiä ja kahvia).

△ Kirkkoherra *Rolf Pesonen,* Herttoniemen seurakunta. — Sanoi, että "jaa-a, olen juuri lähdössä kirkkoon tilaisuuteen, johon saapuu vieraita aina Tanskasta asti". Mutta jos tahdon, voisin tulla kirkolle ja tilaisuuden jälkeen voisimme keskustella rauhassa. Vakuuttava ja rauhallinen pappi. (Toimitus: kehoitti tekemään marraskuun Hymylehdestä vähän entisiä siistimmän).

KÄÄNNÄ

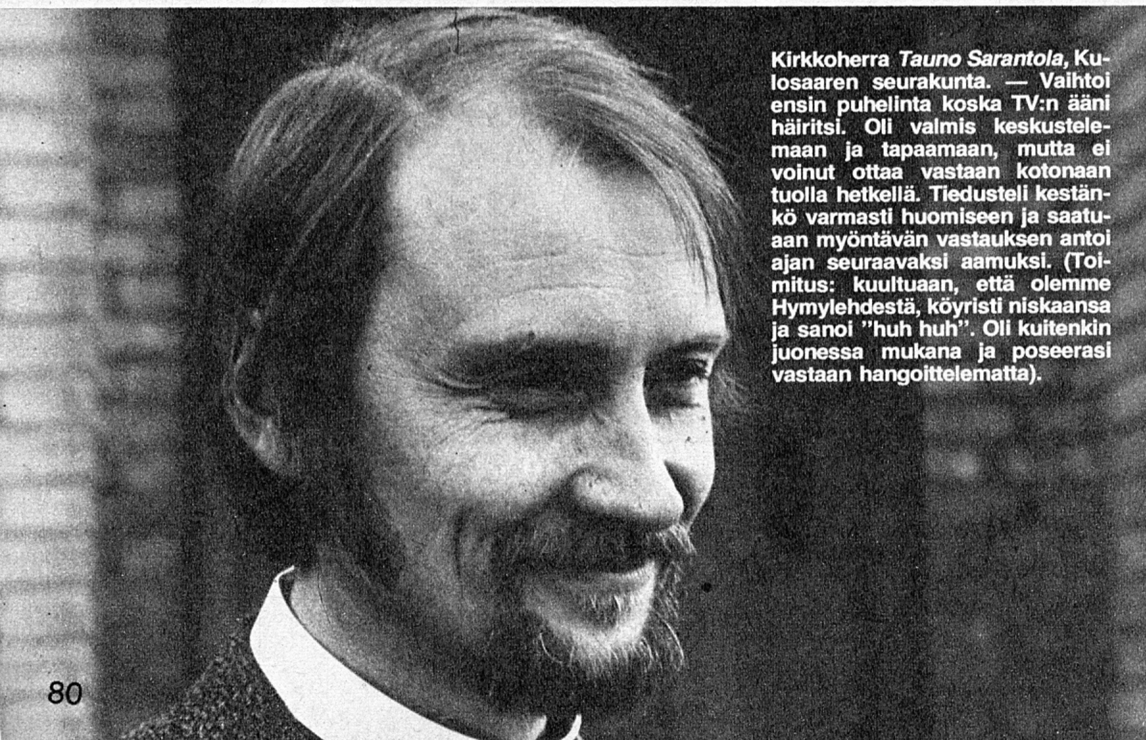
◁ Kirkkoherra *Sakari Repola*, Pakilan seurakunta. — Selvitettyäni asiani, kertoi Repola olevansa lomalla, mutta oli valmis tapaamaan vaikka heti Pakilan kirkossa. Oli tällaista "kurjaakin" kohtaan ymmärtäväinen, sävyisällä ja rauhallisella äänellä pyrki vaikuttamaan ja helpottamaan taakkaani. (Toimitus: ujosteli kuvausta ja tahtoi ainakin luoda katseensa maahan. Aidolla tavalla vaatimaton).

▷ Kirkkoherra *Esa Santakari*, Hakavuoren seurakunta. — Oli juuri lähdössä kirkkoherranvirastoon. Sanoi tahtovansa tavata minut. Ehdotti, että tulisin sinne kello 19, jolloin voisimme rauhassa syventyä vaikeuksiini. (Toimitus: myönsi menettelymme hyvän asian vuoksi oikeutetuksi ja oli aulis kuvattava).

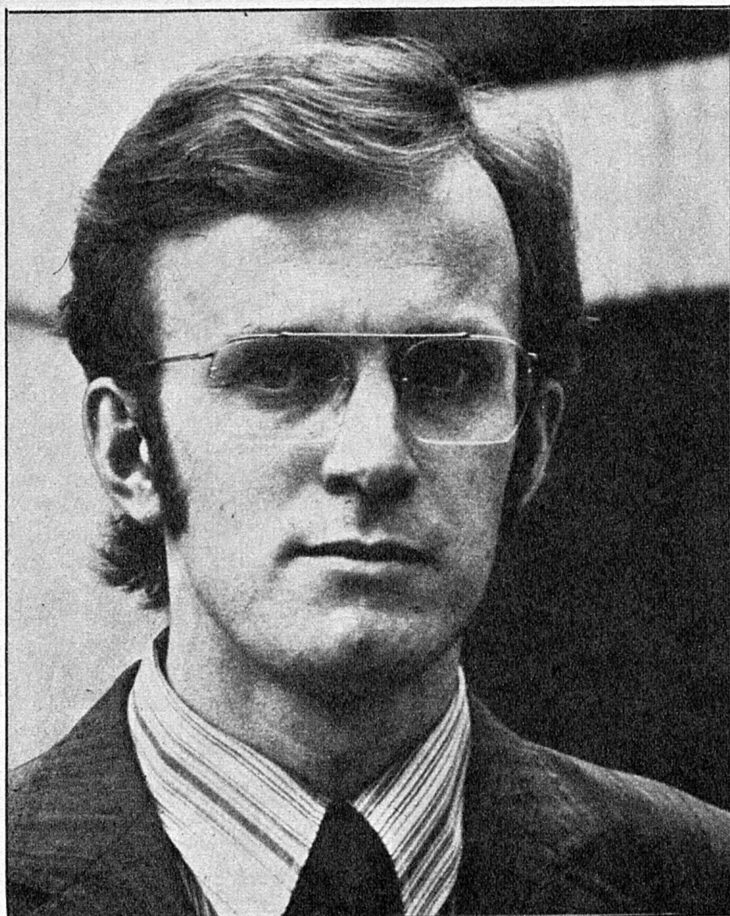

Kirkkoherra *Toivo Saarilahti*, Johanneksen seurakunta. — Tiedusteli aluksi lähemmin vaikeuksieni laatua. Kuultuaan värikkään tarinani rötöksistä ja huumausaineista ehdotti ensin tulemaan virka-aikaan, mutta ehdottikin sitten, että tulisin puolen tunnin kuluttua seurakunnan seurakuntatalolle, missä voitaisiin keskustella rauhassa. Edusti mielestäni kirkonmiestä hienoimmillaan. (Toimitus: suhtautui jutuntekoon asiallisesti ja oli iloinen, ettei "ollut mennyt lankaan").

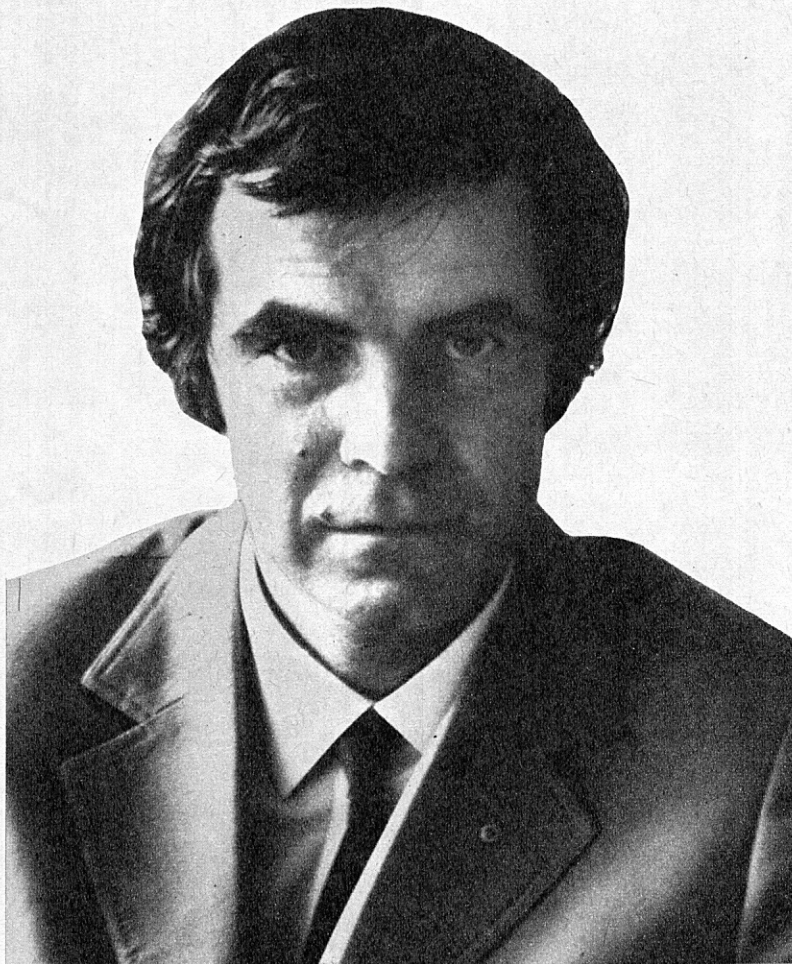

Kirkkoherra *Tauno Sarantola*, Kulosaaren seurakunta. — Vaihtoi ensin puhelinta koska TV:n ääni häiritsi. Oli valmis keskustelemaan ja tapaamaan, mutta ei voinut ottaa vastaan kotonaan tuolla hetkellä. Tiedusteli kestänkö varmasti huomiseen ja saatuaan myöntävän vastauksen antoi ajan seuraavaksi aamuksi. (Toimitus: kuultuaan, että olemme Hymylehdestä, köyristi niskaansa ja sanoi "huh huh". Oli kuitenkin juonessa mukana ja poseerasi vastaan hangoittelematta).

▷ Kirkkoherra *Urho Siro*, Käpylän seurakunta. — Kuultuaan tilanteestani ja tahdostani heti keskustella kahden kesken ehdotti, että tulisin välittömästi Käpylän kirkolle. Oli selvästi valmis tekemään kaikkensa pulaan joutuneen lähimmäisensä puolesta. (Toimitus: korrekti suhtautuminen, sanoi henkilökohtaisen avunannon kuuluvan normaaliin papin työhön.).

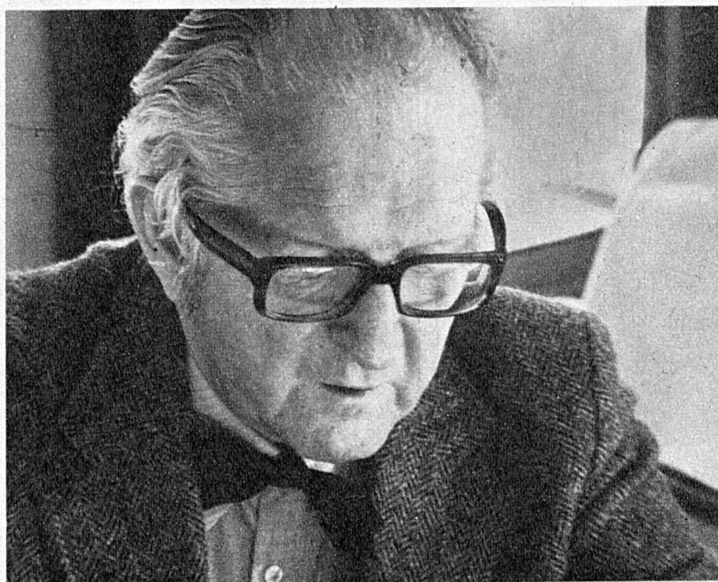

◁ Kappalainen *Pentti Simojoki,* Kannelmäen seurakunta. — Kieltäytyi heti tapaamasta ja kertoi kirkollisista kiireistään. Yritin sitkeästi selvittää hätääni, mutta ei. Keskustelu puhelimitse olisi kyllä käynyt — siihen olisi riittänyt aikaa. Antoi virka-ajan seuraavalle päivälle, kello 12.30 (Toimitus: teennäinen myöntelijä, mutta sanoi asiamme olevan oikean).

▷ Kappalainen *Jussi Sippola,* Lauttasaaren seurakunta. — Oli heti suostuvainen tapaamaan. Kun epäröin, sanoi itse tulevansa tapaamaan minua minne vain. Lyhyesti sanoen, hieno mies! (Toimitus: testimme uhrautuvaisin sielunhoitaja, täydet pisteet).

Kirkkoherra *Matti Vironmäki,* Agricolan seurakunta. — Sanoi, ettei ota vastaan nimettömiä henkilöitä. Kehoitti soittamaan palvelevaan puhelimeen, kenties sieltä löytyisi apu. Kertoi juuri tulleensa seurakuntaretkeltä eikä olevansa keskustelukunnossa. No, kukapa meistä aina olisi elämänsä vireessä. (Toimitus: kertoi luonaan käyvistä rahanvippaajista ja huijareista. Valitti soittajamme nimettömyyttä). □

Tunnetko sinä liikennevammaisen lapsen?

Jos vanhemmat eivät voi esimerkiksi asunnon tai taloudellisten seikkojen vuoksi pitää vammautunutta pientä lastaan luonaan, niin mikä on silloin lapsen paikka?

Se on vanhainkoti tai B-mielisairaala. Näinhän on televisiokin hiljakkoin ohjelmapalassaan moneen otteeseen todennut.

Tuhansissa tapauksissa tämä lapsi-invalidi on kiireisen ja säälimättömän liikenteen uhri. Syytön elämänsä pirstoutumiseen, syytön vanhempiensa epätoivoon.

Emme voi näin ollen puhua liikennekulttuurista niin kauan kuin jo tapahtuneen onnettomuuden lapsiuhreja ei edes voida tyydyttävällä tavalla auttaa.

Meidän aikuisten tielläliikkujien tulisikin joka hetki muistaa, että lapsen perspektiivissä on vahingon vaara aikuisiin nähden aina moninkertainen.

Viime numerossaan Hymylehti aloitti valtakunnallisen tempauksen, jossa pieniä liikenneuhreja autetaan lehtemme varoilla — tavalla mikä kullekin lapselle tarpeellista on.

Välttämätön apulaite, rahaa, unelmamatka, iloinen jouluyllätys tai jotakin muuta.

Kertokaa meille kirjeessä jonkun tällaisen lapsen kohtalosta. Aikaa on vielä tämä marraskuu.

Kertokaa meille mitä lapsi itselleen toivoisi tai mitä hän tarvitsisi.

Lähettäkää kirjeenne osoitteella **HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, 33002 Tampere 200.** Kuoreen tunnus **"LAPSET".**

Hymyn asiantuntijoista koottu raati tutustuu jokaiseen lähetettyyn kirjeeseen.

Turvallista matkaa, lapsillekin!

Sinunkin tuttavapiirissäsi on varmasti lapsi tai nuori, joka on joutunut liikenneonnettomuuden uhriksi. Lehtemme käynnistämässä kampanjassa autamme sataa (100) tällaista pientä lähimmäistämme. Lasten vanhemmat, hoitajat, sukulaiset, tuttavat — odotamme kirjettänne. Vielä on marraskuu aikaa.

Auta häntä meidän välityksellämme

KAHDEKSAN KÄSILAUKUN SALAISUUDET TÄMÄ ON YKSI NIISTÄ:

PIRJO LAITILA KÄYTTÄÄ SEKSUAALISESTI KIIHOTTAVAA HAJUVETTÄ

Yksi tyhjennetty käsilaukku kertoo enemmän kuin kokonainen elämänkerta. Samalla kun avaat laukkusi, avaat itsesi. Et ehdi peittää etkä salata mitään. Pienet tavarat paljastavat suuria asioita. Teimme yllätystarkastuksia julkkisten käsilaukkuihin. Se oli samalla retki heidän sisimpäänsä. Nyt voimme pohdiskella, miksi

- **Kari Kuuva vaalii sairaalloisesti Sammy Babitzinin kuvaa?**
- **Lea Lavén tarvitsee voimakkaasti rauhoittavia lääkkeitä?**
- **Pirjo Laitila käyttää seksuaalisesti kiihoittavaa hajuvettä?**
- **Anneli Sari pummaa?**
- **Arto Sotavalta kuljettaa mukanaan tyhjänpäiväisellä paperilla täyteen sullottua salkkua?**
- **Frederik leveilee kondomivarastollaan?**
- **Essi Renwall odottelee suuria rikkauksia?**
- **Pekka Laiho leikkii köyhää?**

**Teksti:
HELLEVI JUSSILA
Kuvat:
OLAVI KASKISUO**

PIRJO LAITILA kiihottavaa hajuvettä

Pirjo Laitila ei ole koskaan välittänyt peitellä seksiä. Nyt hän suorastaan paljasti sen. Hajuvesipullo nuoren naisen laukussa on nimittäin hyvin normaali asia, mutta hajuveden laatu on jo toinen juttu. Pirjo harrastaa tuoksuja, joita on totuttu pitämään seksuaalisesti kiihottavina. Eli jos olette tehokkaiden nahkavaatteiden lisäksi tunteneet Pirjossa jotain muutakin kutkuttavaa, niin tässä tuli yksi syy.

Epäkäytännölliset seteliniput eivät pursoilleet Pirjon laukusta. Hänen rahallinen omaisuutensa oli shekkivihkoina — mitä nyt oli käyttörahoja pienessä kukkarossa. Hiusharja, peili ja välttämättömimmät ehostusaineet turvasivat ulkonaista kauneutta. Arvokkaan ajokortin lisäksi oli laukun pohjalle kertynyt arvotonta krääsää unhohtuneisiin narikkalappuihin asti.

Inhottava musta maskotti kertoo Pirjosta mitä kertoo. Ja niitä rauhoittavia lääkkeitä löytyi tämänkin laulajattaren varusteista.

LEA LAVÉN rauhoittavia lääkkeitä

Lea Lavén kiitti onneaan: hän oli juuri ostanut uuden laukun. Siitä ei ollut ehtinyt vielä muodostua tarpeettomien pikku tavaroiden kaatopaikkaa. Kun hän avasi laukkunsa, luulinkin hetken, että hän on naiseksi askeettisen vähätavarainen. Mutta iso koko hämäsi.

Miehekkään isossa lompakossa oli rahaa useita satoja markkoja siistinä setelinippuna. Lea ei paljastanut, kuuluiko osa setelinipusta ohjelmatoimistolle tai bändille. Ilmeisesti ei, sillä edellisenä iltana laulajattaremme oli ollut juhlimassa eikä keräämässä rahaa keikalta.

Kosmeettisia aineita oli vain kaksi purkkia: meikkivoidetta ja deodoranttia. Sitten tulivat kampa, kynä, tulitikut ja tupakat. Ja aurinkolasit. Paperipuolta edustivat satasten lisäksi pari ihailijakirjettä ja valikoima Lean omia kuvia. Kuvia voi tulla joku pyytämään seuraavan kulman takana, mutta miksi ne ihailijakirjeet roikkuivat mukana?

Ja sitten oli purkki lääkärin määräyksestä saatavia voimakkaasti rauhoittavia lääkkeitä. Lea ei ujostellut ottaa purkkia esiin pienestä pussista: pop-laulajan ammatti nyt kerta kaikkiaan on tällaista.

KARI KUUVA
Sammy Babitzinin kuva

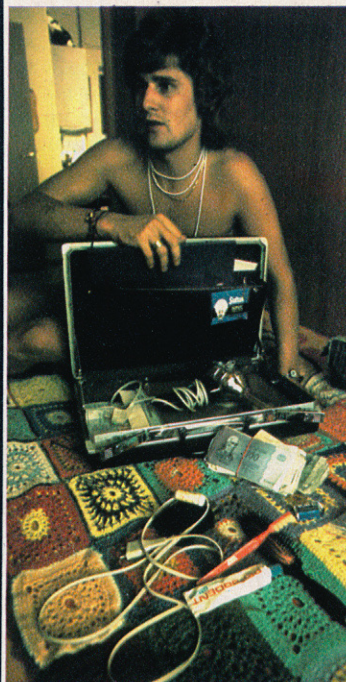

Kari Kuuva kuljettaa tavaroitaan ihmeellisessä sotilaanvihreässä laukussa, jolla todellisuudessa onkin sotaisa menneisyys. Se mukanaan on taistellut hänen isänsä. Vai oliko se peräti isoisä?

Eikä laukun ulkonäkö pettänyt. Sisältö oli yhtä reppumaista eli oli sen kolmeakymmentä sorttia pikku tavaraa tyhjänpäiväisestä paperilappusesta asialliseen silmälasikoteloon. Oli magnetofoninauhaa, johdonpätkiä ja jotain muuta arvoitukseksi jäänyttä teknistä kamaa. En ehtinyt painaa mieleeni niiden hienoja nimiä, koska keskityin ihmettelemään, mitä ne laukussa tekivät.

Oli mukana tietysti ymmärrettäväkin tavaraa. Kuten pankkikirja, pankkilomakkeita, almanakka ja maksamattomia laskuja. Pelikortit olivat pieni erikoisuus. Kaiken keskellä oli siisti ja kaunis kuva Sammy Babitzinista. Sitä Kari aluksi arkaili vetää esiin. Kipeitä muistoja tämänhetkisen menestyksen alkuajoilta.

FREDERIK
kondomeja

Miten lie muut asiansa järjestäneet, mutta Frederik oli ensimmäinen ja ainoa julkkis, jonka laukusta löytyi reilusti ehkäisyvälineitä! Kohulaulajamme luottaa kondomeihin, joita hän viime kesänä kiertueellaankin mainosti. Pakkaus oli avaamaton. Ettei vain ollut se sama, joka oli keväällä annettu näytteeksi.

Setelinippu oli ympäröity kuminauhalla, mikä tarkoittanee sitä, että mistään kahvi- ja tupakkarahasta ei ollut kysymys. Mistä muuten laulajat ovat oppineet sen, että setelinipun päällimmäisenä pitää aina olla satanen. Siksi emme nytkään saaneet selville, paljonko sitä rahaa loppujen lopuksi oli.

Hammasharja ja -tahna olivat huolimattomasti laukun pohjalla. Niiden lisäksi Frederikillä oli vielä kokonainen muovilaukku pullollaan puhdistautumisaineita. Siisti mies. Vai onko tämä kaikki pistettävä arvaamattoman poikamieselämän tiliin?

Miespuolisen pop-laulajan rekvisiittaan näkyy edelleen kuuluvan kaikenlaiset johdonpätkät. Ja parranajovälineet. Suurin ihme oli vaateharja.

ANNELI SARI
markka ja bussikortti

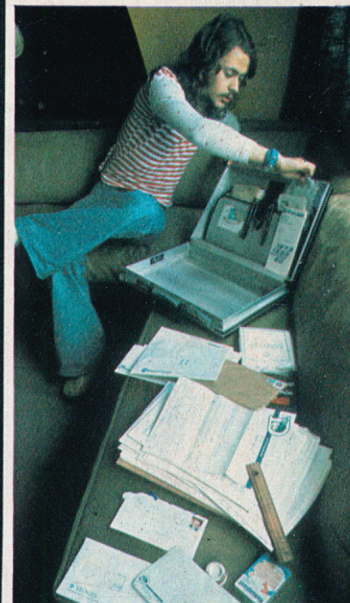

Anneli Sarilla oli huomiota herättävä laukku. Se on lahja Etelä-Amerikasta. Ja sillä siisti.

Annelin laukusta ei löytynyt yhtään tähden merkkiä. Ei ollut innokkaimmille vastaantulijoille jaettavaksi tarkoitettuja ihailijakuvia eikä ollut myöskään ihailijakirjeitä, joita monet laulajat mielellään ''unohtelevat'' laukkuihinsa. Oli vain bussikortti ja pikkurahoja, joilla voi ostaa kupillisen kahvia, ellei kukaan muu satu tarjoamaan. Anneli kertoi kulkevansa usein kaupungilla niin, ettei mukana ole penniäkään rahaa, vain se bussikortti. Tarjoajista tuskin on puutetta. Ei ainakaan Vanhan kuppilassa, jossa hyvin moni mielellään lukeutuu taiteilijattaremme ystäviin.

Meikkipuolta edusti yksi huulipuna ja virallisia papereita kuten passi ja sairausvakuutuskortti. Ja sitten oli puhelinmuistio, jonka salaisuuksia ei paljastettu. Vähän myöhemmin se hukkui, joten ilmeisesti joku onnellinen ne nyt tietää. Tupakka- ja tulitikkuaskejakaan Anneli ei normaalisti kuljeta mukanaan. Joku tarjoaa aina.

ARTO SOTAVALTA
osamaksukuitteja ja tarpeetonta paperia

Arto Sotavalta on kauan harrastanut hienoa agenttisalkkua. Yhtä kauan kuin hän on salaa palvonut ja julkisesti jäljitellyt Dannya. Salkun sisältö on ollut salaisuus, mutta painavalta ja niin ihmeen arvokkaalta se on vaikuttanut.

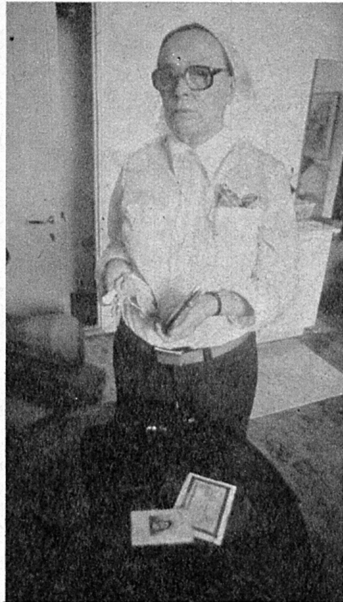
Oikeastaan olin varma, ettei salaisuus paljastu nytkään. Mutta Artsi avasikin rempseästi salkkunsa ja alkoi mättää sen sisältöä esiin. Mättämiseksi sitä todella voi sanoa, sillä kun Artsi oli reippaasti heitellyt paperipinon toisensa jälkeen sohvalle, vaikutti salkku edelleen täyteen tupatulta.

Sitten Artsi poistui hetkeksi — mikä rohkea ele — ja antoi minun kaikessa rauhassa penkoa salkkuaan. Penkomista siinä olikin, oli totisesti. Jokainen lokero oli täynnä tavaraa. Suurimman tilan vei paperipino, jollaista tuskin ministerikään on kerralla nähnyt. Oli vähän nuotteja ja tekstejä, mutta pääasiassa paperit olivat täysin tarpeettomia, pelkkää laukun täytettä. Miksi näin? Siinä psykiatrille työsarkaa.

Halpoja paperinenäliinoja oli avaamaton paketti. Lentopostikirjeitä Artsi on tarvinnut viimeksi toissa talvena (tyttöystävä asui Amerikassa), mutta salkussa ne pesivät vieläkin. Suomen kartta ja lentoaikataulut sopivat yhteen, teippirulla meni jo pieleen. Pari virallista paperia ehdin tarkistaa: toisella Artsi oli myyty bändeineen lauantai-illaksi hintaan 1 900 markkaa, toisella hän oli itse suorittanut auton osamaksuerän 850 markkaa.

Sivulokeroon sujahti lääkepurkki, jonka alkuperän Artsi väitti unohtaneensa. Kenties se sisälsi rauhoittavia lääkkeitä.

ESSI RENWALL
toiveita
suurista
omaisuuksista

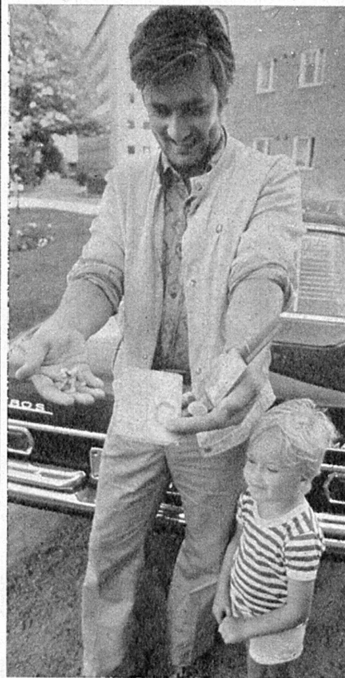
Essi Renwall ei ole käsilaukkuihminen. Hän kuljettaa mukana pientä mustaa nahkapussia, johon mahtuu vain kaikkein välttämättömin.

Oli asiallinen kukkaro, jossa oli rahaa kuin kenellä tahansa kuolevaisella: ei yhtä ainoata markkaa, mutta ei myöskään sileitä satasnippuja.

Oli yksi huulipuna, avaimet ja nenäliina, jota oli jo pari kertaa käytetty. Ja sairausvakuutuskortti.

Sitten oli raha-arpa, jolla hyvällä tuurilla irtoaa jopa 250 000 markkaa. Sitä raha-arpaa ei ilmeisesti oltu ostettu hetken oikusta tai ylimääräisen 20 markan sijoittamisvaikeuksissa. Niin hellästi ja huolellisesti Essi sijoitti sen välttämättömimpien tavaroittensa joukkoon. Joten jäljelle jää kaksi mahdollisuutta: Essi haluaa todella rikastua hetkessä tai sitten elämästä on puuttunut piristävää jännitystä.

PEKKA LAIHO
tyhjätasku

Pekka Laiho ei avannut laukkuaan, ei raottanut edes lompakkoaan. Kumpaakaan ei ollut.

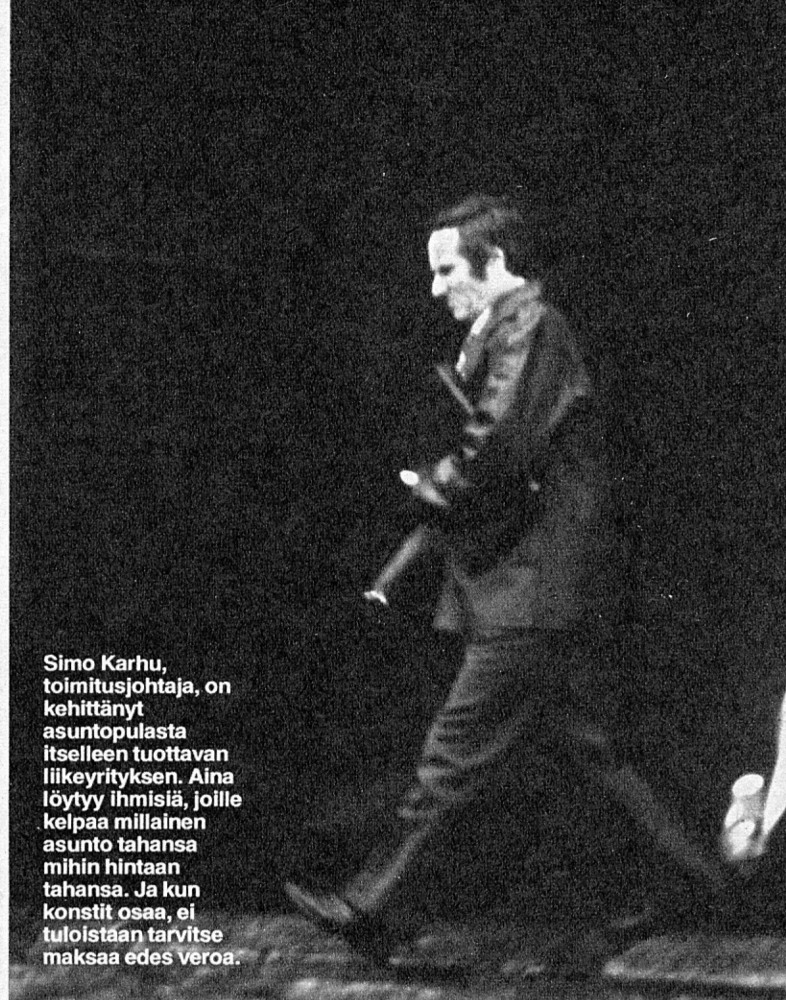
Hän ei ollut myöskään voinut kätkeä salaisuuksiaan hienon puvuntakin runsaisiin povitaskutiloihin. Sitä hienoa puvuntakkiakaan kun ei ollut.

Pekka Laiho tuli sellaisena kuin oli. Ei ollut pienintäkään julkkisrekvisiittaa painolastina. Hyvä. On rentouttavaa tavata tunnettu henkilö ilman tunnetun henkilön rasitteita.

Miksi kuljettaisi mukana arvokkaan näköistä salkkua, kun housunja puserontaskut riittävät. Jää vielä tilaa ylikin.

Pekka Laiho tarvitsee vapaa-aikanaan vain henkilöllisyyspaperin, halvan kamman, avaimet ja muutaman kolikon rahaa. Koskahan on viimeksi näkynyt kaupungilla joku pop-tähti yhtä vähin varustein? □

Pari tuhatta markkaa kuukaudessa puhtaana käteen on suuri palkka. Varsinkin kun sen eteen ei tarvitse tehdä mitään. Vielä hienompaa on, kun noita summia pystyy keräämään kuukaudessa useista paikoista. Edelleen tekemättä mitään. Ja kaikkein ansiokkainta on se, että vain Simo Karhusta riippuu ovatko veroviranomaiset perillä niistä vai eivät. Systeemin takaa helsinkiläinen asuntopula: hätätapuksessa kelpaa millainen läävä tahansa. Kerromme, miten kaikki tapahtuu.

Simo Karhu, toimitusjohtaja, on kehittänyt asuntopulasta itselleen tuottavan liikeyrityksen. Aina löytyy ihmisiä, joille kelpaa millainen asunto tahansa mihin hintaan tahansa. Ja kun konstit osaa, ei tuloistaan tarvitse maksaa edes veroa.

Hymylehti paljastaa Helsingin asuntopulan epäinhimilliset kasvot

SÄNKYKOLHOOSI TOIMITUSJOHTAJAN LIIKEYRITYKSENÄ

Pääkaupungin asuntopulalla on monet kasvot. Yhdet niistä, yhdet kurjimmista paljastuvat Kasarminkatu 38:ssa.

— Epäinhimillistä, sanoo jokainen, joka on saanut kurkistaa sisään A-portaan huoneistoon neljä.

Vain yksi ajattelee toisin. Hän on Simo Karhu, toimitusjohtajan titteliä käyttävä fiksun näköinen keski-ikäinen mies. Tai ehkä hänkin sisimmässään tuntee, mistä on kysymys, mutta helppo raha tekee kylmäksi. Silloin kun asuntokurjuus on mubttunut tuottavaksi liiketoiminnaksi, ei siitä mielellään puhu, ei edes tunnusta sitä.

Simo Karhulle, Suomen Keksintöjen Säätiön toimitusjohtajalle, asuntopula on tuottava liikeyritys. Ja mikä parasta: muiden ihmisten nimet ovat usein vuokrakuiteissa.

Systeemi on yksinkertainen: Simo Karhu vuokraa kohtuullisella summalla itselleen ison huoneiston. Sen jälkeen huoneet sänkyjä täyteen ja vuokralaisia niin paljon kuin vuodepaikkoja riittää. Koska hänen perimänsä vuokrat eivät ole enää mitenkään kohtuullisia, jää puhdasta voittoa kuukaudessa melkoisesti. Mutta tämä voitto ei tule papereissa Simo Karhun tilille. Hän nimittäin tarjoaa ilmaisen vuodepaikan sille, joka toimii nimellisenä päävuokralaisena ja kerää siten myös nimellään vuokrarahat.

Asuntojen löyhkä sanoinkuvaamaton

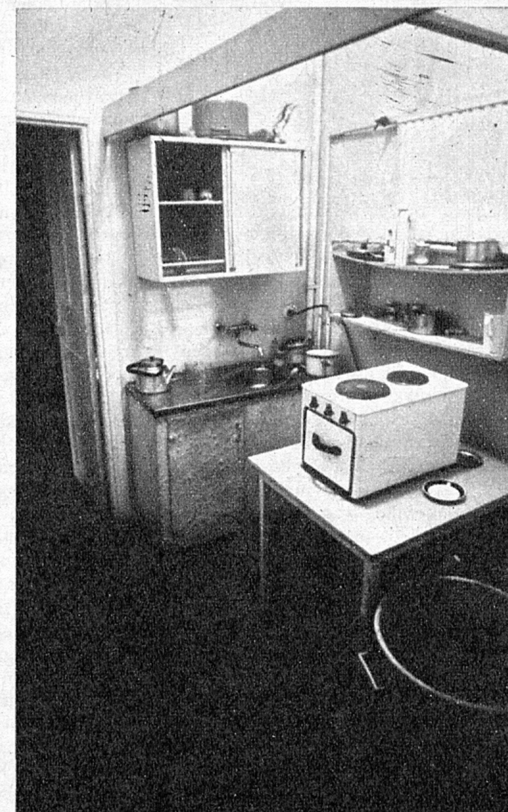
Kasarminkatu 38:n huoneiston Simo Karhu on vuokrannut Helsingin puhelinyhdistykseltä. Vuokra on 1 900 markkaa kuukaudessa.

Huoneistossa on jatkuvasti keskimäärin parikymmentä alivuokralaista, joista jokainen maksaa vuokraa pari sataa markkaa. Siitä voi helposti laskea, millaisissa summissa voitot liikkuvat. Ja ne ovat lähes puhtaita voittoja, sillä mistään suurista siivous-, kaluste- ynnä muista kuluista ei voi puhua, vaikka niistä vuokranmaksukuitissa puhutaankin.

Ovessa lukee pienelle paperilapulle kirjoitettu nimi: Myöhänen. Hän on uusi ''päävuokralainen'', ollut virassaan syyskuun alusta lähtien. Siitä hyvästä, että hän kerää joka kuukausi rahat Simo Karhulle ja heiluttelee silloin tällöin pölynimuria, hän saa asua ilmaiseksi ahtaassa eteisessä!

Ensimmäisenä on tilava aula, johon ei — ihme kyllä — ole sijoitettu yhtään sänkyä. Sen sijaan siinä on iso vanhanaikainen peilikaappi. Se taisikin olla ainoa sängyistä poikkeava huonekalu koko kolhoosissa, jos ei oteta lukuun muutamia tuoleja. Seinällä on näyttävä paperilappu, jossa hurskaasti kielletään alkoholin käyttö huoneistossa. Ja ihan kahdella kielellä.

Huoneet on numeroitu, mikä sekin kertoo osaltaan, millaisesta toiminnasta on kysymys. Jokaisen huoneen kalustus on samanlainen: sänkyjä niin paljon kuin mahtuu. Kaiken likaisuuden yllä leijuu sanoinkuvaamaton löyhkä. Jonkinmoinen keittiö on, mutta tuskin siellä ruoka maistuu. Kylpyhuonetta ei ole. On vain pieni koppero, jonka katossa on suihku ja lattialla palli.

Tässä on ▷ kahdenkymmenen ihmisen yhteinen keittiö. Mutta ruoka tuskin maistuu siellä, jos haju- ja näköaistit vähänkin toimivat.

△ Vaikuttaako viihtyisältä? Tämä näkymä on Kasarminkadun asuntolasta. Kaikki huoneet on ahdettu täyteen sänkyjä, ja yhdestä vuodepaikasta saa maksaa parisataa markkaa kuukaudessa. Haju ja lika eivät onneksi kuvasta näy.

KÄÄNNÄ

Kuitti

Sähköasentaja Reijo Turunen , enstinen osoite Pietarinkatu 11 C 84, on täten tullut alivuokralaiseksi kirjansitoja R Lemettisen luo Kasarmikatu 38 A 4 00130 Helsinki 13 osoitteeseen ja on suorittanut 200,- mk:n takuuvuokrarahan sekä on saanut avaimet.

Pvm 15.9 1973 suorittaa 121,- mk:n vuokran, kuuman veden, sähkön, lakanoitten pesettämisen, siivoustyön ja kalusteen korvauksen , joka on yhteissumma kattaa syyskuun alkaen

8.9 1973.

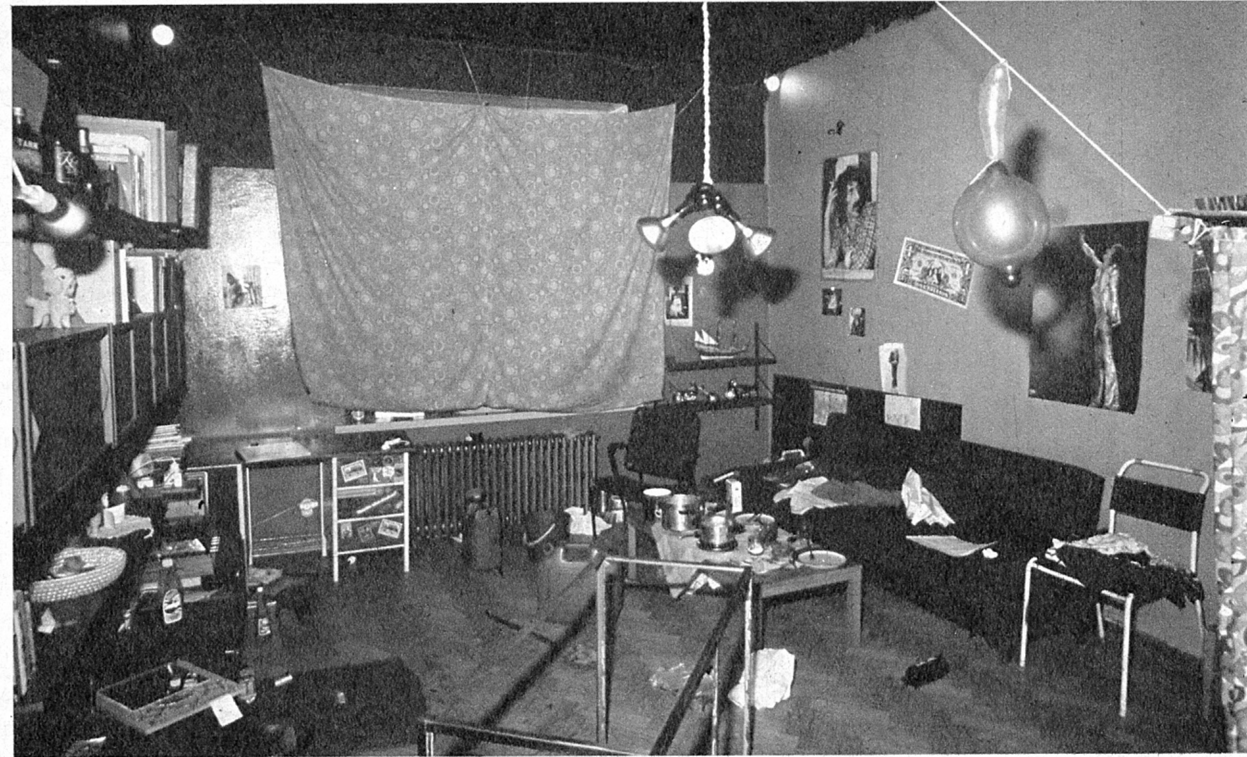
R Lemettisen puolesta
200,- mk kuittaa
S Karhu

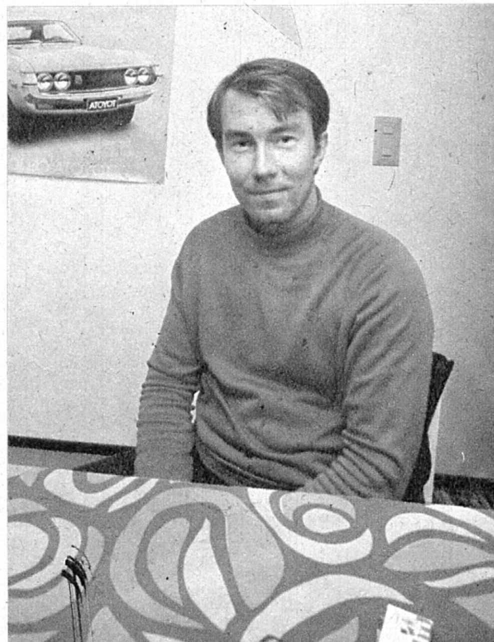
Hyväskyi ja maksoi avaimet
kuitaten saaduksi

Turunen Reijo

N:o		Nimi	Helmikuu	Nimi	~~Maaliskuu~~ Maaliskuu
2	210,-	Kumpulainen, Markku Saarelainen, Eino	– 15/2 – 15/2	Kumpulainen, Markku Saarelainen Eino	– 15/3 – 15/4 – 15/3 – 15/4
3	101,- (210,-)	Ikesaki, Kazunobu Oshima, Mitsuo Kautiainen, Erkki	– 15/2 – 28/2	~~Ikesaki, Kazunobu~~ ~~Oshima, Mitsuo~~ Kautiainen [illegible] TV	– 10/3 – 21/3 – 15/3 – 21/3 – 31/3 – 30/4
4	165,- (?) (?) Välik-huone 165,-	Seppänen, Eero Klemettinen, P. Siitonen, Pentti Karvonen, Erkki Vehviläinen, ~~Esa~~ Räsänen, Kauko	– 4/2 – 1/2 – 23/2 28/2	Jerko [illegible] Seppänen Eero ~~Siitonen, Pentti (?)~~ ~~Vehviläinen, E. (?)~~ Karvonen Erkki [illegible] [illegible] Räsänen, Kauko	– 30/4 – 21/3 – 21/4 – 10/3 – 9/3 [illegible] – 23/3 – 23/4 – 8/3 – 8/4 – 24/4 – 30/4 – 22/3 – 10/4 – 23/3 – 30/4
5	210,-	Kivistö, Juhani Jokinen, Eino	– 28/2 – 28/2	Kivistö ~~[illegible]~~ Jokinen Eino [illegible] Erkki	15,- 31/3 – 15/4 – 8/3 – 30/4 30/4
6	190,-	Huusko, V.V. Leskelä, Matti Hämäläinen, Aino Vapaa	– 28/2 – 23/2	Huusko, V.V. Leskelä, Matti ~~Hämäläinen Aino~~ ~~[illegible] Heikki~~	– 8/3 – 31/3 – 31/3 30/4 190,– 22/3 ~~190 – 22/3 – 9/4~~
7	210,-	Tikka, Alpo Kervinen, E	– 15/2 (muutta- – 15/2 neet)	~~Siitonen, Pentti~~ Viidesaari, Esko	~~– 15/3~~ – 16/4
8	210,-	Myöhänen, Väinö Kortekangas, Arvo ~~Vyhimot~~	– 15/2 – 28/2	Myöhänen, Väinö Kortekangas Arvo	– 28/2 – 15/3 31/3 15/4 – 8/3 – 30/4

▷ **Pertti Lemettinen oli viime kesän Kasarminkadun asuntolassa "päävuokralaisena". Hän sai asua pienessä eteisessä ilmaiseksi siitä hyvästä, että keräsi vuokrarahat nimellään Karhulle.**

Tämän kaiken pitäisi olla koti parille kymmenelle ihmiselle. Kuinka hyvä koti se on, siinä on mietittävää asianomaisten itsensä lisäksi myös terveystarkastajille ja vuokralautakunnille.

"Kova liikemies se Simo Karhu"

Me saimme Kasarminkadun "asuntolasta" vain yleisvaikutelman. Se oli kuvottava, ja ensimmäinen ja ainoa ajatus oli: tämä ei voi olla ihmisen asunto!

Pertti Lemettinen piti tuota asuntolaa kotinaan viime helmikuun puolesta välistä elokuun loppuun. Hän oli pakon edessä: jostain oli löydyttävä paikka, mihin illalla päänsä kallistaa. Lopulta hän kääntyi Huone- ja asuntovälityksen puoleen. Se oli Simo Karhun nyttemmin lopetettu asunnonvälitystoimisto.

Pertti Lemettinen sai asunnon: hän sai sänkypaikan huoneesta, jossa hänen lisäkseen asui jo neljä muuta miestä. Jokainen heistä maksoi 165 markkaa vuokraa kuukaudessa eli jo pelkästään tuosta yhdestä huoneesta siunaantui Simo Karhun taskuun vähän yli 800 markkaa kuukaudessa.

Kesäkuun alussa Pertti Lemettinen korotettiin päävuokralaiseksi. Hän sai asua ilmaiseksi eteisessä ja keräsi siitä kiitokseksi vuokrarahat sekä huolehti siivouksesta. Hänen edeltäjänsä kerrottiin muuttuneen alkoholistiksi. Hän oli ollut eläkkeellä oleva mies, joka oli Kasarminkadulle muuttaessaan ollut aivan normaali, mutta ruvennut siellä käyttämään alkoholia holtittomasti.

Tapasimme Pertti Lemettisen Herttoniemen nuorisohotellista, josta hän on saanut työpaikkansa puolesta asunnon. Hän on hiljainen mies, joka myhäili eleettömästi Simo Karhun tempaukselle.

— Se on kova liikemies, se Simo Karhu, hän jutusteli ja naurahti päälle.

Kysyin, eikö häntä yhtään arveluttanut kerätä nimellään melkoisia summia

△ **Vasemmalla ylhäällä "kuitti", jonka mukaisen summan Simo Karhu on päävuokralainen R. Lemettisen puolesta kuittannut. Ylhäällä varsin selkeää kirjanpitoa . . .**

kuukaudessa. Ei arveluttanut, sillä Simo Karhu oli kuulemma hoitanut asiat niin, ettei mitään vaikeuksia tule.

— Minähän olin vain Karhun sihteeri ja sen asunnon siivooja. Siitä hyvästä sain asua siellä.

Sihteerin virassa häneltä tuskin vaadittiin muuta kuin nimikirjoituksia sinne, mihin Simo Karhu niitä halusi. Ja monissa kuiteissa oli lisäksi aivan ihmeellinen käytäntö: rahat kuittasi Pertti Lemettisen puolesta Simo Karhu!

Pertti Lemettinen muisteli, että hänenkin aikanaan huoneistossa asui parikymmentä ihmistä.

— Eiköhän niitä sinne ainakin sen verran mahtunut . . . Kun minä muutin siihen eteisen tapaiseen huoneeseen, jäi entiseen huoneeseeni vain neljä miestä. Mutta niiltä perittiin sitten vuokraa 210 markkaa mieheltä.

Maksukuittien mukaan jokainen vuokralainen maksaa kuukaudessa reilun sataisen kuumasta vedestä, sähköstä, lakanoiden pesettämisestä, siivoustyöstä pesuaineineen sekä kalusteiden käytöstä. Summa on jo sinänsä naurettava. Entistä naurettavammaksi sen tekee huoneisto, jossa ei varmasti sähköllä ja lämpimällä vedellä mässäillä puhumattakaan kalusteista ja pesuaineiden käytöstä. Pertti Lemettisen mukaan lakanoita kyllä pesetettiin, mutta siivous jäi pelkän imuroinnin varaan — silloin, kun näytti liian likaiselta.

— Rauhatonta siellä oli. Joukkoon mahtui niin monenlaisia ihmisiä. Oli siellä muutamia eläkeläisiäkin asumassa. Kyllä minä olen sitä mieltä, ettei se asunto oikein eläkeläisille sopinut . . . Oli niin rauhatonta. Poliisitkin joutuivat käymään usein . . . Jotkut käyttivät viinaa ja sitten tuli tappeluita . . . Mitään arvoesineitä ei uskaltanut jättää päiväksi sinne, sillä varastelemista sattui usein. Kerrankin poliisi tuli pidättämään miehen, joka oli varastanut

△ **Tämä Kasarminkadun talo on tuttu myös poliiseille, jotka on jouduttu usein kutsumaan paikalle selvittelemään asukkaiden riitoja. Kahdenkymmenen miehen kolhoosissa on elämä rauhatonta.**

radion. Siellä kulki varsinaisten asukkaiden lisäksi kaikenlaista väkeä . . .

Systeemi pyörii ympäri Hesaa

Pertti Lemettisen puheissa vilahti muuan Runeberginkadun asunto. Siellä oli kuulemma samanlainen systeemi: iso vuokrahuoneisto, jonka pariltakymmeneltä alivuokralaiselta eteisen asuja keräsi vuokrat. Lemettinen kutsui häntäkin Karhun sihteeriksi. Kun aloimme kiinnostua tapauksesta, hän ei enää muistanut osoitetta.

Eräs toinen mies taas kertoi, että myös Unioninkadulla on Simo Karhun "majatalo". Hänen tuttavaansa oli kosiskeltu sinne vuokrarahojen kerääjäksi.

Aurorankadun isossa huoneistossa asuu Simo Karhu itse, mutta on sieltäkin riittänyt vuodepaikkoja asuntopulasta kärsiville, tietysti kohtuutonta korvausta vastaan. Toinen asuntola, johon pääsimme sisään, sijaitsee parin korttelin päässä Arkadiankadulla.

Arkadiankadun huoneistoa on pidetty Simo Karhun asuntoloista kauheimpana. Myös siellä on aika ajoin asustellut ihmisiä niin, että on tarvittu se eteisen eläjä. Talonmiehen kirjoissa oli nyt vain viisi ihmistä, mutta talonmiehen rouva oletti, että voi siellä enemmänkin asua. On kuulemma liikettä niin runsaasti.

Pakkohan on jossain asua

Pirjo Tyrkkö on yksi Arkadiankadun huoneiston vuokralaisista. Hän hallitsee yhtä huonetta sulhasensa kanssa. Saavat olla kiitollisia moisesta tilasta. Huoneiston historiaa tuntevat nimittäin tiesivät kertoa, että samassa huoneessa asui aikaisemmin neljä ihmistä: toisella

△ **Tässä asui neljä ihmistä: aviopari toisen seinän vierellä, kaksi miestä huoneen toisella reunalla. Lienee turha edes mainita, että se avioliitto kariutui. Tänään kirotaan Simo Karhun nimeen.**

◁ **Pirjo Tyrkkö oli raivoissaan: Simo Karhu oli välittänyt hänelle ja hänen sulhaselleen huoneen isosta asunnosta Arkadinkadulta. Mutta yhteistyö ei loppunut siihen. — En tajua, mikä systeemi tämä oikein on.**

seinällä kaksi miestä ja toisella seinällä aviopari. Tänään se aviopari ei enää ole aviopari . . .

— Tämä oli kuin sikala, kun me muutettiin tänne. Niin hirveässä kunnossa, tuhisee Pirjo Tyrkkö.

— Me vuokrattiin tämä huone Simo Karhun kautta, mutta minä en tajua, mitä se mies yhä tekee täällä. Se on jatkuvasti järjestelemässä asioita ja keräämässä vuokrarahoja. Me ollaan monta kertaa sanottu, että me halutaan maksaa vuokra suoraan osakkeen omistajalle. Viime kuussa me tehtiinkin se. En tajua, mikä systeemi tässä oikein on.

— Aluksi me maksettiin tästä yhdestä huoneesta 500 markkaa kuukaudessa. Se oli meistä ihan liikaa. Vaikka Simo Karhu oli kieltänyt, ettei saa ottaa yhteyttä vuokransovittelulautakuntaan, me tehtiin valitus. Kun hän kuuli siitä, hän oli aivan raivoissaan, mutta pudotti sitten vuokraa satasella.

Nykyiset asukkaat ovat tehneet huoneistosta varsin siedettävän, mutta pinttynyt lika ei kaikkialta lähde eikä peruskorjauksia ole vaivauduttu tekemään. Keittiössä on vain vanha puuhella, joka ei taatusti toimi, sekä jääkaappi, joka on myös koriste-esine menneiltä vuosikymmeniltä. Pienestä hanasta tulee vettä milloin tulee, ja astiat on säilytettävä pöydällä.

— Kyllähän täällä asuu, kun ei muutakaan mahdollisuutta ole. Mutta vuokrien pitäisi olla asunnon mukaisia, Pirjo Tyrkkö sanoo.

Ihmekysymyksiä maksutavoista

Insinööri Hannukkala Helsingin puhelinyhdistyksestä ei muistanut tarkasti, milloin puhelinyhdistys osti huoneistoja Kasarminkadulta. Vuosia siitä on. Alusta lähtien on ollut yhtenä päävuokralaisena Simo Karhu.

— Kun osakkeet ostettiin, ei puututtu mitenkään vuokrasuhteisiin. Pian kuitenkin kuulimme, että Simo Karhun asunnossa majailee paljon enemmän ihmisiä kuin on talon kirjoilla. Kävimme tutkimassa asian, ja Karhu kertoi, että hänellä on virallinen lupa harjoittaa majoitustoimintaa.

— Seuraavan kerran jouduimme puuttumaan hänen asioihinsa suihkun vuoksi. Se oli korjattava. Se oli nimittäin alun perin rakennettu niin heiveröisesti, että vesi lähti helposti virtailemaan muihinkin huoneisiin. Ja nyt keväällä oli sitten järjestyshäiriöitä. Silloin Simo Karhu ilmoitti, että hän on lopettanut majoitustoiminnan ja vuokrannut huoneiston Valiovartiointi -nimiselle firmalle.

Tosiasiassa Valiovartiointi on vuokrannut yhden huoneen. Muuten asuntola on ennallaan. Numerot ovat yhä huoneiden ovissa, ja systeemi on entinen. Uusi päävuokralainen V. Myöhänen on Simo Karhun mukaan tavattavissa aamuisin puoli seitsemästä kahdeksaan ja iltaisin kello 16 jälkeen. Hänen nimissään Karhu kyseli syyskuussa uusia vuokran takuurahoja. Samassa paperissa oli muuten ihmeellinen kysymys: milloin olette maksanut vuokranne ja mihin saakka, kuinka paljon rahana? Onko siis olemassa muukin tapa maksaa?

Majoituslupaa ei ole enää

Maistraatista kerrottiin, että Simo Karhulla on ollut elinkeinolupa, joka on oikeuttanut hänet huoneiden ja asuntojen välitykseen. Nykyisin hänellä ei sitä lupaa enää ole.

Simo Karhu itse sanoi kuitenkin, ettei hän ole koskaan harrastanut minkäänlaista majoitustoimintaa.

— Kysymys on pelkästään siitä, että olen ottanut vuokraamaani huoneistoon alivuokralaisia. Se on täysin lain mukaista.

Mutta eivätkö vuokrat ole vähän kohtuuttomia?

— Varsinainen vuokrahan on vain 70 markkaa ihmiseltä. Loppusumma koostuu erilaisista kuluista. Jouduin joitakin aikoja sitten tekemään mm. 3 000 markan remontin suihkun vuoksi.

Simo Karhun mielestä asunto on kohtalaisessa kunnossa, kun ottaa huomioon, että se sijaitsee vanhassa talossa. Huoneita on kuulemma hänen aikanaan maalailtukin. Ja hänen mukaansa vuokratoimikunta on antanut aikoinaan päätöksen, jonka mukaan hänen touhuissaan ei ole mitään tuomittavaa.

Päävuokralaissysteemiä Simo Karhu ei pystynyt mitenkään selvittämään. Hän kertoi vuokranneensa Kasarminkadun asunnon joskus kauan sitten, sen edellisen omistajan aikoihin.

— Sitten siinä oli vuokralaisena yksi kaveri, en muista hänen nimeä . . . Ja nykyisin on päävuokralaisena Väinö Myöhänen . . .

Varmasti hän muisti Pertti Lemettisen. Ja muisti senkin, että Väinö Myöhänen on astunut virkaansa syyskuun alussa. Miksei hän sitä tunnustanut? Ja miksei hän pystynyt selittämään, miksi hän olisi yhtäkkiä antanut tuottavan vuokrahuoneiston toisen haltuun? Toisaalta hän kielsi olevansa missään tekemisissä koko asunnon kanssa, toisaalta hän taas järjesteli kovasti sen asioita.

Sen Simo Karhu myös kielsi, että hänellä olisi useampia vastaavanlaisia yrityksiä.

— Minulla on vain tämä asunto Aurorankadulla. Tästä on tosin pari huonetta vuokrattu pois, joten kai ne jutut ovat lähteneet siitä . . .

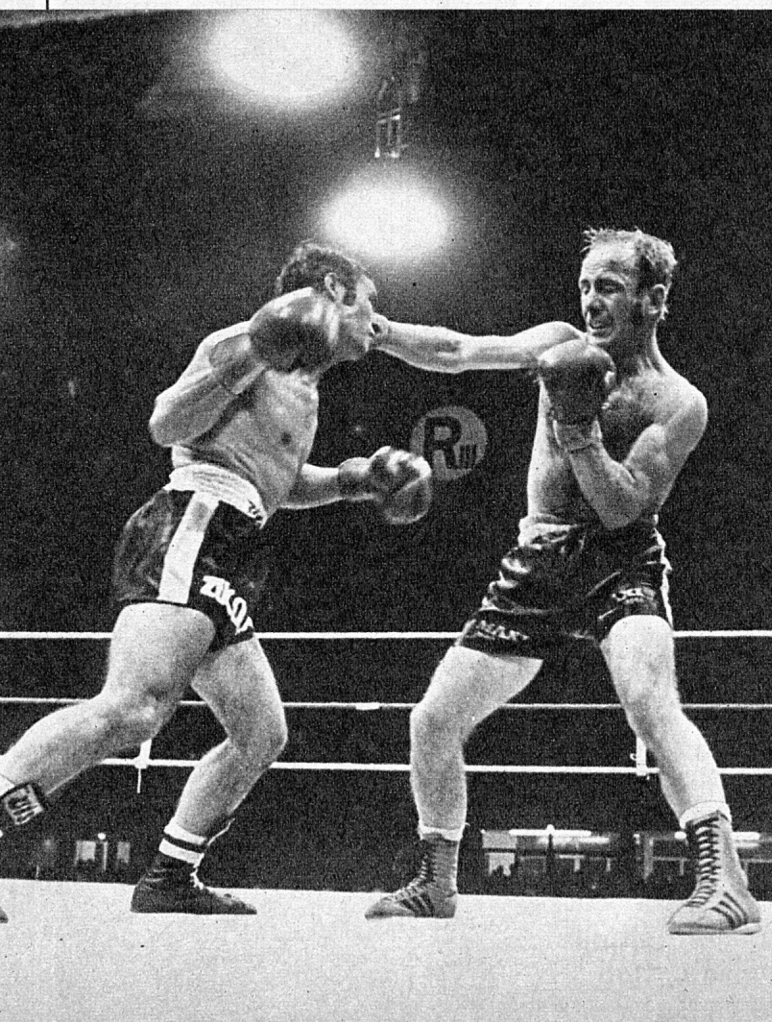
Esimerkit pöyristyttäviä

Vuokralaisten Keskusliitosta todettiin, että mikäli näitä Simo Karhun vuokralaisasioita on siellä käsitelty, ei päätös ole ainakaan ollut myönteinen. Mainitsemiani vuokraesimerkkejä pidettiin pöyristyttävinä.

— Ei vuokria voi määrätä sen mukaan, miten monta ihmistä huoneessa asuu, vaan huoneen pinta-alan mukaan. Vaikka oletettaisiin, että reilu satanen kunkin maksamasta summasta menee erilaisten kulujen korvaukseksi, niin jäljelle jäänyt varsinainen vuokra on vielä sittenkin liian suuri. □

ENTINEN PULTSARI, ERIK NIKKINEN MATKALLA TÄHTIIN

Teksti:
JAAKKO S. TOIKKA

— Katos paljon on Euroopan huippuja, jotka putoo puliasteelle, mutta harvemmassa on niitä jotka sieltä nousevat EM-listalle, totesi "Eki" minulle voitettuaan Euroopan listan kolmannen haastajan kuusikymmenkiloisissa. Tuo haastaja tuli Helsinkiin Italiasta: Mies nimeltään Mario Sanna. Pieni, vahva ja vaarallinen. Taisteli Ekin kanssa yhden kaikkien aikojen parhaista ammattilaisotteluista mitä Stadissa on nähty. Poistui kehästä, Helsingistä ja Suomesta hävinneenä.

Roope Sarnas, Timo Ahola ja **Timo Vartiainen** olivat jo käyneet kehässä **Elis Askin** 41. illan ohjelman mukaisesti.

Roope tyylitteli pari erää, joista toisen kuluessa vetäisi vastustajansa kielotilaan. Kehätuomarin lopettaessa laskunsa kymmeneen länsi-intialainen **Frans Margarita** nuokkui ja tuoksui edelleen kanveesilla.

Aholan Timpan käsittelyyn oli tuotettu monet kovat kohdannut ja inkkariksi mainostettu **Ireno Werleman.** Heti ensimmäisen erän alussa inkkari ryntäsi villisti huitoen Timpan kimppuun, mutta ei ehtinyt kohottaa edes sotahuutoaan kun Ahola löi kolmannen kerran. Hirvittävällä voimalla sydänalaan jysähtänyt isku heitti Irenon kanveesiin, matka jatkui kolmena kierähdyksenä ottelijan omaan nurkkaukseen, missä miestä luvunlaskun jälkeen pitkään heräteltiin. Tyrmäyksen tapahtuessa oli ottelua ehtinyt kulua vasta 50 sekunttia.

Vartiaisen Timo kävi vuorollaan kehässä ja antoi **Pattersonin Rayn** avustuksella näytteen siitä mitä ammattinyrkkeily ei saisi olla. Isin heittämä pyyhe pelasti Timon Rayn käsittelystä neljännessä erässä.

Ja sitten tulivat SANNA ja NIKKINEN.

Ja Nikkisen Eki joutui elämänsä kovimpaan kisaan.

Sanna oli Ekiä lyhyempi mutta erittäin vahva jukura. Jo punnituksessa Eki oli joutunut tiukoille, sillä vieras painoi grammalleen sovitut 60,5 kg mutta Ekin oli painorajalle selvitäkseen riisuttava jopa kalsarit jaloistaan, minkä hän kuitenkin teki maailman miehen luontevuudella punnituspaikkana toimineen rautakaupan portaikossa seisoneiden naisasiakkaiden suureksi riemuksi.

Kehässä punnukset oli vaihdettu hanskoihin ja heti ensimmäisessä erässä Eki sai todeta mitä hanska Sannan oikeassa painoi.

— Se lyö pirun kovaa, totesi suomalainen palattuaan kulmaansa ensimmäisen erän päätyttyä.

Seuraavien yhdeksän erän aikana Nikkiselle opetettiin useimmat niistä tempuista, jotka kuuluvat kuvioihin nyrkkeiltäessä EM-listan ja miksei myös Maailman listan huipun tuntumassa.

Sanna nyrkkeili polvet notkuen vaarallisen matalalta ja iskut tulivat mitä "omituisimmista paikoista". Lähi- ja puolietäisyydeltä vankat kädet ryöpyttivät voimalla, otsa kilkkasi mennen tullen tehokkaasti ja puskemista säesti sitominen, joka parhaimmillaan oli sitä luokkaa että Sanna suorastaan kantoi Ekiä kehässä.

Saadakseen Ekin pysymään mukavasti hollilla Sanna astui mielellään suomalaisen varpaille ja sitten siitä vaan.

Neljännessä erässä Nikkinen otti tukea oikeallaan kanveesista, mutta nousi välittömästi ylös, ja ottelun vanhetessa näytti yhä selvemmin siltä että tulos kaikesta huolimatta kallistuu suomalaisen eduksi.

Kylmäverisesti suoriaan pommitellen takoi Eki tietään läpi Sannan ryöpytysten kohti EM-ottelua. Yhdeksännessä erässä juuri ennen erän loppua avasi suomalainen voimalla italialaisen suojauksen ja sai vasemman tuosta aukosta perille. Kongin kumahtaessa Sanna istui kanveesilla selviten toki nopeasti nurkkaukseensa.

Vielä yksi erä ja kamppailu oli päättynyt. **Roni Kaspi** on ensimmäisenä onnittelemassa suojattiaan ja Eki on niin varma voitostaan, että tervehtii kiehuvaa katsomoa nostaen molemmat kätensä ylös kohti valonheittäjien tuhansia watteja.

Ja ansaittu voitto julistetaan kaikin tuomariäänin. Härmäläiskatsomo räjähtää ja ohjelmalehtiset leijailevat ilmassa. Eki unohtaa hetkeksi kovan ottelun muistot. Vertavuotava nenä, auennut silmäkulma, suuri kuhmu ohimossa, käynti lattiassa ja nuo kymmenen kovaa erää ovat kaukana takana. Hän on tehnyt osansa ja onnistunut. Hän on näyttänyt olevansa valmis EM-otteluun. Nyt on vuoro managerilla ja Eliksen tallilla.

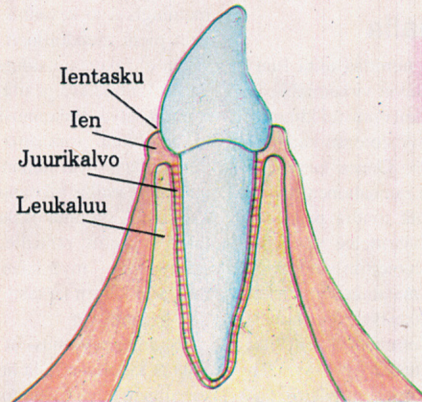
Ekin katse löytää tuon tallin ja illan rahoittajan **Veikko Stillin.** Miesten katseet kohtaavat, "Veka" on yhtä hymyä ja nyökkää vastauksen äänettömään kysymykseen. Hommahan on selvä. EM-ottelu tulee.

Tuskin monikaan tietää kuinka pitkän askeleen Eki todellisuudessa on ottanut. Jossain kaukana menneisyydessä noiden EM-rappusten alapäässä oli ryyppyremmi josta nyt kaksi miestä on lopullisesti lähtenyt. Nuo lähteneet ovat Eki ja Jussi. Eki lähenee EM-otteluaan, Jussi ei päässyt omin voimin irti kierteestään. Hän hukuttautui viime kesänä. □

KÄYTÄ HETKI AIKAA TÄMÄN ILMOITUKSEN LUKEMISEEN JA SINULLA ON ENTISTÄ SUUREMPI MAHDOLLISUUS PITÄÄ OMAT HAMPAAT KOKO IKÄSI.

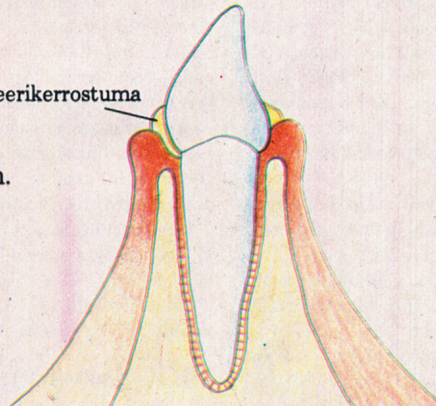
Terve hammas.

Koska monet ovat vaarassa menettää hampaansa liian aikaisin, päätimme kertoa syistä, miksi hampaat irtoavat ja myös, mitä itse voit tehdä säilyttääksesi omat hampaasi.
Hampaiden irtoaminen (parodontiitti) on valitettavasti yhtä yleistä kuin reikien muodostuminen (karies).
Kolmenkymmenen ikävuoden jälkeen se on jopa yleisempi syy hampaiden menetyksiin kuin reikien muodostuminen.
Koska hampaiden löystyminen tapahtuu verrattain hitaasti, voi kulua vuosia ennenkuin sitä edes huomaa.

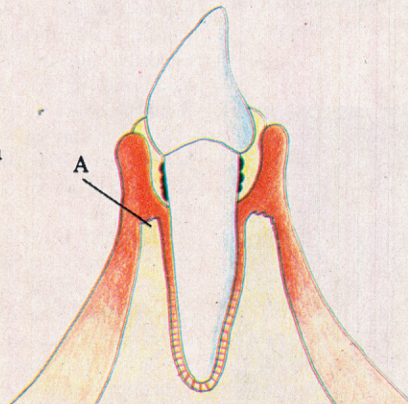
1. vaihe

Suussa jatkuvasti esiintyvät bakteerit muodostavat kerroksen hampaitten pintaan.
Bakteerit aiheuttavat vuorostaan ientulehduksia ja saavat siten aikaan hampaitten hitaan löystymisen. Arat ja harjattaessa herkästi verta vuotavat ikenet ovat ensimmäinen merkki siitä, että kaikki ei ole aivan kohdallaan. Pahanhajuinen hengitys on toinen varoittava oire.

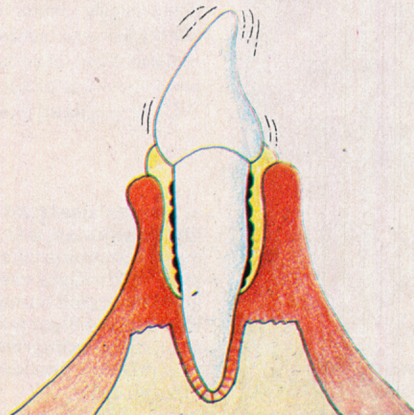
2. vaihe

Ikenet ovat punaiset ja turvonneet.
Bakteerit ovat jo tässä vaiheessa tavoittaneet hammasjuuren pinnan ja hammaskiveä on alkanut muodostua.
Hammaskivi on vuorostaan erinomainen kasvualusta uusille bakteerimuodostelmille.
Leukaluun ylin osa (A) on jo pilalla.
Vaikkakin hampaan löystyminen on jo tässä vaiheessa aivan totista totta, hammas ei kuitenkaan vielä tunnu irtonaiselta. Kun hampaan löystyminen on jo näin pitkällä, on korkea aika keskustella hammaslääkärin kanssa.

3. vaihe Hampaan irtoaminen

Hampaan löystyminen on jo niin pitkällä, että hampaan tärkein tuki, leukaluu, on täysin tuhoutunut hampaan ympäriltä. Vasta tässä vaiheessa, useiden vuosien hitaan tuhoutumisen jälkeen, hampaat tuntuvat heiluvan.
Ennen hampaitten löystymistä on huomattavissa hammasvälien suurenemista.
Viimeistään tässä vaiheessa on hakeuduttava erikoislääkärin hoitoon.

Mitä itse voit tehdä estääksesi hampaittesi irtoamisen?

Mikäli tahdot pitää hampaasi mahdollisimman kauan terveinä ja vahvoina, on tärkeätä varoa hampaitten löystymistä aiheuttavia bakteerikerrostumia.
Hammasharja on siinä asiassa edelleen tehokkain ase.
Harjaa hampaasi kunnolla aamuin ja illoin.
Pidä huoli siitä, että ikenetkin puhdistuvat – juuri ientaskuistahan hampaitten löystyminen alkaa.
On tärkeätä valita hammastahna, joka poistaa tehokkaasti bakteerit ja puhdistaa samalla hampaat hellävaraisesti.
Tutustu jo ostovaiheessa tarkasti hammastahnapakkauksen tuoteselosteeseen.
Ja varmistu siitä, että tahnan kaikki kiinteät osat ovat vesiliukoisia.
Muutoin on olemassa vaara, että hionta-aineet jäävät ärsyttämään ikeniä.
Mikäli haluat käyttää hampaasi hellävaraisesti puhdistavaa ja täysin vesiliukoista hammastahnaa, kokeile Dentosalia. . .
Aivan ensimmäiseksi huomaat siinä ihan uuden miedonmukavan mentolinmaun.
Dentosalilla on yksi yhteinen ominaisuus muiden hyödyllisten tuotteiden kanssa: vasta havaittuasi sen tehokkuuden, alat todella arvostaa sitä!

Lähettäkää minulle ilmainen 30 g Dentosal-hammastahnatuubi sekä esite "Tunnetko ikenesi?"

Nimi: ______

Lähiosoite: ______

Postinumero ja -toimipaikka: ______

______

Ikäni on alle 30 ☐ 30–50 ☐ yli 50 ☐

H

Palauta kuponki kuoressa osoitteella
Epeko Oy, Rahapajank.1, 00160 H:ki 16.
Kuoreen 60 pennin postimerkki.

Dentosal on hammaslääkärien kehittämä hammastahna ja sen valmistus on hammaslääkärien säännöllisessä valvonnassa.

advisor

UKK on kaikkialla!
UKK valvoo kaikkia!
UKK tietää kaiken!
UKK ei koskaan nuku!
UKK kuulee kaiken!
UKK kertoo kaiken!
UKK katsoo sinua!
UKK kuuntelee sinua!
UKK on olohuoneessasi!
UKK on naapurisi sängyn alla!
UKK istuu viereisessä pöydässä!
UKK on paras ystäväsi!
UKK on lähin naapurisi!
UKK on lahjomaton!
UKK olet sinä, on hän, olemme me!

UKK Raumalla

Onnenpojiksi voisi nimittää niitâ Rauman kaupungin johtavia virkamiehiä ja pankki-ihmisiä, joiden onnistui kimpassa hankkia hieno rivitalotontti kaupunginpuutarhan läheltä. Onnea tarvittiinkin, sillä tavallinen raumalainen tuskin edes ymmärsi haluta tonttia paikasta, jonka yleiskaava määrittelee viheralueeksi. Onneen kai luotettiin silloinkin, kun puita pantiin matalaksi jo ennen kuin kaava-asiat ratkesivat. Vai luotettiinkohan onnea enemmän siihen, että raumalaiset ovat tottuneet hyväksymään tuppisuiset kulissientakaiset päätöksenteon ja vankan virkamiesvallan.

Onnenpoikien tontit sijaitsevat Rauman kaupunginpuutarhan, kanaaliksi kutsutun likaviemärin ja Turku-Pori tien välisessä kolmiossa. Kauneusarvoiltaan seutu on sitä luokkaa, että onnenpoikien kannatti todellakin onneaan kokeilla.

Alueelle rakennetaan kaksi komeaa rivitaloa. Taloihin sijoittuu asumaan korkeita virkamiehiä sekä rakennusalan ja pankkitoiminnan tuntijoita. Ennen kuin asuntoasiaa päästiin lyömään lopullisesti lukkoon oli ratkaistava vähäpätöinen periaateseikka, paikan kun oli kaavoittaja piirtänyt viheralueeksi. Seudun kauneuden vuoksi arvatenkin. Onnenpoikien tiimissä todettiin viheralue suhteelliseksi käsitteeksi. Vireille pantiin asemakaavatyö. eikä asemakaavassa enää puhutakaan viheralueesta samassa määrin kuin yleiskaavassa.

Onnenpojat luottivat onneensa ja puita pantiin nurin ja rakennusaineita tuotiin paikalle ilmeisessä rakentamisen meiningissä jo keväällä. Ohitetuksi tuli vain pieni muodollinen seikka. Yleensähän ei rakentamistouhuja saa aloittaa ennen kuin kaava ja sitä tietä rakennuslupa on selvä. Rakennustoimistostakaan ei kuulunut soraääniä. Pahansuovat ihmiset arvelevat tämän johtuvan siitä, että muutamilla rakennustoimiston virkamiehillä on oma osakehanke meneillään kanaalin rannalle. Soraääniä ei synnyttänyt myöskään aikaisemmin mustasukkaisen tarkasti varjeltujen puiden kaataminen.

Rauman rakennus- ja kiinteistölautakuntaa kiitellään tällä hetkellä tiedotustoiminnan hyvästä hoidosta. Lehdistölle jaetaan kokousten esityslistat, joihin yleensä liittyy paksu nippu liitteitä. Mutta kuinka ollakaan olivat lautakunnan listasta unohtuneet liitteet silloin, kun rivitalotontteja koskeva asemakaava meni lautakunnan kautta valtuustoon ja sitä tietä ministeriön vahvistettavaksi. Julkinen sana ei vieläkään tiedä, millä rivitalojen kaava-asia perusteltiin.

Hankalaa tietenkin olisikin perustella kaivinkoneita ja puiden kaatajia, joiden jäljet jo asiaa vasta käsiteltäessä olivat näkyvissä tonteilla, jotka silloin olivat virallisesti viheraluetta.

UKK Järvenpäässä

Järvenpäässä kävijälle selkenee miltei alta aikayksikön, että paikka on varsinainen tuutilullaakaupunki. Siellä ei asukkaille ole järjestetty muita vapaa-ajan viettoa palvelevia teelmyksiä kuin Sibelius-patsas.

Järvenpäästä käy päivittäin 3 000 —4 000 henkeä leivänhaussa Helsingissä. Tästä alkaa myös järvenpääläisten hauskuus.

Useimmat heistä käyttävät työmatkansa taittamiseen sähköjunaa, mutta eivät voi tyydyttää luonnollisia tarpeitaan Järvenpään asemalla. Niinpä sitten virtsa tuoksuukin voimallisesti aseman läheisissä pusikoissa ja jalankulkijoita varten rakennetussa alikulkutunnelissa. Asian hoito kuuluisi kuulemma Valtionrautateille, mutta eiköhän kaupunkikin voisi asiaa auttaa, jos vain halua riittäisi. Yleensähän kait asemien perusedellytyksiin pitäisi kuulua yleinen WC. Järvenpäässä ei ole, ei myöskään Järvenpään linja-autoasemalla. Kaupungin taholta on ilmoitettu, että matkustajat voivat käyttää linja-autoaseman läheisyydessä olevan baarin käymälää, jos luonnollisia tarpeita ilmaantuu. Varmaankin kyseisen baarin omistaja on asian johdosta ylen iloissaan.

Mutta järvenpääläisten hauskuus ei lopu vielä tähän. Muutama vuosi sitten päätettiin oikoa Järvenpään ohittavaa sipoon tietä. Kaupungininsinööri Teuvo Salonen ajoi asiaa ponnella. Tietä oikaistiin, mutta sitten tuli eteen erään mummon mökkipahanen. No, kaupungininsinööri haki mummolta suullisen lupauksen, että tämä lähtee mökistään, kun nyt kerran tie tulee mökin kohdalta menemään. Mutta mummopa ei sitten loppujen lopuksi lähtenytkään — eikä ollut antanut edes lupausta lähteä. Ja eiköhän tällaisissa asioissa kirjallinen sopimus olisikin valttimätön.

Mummo ei lähtenyt eikä tie jatkunut, vaan aloitettu tienpätkä on järvenpääläisten naureksittavana. Asia on edelleen oikeusportaissa valitusasteella. Mutta Teuvo Salosella ei ole hätää: puolueiden poliittinen virkanimityspaketti toi hänelle hyvän sanoman — hänestä tulee apulaiskaupunginjohtaja. Onnea vaan.

△ Järvenpää voi ylpeillä Sibeliuspatsaalla, mutta ei paljon muulla mitä tulee ihmisten viihtyisyyteen ja vapaa-aikaan. Tai luonnollisten tarpeiden tyydyttämiseen. Yleistä käymälää ei löydy sen paremmin rautatieasemalta kuin linja-autoasemaltakaan, vaikka nelisen tuhatta ihmistä joutuu noissa paikoissa joka päivä odottamaan kyyditystä pääkaupunkiin. Pissatako housuunsa vai puskiin, siinäpä kysymys järvenpääläisille.

◁ Raumalaiset ovat idylliintuijottamisen maailmanmestareita. He ylpeilevät näistä vanhan Rauman kujanäkymistä samaan aikaan, kun isokenkäiset tekevät mitä mielivät — esimerkiksi rakentelevat itselleen rivitaloja viheralueelle.

UKK Oulussa

Laila Kinnunen sai Oulun raastuvassa viidensadan sakot ravintolapetoksesta.

△ Järvenpään kaupungininsinööri yritti muutama vuosi sitten oikaista oikealla olevaa tietä pienen ihmisen yli, mutta ei onnistunut. Taustalla näkyy mummon mökki paikoillaan ja tietyötkin on ollut jo kolme vuotta seisoksissa.

Lailan asianajaja, oululainen varatuomari Raili Korhonen piti rangaistusta ankarana. Vaatihan oikeudessa syyttäjänä toiminut kaupunginviskaali, nuori ja ujo Marja-Leena Ylönenkin diivalle vain satasen rapsuja. Nuori ja kokematon syyttäjä teki vielä sellaisenkin suomalaisessa oikeudessa harvoin nähdyn tempun, että kuultuaan Raili Korhosen taitavan puolustuspuheen, hän heltyi myöntelemään jutussa olevan lieventäviä asianhaaroja.

Syytetyn poissaolo epäilemättä säästi Oulun raastuvan hämmentävältä välikohtaukselta. Luultavaa näet on, että Laila olisi tuomion kuultuaan kiepsahtanut oikeuden puheenjohtajan Martti Kiiskisen kaulaan. Siksi helpottunut hän oli jutun lopputuloksesta.

Raili Korhonen sen sijaan ei ollut tyytyväinen tuomioon. Hän ilmoitti vetävänsä jutun ylempään oikeusasteeseen.

Laila vietti jutun lopettajaisia ravintola Myllyteekissä. Valkovenäläisiä hän kumosi uusimman ystävänsä Tapani Hämäläisen kanssa. Siinä ohessa tuli selitetyksi myös Lailan uusin versio siitä, miten petossyyte hänen päänsä menoksi kehiteltiin. ''Syypäänä kaikkeen on muuan kempeleläinen nainen'', Laila sanoi. ''Hän oli kateellinen ja mustasukkainen ja käynnisti koko prosessin.''

Tapani Hämäläinen ehdotteli, että Laila valittaisi tuomiosta. ''Muru, sinä et vielä tunne minua'', sanoi diiva. ''Laila Kinnunen ei valittele.''

UKK Turun saaristossa

Todellinen kalamies lähtee Turun saaristoon kalastelelemaan vasta syysmyrskyjen pauhatessa. Silloin ei räpiköidä keikarituristeina ihmevempeleiden kanssa. Silloin on kyse miesten puuhasta. Varustuksen on oltava vankka ja sen tämä todellinen urheilukalastaja myös tietää. Ei riitä konttorin kakkospuku ja sateenvarjo. Vehkeiden on oltava jämeriä. Se tiedetään kokemuksesta.

Sekin tiedetään, että ennen lähtöä on syytä poiketa Turun Puolalankadulla. Tämä erityisen tärkeä vaihe. Tärkeä sen vuoksi, että mainitun kadun varrella sijaitsee OYAB. Sieltä saa kalastusluvan lasipakkaukseen käärittynä — pullon Koskenkorvaa lahjaksi ystävä ammattikalastajalle tai muulle kalavesien haltijalle. Ilman Koskenkorvaa ei kalastuslupa heltiä.

No, eihän asia loppujen lopultakaan ole kovin vakava. Onhan mukavaa viedä kultuuritulaisia saariston karuille luodoille. Eihän sieltä niin vain ehditä Alkon houkuttelevaan myymälämiljööseen. Siellä tehdään ankaraa työtä kovissa olosuhteissa. Mukavaa vaihtelua tuovat urheilukalastajat: tietoja, uutisia, viimeiset vitsit ja Koskenkorvaa. Siinä sitten tarinoidaan, otetaan lämmikettä ja homma käy. Toisella on pullo, toisella kalavedet, yhteispeli onnistuu ja ensi vuonna otetaan uusiksi.

UKK Sallassa

Poteekohan Sallan poliisi miespulaa vai mahtaako kairalla vallita poikkeuslaki? Heinäkuun 8 päivänä aamuyöllä, sai yliajossa surmansa 15-vuotias koululainen **Eija Marjatta Uutela,** joka oli lomamatkalla sukulaistensa luona. Ensimmäiset kuulustelut pidettiin seuraavana päivänä, mutta tällöin ei kuulusteltu muita kuin yliajetun sukulaisia. Vasta 10 heinäkuuta kuultiin todistajia ja yliajajan kuulustelu tapahtui — tule ja puserra — 24.9.!

Onkohan Sallan piirin nimismiehellä liiaksi työtä vai ovatko verorästien keruut tähdellisempiä lainvartijan tehtäviä kuin varomattomuus ja kuolemaantuottamus liikenteessä?

Eija Marjatta Uutelalta on otettu verinäyte, jotta olisi voitu todeta promillemäärä. Kuulustelupöytäkirjoista ei kuitenkaan ilmene, otettiinko yliajajalta verikoe. Paikan päällä on todettu, ettei auton kuljettaja ollut juopuneena.

Odotamme mielenkiinnolla käräjiä. Tällä vauhdilla ne tultaneen pitämään vuonna 1976.

UKK Tampereella

Tampereen poliisilaitoksella ei tiedettäne, mikä on semmoinen kuin alibi, vaikka se on tuttu käsite jokaiselle dekkarien lukijalle.

Tähän päätelmään tulee, kun tutkiskelee nuoren miehen Antti Tuomisen tapausta. Hänet pidätettiin Tampereella 17. elokuuta sen johdosta, että hänen näköisensä mies oli suorittanut petoksen Varkaudessa. Tampereelta Tuominen kuljetettiin vankivaunussa Riihimäen ja Pieksämäen kautta Varkauteen, jonne hän saapui 22. elokuuta illalla. Tutkimuksissa kävi ilmi, ettei Tuominen ollut syyllistynyt Varkauden petokseen. Tuomiselle annettiin asiasta todistus ja pantiin sitten mittailemaan rahattomana Varkauden katuja. Tuomisen pyynnöistä huolimatta hänelle ei myönnetty valtion ilmaiskuljetusta takaisin Tampereelle.

Tuomisen kertoman mukaan hänelle ei ilmoitettu Tampereella pidätyksen syytä, tokaistiin vain, että hänet halutaan Varkauteen. Jos Tuomiselle olisi syy ilmoitettu, olisi hän kyennyt todistamaan olleensa Tampereella silloin, kun Varkaudessa oli tapahtunut tutkittavana ollut petos. Tuomisella siis oli alibi, josta rikospoliisi ei kuitenkaan ollut kiinnostunut.

Antti Tuominen oli juuri tapauksen

Missä Laila Kinnunen kulkee, siinä ei paljon ruoho kasva.

''Kuule, poju, meidän pitäisi vaihtaa naamoja. Tännehän parta paremminkin sopii kuin kaupunkiin. Mutta minä olen itsenäinen mies eikä minua muoti kieputa. Ja minua kutsutaan Sördön keisariksi, niin on.''

KÄÄNNÄ

sattuessa saanut työpaikan tamperelaisesta rakennusliikkeestä. runsaan viikon reissu vankivaunulla Varkauteen vei häneltä työpaikan. Arvattavasti tamperelaiset poliisit nukkuvat yönsä hyvin.

UKK Lahdessa

Lahdessa pyöri kesän aikana jalkapallon kortteliliiga. Mukana oli alun perin 16 joukkuetta, joista 12 pelasi kauden loppuun saakka. Erikoista liigassa oli, että sen joukkueet oli koottu baarien ja ravintoloitten kanta-asiakkaista. Innostus oli kova. Kun kaksi nuorta tapasi toisensa, oli ensimmäinen puheenaihe kortteliliiga.

Tulkoon tämmöinen kunnon harrastuskin mainituksi, kun nykyään sen vastapainona niin paljon puhutaan baareissa ja ravintoloissa aikaansa viettävien nuorten pahoista teoista.

UKK Helsingissä

Helsingin kaupungin liikennelaitos toteuttaa kiitettävällä tavalla kauan kaivattua maksutonta lippujärjestelmää. Menetelmä toimii näin: ostetaan markan kertalippu, jolla saa ajella tunnin aikana millä linjalla hyvänsä niin paljon kuin ennättää, ja kun oma taival on taitettu annetaan vielä voimassa oleva lippu jollekin bussiin tai raitiovaunuun nousevalle henkilölle. Kun vikkelästi menetellään, pääsee aika moni HKL:n asiakas täysin ilmaiseksi samalla lipulla paikasta toiseen.

On helppo kuvitella, mitä tämä ajan mittaan merkitsee. HKL:n tilastoissa tämä näkyy niin, että markan kertalipun käyttö on vähentynyt 20 prosenttia ja sarja- ja näyttölippujen käyttö kasvanut 20 prosentilla. Kun matkustetaan paljon, ovat viimemainitut liput edullisempia. Lukuunottamatta tietenkin sellaista markan lippua, jota käyttää moni henkilö. Monikäyttö puolestaan ei näy tilastoista suoraan.

Liikennelaitoksella on arvioitu, ettei markan kertamaksu ole viehättänyt matkustajia, vaikka siinä on tuo tunnin rajaton vaihto-oikeus. Vanhan tariffin aikana kertalippujen osuus matkoista oli 48 prosenttia, kun se nyt on 27 prosenttia.

UKK Mäntässä

Suomen puliukot, nämä rantojen ja puistojen surulliset ritarit, ovat saaneet oman monumenttinsa. Runsas kolme metriä korkea valurautainen veistos kuvaa viinan sumentamia päitä, metallinsinisillä huulilla on muovinen tenupullo.

Teoksen takana on mänttäläinen kansanveistäjä Mikko Jatkola, 62, eräänlainen naivisti. Häntä voitaisiin kutsua kuvanveiston Konsta Pylkköseksi, yksityisajattelijaksi, joka on koonnut merkillisen veistoskokoelman kotimökkinsä pihamaalle.

Puliukkojen monumentti rakentuu paristakymmenestä naamionomaisesta päästä. Kasvot ovat kuin viinan kutistamat ja silmät katsovat iäisyyteen.

Mäntän Niemiahossa asuva Jatkola kertoo ryhtyneensä rakentelemaan Kärsimysmuuri-nimistä veistosta toipumismielessä saatuaan 58-vuotiaana veritulpan. Siitä se alkoi. Ja viides vuosi on menossa.

Avaruus tuntuu kiinnostavan Jatkolaa: Tulevaisuuden patsas kuvaa Kuun valloitusta ja kahden tonnin painoinen Avaruusvakooja liittyy sekin kansanmiehen iäisyysmaailmaan. Isokokoisessa työssä varjostavat tutkat ja satelliitit ihmisten elämää.

Maailman suurpoliitikotkin ovat saaneet Jatkolalta oman muistomerkkinsä — Salt-punkkerin. Se on rakennettu bunkkeriksi sen vuoksi, että supervaltioiden ohjusasemat ovat salaisia bunkkereita. Neuvostoliitolla ja Yhdysvalloilla on omat osastonsa Salt-punkkerissa. Toisen suurvallan käytössä on grilli, toisella puolestaan savustamo.

Mikko Jatkola on veistäjänä itseoppinut. Hän kertoo, ettei ole pyynnöistä huolimatta myynyt ainuttakaan työtään. Vuoselän rannalla seisoen Jatkola toteaa, että seuraavana on vuorossa kelluvien esineiden ja veistosten tekeminen. Ensi kesänä hänen veistoskenttänsä ilmeisesti laajenee järven suuntaan. □

Mikko Jatkola ja hänen Salt-punkkerinsa.

— HENKILÖAUTON
— Kenian matkan
— 400 kirjapalkinnon
arvontaan

OPISKELUUN
KOTEIHIN
edullisin ehdoin

JOULULAHJAKSI
LAHJAETUJA

KIRJAT
ILMAN
KORKOA

TOIMITUKSET ILMAN POSTIKULUJA

WSOY —ja pysytte hyvissä kirjoissa

Auttakaa tekin tehokkaasti lapsianne parempaan koulumenestykseen

vain 15 mk/kk

KOULULAISEN UUSI TIETOSANAKIRJA 1—7
ja Lisätietojen pikkujättiläinen

Teos laaditaan yhteistyössä opettajien ja nuorison edustajien kanssa. Se on keventämässä koulurasitusta ja auttaa parempiin tuloksiin. 7 osaa, yli 3300 sivua, n. 80000 hakusanaa, runsaasti kuvia. Jokaisen osan lopussa n. 100-sivuinen Lisätietojen pikkujättiläinen. Kolme osaa valmiina, 4. vuoden vaihteessa, loput ensi vuoden aikana. **Ilmaiseksi toistaiseksi Koululaisen perussanakirja,** 124000 hakusanaa + **Peruskoulu-Seeppra. Nyt ennakkohint.** muovinahkakant. 546,—, kertamaksulla 525,— (15. 12. jälk. 590,—). Osamaksulla: saapuessa 21,— + 35 x 15,— = 546,—.

LAAJIN ALALLAAN

HINTA NOUSEE **Nyt uuden polven uudet tiedot ennakkoeduin** ETU 92,90

SYKSYN UUTUUDET 1—12 vain 15 mk/kk.

Osajako: **Huovinen:** Rasvamaksa, **Kauttu:** Nouda hänet, Leontas. **Gordon:** Lääkärin vastuu, **Ursula Pohjolan-Pirhonen:** Viaporin kaunis Helena. **Leväslaiho:** Syväri murtuu, **Bagley:** Suomalainen nuorallatanssi, **Kyle:** Kauhun lento, **Wodehouse:** Suurenmoista, Jeeves. **Herlihy:** Aquariuksen aika, **Westlake:** Minäkö vakooja. **Mäkelä:** Teräsvyöry Kannaksella, **Palaste:** Siviilisissit Stalinin kanavalla. **Nyt yhtenäisessä muovinahkakant. asussa** 283.— (kertamaksulla: 271,68). Osamaksulla: saapuessa 13.— + 18 x 15.— = 283.—.

WSOY —ja pysytte hyvissä kirjoissa

Tämän päivän suuri tietosanakirja

facta

vain 25 mk/kk

- **11 osaa**
- **Yli 300 000 hakemistosanaa**
- **n. 17 000 kuvaa, karttaa ja taul.**
- **Yli 6 000 sivua**

Facta on kauttaaltaan tuore ja viimeistelty. Se on valmistunut poikkeuksellisen nopeasti, joten sen antamat tiedot ovat ajan tasalla. Yht. 11 osaa nahkaselk. 945.—, kertamaksulla 907,— (15. 12. jälk. 1075,—). Osamaksulla: saapuessa 45.— + 36 x 25.— = 945.—.

HINTA NOUSEE

NYT ETU 130,—

facta — LAAJIN — UUSIN

ROMANTTINEN
POLVA-sarja 1—9

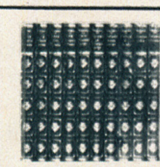
Painettu jo miljoona Anni Polvan vauhdikasta rakkausromaania. 9 osaa, joista yksi ilmainen. Muovinahkakant. 176.—. Osamaksulla: saapuessa 11.— + 11 x 15,— = 176.—.

POLVA + HELENA LAHJANA rahakukkaro

15 mk/kk

Suosituin rakkausromaanisarja
HELENA-sarja 1—10
15 mk/kk

Aino Räsäsen sarja sisältää 10 romaania, **joista yksi ilmainen.** Muovinahkak. 162.—. Osamaksulla: saapuessa 12,— + 10 x 15.— = 162,—.

Suomen suurin itseopiskeluteos

vain 15 mk/kk

TIEDON PORTAAT 1—8

Teoksessa on 63 oppiaineen peruskurssit. Osa kursseista opistollisina kurssikirjoina. **Yleistajuinen teksti ei edellytä pohjatietoja.** Yht. yli 5000 sivua, 4500 kuvaa. Nyt nahkaselk. 420,— (kertamaksulla 402,—). Osamaksulla: saapuessa 15,— + 27 x 15,— = 420.—.

AUTOALAN suurteos 25 mk/kk

AUTOTEKNILLINEN KÄSIKIRJA 1—11

Alan ammattimiehelle, opiskelijalle ja harrastajalle. Sisältää perusteelliset tiedot useimpien autojen rakenteista, korjauksista, säädöistä ja huollosta. **Sarjan rengaskirjoihin toimitetaan omakustannushintaan lisälehtiä, joten teos on aina ajan tasalla.** Osajako: 1. Yleinen osa, 2. Säätöarvoja, 3. Moottori, 4. Moottorin täydennysosa, 5. Kori, 6. Alusta, 7. Alustan täydennysosa, 8. ja 9. Dieselmoottorit, 10. Autojen sähkövarusteet, 11. Kytkentäkaaviot, **lisäksi 3 ylimääräistä rengaskansiokirjaa, joten kirjoja on 14.** Yht. n. 6000 sivua. Hinta muovinahkakant. 635.— (sarjaetu 34,—), kertamaksulla 609,60. Osamaksulla: saapuessa 35.— + 24 x 25.— = 635.—. **Uudet lisälehdet mukana.**

MUITAKIN TARJOUKSIA

Viettäkää nyt nautinnollisia hetkiä viime vuosien suosituimman suomalaisen kertojan kirjojen parissa.

KALLE PÄÄTALO -SARJA 1—14
vain 15 mk/kk

Osajako: **Kunnan jauhot (uusin),** Tammettu virta, Huonemiehen poika, Höylin miehen syksy, Ihmisiä telineillä, Koillismaa, Selkosen kansaa, Myrsky Koillismaassa, Myrskyn jälkeen, Kairankävijä, Mustan lumen talvi, Nälkämäki, Viimeinen savotta, Ennen ruskaa. **Yksi osa ilmainen.** Hinta 351,— (kertamaksulla 336,96). Osamaksulla: saapuessa 21.— + 22 x 15,— = 351,—.

Maailmankirjallisuuden valiot
WSOY

MAAILMAN SUURROMAANIT 1—12
vain 15 mk/kk

Tolstoi: Ylösnousemus. **Dostojevski:** Rikos ja rangaistus. **Austen:** Ylpeys ja ennakkoluulo. **Bronte, Ch:** Kotiopettajattaren romaani. **Bronte, Emily:** Humiseva harju. **Dickens:** Pickwick-kerhon jälkeenjääneet paperit I—II. **Eliot:** Mylly joen rannalla. **Hugo:** Kurjat I—II. **Meredith:** Nuoren Feverelin tulikoe. **Sienkiewicz:** Quo vadis. Yhteensä 5248 sivua. Hinta nahkaselkäisenä 200,— (kertamaksulla 192,—). Osamaksulla: saapuessa 20,— + 12 x 15,— = 200,—.

combi vain 25 mk/kk
KUVA + TIETO

7 osaa: 5 kertovasti kuvitettua ja 2 tietosanakirjaa. Muovinahkak. 630,— (kertamaksulla 604,80). Osamaksulla: saapuessa 30,— + 24 x 25,— = 630,—.

ETU 62,—

SUURET MAAILMANMENESTYKSET
Vain 15 mk/kk 1—10

Osajako: **Buck:** Mandala, **Eden:** Elämä kulkee ohi, **Eden:** Missä olet morsian, **Gould:** Yön syli, **Holt:** Myöhään tulee kevät, **Holt:** Riikinkukon huuto, **Holt:** Seitsemännen kuun juhla, **Slaughter:** Kirurgin omatunto, **Stewart:** Kristalliluola, **Whitney:** Kuuntele kuiskaajaa. Muovinahkakant. 212,—, nyt erikoishintaan 150,—. (kertamaksulla 144.—). Osamaksulla: saapuessa 15.— + 9 x 15.— = 150.—. **Korkeatasoinen viihdelukemisto**

vain 15 mk/kk

Lumoava ANGELIKA-sarja 1—8

Jännittävän romanttista maailmankirjallisuutta. **Osajako:** Angelika, Angelika ja kuningas, Angelika ja sulttaani, Angelika kapinoi, Angelika ja rakkaus, Kreivitär Angelika, Angelikan kiusaus, Angelika ja Demoni. Kangaskant. 168,— (kertamaksulla 161,28). Osamaksulla: saapuessa 18.— + 10 x 15,— = 168.—.

brother

SUOSITUIN MATKAKIRJOITUSKONE
vain 25 mk/kk

LAHJA ETU

TUTUSTUMISTARJOUS! 8 PÄIVÄN PALAUTUSOIKEUS

VAIN **brother** TARJOAA

EDUT yli 50,—

5 vuoden takuun

Verratkaapa konetta vastaavan hintaisiin — yllätytte miellyttävästi.

● kokonaan metallia ● kätevä kannettava kansilaukku ● kaksivärinen värinauha ja vahasasento ● paperituki ● lyöntilujuuden säätölaite ● reunaesteiden vapauttaja ● välilyöntimekanismi lisäyksiä ja korjauksia varten ● ym. ym. ● TYYLIKÄS ULKOASU
ILMAISEKSI KONEKIRJOITUSOPAS
BROTHER de luxe 900 kertamaksulla 299,— (normaalihinta 340,—) Osamaksulla: saapuessa 49,— + 11 x 25,— (324,—)

YKSINMYYNTI SUOMESSA

Oppikaa konekirjoitustaito kotonanne — parantakaa ansiomahdollisuuksianne — TILATKAA JO TÄNÄÄN!

LASKUKONEITA MYÖS OSAMAKSULLA

KAUNIS SUOMI
vain 15 mk/kk 1—4

1120 suurta sivua. 1635 värivalokuvaa. **ilmaiseksi Suomen seinäkartta.** Nahkas. 396,— (kertamaksulla 380,—). Osamaksulla: saapuessa 21,— + 25 x 15,— 396,—.

15 mk/kk

SUURI VÄRIRAAMATTU 1—4

Sis. 2064 suurta sivua, 1657 värivalokuvaa. **Nyt** nahkaselk. 360.—, kertamaksulla 345,— (15. 12. jälk. 420.—). Osamaksulla: saapuessa 15,— + 23 x 15.— = 360,—.

HINTA NOUSEE

KILPAILUOHJEET:

Tilatessanne tästä ilmoituksesta jotakin, palauttakaa allaoleva kuponki täytettynä ilman postimerkkiä. Puhelintilaajat osallistuvat myös arvontaan. Auton ja 200 kirjan arvonta suoritetaan 17.12.-73 sekä matkan ja 200 kirjapalkinnon 17.5.-74. Päävoittajat ilmoitetaan Helsingin Sanomissa 23.12.-73 ja 26.5.-74. Kilpailuun voi osallistua myös lähettämällä postikortin.

2 viikon sisällä tilanneille ilmaiseksi MAAILMANKARTTA (koko 90 x 120 cm), tai PUHELIN- ja OSOITEMUISTIO. **Huom! Tilauksesta lähetämme jäljennöksen.**

LAHJA ETU

Ruotsiin kirjoja myös osamaksulla

90-601 406
601 407
PUHELIN TILAUKSET

HELSINGIN KIRJAEDUSTUS SALOMO KARVINEN KY
Abrahamink. 8, 00180 Hki 18

Nyt tilatessani osallistun samalla henkilöauton, matkan ym. arvontaan.

Tilaan ☐ kuukausimaksulla, ☐ kertamaksulla
rastilla merkitsemäni ilmoituksessa mainituin hinnoin, ehdoin ja eduin.
(Kirjat ja karttapallo ilman korkoa sekä kaikki toimitukset ilman lähetyskuluja)

☐ KOULULAISEN UUSI TIETOSANAKIRJA 1—7 546,—
☐ TIEDON PORTAAT 1—8 420,—
☐ FACTA-tietosanakirja 1—11 945,—
☐ MAAILMAN SATUAART. 1—10 320,—
☐ UUSI SUURI ELÄINKIRJA 1—4 430,—
☐ AUTOTEKNILLINEN KÄSIKIRJA 1—11 (14 osaa) 635,—
☐ COMBI 1—7 630,—
☐ KAUNIS SUOMI 1—4 396,—
☐ VÄRIRAAMATTU 1—4 360,—
☐ TOINEN MAAILMANSOTA 1—6 630,—
☐ SYKSYN UUTUUDET 1—12 283,—
☐ FACTA + JALNA 1201,— 30 mk/kk.
☐ KAKSOISKARTTAPALLO 188,—
☐ JALNA-sarja 1—16 256,—
☐ BROTHER-kirjoituskone, 8 päivän pal.oikeus
☐ KALLE PÄÄTALO-sarja 1—14 351,—
☐ MAAILMAN SUURROM. 1—12 200,—
☐ POLVA-sarja 1—9 176,—
☐ HELENA-sarja 1—10 162,—
☐ POLVA + HELENA, yhd. 20 mk/kk
☐ ALISTAIR MACLEAN 1—17 297,—
☐ SUOMALAINEN SARJA 1—8 203,—
☐ SÄHKÖTEKN. KÄSIKIRJA 1—2 160,—
☐ " + laskutikku 170,—
☐ ANGELIKA 1—8 168,—
☐ SUURET MAAILMANMENESTYKSET 1—10 150,—
☐ " + ANGELIKA 318,— 20 mk/kk
☐ PERHELÄÄKÄRI 1—3 270,—
☐ KEITTOTIETO 1—6 270,—
☐ PERHELÄÄKÄRI + KEITTOTIETO + LAPSEMME 540,— 20 mk/kk

Lisäksi tilaan

Nimi painokirjaimin

Arvo tai ammatti Puh.

Tarkka osoite

Omakätinen nimikirjoitus

Salomo Karvinen Ky maksaa postimaksun

HELSINGIN KIRJAEDUSTUS SALOMO KARVINEN KY

ABRAHAMINK. 8
00003 HELSINKI 300

VASTAUSLÄHETYS H 11/73
HKI 10/18 Lupa 1606

Teksti:
IRIS TUUNAINEN
Kuvat:
JUSSI POHJANKALLIO
VEIKKO LINTINEN

Koko kauniin kesän Ursula Rainio oli allapäin, pahoilla mielin. Ei huvittanut mikään. Kaikki maistui pahalle. Työt eivät kiinnostaneet, ei oma koti, ei ystävätkään. Riita rakastetun kanssa masensi kovapintaisena tunnetun missin kokonaan.

Ursulan masennuskausi on ohi

Ursulalle on tulossa kaksi seitsentaskuista puhemiehenpaitaa. Oman romanssinsa kukoistaessa hän esitteli toisilleen omia ja Riston ystäviä, ja näistä esittelyistä on seurauksena ollut kaksi romanssia. **Leena Länsivuori** on kihloissa **Masi Rautjärven** kanssa, ja Ursulan paras tyttöystävä "**Arska**" vihittiin hiljakkoin **Tammivuoren Ekun** kanssa.

Toisten onnen katseleminen tuntui pahalta silloin, kun oma onni kärsi haaksirikon. Parhaana ratkaisuna Ursula näki matkustaa pois. Työnteko ei kiinnostanut — ajatus mannekiinityöstä, kameroista ja emännöimisestä inhotti. Hän ei ollut seurustelutuulella. Parhaat ystävätkin näyttivät liian sääliviltä.

Pieni matkakassi kainalossaan hän istuskeli Seutulan lentokentällä moneen otteeseen odottelemassa peruutusmatkoja, kaikkein halvimpia reissuja Mallorcalle, jossa hänen entinen rakastettunsa **Miguel Fluxa** järjesti ohjelmaa. Miguelin ja Ursulan romanssi on ollut ohi jo kauan, mutta hyvä ystävyys on tullut tilalle. Miguel, joka tuntee Ursulan nykyisen romanssin oikein hyvin, oli valmis järjestämään niin paljon ohjelmaa, ettei Ursula ehtisi ajattelemaan surujaan.

Nyt riita on ohi ja Ursula pursuilee toimintatarmoa. Työt ovat lähteneet luistamaan, kieliopinnot (espanjaa) ovat nekin hyvällä alulla, keittiön maalaaminen kiinnostaisi ja uusia kattiloitakin pitäisi hankkia. Ursula säteilee ja suunnittelee. Suree sitä, että Leenan ja hänen yhteisestä rivitalonpätkästä **Tauno Korhosen** suojiin siirretyt ihanat huonekalut eivät mahdu hänen ja Riston yhteiseen kotiin. Eivät ainakaan vielä.

Hyvää tuulta ei ole pystynyt viemään edes hävytön juttu hänestä ja toimittaja **Timo Putkosesta.**

— Jos se juttu olisi ollut masennuskauteni aikana lehdessä, en takaa, mitä olisi tapahtunut. Sinä muuten tiedät, ettei tuo tarina minun ja Putkosen ryyppäämisestä ja makailusta Rovaniemellä ole totta. Olithan itsekin paikalla. Muistatko?

Muistanhan toki. Juuri tuona mainittuna iltana, jolloin Ursula epämääräisen lehtijutun mukaan hillui ympäripäissään Putkosen kanssa, oli Hankirallin päättäjäisillalliset. Ursula oli jakanut palkinnot (mitä tehtävää varten hänet oli sinne palkattu) ja söi hyvällä ruokahalulla puhuen koko ajan. Kesken kaiken putosi etuhampaan kuori ja Ursula sulki tiukasti suunsa. Me haihduimme vähin äänin hotelliin soittelemaan hammaslääkärille, sillä oli tärkeää saada hammas pian kuntoon. Olihan Ursulan missiedustus vielä meneillään ja kuvauksia oli listoilla.

— Silloin ei vielä meistä juoruttu. Myöhemminhän näkyi palstoilla mainintoja minusta ja Putkosesta. Minä muka olin ajanut Putkosen autolla ja olimme asuneet peräti samassa talossakin. Asuminen oli kyllä totta. Minä asuin tosiaan silloin sedän ja tädin luona Topeliuksenkadulla. Putkoset asuivat myös. Autolla ajokin oli totta — mutta minä olin ostanut Putkosen auton. Sitä ei moni vaivautunut mainitsemaan. Nyt joku on kirjoittanut tuollaisen romanssitarinan muka kolmen vuoden takaa. Pyh. Helppoahan se on, tietysti, kun pistää vain omiaan. Usko pois, tuosta kansikuvastakin tulee sanomista, vaikka olenkin ollut samantapaisissa jutuissa silmälaseja mainostaessani. Joku varmasti paheksuu, vaikka mielestäni kuvat ovat vain kauniita, ei muuta.

Ursula itse irvistelee ensimmäisenä kroppaansa. Väittää olevansa kumara, seksitön, rinnaton ja reidetön. Kuitenkin on tuo vartalo yhdistettyinä kauniisiin kasvoihin tuonut Ursulalle Miss Suomen tittelin. Ursulan arvioinnit avuistaan eivät ole aivan niin kirjaimellisia, kuin hän väittää, mutta todellista seksikuvaa hänestä lienee vaikea ottaa. Aika hassua,kun tytöllä on sentään playgirlin maine.

Viime aikoina Ursula ja Risto ovat liikkuneet julkisesti yhdessä enemmän kuin kai koskaan kolmen vuoden seurustelunsa aikana. Vieläkään heitä ei saa yhteiseen valokuvaan kuin vahingossa, ja jos joku koettaa ostaa heidän häitään, saa hän vain olankohautuksen ja silmäyksen osakseen.

— Minä olen myynyt romanssini jo loppuun! väittää Ursula.

Joka tapauksessa he asuvat yhdessä, lomailevat yhdessä, juhlivat yhdessä ja riitelevät aina välillä niinkuin muutkin. Tosin aina silloin tällöin tavallista voimallisemmin. Talossa viljellään myös herkkiä hetkiä, jolloin sanotaan "lutu", "mussukka", nallekarhu", "rakas", "kultu" ym. tuollaisia hassunhelliä nimityksiä.

Jos joku kuvittelee Ursulan olevan vain koriste-esine kauniin asunnon nurkassa, hän kyllä erehtyy. Tuo nainen on äärimmäisen tarkka siitä, että jokainen esine on oikealla paikallaan, että tiskiä ei ole pöydillä, ettei pölyä näy ja että kaikki on muutenkin tip top. Ovat molemmat samanlaisia, oikeastaan. On hassua nähdä, kuinka kaksi aikuista ihmistä suorastaan kilpailee siitä, kumpi saa siivota esim. lounaan jälkeen. Rakastettavan perheenemännän tapaan Ursula nousee aamuisin tekemään Ristolleen myös aamupalaa, huolehtii lounaasta ja päivällisestä. Kyllä hän kotirouvaksi sopii. □

Ursulan seksitön (?) selkä ja Riston tarmokas leuka saatiin Merkuriuksen karnevaaleissa Turun Kauppakorkeakoululla näinkin lähekkäin samaan kuvaan.

PERUUKKI
– famillen huokeat peruukkipäivät

ALE!

säästä jopa 40%

ANGELICA n:o 19
Angelica on mannermaisen nykymuodin viimeisimpiä linjoja noudattava peruukki. Se on valmistettu Kanekalon-kuidusta. Angelica-peruukki on heti käyttövalmis sekä juhlaan että arkeen. **Hinta vain 55 mk.**

BARBARA n:o 12
Barbara on tämän hetken muotiperuukki. Se on luonnonhiusperuukki, jonka niskahiukset ovat muodikkaasti muotoillut. Eräs kysytyimmistä malleistamme. **Hinta vain 51 mk.**

MARION n:o 16
Pitkiä hiuksia haluavan toiveperuukki. Hiusten pituus n. 60 cm. Peruukissa on jakaus. Kanekalon-kuitu tekee peruukista luonnollisen ja eloisan kokonaisuuden käytettäväksi joka tilanteessa. **Hinta vain 53 mk.**

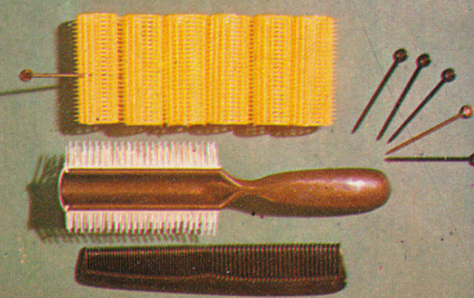
NANCY n:o 22
Nancy on nauhapohjainen luonnonhiuksista valmistettu kokoperuukki. Se on ilmavan kevyt. Peruukista voidaan muotoilla erilaisia kampauksia. Niskahiukset pitkät. **Hinta vain 51 mk.**

CLAUDIA n:o 4
Claudia on puolipitkä peruukki. Peruukista voi muotoilla monenlaisia kampauksia, mm paaschtyylin- ja nutturakampauksia. Aidosta luonnonhiuksesta valmistettu peruukki on valmiiksi rullattu kuten kaikki muutkin peruukkimme. **Hinta vain 52 mk.**

CILLA n:o 2
Kun haluat peruukin, joka on malliltaan ajaton — valitse silloin Cilla. Se on tyylikäs joustopohjainen peruukki niin juhla- kuin arkikäyttöön. Hiusmateriaalina aito korkealuokkainen luonnonhius, helposti itse muotoiltavissa. **Hinta vain 49 mk.**

Myymälät:
HELSINKI Uudenmaank. 2, puh. 179990
MIKKELI Savilahdenkatu 18, puh. 10877

peruukin tilaajalle ILMAISEKSI

TILAUSKUPONKI FAMILLE, BOX 464, 00101 HELSINKI 10
Puh. 955-10877

Lähettäkää minulle oheisen hiussuortuvan värinen ja .... niminen peruukki no .... vaihto- ja palautusoikeuksin 10 vrk:n ajan.

Nimi ....

Lähiosoite ....

Postitoimipaikka ja -numero ....

Postita jo tänään! Hiussuortuva värimalliksi!

OIKAISU

Lehtenne heinäkuun numerossa 1973 julkaistiin seuraava uutinen: " 'Kirjailija Oiva Paloheimo kuoli keskiviikkona Helsingissä. Hän oli syntynyt 2. syyskuuta 1910 Tampereella. Oiva Paloheimo oli runoissaan, romaaneissaan ja saduissaan ennen kaikkea lasten kuvaaja. Hänen tunnetuin teoksensa oli satu Tirlittan...' Näin kertoo sanomalehti. Kuolinsyystä se vaikenee. Sanomalehti vaikenee, koska myös Oiva Paloheimo oli itsemurhaaja."

Väite kirjailija Paloheimon itsemurhasta ei pidä paikkaansa. Hän kuoli luonnollisen kuoleman Kivelän sairaalassa Helsingissä 13. 6. 1973, kuten seuraavasta häntä vuosia hoitaneen lääkärin lausunnosta ilmenee:

HELSINGIN KAUPUNGIN
KIVELÄN SAIRAALA

liite

Helsinki 28.08.1973.
No
Viite:
Asia: Lääkärinlausunto

Kirjailija Oiva Paloheimoa useita vuosia hoitaneena lääkärinä ja omaisten luvalla esitän seuraavaa:

Vainaja kuoli Kivelän sairaalassa 13.06.1973 luonnollisen kuoleman, jonka syynä oli sokeritauti, haiman tauti ja keuhkokuume.

Pentti Reissell
osastolääkäri

Helsingissä 28. 8. 1973
Kunnioittavasti
Oiva Paloheimon omaiset

Skandaali lastensuojeluvirastossa

Luettuamme Hymylehden artikkelin Helsingin lastensuojeluvirastosta, olemme taipuvaisia uskomaan, että siinä mainitut asiat ovat tosia. Jouduimme kääntymään mainitun viraston puoleen saadaksemme apua 16-vuotiaan poikamme ongelmiin ja jätimme hänet hyvässä uskossa kyseisen laitoksen tutkimusosastolle.

Noudattamatta antamiaan lupauksia ja meidän toivomustamme, että poikamme pidettäisiin tutkimuksien ajan silmälläpidon alaisena, huomasimme, että sieltä saikin tulla ja mennä kuinka halusi. Tiedustellessamme eräänä viikonloppuna puhelimitse noin kello 23 sitä, onko poikamme tullut yöksi tutkimusosastolle, meille vastattiin, että "pitäkää itse pennuistanne huolta". Lähdin välittömästi tutkimusosastolle kyseisen henkilön luokse. Keskustelussa hän — esittelemättä itseään — kertoi olevansa psykiatri. Sain myöhemmin tietää sen olleen valhetta. Puolustuksekseen hän sanoi, että "pinna on kireällä". Tämän valepsykiatrin nimi, jonka myöhemmin sain tietää on Ikäheimonen. Nyt haluaisin kysyä lastensuojeluviraston johtajalta: Millä perusteella tutkimusosastolle otetaan tällaisia "nuoriso-ohjaajia", jotka valehtelevat ja ovat hermot kireällä — toimessa, joka vaatisi hyvää itsensä hallintaa ja pystyvää ohjausta nuorten keskuudessa?

Vihastuneet vanhemmat
Helsinki

TAISTO ORRE PAHEKSUU

Edellisessä numerossa julkaistuun juttuun otsakkeella Skandaali lastensuojeluvirastossa haluan julkituoda seuraavat näkökohdat:

Jutun laatija Matti Aalto haastatteli allekirjoittanutta ja hänen kanssaan sovittiin menettelystä, jossa annan hänelle tarvittavan informaation **edellyttäen että saan itse kontrolloida jutun asiasisällön omalta osaltani.** Päätoimittaja ilmoitti myös minulle, että **minuun otetaan yhteyttä ennen jutun julkistamista.**

Näin ei kuitenkaan tapahtunut, joten en katso voivani yhtyä Hymylehden esittämään jutun sävyyn koska se jälleen kerran on tehty vain skandaalijutuksi, eikä ole kohdistettu oikeaan osoitteeseen.

Ei ole mielekästä tässä tapauksessa suunnata syytettä laitoksen työntekijöitä kohtaan erilaisilla yksityiskohdilla vaan pohtia mitä olisi tehtävä, jotta tilanne lastenhuoltolaitoksissamme saataisiin positiiviseen kokonaisratkaisuun. Niin kauan kuin johtavissa asemissa olevat virkamiehet esimerkiksi eivät toimita luottamusmiehille (tässä tapauksessa lastensuojelulautakunnalle) osoitettuja selvityksiä eteenpäin ei pääse tapahtumaan ratkaisuja.

Tässä juttuni **pääasiallinen huomio oli tarkoitus olla,** ei suinkaan mustamaalata työntekijöitä, jotka kärsivät **hallinnollisen tilanteen heikkouksista.** Sinänsä jutussa esiintyneet tiedot ovat paikkansapitäviä, mutta katson hedelmättömäksi julkistaa niitä skandaalimielessä. Skandaali on edelleenkin aivan liian lievä sana kuvaamaan tilannetta.

Katsoisin myös että jos toimittaja käyttää sitaatteja lauseissa niin sen pitäisi ollä merkki suorasta lainauksesta eikä osoitus toimittajan huumorintajusta.

Sellaiset sanonnat kuin "lihamöykky" ja jopa mielisairaita on otettu työhön ja "menkääpä kysymään asiapapereita viralliselta taholta" eivät ole koskaan suustani eivätkä kirjoituskoneestani peräisin.

Myös Hymylehden menettelyä kuvaamaan skandaali on aivan liian lievä sana. Olen vilpittömästi pahoillani, että juttu on saanut tällaisen käänteen ja toivon että Hymylehti joskus oppisi tavan julkistaa asioita positiivisessakin mielessä.

Näissä merkeissä tuskin on aihetta enempiin.

Toivoisin ja oletan että vastineen julkaisuun lehdessänne on minulla täysi oikeus ja velvollisuus.

Kunnioittavasti

Taisto Orre
Tutkinta-aseman entinen johtaja

postia

HYMYLEHTI
PUUTARHAKATU 16
33210 TAMPERE 21

Kahden kasvattipojan järkyttävä kohtalo

Kiitokset Eino Poutiaiselle viime numerossa olleesta kirjoituksesta.

Tässä näemme, millainen on yksinäisten lasten kohtalo elintaso-Suomessa. Heitä kohdellaan kyllä kuin koiria. Ei ole ihme, jos heistä tulee vartuttuaan rikollisia ja elämän laitapuolen kulkijoita, kun heitä näin revitään paikasta toiseen heidän tahtonsa vastaisesti. Voi saatana, en kyllä paremmin sano! Esittäisinkin Leena Rautaselle suoran kysymyksen ja voivon, että vastaatte rehellisesti: Onko teillä lapsia?

Voi teitä, jos olette pelkkä kone virkakoneiston rattaissa ja virkanne on tärkeämpi kuin pienet ihmistaimet. Olisitte voinut estää julkisen lapsenryöstön, jos vain olisitte halunnut, vai ettekö halunnutkaan?

Valheet osaan lukea rivien välistä. Parempaa kohtelua lapsille toivoen

Pauli Tirkkonen
Juankoski

Asiat halki

Hymy lupaa puhua asiat halki. Monesti se on kuitenkin jäänyt pelkäksi lupaukseksi. Otsikot ovat kyllä mahtavia ja tehokkaita, varsinkin kun on alettu harrastaa tällaista otsikkomainontaa suurissa päivälehdissä, mutta sisältö jutuissa on usein aika mitäänsanomaton. Varsinaista tosiseikkoihin perustuvaa asiaa on vain nimeksi, sitäkin enemmän huhuja ja kuulopuheita asian tiimoilta, siis pelkkiä juoruja.

Olen tuntenut itseni nenästä vedetyksi ostettuani mainoksen perusteella lehden ja todettuani sitten, miten vähillä eväillä jokin minua kiinnostanut juttu oli tehty.

Ottakaa nyt ihmeessä asiallisempi ote, enemmän faktoja, ennen kuin alatte juttua kirjoittaa.

Pettynyt

Nimimerkki sai meidätkin kovin pettyneiksi, sillä olemme ainakin omasta mielestämme tehneet juuri faktojen keräämiseksi tavattoman paljon työtä. Tuskin yksikään lehti uskaltaa tänä päivänä julkaista yhtään ns. kovaa juttua ilman vedenpitäviä faktoja. Ette kuitenkaan maininnut ainoatakaan esimerkkiä jutuista, jotka olivat saaneet teidät pettyneeksi, joten yksityiskohtaisemman selityksen antaminen on melko mahdotonta. Kiitokset kuitenkin tehokkaista otsikoistamme.

Missä Monrovian valtakunta?

Hymyn numerossa 5/73 kirjoittaa Birger Rajala mm.: "Se, että mainitut herrat purjehtivat ns. mukavuuslippujen alla, aiheuttaa sen, ettei ole veroja, ei sosiaaliturvamaksuja eikä miehistölle järjestäytymistä. Noita maita ovat mm. Honduras, Panama ja Monrovia."

Jutun luettuani etsin maantiedon oppikirjoja käsiini ja päätin katsoa, missä mokomat maat sijaitsevat. Tuon Panaman ja Hondurasin satuin kyllä jo entuudestaan tietämään, että ne sijoittuvat tuonne Väli-Amerikkaan, mutta kuinka kävikään kolmannen valtakunnan? Vai onko sille käynyt kuten aikoinaan Kolmannelle Valtakunnalle? En nimittäin lainkaan löytänyt Monrovian valtakuntaa maantiedon oppikirjoista.

Nyt en kyllä enää ihmettele partaradikaaliemme kiukuttelua Suomen koululaitoksen oppikirjojen taantumuksellisuudesta, koskapa kokonainen valtakunta on jätetty pois maantiedon oppikirjoista.

Koska Hymylehden sivuilla puhutaan asiat halki, niin sanonkin kouluviranomaisille päin naamaa, että Monrovian on saatava sijansa kansakuntien perheessä myöskin suomalaisissa maantiedon oppikirjoissa.

Muuten, minäkään en yhtään tykkää herrasväki Onassiksesta enkä mukavuuslippulaivoista.

Seppo Kanerva
Salomiehikkälä

Me emme omista maantiedon oppikirjaa, josta olisimme asian tarkistaneet, mutta seitsemän vuotta sitten painettu tietosanakirja kertoo, että Monrovia on Liberian pääkaupunki Länsi-Afrikan rannikolla. 60 000 asukasta (1961). Nykyaikainen satama, lentoasema. Perustettu 1822, nimi presidentti Monroen mukaan, pääkaupunki vuodesta 1857.

Monrovian valtakuntaa ei siis todellakaan ole olemassa, on vain pääkaupunki, mutta yrittäkää nyt näillä eväillä itse vielä varmuuden vuoksi tarkistaa asia, sillä kaikkihan tiedämme, kuinka usein afrikkalaiset valtiot ja kaupungit muuttavat nimeään.

Mökkihöperön ukolle

Olikohan se tarkoitettu vitsailuksi vai kehumiseksi se 1 500 — 1 600 kruunun kuukausipalkka? Se on kyllä pohjapalkkoja tässä maassa. Ruokaan menee 350 kruunua viikossa eli siis 1 400 kruunua neljässä viikossa. Ihmettelen vaan miten tulette toimeen 3—5 lapsenne kanssa, kun vaimokin on kotona ja vuokra on 600 kruunua/kk. Vaikka onhan se asuntotuki ja vielä riittää koskenkorvapulloonkin hintaa.

Meillä taas molemmat käydään työssä. Mieheni on varastotyömies ja saa siinä 800—900 kruunua kahdessa viikossa käteensä. Meillä on yksi lapsi. Minä taas käyn siivoamassa aamulla kerran, iltapäivällä toisen kerran ja vielä illallakin on yksi paikka.

Meillä on oma asunto, jonka olemme ostaneet silloin, kun kävimme molemmat päivätyössä. Vuokraa on 350 mk/kk. Mitään asuntotukea ei saada. Oma auto on. Lapsilisät säästämme kaikki. Enkä voisi kuvitellakaan, että jäisin kotiin 'mökkihöperöksi'. Kyllä kai se miehen palkka jotenkin riittäisi, mutta kai niitä perillisiäkin pitää ajatella, että saisivat paremmat alkukuopat elämiseen kuin itsellä on ollut.

Kyllä sen akkaparan olisi jo aika kanssa päästä tuulettumaan. Ettekös te voisi mennä yhdessä kalastamaan tai vaikka luontoon kävelylle? Minkä hiton takia akan pitäisi aina olla yksin lasten kanssa kotona ja ettekös te voisi ostaa pulloa kotiin ja käskeä sinne kavereita?

Ja siitä sänkytouhusta. Kyllä se akka vaan haluaa, että häntä edes joskus pidetään hyvänä. Ja puhutaan mukavia. Eikä aina vain tykätä, että hän on kone, joka jaksaa käydä vuodesta vuoteen. Kyllä kai te itsekin joskus olette poissa työstä? Mikäs siinä, vaihtakaa hommia yhdeksi vuodeksi, niin nähdään, kuinka käy. Tai laittakaa akka kielikursseille ja ainakin osapäivätyöhön.

Taitaa olla kuitenkin teidän perheasiat rempallaan raha-asioiden vuoksi. Te itse tykkäätte, että sitä pitäisi olla riittämiin, muttei akka.

Tuulta purjeisiin, että nähdään, kuinka käy.

Yksi duunariakka vaan

Siinä sitä tuli mökkihöperön ukolle neuvoa kerrakseen. Joten siitä vaan luontoon, tuulta purjeisiin ja kalastamaan!

Minne ovat hyväsydämiset ihmiset kadonneet?

En aio moittia lehteänne, en pyytää lisää erikoishaastatteluja enkä myöskään alastonkuvia, asennoista puhumattakaan. Vaan haluaisin kertoa oman näkökantani ja katselmukseni 'kauniin kakun' koristelemattomalta puolelta.

Ihmettelen vain sitä asiaa, minne ovat kaikki hyväsydämiset ihmiset kadonneet. Eikö kellään ole auttamishalua huonompiosaisia kohtaan?

Ei täällä kaikilla niin helppoa ole toimeentulo. Varsinkaan, kun on pienet palkat ja useampia lapsia. Ja velkaa on silmät, korvat täynnä. Ei nyt tietenkään voi nälkään kuolla, ainahan perunaa ja maitoa tai piimää on köyhälläkin. Ja kesällä saa ongittua kalaa lisäsärpimeksi, mutta kun ei se vatsa ainoastaan ole omaansa vaatimassa. Täytyisi sitä olla päällä pidettävääkin. Mutta silloin se tenkka-poo tuleekin. Muistan kun olin itse pieni, aina meille kotiin tuli paketteja, joissa oli vaatetta parastaan. Ja varmasti tuli tarpeeseen. Mutta entäs nyt, kun on itse samassa asemassa omien lasten kanssa! Vaikka on useampia pieniä lapsia, ei kukaan erehdy kysymään, kelpaisko sitä entistä pidettäväksi. Ja jos itse erehtyy joltain yhdistykseltä niitä anomaan, saa vain valittelevan osanoton, ettei me katsottu tarpeelliseksi avustaa. Olen itse sen kokenut.

Hävetäänkö näin yleisesti muuten toisten auttamista omilla entisillä vaatteilla, kun ne sitten kannetaan kaatopaikalle ja kuitenkin niistä olisi apua toiselle?

Joskus tosin tuntuu, ettei millään ole mitään merkitystä, velat painaa päälle joka puolelta, mutta kuitenkin sitä aina jotenkin päivästä toiseen pääsee. Lohduttaa vain itseään, että ehkäpä se joskus kirkastuu niin kuin sananlaskussa:

Ei niin suurta surua,
etteikö ilo koita.
Ei niin pitkää pimeää,
jota ei valo voita!

"On meitä muitakin..."

Mahtaisiko se auttamishalun puute johtua siitä, että pelätään vastaanottajan loukkaantuvan? Meillä suomalaisilla on näissä asioissa aika paljon luonteessamme turhaa ylpeyttä. Toivotaan vilpittömästi tuon auttamishaluan lisääntymistä, sillä todellista puutetta esiintyy maassamme vielä järkyttävän paljon.

Hyvä Veikko Ennala!

Luin Hymylehteä n:o 8 ja huomasin Postia-osastossa erään kanssasisareni kirjoituksen. "Sisar kärsivä, yksi lesbo." Pyydän sydämeni lämmöllä, ole kiltti ja lähetä osoitteeni hänelle.

Olen lesbo ja ymmärrän häntä.

KÄÄNNÄ

Vihdoinkin kyllin tehokas kiinnitysjauhe Teille, jotka pelkäätte hammasproteesinne lipsuvan: Super Wernet.

Super Wernet on kehitetty erityisen vaikeasti istuvien hammasproteesien kiinnitykseen.

Sen tehokas kokoomus sisältää patentoidun aineyhdisteen, jonka ansiosta voitte purra proteesillanne kuten omilla hampaillanne.

Super Wernetiä käyttäessänne voitte syödä ja mutustella vaikeastikin purtavia ruokia. Sellaisia, joita tuskin kuvittelitte voivanne maistella enää koskaan.

Super Wernet ei pelkästään pidä hammasproteesia paikallaan, se toimii myös pehmusteena. Käyttäessänne Super Wernetiä, Teillä on mukava ja varma olo: proteesinne ei todellakaan liiku, siitä huolehtii kiinnitysjauhe täysin.

Super Wernet on pakattu ajanmukaiseen, muoviseen sirotepulloon.

SUPER WERNET hammasproteesin kiinnitysjauhe

Suomessa: Oy Tamro Ab

---

hymy LEHTI
Puutarhakatu 16
33210 Tampere 21

OSOITTEENMUUTOS

Kiinnittäkää tähän osoitelipuke viimeksi saamanne Hymylehden takakannesta. Kirjoittakaa alle uusi osoitteenne ja postittakaa meille ensi tilassa.

Nimi

Uusi lähiosoite

Uusi postitoimipaikka

JOULULAHJATARJOUKSIA

80 HAUSKAA LELUA AINOASTAAN MK 22,85

Tarjouksemme on voimassa ainoastaan lyhyen ajan niin kauan kuin jäännösvarasto riittää, eikä sitä voida myöhemmin uusia. Lähetykseen sisältyy nukkeja ja autoja, hieno roomalaismiekka, lattialla juokseva kani, korkealle lentävä lautanen, avaruusraketti, 11 jalkapallopelaajaa. Pelikortteja: Liikennepeli ja Musta Pekka, iloinen palapeli, lentokone ym. Yhteensä 80 hauskaa lelua suureksi iloksi tytöille ja pojille. Hinta vain mk 22,85 + 4,50 läh.kulut.

TÄMÄN KAUNIIN KRUUNUN HINTA ON VAIN MK 29,50

Kruunu edustaa "EMPIRE" tyyliä ja käsittää peräti 78 kpl jättiläiskokoista prismaa, jotka saavat aikaan ihastuttavan täydellisen värileikin, kun valo sädehtien taittuu näissä kaikissa sateenkaaren väreissä. Kruunun saa myöskin 4 renkaalla à 47,— tai 5 renkaalla à 65,—. Lähetyskulut mk 4,— lisätään. Tilatkaa suoraan maahantuojalta tai käykää liikkeessämme.

KOTIKÄYTTÖKONEET OY/osasto HY/11
Iso Roobertink. 9, 00120 Helsinki 12
puh. 632844

PERUSTELLUSTI
kirjeystävä juuri kauttamme. Esim: Rahatakuu luottamuksesta, vastaamme ilmaiseksi. Kysy lisää. **Heti.**
K-Yhtymä Box 24 55800 Imatra 80

EI ENÄÄ YKSIN
Lähetä tiedot itsestäsi ja toivom. Saat Sinulle sopivat ystävät luoksesi kirjeitse. Palvelemme todella yksinäisiä, ystävää etsiviä, kaikkia kansalaisia. Postik. 1:—
Luottamuksella
KYNÄKLASSIKOT
Lokero 126 H Tampere

LISÄÄ VAUHTIA LISÄÄ VETOA
Jopa 40 % lisää tehoa vanhaan mopoonne tai m-pyöräänne

Lahettakaa kulunut sylinteri poraitavaksi: palautamme sen parin paivan paasta kovassa vetokunnossa Mopedin sylinterin poraus hiottuna 12 mk · mannan hinta moottoripyoran 15 mk · mannan hinta Vanha manta mukaan! Pakatkaa hyvin, mainitkaa koneen merkki ja taman lehden nimi!

PYÖRÄ- JA URHEILUAITTA
Osoite Mänttä puh. 47 334

HIMO **PORNO-PAKETTI** nr. 10.
Jälleen Uusi Doggmanin Sensaatio-Pornopaketti, sarjasta "Ihmisen Himoja" jokaisen tilattavana. (Tuskin Vihtori parhaissa unissakaan on nähnyt moista irstailua.) Huom! 5 isoa värikuvalehteä täynnä kuumaa pornoa. Hinta 30 mk. Jälkiv. 32:50. Huomiotta.
Os. Doggman, Fack, Stockholm 38.

Turhaan olet yksin
Suuri joukko ystäviä haluaisi yhteyttä sinuun. Kerro hieman itsestäsi ja toiveistasi. Saat heti 75 Sinulle valittua nimeä henkilötietoineen. Huomiotta. Postik. 1:-
KERHO '70
Suomen suurin kirjekerho
Pl. 341/ H , Oulu 50

LAHJAVIHJE:
170 erilaista suomalaista rahaa + hyvä kansio vain 125,—
Merkki Borg
Keskuskatu 6, Helsinki 10
Puh. 663223, postisiirto 91656-3.

VEIKKAAJAT
Kokeilkaa tehokasta B-10-52 systeemiä, joka käsittää 10 ottelua 1X2, 52 riviä, 3 varmaa valintavapaata. Taattu voitto 0—8 yllätys. Vähintäin 1—16 kymppiä. **Enemmän kuin 2 tapauksessa kolmesta vähintäin 1—4 yksitoista, 12 tai 13 oikein.** Täydellisine ohjeineen + voittotakuineen 15 mk, etumaksulla ilman postikuluja. (Järjestelmä on suomeksi).
F:a GÖSTA HOLMQVIST, Box 35 S-523 01 ULRICEHAMN, Ruotsi

SEX-PAKETTEJA
5 kpl tosikovia tanskal. väri-sex-lehtiä 30 mk, 10 kpl 54 mk. 6 kpl WEEK-END v. -72 50 mk. 6 kpl Träffen ja Parlek 40 mk. 5 kpl v. 72 Piff, Paff, Raff 30 mk. Ruots. Pin-Up-lehtiä v. 66—69 12 mk/kg. Private, Ero, Dream ja Selecta
à 20 mk. Lesbo- ja homo-lehdet à 15 mk. Suomal. sex-kirjapaketti: 5 kirjaa, 2 lehteä 20 mk. Läh. jälkivaat. + 2 mk postik.
Tilaukset: Box 109, Helsinki 15 tai puh. 90/669967

Runsaasti uusia yli 18 v.
KIRJEYSTÄVÄÄ
etsiviä. Ilmoita ikäsi ja toiveesi luottamuksella. Huomiotta.
KIRJEKESKUS/H
Box 72, 00531 Hki 53

"Kun TISLAAT, tislaa KUNNOLLA"
Markkinoiden edullisimmilla tislauslaitteilla. Hinta 5 l:n keittopullolla 149 mk + **postikulut 10 mk,** Ruotsiin 30 mk. Halutessa lähetämme myös esitteen postimerkkiä vastaan. Lähetykset huomiota herättämättä postiennakolla. 7 vrk:n palautusoikeus. Heti varastosta. Täydellinen varaosapalvelu.
Til.os: pl. 7, 33251 Tampere 25 tai puh. 931-29673.

JOULUKORTTEJA

No		100 kpl.
1	keskik. 7x11 cm iloinen sarja	2:50
2	" " värikäs	3:—
3	isokoko, hauska " "	5:—
4	" kullattu pukkis. "	6:—
5	" iloinen moniaih. "	7:—
6	" hieno ulkomainen "	8:—
7	" loisto, kiiltop. "	10:—
8	" uskonnollinen "	10:—
9	" halpa, moniaih. "	7:—
10	joululahjakortti, moniaih. "	3:—
11	" kaksiosainen	4:—
12	värityskirja, isok. 288 siv. 1 kpl	3:—
13	palapeli, A4 koko 4 eril. 1 kpl	2:—
14	satu-kuvakirjoja 6 eril. 1 kpl	0,70

Yli 50:— tilauksille 20 % alennus. Rahan seuratessa tilausta on 2:— liitettävä postikuluiksi. Ennakolla postikulut lisätään.

Tilaukset os.: **Tmi Sahlsten Pl. 135 Tampere 10.**

- **PUNASTUTKO ?**
- **OLETKO EPÄVARMA TAI JÄNNITTYNYT ?**
- **OLETKO UJO, HERMOSTUNUT, EPÄLUONTEVA ?**

Jos kärsitte näistä ilmiöistä ja haluatte vapautua niistä lopullisesti, niin tilatkaa sitoumuksetta ilmainen esittelylehtinen ainutlaatuisen tehokkaasta osoittautuneesta EMOSUG-itsekehitysmetodista, jota voitte kokeilla 15 pv:n PALAUTUSOIKEUDELLA.
os.:
CENTER-TRADING,
BOX 575, 20300 TURKU 30

YSTÄVÄ SINULLE
seurustelu- tai aviol.tark. Palauta kuponki jo tänään. Saat yli 100 sop. osoitetta. Luottam. Kirjekeskus, 80101 Joensuu PL 46/H.

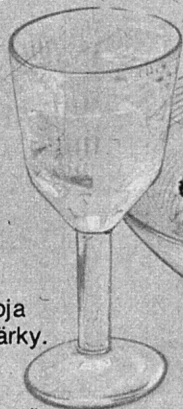
Nimi: Hra/rva/nti (tarp. yli) ....

Osoite ....

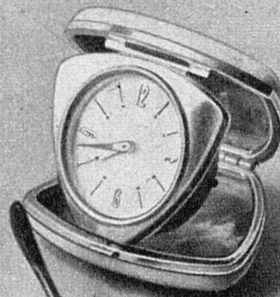
Ikä .... v. Pit. .... cm

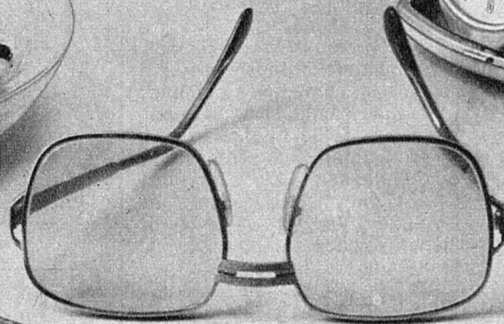
Liiallinen tupakointi, valvominen, epäsäännöllinen elämä, stressi, liikunnan puute, silmälasien puute tai väärät lasit

ORION

Siinä muutamia tyypillisiä tapoja saada päänsärky. Ja oikea tapa vapautua särystä on poistaa sen aiheuttaja. Joskus on kuitenkin turvauduttava lievittävään lääkkeeseen.

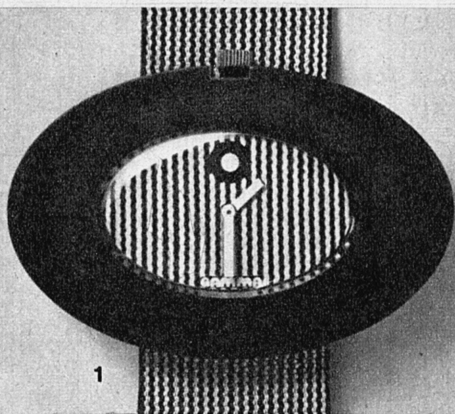
Lääkkeeksi

särkyyn ja kuumeeseen käytetään asetosalisyyliä. Sen voi nauttia myös puskuroituna, jolloin se ei ärsytä mahaa siinä määrin kuin pelkkä asetosalisyyli.

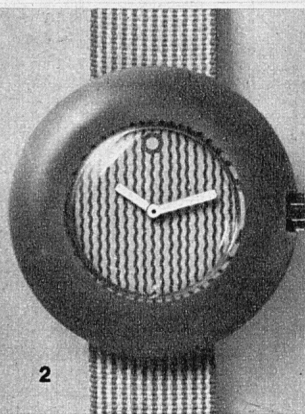
DISPERIN on puskuroitu. Sen puskuriaineet edistävät myös lääkkeen imeytymistä.
Lapsille puskuroitu Lasten Disperin.

DISPERIN

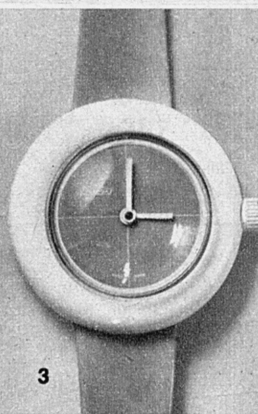
puskuroitu kotimainen

1

2

3

4

EDULLISTA MANNERMAISTA

1, 2, 3 Muodikkaat muovikuoriset naisten kellot, kaikkia malleja sekä punaisia, että sinisiä, **Vain 67,–.**
4 GISA, aito sveitsiläinen, miehekäs, teräskuorinen, numeronäyttäjällä, Tropic-ranneke, kellotaulun väri ruskea tai sininen. **Vain 69,–.**
5, 6, 7, 8, 9 Riipus + ketju, hopeinen. **Vain 9,90.**
10 Laattaketju, hopeinen, nimikaiverruksineen. **Vain 65,–.**
11 Bismark, hopeinen, **Vain 28,–.** Tilaa heti. Vain meiltä näin edullisesti.

Tilaan kellon no .... väri .... ketjun n:o ....

Pyydän toimittamaan tilaukseni jälkivaatimuksella, 7 päivän palautusoikeudella.

Nimi ....

Osoite ....

Ilmoituksessa mainittuun hintaan + postikulut.
Allekirjoitus ....
TAPIOLAN KULTA JA KELLO OY, HEIKINTORI, 02100 TAPIOLA

6 8

5 7 9

10

11

Haluaisin saada häneen yhteyttä. Kohta minunkin hermoni romahtavat, ellen saa taakkaani huojennetuksi. Jos voit, niin pyydän lähettämään osoitteeni hänelle.

Voi kuinka onnellisia saattaisimmekaan olla yhdessä. Sittenpähän säästyisi kahden ihmisen hermoromahdukset. Tulisi kaksi onnellista yhdellä iskulla.

Kirjeen voisi osoittaa Porin postitoimistoon nimimerkillä "Yksinkö".

Valitettavasti emme pysty toteuttamaan pyyntöäsi, sillä kyseisen nimimerkin oikea nimi ja osoite eivät ole enää hallussamme. Voimme vain toivoa, että hän lukee tämän kirjeesi ja ottaa itse yhteyttä sinne Porin postitoimistoon.

Itsenäisyyspäivän juhlasta

Minua on ihmetyttänyt kovasti tuo itsenäisyyspäivän vietto presidentinlinnassa koko sodan jälkeisen ajan. Miksi sinne ei ole kutsuttu rintamamiehiä, invalideja ja kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat olleet maanpuolustustehvävissä sodan aikana? Eikö näille olisi kuulunut nämä juhlat pitää, jotka ovat suuren työn tehneet?

Mutta viisas presidenttimme kutsuu vaan herrat tohtorit ja piispat ja kaikki ne, kuten aiemmin sanottiin, paremman pään ihmiset, joilla ei ole mitään sodan kanssa tekemistä. Heillä on niin suuret palkat, että pystyisivät kyllä itsekin juhlimaan omilla varoillaan. Yleensä kaikilla sotaan osallistuneilla ei ole monellakaan varaa juhlimiseen. Samoin läänien maaherrat kutsuvat vain ne niin sanotut herrat ja heidän rouvansa. Rintamamiehiä, jotka ovat suuren työn tehneet, ei muisteta lainkaan. Olisi paljon parempi, ettei niitä juhlia järjestettäisi näille herroillekaan, koska se on niin kuin he korjaisivat palkan ja toiset olivat siellä tulessa. Eikös olisi parempi antaa sievä summa rahana sotaan osallistuneille ja jättää juhlat juhlimatta. Monelta meni puoliso-poika-veli, jopa toisilta 4 poikaa tai veljeä.

Ihmettelevä

Rintamamiesten asiat lienee unohdettu niin monessa tärkeämmässäkin suhteessa, että yhdet itsenäisyyspäivän juhlat tuntuvat kovin merkityksettömiltä. Mutta kaunis elehän kutsu linnaan kieltämättä presidentiltä olisi.

Pähkähullu-Suomi

Kumma, ettei ole vielä huomattu, mistä löytyy apu ulkomaankaupan vajeeseen. Minun mielestäni olisi apu hyvinkin lähellä. Realisoikaamme Ahvenanmaa, sillä se on aina ollut pelkkä rasite kantasuomalaisille. Jos sinne sattuu menemään kantasuomalainen, niin sitä lyödään kuin vierasta sikaa. Edelliseen viitaten ottakaamme ostotarkouksia niin idästä kuin lännestäkin. Myykäämme eniten tarjoavalle, olkoonpa ostajana vaikka itse PELSEPUUPI.

Parasta olisi, että pääsisimme eroon koko PIRUNSAARESTA. Meillä kantasuomalaisilla on hyvin ikävät kokemukset siitä ylimielisestä kohtelusta, mihin olemme joutuneet ollessamme Ahvenanmaalla. Ellemme pysty tai halua venskata, niin meihin suhtaudutaan kuin johonkin alempaan rotuun, johon voi käyttää kaikkea sitä halventavaa käyttäytymistä, mikä on ominaista HURREILLE: Heistähän ei ole ollut kuin pelkää harmia koko historian aikana. SIIS TERVE MENOA

Toivoo W. Peippo

Koska W. Peippo ei ole ainoa henkilö, joka julkisuudessa on tämänkaltaisia väitteitä ja ehdotuksia tehnyt, odottaisi nyt jo ahvenanmaalaistenkin tarttuvan kynään ja vastaavan maakuntansa puolesta.

Susi hengiltä!

Siitä suden rauhoituksesta. On väärin, että niin suuri peto kuin susi rauhoitetaan. Ei ole kuin kolmekymmentä vuotta, kun susi raateli ja söi maitonhakumatkalla olleen viisitoistavuotiaan tytön Rotimojärven jäällä Vieremän Nissilässä. Herrojen on hyvä tehtä niitä päätöksiä, kun asuu Helsingissä seitsemännessä kerroksessa. Asia on toinen sellaisilla, jotka asuvat saloseutulla ja yleensä maaseutulla. Kaikki petoeläimet olisi hävitettävä. Pahinta on koululaisilla, jotka joutuvat aamuhämärissä koulutielle.

Leevi Boisman
Iisalmi

Niinpä niin, hyvä on Helsingin herrojen laulaa, että kenpä nyt sutta pelkäisi, kun ainoat yksilöt ovat taatusti kiinni Korkeasaaressa. Millähän tavalla luonnonsuojeluihmiset edelliseen kirjeeseen vastaisivat?

Eko täällä, terve!

Minua kun on ruvennu huolestuttaan toi radio. Musiikki on mukavaa, mutta kun siellä ruvetahan politiikasta haastamaan, niin se on ihan niin kun mää vetäisin meitin kissaa hännästä. Se on yhtä naukumista! Mut eihän toi kissakaan tiedä, mitä varten mä sitä hännästä nykäsin, niin tietääks ne politiikka toimittajat, miks varten ne naukuu? Eiks meitillä oo suht kiva olla paitti noi "rappioalkoholistit" joiten puolesta minä kyllä naukusin enempi kun jonkun Vietnamin takia. Nehän on sentään suomalaisia. Kun

KÄÄNNÄ

sais ne hoitoon, niin sitten vasta nauttais jostakin EEC:stä tai YYA-sopimuksesta. Mutta tietteks, miks me "keskivertoyksilöt" emme nauu? Kun meitillä on niin hyvä olla, ettemme tietä olevan tarvetta nykästä kenenkään hännästä. Mutta älkää hätääntykö. Kyllä ne radiossa naukuu meitinkin puolesta. Epäkohtiahan on maailma täynnänsä, mutt jos toi radio yrittäs keskittyä meitin suomalaisten ongelmien korjaamiseen vetämättä aina esiin tota politiikkaa, niin noi naukumisetkin olis niinku enempi kotiinpäin. Toi perhanan kissakin rupes kehräämään, kun osaa sitä oikein silitellä! Jäädään korvakuulolle!

Esko Tammelin
Hakunila

Miau!

Kuntien edustusmäärärahat

Olin erityisen ihastunut ja yllättynyt, että Hymylehti on paneutunut asiaan ja tutkinut eri kuntien edustusmäärärahoja. Tämä oli todella valaiseva asia, sillä kyllä monta kertaa kuntien hallinto ja talous ovat kovin vieraita tavalliselle kansalaiselle veronmaksujen jälkeen.

Olisi erittäin mielenkiintoista tietää monia muita asioita kunnista, sillä suohan kuntien itsehallinto perin vapaan mahdollisuuden käyttää verovaroja kovin eri tavalla ja erilaisissa suhteissa. Esim. työntekijä- ja viranhaltijatilanne on eritasoinen. Jossakin 3 000 asukkaan kunnassa on sekä kunnanjohtaja että kunnansihteeri, jotka ovat jo aika kallispalkkaisia herroja. Vastaavasti 6 000 — 9 000 asukkaan kunnassa on vain toinen näistä virkamiehistä. Taas jollakin sosiaalisen alan sektorilla, laitoksissa yms., saattaa olla vakansseja liian vähän, vaikka sairaanhoito sitä kaipaisi.

Samoin kunnanvirastojen työntekijämäärät ovat perin erilaisia, mutta vertausperusteita ei ole. Jokin ryhmä ajaa etunsa ja yleisiä normeja ei ole.

Olisin erittäin iloinen, jos Hymylehti tekisi joitakin yhteenvetoja kuntapolitiikan alalta, sillä kuntahan on perusyksikkö, joten siitä sietäisi tietää enemmän.

Teitte suuren työn etsiessänne vastausta edustusmenoihin. Terveisin

S.M.

Pannaanpa asia korvan taakse hautumaan.

Vielä edustusmenoista

Mitä tulee Hymyssä olleeseen taulukkoon edustusmenoista, saanen hieman oikaista ainakin Salon kohdalta. Olisi ollut oikein, jos tiedot olisi antanut esim. reviisori tai joku puolueeton tarkastaja. Nythän on niin, että nämä menot tuskin peittää kaupunginjohtajan yksityisiä juhlia. Onhan kaupungilla ns. ystävyystoimikunnan momentti. Tällä momentilla ei taulukossa ole viinoja eikä tupakkaa, vaikka ne näyttelevät suurinta osaa edustusmenoista. On hyvin ymmärrettävää, ettei jäsenkirjalla päässyt kamreeri uskalla antaa tosilukuja. Hymyilyä on aiheuttanut tämä summa, mutta se ei ole lehden vika. Hymy on hyvä saamaan oikeat tiedot. Tervehtien hyvien hymyjen toivossa

Esko Reijola

Kuten jo aiemmassa numerossa totesimme, luvut kuntien edustusmenoista eivät ole joka suhteessa vertailukelpoiset. Emme kuitenkaan usko — mitään näyttöähän meillä toisaalta ei ole — että meitä olisi tahallisesti kovin monissa tapauksissa pyritty johtamaan harhaan. Vastaajilla oli vain monta kertaa itsellään suurta epäselvyyttä, mitkä kunnan kulut todella voidaan laskea edustusmenoihin, mitä ei voida.

Aihe lienee saamistamme kirjeistä ja puhelinsoitoista päätellen niin mielenkiintoinen, että siihen kannattaa vielä jatkossa perinpohjaisemmin palata.

Itsemurhat

Kun olette ottanut asiaksenne itsemurhajutut, niin koittakaa selvittää sitäkin puolta, ettei lähiomaiset useinkaan ole syyllisiä tapahtumaan. Itsemurhaan voi tekijällään olla muitakin tekijöitä. Joku asia vuosikymmenien takaa saattaa painaa niin, ettei lopulta voi elää. Itsemurhan jälkeen suku yleensä on se, joka on kaikkein läheisin, kuten allekirjoittaneelle kävi. Suku oli kyllä tiennyt, että kaikki oli hyvin, ettei ollut puutetta ja uskottomuutta — mutta sitä eivät tienneet, että minä tiesin miehelläni olleen vamman sielussa. Tässä tapauksessa se oli perinnöllinen. Koetin häntä kyllä monasti lääkäriin, mutta loppu tuli oman käden kautta.

ei syyllinen

Vai on joka kuudes huora?

Millä perusteella yleistätte väitteenne? Ette ole testanneet kuin vasta 30, vai testasitteko? Silti soisin teidän tietävän, kuinka monta vaimoa saa selkäänsä mustasukkaiselta mieheltä, kun tämä on lukenut kirjoituksen ja hautonut aikansa ajatusta. Lopputulos on sitten se, että vaimo on se kuudes! Pidän kyllä Hymyä kohtuullisen oikeudenmukaisena, mutta sais sitä pitää pienempää suuta asiasta, josta ei tiedä kuin hiukkasen. □

Asiaankuulumaton

iikku iskee jälleen

RUTUSTA TULEE AMMATTILAINEN

Ohjaaja **Rauni Mollberg** etsi aitoja ja alkuperäisiä ihmisiä Timo K. Mukan esikoisromaanin, ''Maa on syntinen laulu'', tehtyyn elokuvaan. Mäkelän Martaksi hän keksi Rutun, persoonallisen **Maritta Viitamäen.** Maritta taas puolestaan on elokuvaa tehtäessä keksinyt itselleen uuden uran: Tyttö on hyväksytty Tampereen Yliopiston Ammattinäyttelijäkurssille.

MISSITOHTORIN HOLHOKIT

Jollakin konstilla ''Missitohtori'' **Lasse Kanerva** on tehnyt itsensä niin tarpeelliseksi, ettei enää ole kisaa, jossa hän ei olisi mukana huoltamassa kaunottaria. Itsestään selvää on, että hän kuuluu myös julkkispiireihin. Kauniista naisista ei tainnut olla pulaa hänen hiljakkoin pidetyillä tupaantuliaisillaan.

Miss Skandinaviakisojen aikaan oli tohtorilla töitä yllin kyllin. Sekalaista missivalikoimaa kuljetettiin näytteillä eri puolilla maata, ja koska joka paikassa jytäsi ja juhlittiin, oli tohtorilla rauhoitettavaa. Tanskan ex-rouva Vivi Rau oli innokas sanomaan kippis. Meidän Marita Smedsimme ei jäänyt tahdista jälkeen, mutta oli tyynen rauhallinen siinä vaiheessa kun Vivi huppelehti humalassa. Mitä nyt katse hiukan harhaili. Tanskatar Annette joutui Laajavuoressa päiväksi lepoon tohtorin käskystä, eikä Viviä saatu nukkumaan muuta kuin tohtorin itsensä peittelemänä.

Raskasta hommaa, eikö? Sitä paitsi tuntuu siltä, että koko Miss Skandinavia-juttu alkaa olla aikansa elänyt. Missit ovat sekalainen joukko tyttöjä, tasapäistä kilpaa ei tule silloin, kun joku on maansa missi ja joku toinen vain nätti tyttö, joka heitetään rivejä täydentämään.

Valgerdur Hjartardottir, Christine Göthlander, Annette Pløen, Vivi Rau, Marita Smeds, Nina Breidfjord, Annette Grankvist, Raija Stark, Aina Walle ja Ainan takana piilossa Monica Sundin.

Vivi Rau — vaaleutta Marilynin tapaan ja miltei yhtä paljon kurvejakin. Vivi oli lähinnä kait palkintomatkalla Miss Skandinavia -kilpailuissa sillä oman maansa Tanskan missimittelöistä hänet karsittiin kättelyssä kun selvisi että hän on ollut naimisissa.

UUSI LEMMIKKI

Asiakkaat Richard's Pubissa olivat kuulema katsoneet pitkään, kun **Kalevi Keihänen** ilmestyi päiväkaljalle valkoista lemmikkiään taluttaen. Lemmikin nimi on ihan supisuomalaisittain Halli, mutta mikään tavallinen piski se ei totisesti ole. Eihän Kalevi sellaista taitaisi talutellakaan? Tämä Halli on albiinokettu, kotoisin jostakin Pohjanmaan kettutarhasta. Keihäsen mukavassa kodissa se saa hyvän kasvatuksen ihan seurakoiraksi. Talutushihna on sille tuttu juttu, samoin kuin jo nyt tuo suurkaupungin meteli ja seurapiirit. Halli käyttäytyy kuuleman mukaan oikein kiltisti, paitsi että se on utelias. Jokainen tavara kiinnostaa sitä suunnattomasti ja kaikki irralliset esineet ovat sen mielestä kätkemisen arvoiset. Keihäsellä taitaa kohta olla erilaiset kamat hukassa.

INVALIDI-IRWIN

Irwinin jalasta ovat nivelsiteet revähtäneet nilkasta. Kaksi kertaa. Sama koipi, sanoo herra ja nauraa räkäisesti. Oli kuulema ihan selvä, joten vahinko pääsi sattumaan. Ulkoilu kun on hänelle vaarallista. Ensimmäinen revähdys tuli metsässä juostessa. Olosuhteitten pakosta oli sitäkin tehtävä, sillä Irwinin komia koira tarvitsee juoksutusta. Vahinko vain, että isännänkin pitää heikoilla jaloillaan pysytellä mukana. Kainalosauvareissu siitä sitten tuli. Jatkot hankittiin Tampereenpäivän juhlissa Kauppahallissa. Väkeä oli yli äyräitten, ja jossakin välissä innostunut yleisö töni Irwiniä niin, että nilkka niksahti taas. Liiemmälti se ei näytä Irwiniä vaivaavan — onhan kurkku kunnossa.

HÄÄT MIELESSÄ

Kuten tunnettua, meni muotitaiteilija **Leena Länsivuori** kesällä kihloihin **Masi Rautjärven** kanssa. Yhteinen asumus Ursulan kanssa hajosi vain muuttuakseen jälleen yhteiseksi. Asia on nimittäin niin, että tytöillä oli yhteinen rivitalonpätkä hetken aikaa. Kun Leena meni kihloihin, muutti hän Lahteen sulhonsa luo. Ursula teki sovinnon poikaystävänsä kanssa ja muutti hänkin taas Lahteen. Koska Leena ei halunnut asua anoppilassa, muutti hän Ursulan alivuokralaiseksi boksiin, jossa Masi silloin tällöin "poikamiespäivinään" oli yöpynyt. Elikkä kaksi paria saman katon alla, samassa kolmiossa. Leenan tytär, joka saa viikon ajan vuodesta olla äitinsä huostassa, on viettänyt viikkonsa samassa lukaalissa. Toistaiseksi ei kai kukaan tiedä, miten kauan kolhoosissa asumista kestää, häitä kyllä suunnitellaan Lennulle ja Masille, mutta aina jostakin kiikastaa. Myydyt niistä häistä tulee, joten yksi huolen aihe on se, ettei koko Suomen lehdistö vain ryntäisi paikalle . . .

KILTTI VUOKKO

Aikanaan kaupungin tunnetuimmaksi naiseksi luokiteltu **Vuokko Mattila** on avioliittonsa myötä rauhoittunut. Visersi puhelimessa pitkät pätkät siitä, kuinka hänellä on maailman ihanin aviomies ja kuinka muutenkin elämä on mukavaa. Käski kirjoittaa, että hän on nyt kiltti. Ei alkoholia, ei iltajortsuja. On vain lastenkasvastusta, uusien odotusta ja työtä. Niitä uusia odotellaan, laskettu aika tulee helmikuuhun. Vuokko ilmoitti, että miehensä Timppa on aivan varma kaksosista. Vuokko itse ei tunnu olevan asiasta yhtä vakuuttunut, mutta ei hänellä sinänsä mitään ideaa vastaankaan ole. Ei nyt, kun kolme kuukautta kestänyt oksennuskausi on ohi. Lokakuun lopulla Vuokko käväisi Timppansa ja yhden apulaisensa kanssa Pariisissa oppimassa uutta. — Ei ne muut ukkojaan mukana kuljeta, mutta ajattelin, että se voisi olla aika kivaa! Mikäs siinä. Jos kaksoset ovat todella tulossa, tarvitsee pienikokoinen Vuokko huolenpitoa.

MIKÄ SAA KUOPPAMÄEN NÄIN HAPPAMAKSI?

Kun **Jukka Kuoppamäki** esiintyi Syksyn sävelessä, säteili hän kuin aurinko. Harjoituksissa oli kuitenkin pilvi kasvoilla. Syy: HÄN joutui klaaneineen odottelemaan yli tunnin harjoitusvuoroaan ja katselemaan, miten Irwin herrasteli lavalla ja piti Mainos-tv:n väkeä kurissa. Jukka koetti kyllä välillä huomauttaa persoonansa läsnäolosta, mutta ei tullut huomatuksi. Ei ennen kuin Irwin poistui studiosta päiväpaukuilleen. Televisioinnin aikana luurasi studionnurkassa rouva **Sirpa Kuoppamäki** herransa ja miehensä esiintymistä selvästi pyöristyneenä. Perheeseen odotetaan viidettä lasta. Mistä moinen vaatimattomuus? Onhan Sirpa ennenkin kehdannut seistä Jukkansa rinnalla ja taistellut tälle paikkaa auringossa?

OLISIKOHAN CARLOS AUTTANUT

Seurapiirikaunottareksi nousseen toimitusjohtaja **Anja Laineen** meikkiyritys on nyt sitten liukunut hänen käsistään pois. Hän ei ollut liikenainen, toteaa mainittu rouva itse kirjoittamassaan tarinassa. Hän kulutti rahaa kalliisiin puheluihin — kun asiakkaat pyysivät neuvoja, hän soitti ja puhui pitkään. Rahat taisivat kyllä mennä Mallorcanmatkoihin ja minkkeihin pikemminkin kuin puheluihin. Sääli. Tuotteet olivat hyviä ja yritys pyöri jo mukavasti. Pahiten on Anjaan tainnut koskea se, että hänet armaansa, mallorcalainen **Martin**, ei ojentanut auttavaa kättään, päinvastoin lopetti koko tarinan. Martinin huvilassa emännöi nyt hyvin kaunis ranskatar, joka pukeutuu niin vaatimattomasti, että hänen täytyy olla rikas. Miten olisi, onkohan Anjan aikaisempi ihastus, etelä-amerikkalainen **Carlos**, jonka

tuella Anja liikkeensä aloitti, jo löytänyt uuden ihastuksen? Ehkä hän olisi auttanut?

KÄÄNNÄ

iikku

iskee jälleen

Kiireinen, työntahti, valvominen, laihdutuskuuri ja sydänsurut eivät sovi yhteen. Niiden seurauksena **Monsieur Mosse** pyörtyi noin vain autonsa rattiin 28. 9 ja heräsi vasta ambulanssissa. Pahempia vaurioita ei sattunut — ojaanajo tapahtui Mäntsälän kohdalla. Vauhti oli melko pieni, joten Mersukaan ei hajonnut. Tarkastuksen jälkeen Mosse pääsi jatkamaan matkaansa.

Marskin baarin hämärässä valaistuksessa on helppoa erehtyä, joten kysyin moneen kertaa ystävältäni, oliko Se Nainen todella **Lenita?** Oli kuulemma ollut. Tuttavapiiri oli vuoron perään tuijottanut niska vinossa Siihen pöytään, ja todennut

ISON KYNÄN PIIRTO VALTAKUNNAN KARTTAAN

Tämä **Isoksi Kynäksi** mainittu herra, laulaja-sanoittaja Dave Lindholm, on menneen suven rock-festivaalien myötä kierrellyt suomenmaata Oulusta Keimolaan. Iso on saanut vastakaikua muualtakin kuin kitaran vahvistimesta. Kun Iso on polvistunut, on sen tehnyt myös rock-kansa. Gimmat kuulemma huutavat kuorossa ''jeeees''. Niinpä tämä Helsingin halutuimpiin esiintyjiin lukeutuva herra onkin saanut piirrellä uusia reittejä isolla kynällään. Suostuisi vain kertomaan, joko se ''tv-tähti joka lyömään lähti seinään naapurin'' on saanut sakot. Saisi kukkasen. Omaksi aivan.

Lenitan istuvan ex-miehensä kanssa nokakkain. Hellemmistä tunteista kukaan ei hiiskahtanut, onhan aivan luonnollista, että kun puhutaan asioita Marskin baarissa, pitää pistää nenät vastakkain, jottei naapuripöytä kuule ihan kaikkea. Lenitalla oli kuulemma ollut ihana pusero — sen takia hänet ensin keksittiinkin — ja pörröinen kiharakampaus. Pariskunnan esiliinana oli tummahipiäinen herrasmies.

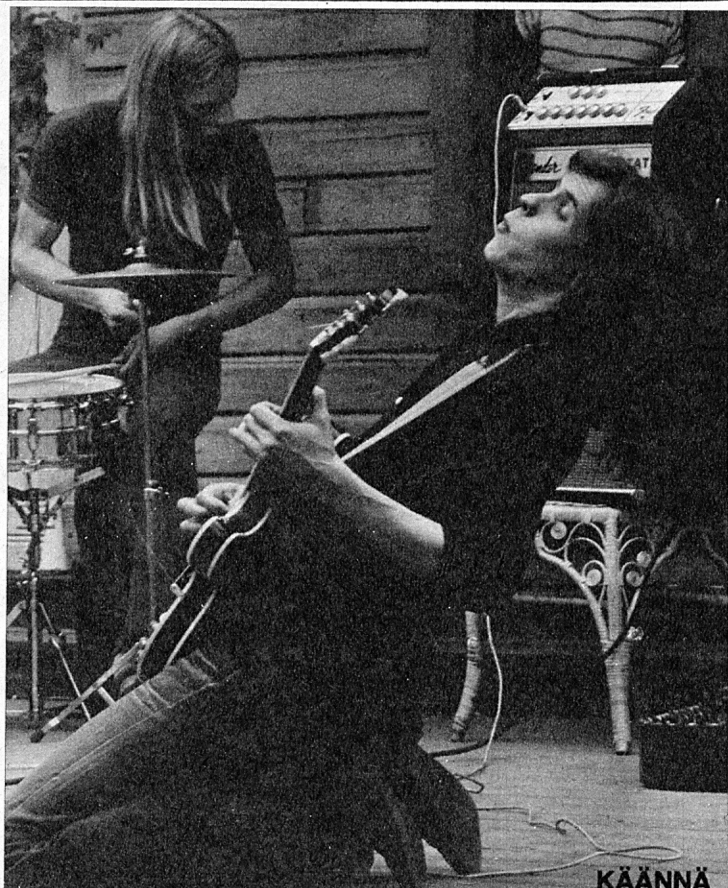
Joskus keväällä nähtiin juoruissa maininta, kuinka aikanaan laulajana tunnettu (?) **Martti Garam** on löytänyt unelmiensa homman. Hän oli päässyt Korkeasaareen hoitamaan eläimiä. Saattaa tietysti olla, että homma on unelma, mutta taisivat iskelmätähden ansiot ja ihailijat olla lukuisammat? Kaveri vaikutti pahuksen kireältä tässä iltana muutamana Helsinki-Clubin hämärissä — viisi neitokaista oli antanut pitkät. Martti mutisi suureen ääneen jotensakin näin: Eivät ymmärrä minua, eivät ymmärrä tapaani hakea tanssiin ... muut eivät ojenna kättään ... vai näkyykö päälle, ettei ole rahaa?

Emme kommentoineet asiaa.

LAINA-HÖYHENISSÄ

Ammattimissi **Anneli Björkling** pistäytyi Japanissa Miss International Beauty-kilpailuissa. Niin ne missit, pyyhältävät toiselle laidalle maailmaan ihan kuin se olisi jokapäiväinen juttu. Joka tapauksessa on huoliakin. Anneli näet lainasi muutamia iltapukuja tutuiltaan = toisilta misseiltä, sillä edustava pitää olla. Se tarkoittaa, ettei kovin monissa juhlissa juhlita samassa koltussa. Ja vaikka missit nyt melko kivasti taitavat tienata keikoillaan, maksavat kunnolliset iltamekot niin paljon, ettei niitä yhdellä tytöllä ole varaa kovin montaa ostaa. Onneksi ystävyys ja avunantosopimus missien kesken näyttää olevan hyvä.

iikku iskee jälleen

KUIN SILLOIN ENNEN...

Katajanokan kasinon syyshipoissa tuli **Teijan** ja **Purtsin** yhteistä tanssia katsellessa mieleen mennyt aika. Eihän siitä ole kuin reilut kaksi vuotta, kun vasta häämatkaltaan palannut pariskunta Purhonen piti häävastaanoton ystävilleen. Häät kun oli vietetty salaisesti 16.2.71 Ahrensburgin keskiaikaisen ritarilinnan kirkossa. Heidän liittoaan nimitettiin vuosikymmenen romanssiksi, mitä se tietysti olikin. Rakastettu ja tunnettu kuuluttaja Teija (silloin 38) ja nyrkkeilijäjulkkis Purtsi (silloin 27) olivat seurustelleet jo seitsemän vuotta ennen tätä ratkaisevaa askelta. Kihlajaiset pidettiin jo viisi vuotta aiemmin Italiassa.

Mikä lienee sitten tullut sotkemaan asioita. Pariskunta näytti hiljalleen kasvavan eroon toisistaan. Purtsi kuljeskeli nuorten tyttöjen kanssa ja palaili taas kotiin. Kunnes jäi tulematta.

Nyt tuota tanssia katsellessa tuli mieleen, että jos vaikka liitto paikkaantuisi! Teija oli niin kaunis sinisessä mekossaan, että luulisi hänen voittavan vertailussa monet. Tyyliä löytyy rouva Purhosesta, sen saattoi kuka tahansa huomata.

PS.

Heti seuraavana päivänä Purtsi sotki kaavailuni uudistuvasta liitosta. Messuhalliin hän talutti ensimmäistä kertaa oikein julkisesti asuinkumppaninsa **Ellen Nikulaisen.** Ellen on tuollainen suurisilmäinen ja soma. Purtsi muuten valittiin 60-luvun nyrkkeilijäksi. Sillälailla ja onnea. □

Huoltovääpeli.

”Kyllä se niin on, että Suomen raskaassa pojat saavat nykyään niin hyvää ja monipuolista ruokaa, että parempaa saa hakea.”

Vääpeli Kalevi Koponen on ollut armeijan leivissä jo parikymmentä vuotta. Elänyt sen alati muuttuvat ja uudistuvat vaiheet. Tänään hänen tehtäviinsä kuuluu Haminan varuskunnan muonituksen järjestely.

Monipuolinen mies muutenkin tämä huoltovääpeli. Toimii mm. ohjelma-avustajana radiossa.

”Liikenteen epäkohdat ovat tätä nykyä lähinnä sydäntäni. Niistä minä teen ohjelmia mielelläni. Paljon on Suomen liikenteessä korjaamisen varaa.”

Vääpeli Koposella on 15 vuotta vanha volkkari, jolla hän ajelee ohjelmia tehdessään.

”Tässä volkkarissani on nyt ensimmäinen vaihtomoottori. Silläkin minä olen ajanut jo yli 32000 km. Asiantuntijat suosittelivat minulle Champion-sytytystulppia, ja ne tässä ovat olleet alusta lähtien. Enkä ole katunut. Kesät talvet ne ovat toimineet kyllä täysin moitteettomasti.”

Huoltovääpeli on tarkka kaikissa asioissa.

Pyydä sinäkin autoosi luotettavat Champion-sytytystulpat.

TAPANI KANSAN HÄPEÄ: PIKKUVELJEN AMMUSKELU ÖISESSÄ HELSINGISSÄ!

Tapani Kansa on halunnut aina olla puhdas kuin pulmunen. Sitä samaa hän on toivonut veljiltään, jotka ovat seuranneet häntä show-alalle. Mutta holhoaminen ei ole aivan onnistunut...

Tapani Kansan nuoremmasta veljestä Kallesta piti tulla pop-laulaja. Uraa luotiin kesällä 1969. Kalle kiersi veljensä mukana keikoilla. Otettiin vetävät mainoskuvat, joista ei pitänyt nuoren pojan paljasta rintaa puuttuman. Istuttiin iltoja klubeilla, joissa kaikki popparit siihen aikaan istuivat pienen juorun toivossa.

Oikeastaan Kalle oli jo sisäpiireissä jonkinlainen tähti, mutta pop-laulajaa hänestä ei koskaan tullut. Sääli, sillä hänessä julkkispiirimme ovat menettäneet värikkään ja omaleimaisen koheltajan.

Kalle on aivan toista maata kuin Tapani, joka on kiltteydessään mennyt niin pitkälle, että ärsyttää kaikkia sillä, että yrittää miellyttää kaikkia. Kun Tapani rehvastelee vielä puoli vuotta jälkeenpäin vaatimattomasta ryyppyreissustaan, saa Kalle tehdä kaikkensa salatakseen omansa. Ja kuitenkin niistä puhutaan.

Kallen viimeisin tempaus on ammuskelu keskellä yötä Viihdetaiteilijat ry:n toimistossa. Jäljet näkyy vieläkin.

Kalle oli hankkinut itselleen jostakin aseen. Sitten hän lähti juhlimaan. Pikku tuiterissa ase alkoi uudestaan kiehtoa ja Kalle palasi Pursimiehenkadulle Viihdetaiteilijoiden putiikkiin. Siellä hän ampui päättömästi sinne tänne.

Vaarallista leikkiä. Kehenkään ihmiseen ei osunut eikä ollut tarkoituskaan osua, mutta huonekaluihin tuli reikiä kuin muinaisen rumpalin perävaunuihin konsanaan.

Luodinreikiä ihmeteltiin monta päivää. Miksi ne olivat tulleet? Mistä? Kenen toimesta? Kalle oli hiljaa. Nyttemmin on epämiellyttävä salaisuus paljastunut. Tapani Kansan kiltti klaani on saanut mustan pisteen lisää.

Jos Kallesta olisi tullut tähti niin kuin oli suunniteltu, hän olisi tänään skandaalimies. Tai hän olisi ollut sitä jo aikaisemminkin, jonkinlainen jälkipainos Irwinistä. Sillä noita kyseenalaisia leikkejä on tullut harrastetuksi ennenkin.

Yksi noista leikeistä oli autonajo humalassa ja kortittomana. Se tapahtui kotipuolessa Kymenlaaksossa niihin aikoihin, kun Kalle oli antanut luovutusvoiton pop-maailmalle.

Kalle oikaisi pimeässä yössä kovalla vauhdilla jyrkän mutkan. Poliisit olivat hetkessä paikalla, mutta Kalle oli jo ehtinyt livistää kuskin penkiltä. Samassa rytäkässä tapahtui toinenkin lipsahdus: vastustettiin virkavaltaa.

Kun tuomiot aikanaan langetettiin, selvisi Kalle pienillä sakoilla! Julkisuudessa asia painettiin villasella. Mutta ei olisi painettu, jos Kalle olisi ehtinyt levynkin tehdä. Siitä olisi riittänyt värikästä tarinaa moneen aviisiin, ja paras tarina olisi tietysti ollut Kallen oma kertomus hurjasta paosta gangsterifilmien tyyliin.

Kovan kundin otteiden lisäksi Kalle on hallinnut naisten valloittamisen. Jo ottaessaan ujosti hymyillen ensimmäisiä askeliaan pääkaupungin pop-piireissä hän keräsi kauniita ja innokkaita tyttöjä ympärilleen kuin kesävoi kärpäsiä. Hänessä oli sitä jotakin.

Tapani käsitteli Kallea isällisen holhoavin ottein kun tämä tuli pienestä Tavastilasta suureen pahaan maailmaan. Mutta hänen otteensa eivät ole ihan pitäneet. Kalle ei mahtunut Tapani kaavoihin. Ja nyt kun Tapani kuluttaa suuren osan ajastaan Mikkelissä Tuulikkinsa luona, saa Kalle huhkia entistä vapaammin. Koska ison veljen valvova silmä ei häntä tavoita, voimme odotella yhä makoisampia tempauksia.

Ja voimme odotella, miten Tapani onnistuu veljessarjan seuraavaksi nuorimman, Juhan, kasvattamisessa ja kaidalla tiellä pitämisessä. Juha aloitti laulajanuransa viime kesänä, ja asiantuntijoiden mukaan hänellä on melkoiset mahdollisuudet edessään. Tai olisi, mikäli Tapani ei jemmaisi häntä niin tehokkaasti. Hän pitää Juhaa piilossa niin, että tulevat mieleen vanhat kauhukertomukset tynnyrissä kasvattamisesta. Juha on jopa järjestetty Mikkelin teatteriin esiintymään, jotta Tuulikki Kuorikoski voi katsoa hänen peräänsä silloin, kun Tapani ei ehdi pitää kädestä kiinni.

Pelkääkö Tapani uusia tahroja vai mistä moinen holhoaminen? Pitäisihän hänen jo uskoa, miten hiiret hyppivät pöydillä viimeistään silloin, kun kissa on poissa... □

MOMMILAN VERITEOT

Suomen rikkain mies Alfred Kordelin ja hänen sisarensa eli näyttelijät **Reino Kalliolahti** ja **Marja-Sisko Aimonen** saapuivat toisistaan vilpittömästi pitävän sisarusparin tavoin yhdessä Mommilan veritekojen tamperelaiseen ensi-iltaan.

Elokuvaesityksen jälkeen Eila ja Reino Kalliolahti olivat järjestäneet kotiinsa kuohuviinitilaisuuden asiaankuuluvine suolaisineen. Pari-, kolmekymmenpäinen ystävä- ja tuttavapiiri ihasteli täysin aiheellisesti Reino Kalliolahden kätten töitä. Näyttelijä oli nimittäin muutamassa päivässä ehtinyt maalata ja tapetoida hiljattain hankitun asunnon täysin uuteen uskoon.

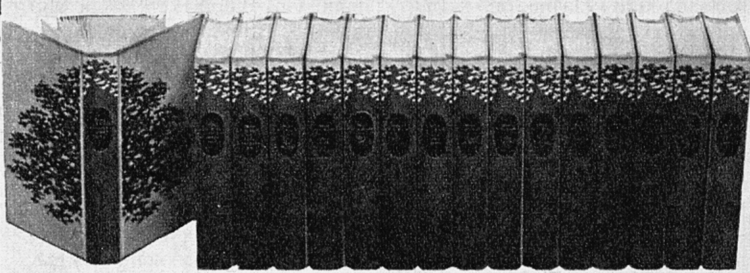
VALOISIA TYTTÖJÄ

Tampereen Valoviikon missiksi valittiin tiukan äänestyksen jälkeen kouvolalainen **Liisa Seppälä** (ei kuulu Seppälän klaaniin). Tytöllä on punainen tukka ja Viking-tytön titteli ennestään. Toiseksi sijoittuneesta **Marketta Valosesta** raati odottaa kovaa sanaa seuraaviin missikisoihin — tytöllä on paras vartalo, mitä pitkiin, pitkiin aikoihin on nähty. Kunhan 19-vuotias Marketta oppii meikkaamisen taidon, tulee taatusti titteleitä. Kolmanneksi valittiin kuluvan vuoden Lomaneito, 18-vuotias **Kristina Malm.** □

EDULLISESTI

- LUETTAVAA KOKO PERHEELLE
- EDULLISIN SARJAHINNOIN
- OSAMAKSULLA ILMAN KORKOA
- TOIMITUS POSTIVAPAASTI

10 mk/kk

JALNA-sarja 1—16

Sarjan tilaajan säästö 24,-

Maailman kuuluisin kartanosarja on jälleen saatavissa. Nyt uudessa upeassa asussa! Osat: **Jalnan synty, Jalnan aamu, Jalnan kotiopettajatar, Jalnan nuori Renny, Jalnan kevät, Jalnan veljekset, Jalna, Jalnan perhe, Jalnan perintö, Jalnan isäntä, Jalnan kukoistus, Näkemiin Jalna, Jalnan miehet palaavat, Rennyn tytär, Kosijoita Jalnassa, Juhlat Jalnassa.** Ohjehinta 280 mk, mutta sarjan tilaajalle vain 256 mk. Osamaksulla: alkumaksu 16 mk, kk-erä 10 mk.

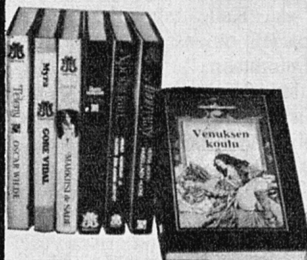
15 mk/kk

PÄÄTALO-sarja 1—14

Ilmaiseksi romaani IHMISIÄ TELINEILLÄ

Kalle Päätalo on viime vuosien suosituin kertojamme. Hänen romaaninsa edustavat perinteistä kertomatyyliä, jonka useimmat lukijat tuntevat omakseen. Sarjaan kuuluvat: **Ihmisiä telineillä, Koillismaa, Selkosen kansaa, Myrsky Koillismaassa, Myrskyn jälkeen, Viimeinen savotta, Nälkämäki, Kairankävijä, Mustan lumen talvi, Ennen ruskaa, Höylin miehen syksy, Huonemiehen poika, Tammettu virta ja Kunnan jauhot.** Koko sarja vain 351 mk. Osamaksulla: alkumaksu 21 mk, kuukausierät 15 mk.

Päätalon uusimmasta **IIJOKI-sarjasta** on myös kolme ensimmäistä **HUONEMIEHEN POIKA, TAMMETTU VIRTA** ja **KUNNAN JAUHOT** saatavissa erikseen yhteishintaan 85 mk. Käsiraha 25 mk, kuukausierät 15 mk.

20 mk/kk

EROTICA-sarja 1—8

Ilmaiseksi ISOJEN POIKIEN LAULUKIRJA

Sarjaan on valittu eroottisen kirjallisuuden valioita ympäri maailmaa: Anonyymi, **Herra Jackin ihmeellinen huone**; Apollinaire, **Hirveä Hospodar**; Himes, **Rusovarpaat**; Millot - Lange, **Venuksen koulu**; de Sade, **Justine**; Vidal, **Myra**; Wilde, **Teleny.** Sarjan hinta on vain 160 mk, josta alkumaksu 20 mk ja kuukausierä 20 mk.

UUSI Harris, **Elämäni ja rakkauteni.**

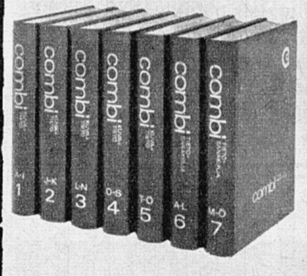

15 mk/kk

Aino Räsänen HELENA-ROMAANIT 1—10

Ilmaiseksi romaani HELENAN TERVEISET

Maamme suosituin rakkausromaanisarja nyt täydellisenä: 1. **Soita minulle Helena,** 2. **Ja Helena soittaa,** 3. **Näkemiin Helena,** 4. **Pää pystyyn Helena,** 5. **Päivi, Helenan tytär,** 6. **Helena ja Etelän tyttö,** 7. **Helena kuuntelee,** 8. **Helena ei tottele,** 9. **Helenan suku,** 10. **Helenan terveiset.** Sarjan jokainen kirja on sidottu kauniin punaiseen kultasomisteiseen muovinahkaan. Osahinta vain 15 mk, mutta sarjana saatte 'Helenan terveiset' ilmaisena lahjana, sillä sarjahinta on vain **162 mk.** Osamaksulla: alkumaksu 12 mk, kuukausierät 15 mk.

25 mk/kk

☐ **COMBI-sarja 1-7, 630 mk**

Tämä päivä vaatii selkeätä ja jäsentynyttä tietoa. Combi tuo sitä nykyaikaisiin koteihin. Siinä on tieto tiivistettynä laajoiksi asiakokonaisuuksiksi. Kuvan ja sanan yhteisvaikutus auttaa Teitä muistamaan paremmin. Se houkuttelee Teitä omaksumaan lisää tehokkaasti ja kiinnostavasti. COMBISSA on 7 osaa: 5 kertovasti kuvitettua — yli 15.000 kuvaa ja 2 tietosanakirjaa — yli 40.000 hakusanaa. COMBI on kauttaaltaan kuvitettu 2- ja 4-värisenä. COMBIN hinta on 630 mk. Edullisesti myös osamaksulla ilman korkoa. Kuukausimaksu vain **25** mk.

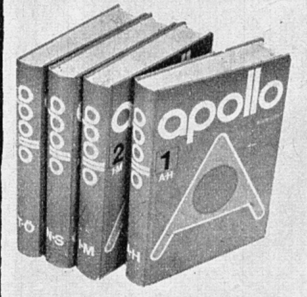

15 mk/kk

DIANA-SARJA 1—8

Ilmais. TAPAHTUI VANHOISSA KARTANOISSA

Birgith Th. Sparren kuuluisat kartanoromaanit uutena kaunisasuisena sarjana. Lukekaa — huomatte miten virkistävä poikkeus Diana on nykyviihteen sankaritarten rinnalla. Teokset: **Vanhan kartanon Diana, Diana palaa kotiin, Diana herää elämään, Unikkojen kukkiessa, Kirous päättyy, Pariisilaiset perijät, Onnen seppele** ja **Tapahtui vanhoissa kartanoissa.** Koko sarja vain 119 mk. Osamaksulla: alkumaksu 14 mk, kuukausierät 15 mk.

15 mk/kk

APOLLO 1—4

Ennakkoetu ilmainen valaisin

Peruskoululaisen tietosanakirja, tietoteos joka puhuu nuorten omaa kieltä. Apollo on tarkoitettu 8—15 vuotiaille nuorille ja heidän tiedonhaluisille vanhemmilleen. **15000 tarkasti valittua hakusana-artikkelia, 200 laajaa suurartikkelia, 40000 sanan hakemisto, runsas kuvitus, tekijöinä Pohjoismaiden parhaita asiantuntijoita, tukeva muovinahkasidos. TILATKAA NYT KUN ENNAKKOETU ON VOIMASSA!** Hinta vain 350 mk + ilmainen valaisin.

15 mk/kk

Romanttinen POLVA-sarja 1—9

Ilmaiseksi ETSIN MIESTÄ ITSELLENI

Yli miljoonaan kirjaan ehtineen Anni Polvan romaaneista muodostettu 9-osainen sarja: **Sinä olet minun, Rakkaus rasittaa, En rakastu kusallakaan, Otan sinut vaikka väkisin, Sinäkö se olitkin, Et edes huomaa minua, Vihaan hameväkeä, Kumman teistä otan** ja **Etsin miestä itselleni.** Jokainen kirja sidottu kultasomisteiseen muovinahkaan. Alkumaksu 11 mk, kuukausierät 15 mk, sarjana vain 176 mk.

20 mk/kk

Lisäetuna Kodin keittiökirjaston tilaajille 30,— alennus.

KODIN KEITTIÖKIRJASTO 1—15

Ilmaiseksi kaunis, keltaiseksi maalattu designhyllykkö kirjoja varten sekä 6 purkkia korkeatasoisia Ryyti-mausteita.

Kodin Keittiökirjasto sisältää ruokaohjeet juhlaan ja arkeen, se opastaa valmistamaan terveellisiä aterioita, kertoo kaikesta ruokatalouteen liittyvästä ja opastaa taloudelliseen ostamiseen. Keittiökirjastomme osat: Häränliha, Sianliha, Kalat ja äyriäiset, Voileipäpöytä, Linnut, Lammas ja riista, Vasikanliha, Jälkiruuat, Muna- ja kasvisruuat, Leipominen, Alkupalat, Kutsut, Keitot, Keittiöniksejä, Keittiön muistikirja. Hinta 360,—, alkumaksu 20,—, kuukausierät 20,—.

Lähettäkää minulle rastilla merkitsemäni kirjat. Maksun suoritan ☐ postiennakolla kirjat saatuani ☐ osamaksuehdoin.
(Huom. Toimitus postivapaasti. Osamaksulisää ei peritä. Tilattaessa **ei rahaa.**)

Nimi painokirjaimin

Lähiosoite ______________________

Postitoimipaikka ______________________

Omakätinen allekirjoitus ______________________

GUMMERUKSEN KIRJAKAUPPA

Kauppakatu 16
40100 Jyväskylä10
Puhelintilaukset:
941 - 10 760

SÄÄSTÄKÄÄ. TILATKAA TÄLLÄ KUPONGILLA

- ☐ **PÄÄTALO-sarja 1-14, 351 mk**
- ☐ **Päätalon IIJOKI-sarja 1-3, 85 mk**
- ☐ **DIANA-sarja 1-8, 119 mk**
- ☐ **JALNA-sarja 1-16, 256 mk**
- ☐ **COMBI-sarja 1-7, 630 mk**
- ☐ **EROTICA-sarja 1-8, 160 mk**
- ☐ **APOLLO 1-4, 350 mk**
- ☐ **HELENA-romaanit 1-10, 162 mk**
- ☐ **KODIN KEITTIÖKIRJASTO 1-15, 360 mk**
- ☐ **POLVA-sarja 1-9, 176 mk**

Hän seisoo pahimmat ruuhka-ajat Fredrikinkadun ja Eerikinkadun risteyksessä, Lindqvistin sekatavarakaupan kulmalla, liikennevalopylvään juurella ja ohjaa liikennettä ylväin, rauhallisin liikkein.

Vaari valvoo liikennettä

Teksti:
SIMO NIEMI
Kuvat:
PEKKA KUPARINEN

Hänen yllään on siisti, silitetty puku ja päässään musta huopahattu.

Hänen kasvonsa ovat tyynet ja vahankalpeat.

Hänen tukkansa ja partansa ovat kuin unelmien ukilla — lumivalkeat ja kaukaa katsoen untuvaiset.

Hänen silmänsä ovat valppaat ja siniset.

Hänen kätensä ovat suonikkaat ja kasvojen väriset.

✦

Hän seisoo vartiopaikallaan ja ohjaa kuin vanha kapellimestari.

Hänen suora vaarinvartalonsa tekee vuoroin kumarrusta — hyvin loivaa — vuoroin katse kohoaa yläviistoon.

Kädet myötäilevät varren liikkeitä. Eleet ovat kohteliaita ja määrätietoisia.

Liikenne soittaa ympärillä kuin hänen viittaustensa mukaisesti.

Soittajat painavat kaasua ja jarrua, vaihtavat ja vääntävät rattia hymyssä suin, ymmeissään tai hiessä päin.

Yleisö on jalan. Jotkut joutilaat jäävät hetkeksi katsomaan. Mitä nuorempia he ovat, sitä äänekkäämmin he nauravat.

Ja neljässä risteyksen teräspylväässä vaihtuvat valot: punainen, keltainen, vihreä, keltainen punainen, keltainen . . .

✦

Me kysyimme häneltä nimeä.

— Immanuel Johannes Helenius, hän vastasi.

Ja ikä?

— 75.

Kolmatta kysymystä seurasi tiuskaisu: — Älkää häiritkö. Ettekö näe, että on ruuhka-aika. □

Teksti:
ANTERO MAUNULA
Kuvat:
KARI LAAKSO

Pentti Julku (oik.) tuli vielä ulos Veikko Salon perään ja vaati laseja takaisin ellei Salo suorittaisi niistä loppusummaakin. Salo itse sanoo seuraavan suorituksensa olevan valitus lääkintöhallitukseen.

20 VUODEN KOKEMUKSELLA:

ALA-ARVOISIA SILMÄLASEJA HEIKKO-NÄKÖISILLE

Etelän Optiikan puuhista kulkeutui toimitukseemme niin uskomattomia juttuja, että oli pakko lähteä tarkistamaan niiden todenperäisyyttä.

Työmme tuloksena on nyt kirjoittajan hallussa Etelän Optiikan eräälle asiakkaalle myymät silmälasit.

Vaikka olisi lempeä ja kuvittelisi niiden olevan vasta-alkaja-optikon vaatimaton kisällinäyte, niin arvosana nolla olisi sekin liian mairitteleva.

Muotopuolet linssit on väkisin ahdettu kehyksiinsä siten, että lasien ja "pokien" väliin on jäänyt suuria rakoja.

Laseja myöhemmin tutkittaessa havaittiin niiden olevan tehdyt **likitaitteiselle** henkilölle kun asiakas todistettavasti silmätautien erikoislääkärin lausunnon mukaan on näöltään **kaukotaitteinen.**

Kansanomaisemmin sanottuna tilanne on sama kuin väitettäisiin mustaa valkoiseksi, yötä päiväksi.

Etelän Optiikka mainostaa itseään "20 vuoden kokemuksella".

Tämä puheena oleva Etelän Optiikan uhri on metsäteknikko **Veikko Salo** Padasjoelta. Yksi esimerkki monista.

Hän oli eräs niistä, jotka menivät postiluukusta tipahtaneen mainoksen perusteella näkötarkastukseen Säästöpankin kerhohuoneistoon Padasjoen kirkolla 11.5.1973.

Veikko Salon näön tarkasti optikko **Mauri Pekka Litmanen** ja merkitsi sitten Salolle näköarvot, jotka olivat niin kuin yllä on sanottu päin helvettiä. Mutta Salohan ei sitä silloin vielä tiennyt.

Litmanen lupasi, että lasit tulevat postiennakkona kahden viikon kuluttua. Ne tulivat kolmen kuukauden päästä ja Salo pulitti niistä 134 markkaa. Loppusumma 133 markkaa oli sovittu suoritettavaksi jälkivaatimuksella.

Odotellessaan lasejaan tuon neljännesvuoden oli Veikko Salo kuitenkin kuullut Etelän Optiikasta varsin epäilyttäviä tietoja.

Hänen vaimonsa, joka työskentelee Padasjoen vanhainkodissa kertoi, että samainen optikko oli ottanut useilta vanhuksilta näiden silmälasit mukaansa "vaihtaakseen niihin oikeat linssit". Näitäkään laseja ei näkynyt, ei kuulunut ja silmälasejaan välttämättä tarvitsevat vanhukset olivat epätoivoissaan.

Myöhemmin kolme vanhainkodin asukasta sai lasinsa poliisin avulla, mutta tätä kirjoitettaessa ainakin yksi on edelleen niitä ilman.

Epäluuloisena Salo avasi pakettinsa jo postissa todistajien läsnäollessa — näin ei voida väittää hänen itse myöhemmin vaihtaneen Etelän Optiikan lähettämiä laseja toisiin.

Todetessaan silmälasinsa edellä kerrotun arvoiseksi rihkamaksi ja saatuaan niitä puoli tuntia päässä pidettyään ankaran päänsäryn, Salo huomasi joutuneensa pahanlaisesti huulesta vedetyksi. Loput siitä perjantaipäivästä Veikko Salo oli kiukkuinen.

Viikonlopun mentyä Salo lähti maanantaina Lahteen. Hän meni ensin testauttamaan lasinsa optikko Koivistolle ja kuuli niiden olevan mitä ovat. Hänelle ne eivät sopisi ensinkään.

Saatuaan selville Etelän Optiikan osoitteen, jota postiluukkumainoksissa ei tietenkään ole mainittu, Salo paineli Aleksanterinkatu 30:een. Kellarin rapuissa tuli vastaan humalainen, joka kysyttäessä sanoi olevansa Pentti Julku, Etelän Optiikan johtaja.

— Murju oli järkyttävässä kunnossa, kertoo Salo. — Kaikki oli hujan hajan, roskat peittivät lattian ja viinapullot koristivat työpöytää. Seinälle oli liimattu rikosilmoitusta koskeva nimismiehen lausunto.

— Sen vieressä oli paperi, jossa Korkein hallinto-oikeus kumoaa Pentti Kalervo Julkun oikeuden toimia laillistettuna optikkona. Syykin kerrotaan: mielitauti ja alkoholin väärinkäyttö, joiden johdosta Julku on vuosina —70 ja —71 ollut hoidettavana Hattelmalan sairaalassa.

— Edelleen oli näytteillä Julkun viranomaisille lähettämä valitus, jossa hän sanoo olleensa työn ja alkoholin uuvuttama ja kun hän ei huolimatta 25 vuoden optikon urastaan ole

Lahdessa, Aleksanterinkatu 30:n kellarissa piileskelee Etelän Optiikka -niminen yritys. Firman optikko kiertää kumppaneineen Suomea suorittaen ilmaisia näkötarkastuksia, erityisen kernaasti vanhuksille. Huijarien hyväuskoisille asiakkaille myymät silmälasit ovat monta kertaa osoittautuneet täysin virheellisiksi ja ala-arvoisiksi tekeleiksi hinnan ollessa silti huipussaan. Likaisen bisneksen takana on optikon oikeutensa menettänyt juoppo, Pentti Kalervo Julku.

ehtinyt pitää lomaa, haluaa hän nyt toivuttuaan optikon oikeutensa takaisin.

– No, minä ehdotin vaihtokauppaa, jatkaa Veikko Salo.

— Saisin rahani takaisin ja luovuttaisin silmälasit Julkulle. Tällä ei kuitenkaan ollut millä maksaa. Sen sijaan hän olisi ollut valmis korjaamaan silmälaseissani olevat raot umpeen . . .

— Kun en tähän suostunut, tuli Julku vielä perässäni ulos riitelemään ja vaati minua luovuttamaan lasit takaisin tai maksamaan niistä loppusummankin!

Hymylehden toimittaja ja valokuvaaja kävivät tämän jälkeen toteamassa oikeaksi Veikko Salon kertomuksen Etelän Optiikan toimitiloista.

Lopuksi valitamme jos Pentti Kalervo Julkulle, Mauri Pekka Litmaselle ja kumppaneille aiheutuu tämän jutun seurauksena asiakkaiden menetyksiä, mutta toiselta puolen ihmisten näön kustannuksella leikkiminen on väärin sekin. □

PASSATIN VOITTAJA: Olen yhtä hymyä

— Olen täällä yläilmoissa, huusi rva Meeri Saarikoski kun kolkutimme hänen eteisessään. Hän oli tulossa ullakolta.

Tuskin rva Saarikoski, 47, oli päässyt alakertaan kun hän nousi yläilmoihin jälleen:

— Minäkö olen ikioman auton voittanut! En ole koskaan ennen mitään voittanut! Olen yhtä hymyä! Voi kamala! Kun olisin tiennyt olisin käynyt kampaajalla!

Ei se silloin olisi yllätys ollutkaan.

Kilpailu Hymyvolkkarista, volkkarihymystä, ratkaistiin 8.10. Komissario **Ruuno Silekoski** nosti 107 326 lapun läjästä tamperelaisen Meeri Saarikosken vastauksen voittajaksi.

— Ai ai, kyllä minua tosiaan onnisti, kertasi viehättävä rva Saarikoski kattaessaan kahvipöytää.

Hän kertoo lähteneensä kaksi kertaa Kannakselta evakkoon, äiti kuoli Elisenvaarassa ilmapommitukseen. 19-vuotiaana hän asettui Tampereelle ja aikoo siellä pysyäkin. Piti kahdeksan vuotta elintarvikeliikettä mutta joutui lopettamaan.

— Meitä keski-ikäisiä yrittäjiä kohdellaan huonosti.

Mies on ollut työnjohtajana tamperelaisessa pukutehtaassa mutta on nyt toista vuotta työttömänä.

— Saat nyt ajaa vanhan rojusi pois tallista, nauraa rva Saarikoski miehelleen.

Kahdeksan vuotta vanha Datsun taitaa nyt joutua lähtemään.

Pyysimme rouvaa arvioimaan voittoautonsa hinnan.

— En minä nyt osaa, olen ihan sekaisin, arvioi sinä mun puolestani, hän sanoo miehelleen.

Kultahiekan värinen VW Passat S maksaa tällä hetkellä 25 320 mk.

— Jos uudet verot tulevat voimaan, hinta nousee yli 30 000 markan, kertoi myyntipäällikkö **Viljo Hytti** joka Wihuri-Yhtymän edustajana toi Passatin voittajalle.

Avaimet luovutti kukkien kera Lehtimiehet Oy:n mainospäällikkö **Rauno Männistö.**

Siitä vaan ajelemaan. Varsinkin kun Meeri Saarikoskella sattui olemaan ajokorttikin. □

LAATINUT ASTROLOGI SHEIKKI AHMED EL HEIKKI

HOROSKOOPPI

OINAS (21.3. — 19.4.) Marraskuun ajan olette innostunut ja täydessä vauhdissa, joten pimeän talven tulo ei Teidän mielialaanne paljoa kosketa. Varsinkin kuukauden toinen puolisko lupaa Teille vilkasta seuraelämää. Teidän pitäisi hillitä kuitenkin liikaa toimeliaisuuttanne ja hyökkäävyyttänne, sillä niillä voitte vahingoittaa muuten lupaavia uusia tuttavuussuhteita. Myös työpaikallanne olette energinen ja täynnä uusia ideoita. Siten Teille tarjoutuu mitä parhaimmat mahdollisuudet hyviinkin lisäansioihin. Näistä toiminnan kannalta edullisista asioista Teidän tulisi kuitenkin taiten käyttää voimianne, sillä tässä kuussa olette altis lihassairauksille.

HÄRKÄ (20.4. — 20.5.) Tässä kuussa olette masentunut ja allapäin. Valtavan tahdonlujuutenne ansiosta olette kuitenkin rauhallinen ja ystävällinen lähimmillenne. Siten Teidän tulisi viettää aikaanne perheenne parissa ja välttää liikaa työskentelyä. Tämä kuu on otollista aikaa harrastuksille ja niillä voitte sopivasti nostaa mielentilaanne. Taloudellisella alalla Teidän tulisi pidättyä kaikista suurimmista hankinnoista, sillä joulukuussa Teille on luvassa tavallista suurempia menoeriä. Kuukauden viimeisinä päivinä Marsin epäedullinen asema kuvioonne nähden vähenee ja samalla tunnette kuinka mielentilanne alkaa selvästi nousta.

KAKSOSET (21.5. — 20.6.) Marraskuu on Teille ankeaa aikaa. Iloisena ja seurallisena ihmisenä surette taakse jäänyttä kesää. Haluaisitte matkustaa jonnekin kauas lämpimään aurinkoon meren ääreen. Tunnen jo syvät huokauksenne tänne Kravun kääntöpiirille. Mutta, haluan varoittaa Teitä, sillä planeetta Saturnus on kuviossanne, ja etenkin sen epäedullinen aspekti kuuhun kehoittaa Teitä välttämään kaikkia pitempiä matkoja. Sen kiinteä vaikutus kaksosiin kestää jopa ensivuoden huhti—toukokuun vaihteeseen. Työelämässänne sensijaan onnistutte mainiosti ja sen piirissä saattekin tasapainoisuutta tunne-elämäänne. Myös perhepiirissä viihdytte mainiosti.

RAPU (21.6. — 22.7.) Marraskuun kaksi ensimmäistä kolmannesta olette erittäin toimelias. Ohitatte kaikki suurimmatkin harmit leikiten. Työpaikallannekin ihmetellään vitaalisuuttanne ja iloista mieltänne. Tästä seuraa, että olette parantaneet tuntuvasti mahdollisuuksianne nostaa ansiotasoa, myös huomattava ylennys ammatissanne on hyvin todennäköinen. Samoin huvielämä on nyt myötätuulessa, ja olette erittäin suosittu ja toivottu vieras ystävienne parissa. Rahaa Teillä on runsain mitoin käytössänne, mutta kehoitan Teitä pidättäytymään liiasta tuhlaavaisuudesta ja sen sijaan sijoittamaan ne johonkin yritykseen, sillä sen pitäisi onnistua tässä kuussa.

LEIJONA (23.7. — 22.8.) Tässä kuussa on myötätuulessa kaikki mihin ryhdytte. Niin työ, matkat kuin tunne-elämännekin. Ja todellakin, Te osaatte käyttää sitä hyväksenne luontaisen liikkuvuutenne ansiosta. Ainoa haittaa tekevä asia on suhteellisen heikko taloudellinen tilanteenne, mutta sekin näyttää paranevan huomattavasti kuukauden lähestyessä loppuaan. Perheellenne ja rakastetullenne Teidän kuitenkin tulee uhrata eniten aikaanne, sillä heiltä saamastanne mielihyvästä nautitte kaikkein eniten. Työssänne olette iloinen ja pidetty, joskin hieman liian vaativa pienissäkin yksityiskohdissa. Enemmän suurpiirteisyyttä ja Teillä on onnellinen marraskuu.

NEITSYT (23.8. — 22.9.) Kuukauden alku tuo epävarmuutta ja ahdistuneisuutta, jotka lisäävät luontaista pessimistisyyttänne. Tunnette itsenne lisäksi voimattomaksi ja väsyneeksi. Olette riidanhaluinen ja täten erittäin epämiellyttävästi lähimpiinne suhtautuva. Mutta näin huonosti asiat eivät onneksi ole koko kuukautta, sillä Uranuksen voimistuva vaikutus merkissänne tietää mielentilanne huomattavaa kohentumista. Yrittäkää rauhoittaa kireää hermostuneisuuttanne sopivilla harrastuksilla, varsinkin ulkoilu ja sopiva urheilu tasoittavat mieltänne. Olkaa kuitenkin varovainen kylmettymisen suhteen, sillä olette altis sairauksille masentuneisuudessanne.

VAAKA (23.9. — 22.10.) Mitäpä muuta kuin hurjaa ja kiihkeätä romanssia lupaa marraskuu zodiakin kaunosielulle, kukkaislapsi vaa'alle. Mistä tämä lupaus? Tietenkin kuviossanne olevan Merkuriuksen erittäin suosiollinen aspekti Plutoon. Rakastatte ja saatte vastarakkautta menemällä rohkeasti mukaan ja jättämällä luontaisesta ujoudesta johtuvan tumput suorina seisomisen, sillä odottamalla harva saa mitään muuta aikaan kuin asian irtautumisen hallinnastaan. Rahaa Teillä on niukasti käytettävissä, mutta se tuskin häiritsee Teidän vahvoja tunne-elämyksiä. Aivan hurmiota Teidän tulee kuitenkin välttää, sillä se voi aiheuttaa terveydelle haitallisia sydänhaavoja.

SKORPIONI (23.10. — 21.11.) Marraskuu on tapahtumantäyteinen mutta kuitenkin lokakuuta rauhallisempi kuukausi. Voimanne tuskin riittäisivätkään samanlaiseen menoon. Energianne riittää kuitenkin erittäin hyviin suorituksiin työelämässänne. Ideat pulppuavat Teistä ja saatte vaivatta toteutettua ne. Ajankohta on erittäin otollinen kauaskantoisiin suunnitelmiin ja sijoituksiin. Raha-asianne ovat kunnossa ja voitte jopa suoda itsellenne pieniä ylellisyyden hetkiä. Tämän kaiken toiminnan keskellä Teidän tulee vaalia suhteita perheeseenne ja ystäviin, varsinkin kuukauden ensimmäisellä kolmanneksella. Olkaa varovainen liikenteessä.

JOUSIMIES (22.11. — 21.12.) Marraskuu tarjoaa Teille tasan kolmekymmentä nautinnollista päivää. Mahdollisuuden tähän antaa merkissänne olevan Venuksen erittäin suosiollinen aspekti kauriissa sijaitsevaan Jupiteriin. Varsinkin matkat lähimpienne seurassa tarjoavat täyden nautinnon. Myöskin raha-asiat ovat tasapainossa ja voitte toteuttaa pitkään mieltänne askarruttaneen toiveen. Olette suosittu ja erittäin pidetty työpaikallanne. Tässä kuussa pieni korotus ansioihinne on mitä todennäköisin. Erityisesti taiteellisia taipumuksia omaavien kannattaa selventää suhteitaan johtoportaisiin, sillä tästä on tulevaisuutta ajatellen kauaskantoisia positiivisia seurauksia.

KAURIS (22.12. — 19.1.) Kaikki mihin tässä kuussa paneudutte, onnistuu yli odotustenne. Teillä on pitkä, nelisen kuukautta kestävä erittäin onnellinen jakso. Tämän Teille takaa kuviossanne oleva onnenplaneetta Jupiter. Teidän tulee luopua luonteeseenne kuuluvasta pessimistisyydestä ja huomaatte kuinka elämä hymyilee jopa Teille. Tunne-elämänne tasapainoittuu ja harmonia perheeseenne lisää mielenrauhaanne. Erityisesti lapset tuovat tyydytystä ja heidän seurassaan viihdyttekin parhaiten. Teitä ikuisesti painavaan taloudelliseen tilaan Teillä on mitä parhaat mahdollisuudet tuoda tuntuvaa kohennusta. Erinomainen ajankohta karhuta saataviaan, joita tosin ei paljoa ole.

VESIMIES (20.1. — 18.2.) Hiljainen ja vaisu kuukausi Teidän elämässänne. Vanhat ongelmanne kiusaavat Teitä ja tunnette itsenne hyvin alakuloiseksi. Taloudellinen tilanteenne on heikohko ja tämä painaa Teidän muuten iloista mieltänne. Teidän onkin parasta viettää aikaanne perhepiirissä tai parhaiden ystävienne parissa. Pidättäytyminen kaikista tarkkaa harkintaa vaativista asioista on tarpeen marraskuun ajan. Työelämässänne olette melko tehoton ja suoriuduttekin tehtävistä melko heikosti. Teidän ei ole kuitenkaan syytä masentua täydellisesti, sillä jo seuraava kuukausi lupaa huomattavia parannuksia. Täydellisen rentoutumisen avulla suoriudutte kuitenkin voittajana tästä kuusta.

KALAT (19.2. — 20.3.) Jopa on muuten niin vaisuhkossa kalassa liikettä. Tämän aiheuttaa tietenkin merkissänne etenevä planeetta Mars. Olette hyvin toimelias ja täynnä uusia ideoita. Yleensä yrityksenne lopahtaa melkoiseen saamattomuuteenne tärkeimmissä asioissa. Tässä kuussa Teiltä on kuitenkin hyvin suuret mahdollisuudet saada kaikki toiveenne läpi. Jo joulukuu on paljon heikompaa aikaa. Raha-asioissa onni potkii Teitä suorastaan takamuksiinne. Seuraelämässä olette erittäin toivottu ja hauska vieras. Kaikista tärkeistä uusista suhteista muodostuu kestäviä ja pitkäaikaisia. Ne auttavat Teitä eteenmään huomattavasti urallanne lähitulevaisuudessa. Kanavoikaa energianne harkiten ja onnistutte.

JÖRN DONNER

Marina Maria

JATKOROMAANI 11 OSA

Marina mietti mitä sanoa, kun puhelimessa oli ollut niin vaikeaa.

Hän toivoi että tulisi kohta syyskuu, sitten maaliskuu ja kevät. Hän eli vuodenaikojen mukaan, keltaiset lehdet masensivat häntä pudotessaan puista. Hän oli kerran ajatellut tosissaan ruveta matkanjohtajaksi Mallorcalle, mutta häntä pelotti jättää omaa maataan. Hän oli kuullut, että matkanjohtajista tuli vähin erin hyvin yksinäisiä ihmisiä. Heillä oli liikaa seuraa.

Arvo tuli juosten ja melkein törmäsi häneen.

— Mitä sinä olet tehnyt?

— Juossut.

— Kotoa asti?

— Minusta tuntui niin hyvältä.

Mies puuskutti ja he menivät sisään.

— Onko ruokaa? Arvo kysyi.

— Tohtorilla on aina ruokaa kotona.

— Minä en tunne niitä ystäviäsi. Emmekö me voisi antaa niille pitkät?

Hän esitteli itsensä vihamielisesti. Ateljeen kevyt tunnelma oli tiessään. Taiteilija sekoitti ja otti drinkkejä baarikaapilla, lääkäri katosi keittiöön hakemaan ruokaa ja Marina yritti esittää emäntää. Harri istui loputtomaan sohvaan, joka kiemursi pitkin olohuoneen seiniä. Arvo katseli arvostelevasti verhoja ja mattoja ja pieniä eroottisia savikuvia, jotka koristivat huoneen eri hyllyjä. Äkkiä hän pyysi anteeksi ja meni WC:hen.

— Pirteä ja ystävällinen kaveri, tohtori sanoi palatessaan huoneeseen keittiöesiliina vatsan päällä. — Sinulla on iloisia ystäviä.

— Varsinainen hapannaama, Harri sanoi ja toivoi, että se kuuluisi vessaan asti.

— Et sinäkään niin mukava ole kun seisot töhertämässä, Marina sanoi.

— Te saatte kylmää ruokaa, lääkäri sanoi. — Minä en jaksa seisoa lämmittämässä mitään. Sitä paitsi . . .

Puhelin soi. Keskustelu oli pitkä, soittaja oli selvästikin potilas. Sillä aikaa Arvo tuli WC:stä.

— Sinä taidat olla aika paska jätkä, Harri sanoi kouraistuaan jo kolmannen drinkkinsä.

— Mikä sika sinä sitten olet? Arvo sanoi.

— Hauskaa. Mutta nyt turpa kiinni, me katsotaan filmejä. Missä se pirun projektori on.

Hän alkoi penkoa kaappia. Lääkäri tuli ja toi suuren lihapadan, jonka hän oli kuitenkin lämmittänyt. Hän pyysi heitä hakemaan lautaset keittiöstä. Lääkäri otti projektorin esiin ja pani sen valkoista seinää päin.

Harri puuhasi johtojen ja kovaäänisten kimpussa. Arvo ja Marina istuivat suuressa nojatuolissa ja söivät.

Lääkäri otti itselleenkin padasta ja pani projektorin käyntiin.

— Rehellisesti sanoen nämä filmit eivät ole paljon mistään kotoisin, hän sanoi. — Mutta kai ne voi ottaa anatomian oppituntina?

— Sinä olisit voinut säästää rahaa ja käyttää noita malleina, Marina sanoi Harrille.

Lähikuvat, yleinen nuoleminen ja lääppiminen loukkasivat jollain tavoin Marinaa. Kuvat olivat niin valoisia. Esiintyjät eivät olleet todella kiinnostuneita. He halusivat saada palkkansa ja päästä kotiin. Sitä paitsi heidän vartalonsa olivat Marinan mielestä rumia.

— Ukkotautia, hän sanoi, kun filmi lopultakin loppui. — Ei se ollut kiihottavaa, se ei ollut eroottista.

— Mikä on eroottista? Arvo sanoi.

— Sinä, Marina sanoi.

Lääkäri söi ja joi innokkaasti mutta pysähtyi kesken suupalan. Harri katsoi Marinaa: aivanko totta, tämäkö oli hänen eroottinen ihanteensa! Se ei oikein sopinut yhteen freskon kanssa.

— Et sinä voi tarkoittaa sitä, Harri sanoi. Arvolle hän sanoi: — Varo tuota naista. Hän nielaisee sinut. Varo vain, rupeat näkemään hänestä unta yökaudet. Silloin kaikki menee todella päin helvettiä.

Hän nousi seisomaan, röyhtäisi ja maistoi punaviiniään. Hän meni lähemmäs Arvoa. Silloin lääkäriin tuli elämää. Hän asettui Harrin eteen nyrkkeilyasentoon ja Harri menetti äkillisesti kaiken mielenkiintonsa heitä kohtaan, sanoi että paskat ja putosi sohvaan jo unessa.

— Tuollainen hän on, lääkäri sanoi. — Täynnä kuin kananmuna, nyt hän nukkuu hetken ja selviää taas. Kyllä siitä hyvä tulee. Hän näkee varmasti unta sinusta, Marina. Kai te voitte odottaa, kun minulla on sairaskäynti. Minä en halua istua yksin hänen kanssaan.

Hän tilasi taksin ja meni. Koska Harri oli alkanut kuorsata sohvalla, Arvo ja Marina menivät keittiöön ja istuivat pöydän ääreen. Arvo täytti Marinan lasin.

— Mitä miehet sanovat sinulle? Arvo kysyi.

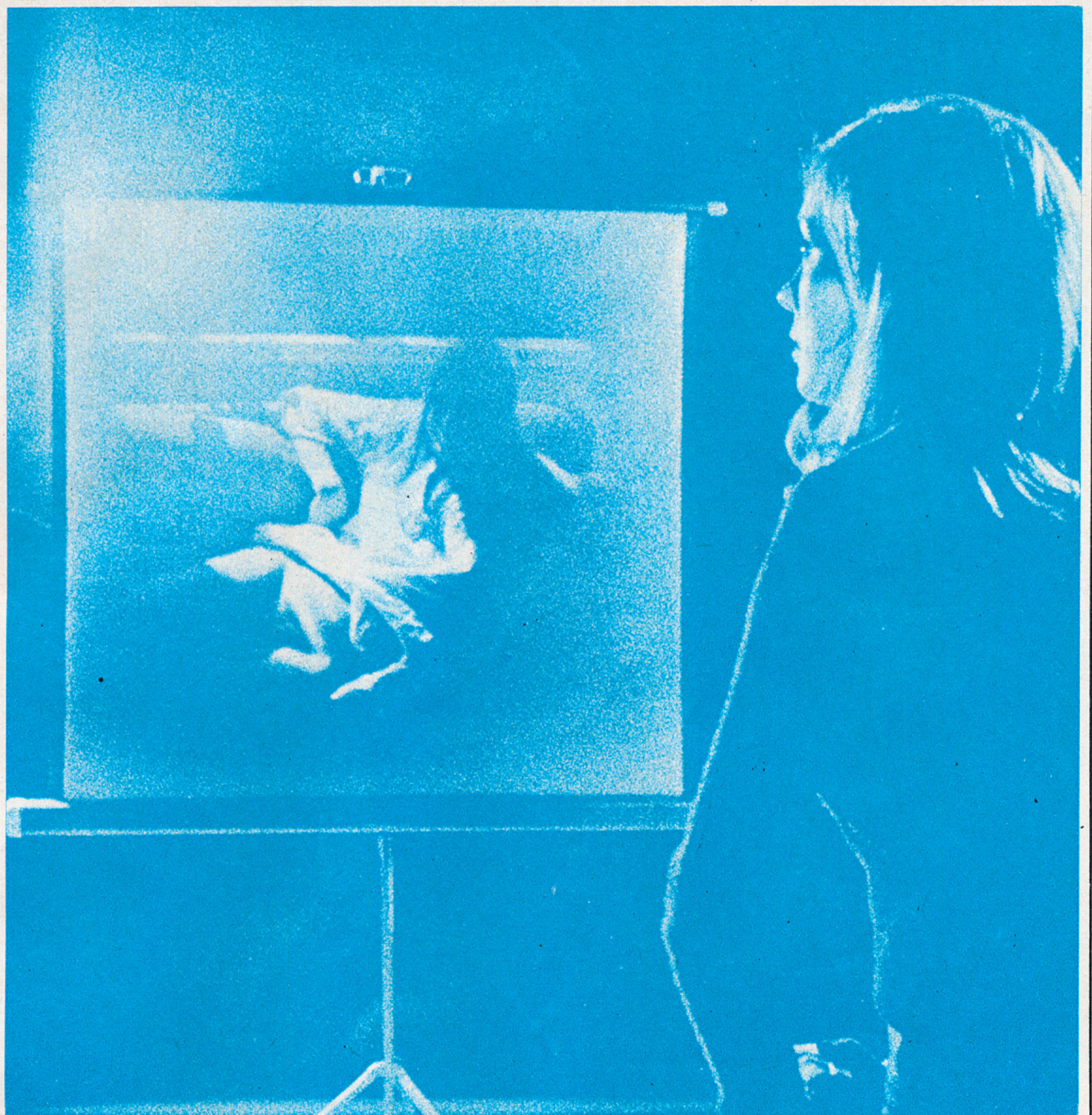
— Mitä sinä tarkoitat, siis mitä sanovat?

— Siis ne joitten kanssa sinä olet yhdessä.

— En minä juorua. Keksi jotain. Mitä naiset sanovat?

— Minä en tiedä. Minun kokemukseni ovat niin rajoittuneet.

— Tarkoitatko sinä että minun

kokemukseni ovat rajattomat?

— En, anteeksi.

Jokin rahisi pahasti heidän kontaktissaan. Marina ei tiennyt, oliko Arvo ylpeä ja naamioi asenteensa ujouteen. Ehkä hän ei halunnut antaa naisen nolata itseään, piti olla vaitelias ja käyttäytyä maailmanmiehen elein. Nyt oli taas tämä hiljaisuus, kun he istuivat siinä, keittiön kello kävi kuin metronomi, mutta Harrin kuorsaus ei kuulunut tänne. Marina vajosi unelmiin ja ajatuksiin ja kuviin. Oli kuin koulutansseissa kauan sitten kun pojat kysyivät, pitikö hän orkesterista tai yrittivät kertoa hauskoja juttuja tai keskittyivät tanssimiseen yhtä suurella tarmolla kuin kysymyksessä olisi ollut jumalanpalvelus.

Marina oli ihmeissään Arvon vakavuudesta. Useimmat hänen tapaamansa miehet yrittivät olla kepeitä ja leikkisiä, koska he luulivat, ettei Marina ollut muuta kuin kepeä ja leikkisä. Hän yllätti itsensä haluamasta tätä miestä. Hän tahtoi tämän miehen rinnalleen, pitkäksi pitkäksi ajaksi.

— Miksi sinä kirjoitit? hän kysyi lopuksi.

— Miksi sinä soitit?

— Oletko sinä kiinnostunut minusta?

— Minä vastaan jos sinä vastaat.

— Minä pidän sinun silmistäsi.

— Pidätkö?

— Pidän, ja sitten minä pidän sinun suustasi.

— Pidätkö?

— Minä pidän myös sinun äänestäsi. Ja sinun nenästäsi.

Sitten he vaikenivat jälleen. Marina tunnusteli nenänvarttansa. Ei hänen silmissään ja suussaan ja nenässään ollut mitään erikoista. Hän kätki kasvonsa käsiinsä, sulki silmänsä. Mies yritti imarrella! Ei hän ollut pahoillaan siitä. Hän oli kiinnostunut tästä miehestä, mutta mies oli aivan tavallisen näköinen. Miten hän erosi toisista, oliko olemassa joitakin outoja hajuja, joiden takia ihmiset pitivät toisistaan niin kuin koirat?

Kun hän avasi silmänsä, mies seisoi hänen edessään.

— Anna minulle jotain väkevää juotavaa, baarissa on viskiä, Marina sanoi.

Arvo meni kuorsaavan Harrin luo, täytti kaksi lasia vedellä ja viskillä. Marina istui keittiössä liikkumatta. Outoa, keittiö tuntui muuttuneen. Oliko tohtori maalannut sen? Oliko tavallista lämpimämpää? Mistä kaikki nämä äänet tulivat, etäiset lasten äänet, jotka kuulostivat nauravan.

— Mitä sinä oikein tarkoitat, Arvo sanoi ja meni hänen eteensä. Minulle tulee sinusta paha mieli.

Marina painoi äkkiä päänsä häntä vasten.

— En minä halua, että sinulla on paha mieli, hän kuiskasi. — Lähde kotiin jos haluat. Mutta jos olet kiltti minulle, niin ole vielä vähän aikaa. Minä en halua olla yksin, en yksin.

— Minä olen ajatellut sinua usein.

— Kuinka usein?

— Joka päivä. Koko ajan. Mutta minä en ole tohtinut ottaa selvää missä sinä olet. Minä pelkäsin sinua.

— Olenko minä niin pelottava.

— Et.

Marina nousi. Hän halusi tehdä jotain. Hän meni tiskipöydän luo ja ryhtyi raivaamaan. Hän halusi saada tohtorin hyvälle mielelle. Hän halusi saada kaikki hyvälle mielelle.

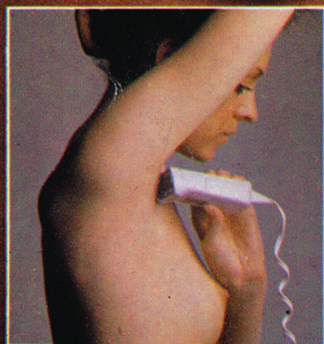
— Lähdetäänkö täältä yhdessä?

KÄÄNNÄ

PHILIPS Beauty Set

elvyttää ja kaunistaa

Hobby Hall maksaa postimaksun

Hobby Hall

PL 18
00003 HELSINKI 300

Vastauslähetys
HKI 10/56 Lupa 1700

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää minulle tyylikäs Philips Beauty Set 10 päivän ILMAISTA tutustumista varten. Jos en ole siihen täysin tyytyväinen, voin palauttaa sen ja asia on sillä selvä. Mikäli pidän laitteen itselläni, maksan siitä käteisellä mk 188,— (+postikulut mk 9,—) 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta tai osamaksuehdoin mk 33,— (+postikulut mk 9,—) 10 päivän kuluessa lähetyksen vastaanottamisesta ja sen jälkeen mk 33,—/kk 5 kuukauden ajan.

Etunimi .... Sukunimi ....

Ammatti .... Synt.aika ....

Lähiosoite ....

Postinumero .... Postitoimipaikka ....

MEIKKIPEILI ILMAISEKSI
Mikäli postitatte tilauksenne 5 päivän sisällä ja päätätte pitää Philips Beauty Set'in itsellänne, saatte kiitoksena nopeasta toiminnasta ihastuttavan meikkipeilin (halkaisija 10 cm) AIVAN ILMAISEKSI.

Hemmotelkaa ihoanne

Älkää kätkekö kaunista minäänne. On olemassa paljon pikku keinoja, joilla voitte tehdä itsestänne kauniin, ja Philips Beauty Set antaa Teille nämä keinot. Se on täydellinen kauneussalonki pienoiskoossa. Lisäksi se koristaa viehättävällä tavalla kampauspöytäänne, sillä se on pakattu tyylikkääseen rasiaan.

Poistaa ihokarvat, hieroo ja hoitaa

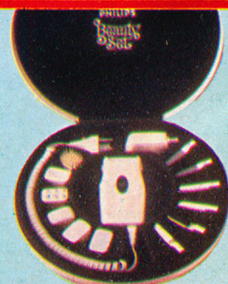
Philips Beauty Set antaa Teille täydellisen kauneussalonkikäsittelyn kasvojen hieronnasta käsien hoitoon. Se sisältää nopean Lady Shaven, jossa on kaksitoiminen leikkuupää. Pääsette eroon rumentavista ihokarvoista kätevästi ja turvallisesti. Lisäksi sarjaan kuuluu 11 muuta lisälaitetta, joilla voitte hoitaa käsiänne ja jalkojanne, sekä hieroa ja levittää voiteita ihollenne. Ja Philips Beauty Set on kätevän kokoinen. Voitte ottaa sen helposti mukaanne, kun lähdette lomamatkalle tai viikonloppua viettämään.

Kokeilkaa ilmaiseksi 10 päivän ajan

Todetkaa nyt itse, mitä Philips Beauty Set voi tehdä kauneutenne hyväksi. Kokeilkaa tätä monipuolista sarjaa 10 päivän ajan. Kokeilu on Teille täysin ilmainen. Teette päätöksenne vasta kun olette täysin vakuuttunut Philips Beauty Setin elvyttävästä ja kaunistavasta vaikutuksesta.

Philips Beauty Set sisältää Lady Shaven lisäksi seuraavat lisälaitteet:

Kevyen hierontapään ● Normaalin hierontapään ● Syvähierontapään ● Voiteen levittäjän ● Kasvoveden levittäjän ● Tavallisen kynsiviilan ● Kovettumien poistajan ● Kynsinauhan työntäjän ● Kynsinauhaharjan ● Kynsien kiillottajan

HOBBY HALL ● Hämeentie 157 ● 00560 Helsinki 56 ● Puh. 790022

Arvo sanoi kuivatessaan astioita.

— Kyllä kai, Marina sanoi.

Harri liikahti unessa. Kohta hän heräsi ja hänellä olisi kiusanaan keskeneräinen freskonsa, aina siihen päivään saakka kun se valmistuisi, ja sen jälkeen tulisi jotain muuta, joka olisi kesken. Marina tunsi mielensä kevyeksi, ajatteli mielessään, mitä lääkäri oikein teki näin monella huoneella ja suurella loistolla. Ehkä se oli hänen lääkkeensä yksinäisyyttä vastaan.

Kun he olivat saaneet tiskit tiskatuiksi, lääkäri seisoi eteisessä. Hän oli yllättäen väsyneen näköinen. Marina kysyi, oliko joku parantunut vai kuollut.

Lääkäri otti lasin ja katseli Harria, komeaa olohuonettaan ja kahta vierastaan, jotka istuivat sohvan reunalla.

— Ei se ole niin vaarallista, kun ihminen kuolee. Kaikki me kuolemme. Minä tulen synkäksi, kun ihmiset menettävät toivonsa.

— Toivonsa? Harri sanoi puoliunessa. — Minä toivon niin kaikkea.

— Tämä on varmaan sinun sulhasesi, lääkäri sanoi äkkiä Marinalle ja katsoi Arvoa. — Onnea vain, hän sanoi ystävällisesti. — Jos autatte minua nyt saamaan Harrin ulos niin saatte tehdä aivan mitä haluatte.

— Jäämmekö me tänne? Marina kysyi.

— Ettekä jää. Minä en halua nähdä teitä aamulla. Minä olen aamulla aina huonolla tuulella.

He auttoivat Harrin pystyyn, tämä oli todella hiukan selvinnyt, ja he taluttivat hänet rappuun ja alas odottavaan taksiin. Marina suuteli lääkäriä otsalle noustessaan autoon. Niin yksinkertaista kaikki on, Marina ajatteli, kaikkein parasta olisi elää kun ympärillä olisi monta miestä, sellaisia jotka tarvitsevat minua eivätkä kysele tyhmiä. Hän aavisti, että Harri oli rahaton ja antoi sen vuoksi kuljettajalle kaksikymmentä markkaa, kun he jäivät autosta kotiovella. Hän pyysi kuljettajaa katsomaan, että Harri pääsi sisään.

Ilta oli tähtikirkas ja kylmä.

Arvo otti häntä kädestä, piti sormiaan hänen sormiensa välissä, leikki niillä. He seisoivat epäröiden talon edessä. Marina tunsi, että Arvo halusi ilmoittaa hänelle jotain mutta oli liian ujo ilmoittamaan sitä ollessaan yhdessä Marinan kanssa samassa huoneessa. Hänen kätensä tuntui lapsen kädeltä. Oikeastaan Marina ei ihmetellytkään, että Arvo oli niin hiljainen ja outo.

Hän ajatteli Petteriä, joka oli soittanut hänelle ja ehdottanut matkaa Pohjois-Suomeen. Se sai odottaa. Hän ajatteli Perttiä, joka harhaili ympäri maailmaa metsästämässä itselleen Hausfrau-tyyppiä, ja kun hän ei löytäisi tätä, hän lähettäisi Marinalle sähkeen. Hän ajatteli konsulia, joka olisi luikerrellut mielellään loukustaan mutta tiesi, että viidentoista vuoden kuluttua hänen poikansa tai konsuli Kallen poika olisi toimitusjohtaja, konsuli Åke ryhtyisi hallintoneuvoston puheenjohtajaksi ja muuten maailma olisi entisellään ja Andersson & Wirtanen sen kuin ostaisi ja myisi. Konsulinna Leenan 40-vuotispäiväksi hän lahjoittaisi tälle timanttikaulaketjun, ja ikonit hänen seinillään ja taiteilijat hänen seurassaan tulisivat vanhemmiksi ja vanhemmiksi.

Hän sanoi Arvolle, että tämä saisi tulla mukaan jos haluaisi. Marina aikoi ottaa lämpimän kylvyn, tuntui viileältä.

Mutta Arvon käsi tuntui lämpimältä.

Vuoden ensimmäinen lumisade, kun Marina nousi aamulla.

Kun satoi lunta, Marinan mielestä vuosi oli loppunut ja toinen alkanut. Lumi näkyi selvänä pihan tummia seiniä vasten. Lumi sulaisi varmasti, mutta puut olivat jo alastomia ja nyt oli kuusi kuukautta kevään sanansaattajiin, lintuihin, yhdeksän kuukautta juhannukseen, paljon päiviä, yhä pimeämpää.

Hän otti jääkaapista tuoremehua ja munan, pani veden tulemaan munaa ja kahvia varten. Hänen aamiaisensa oli aina niukka, hänellä ei ollut nälkä ennen kuin myöhemmin.

Äiti oli soittanut eilen ja ilmoittanut saaneensa toisenkin kortin Dar-es-Salaamista sekä suurehkon summan rahaa Yhdysvaltain dollareina. Koska suhdanteet olivat heikentyneet Afrikassa, isän oli ollut pakko myydä laivansa, ja hän lähetti sen vuoksi osan rahoista kotiin. Jostain syystä hän oli kadottanut vaimonsakin näköpiiristään, jonka vuoksi hän ehdotti palaamista äidin luokse.

Äiti oli kuohuksissaan.

Hänen vuoteensa oli viilentynyt ajat sitten, missään ei ollut enää kapteenin lakkia tallella. Oli toisia miehiä. Sitä paitsi he olivat menneet naimisiin lähinnä Marinan takia, rakkaudesta yhteiseen aviottomaan lapseensa. Toiselta puolen, äiti sanoi, rahaa oli aika paljon. Sen avulla he voisivat viettää kunniallista elämää.

— Kunniallista elämää? Marina kysyi puhelimessa. Mitä sinä tarkoitat?

— Täytyy varautua pahojen aikojen varalle.

Oliko se totta? Marina ajatteli. Pitäisikö hänenkin varautua pahojen aikojen varalle?

Hän oli tuntenut olonsa kummalliseksi pari viikkoa sitten. Hän oli kulkenut kadulla ja ollut pyörtymäisillään, oli ollut pakko istua hetkeksi puiston penkille. Eräänä iltana, kun hän oli ulkona konsuli Åken ja tämän vieraitten kanssa, konsuli oli ehdottanut aivan selvin päin, että Marina ryhtyisi hänen rakastajattarekseen, hän voisi muuttaa Eiran asuntoon, mutta Marina pyysi miettimisaikaa ja sanoi, että hän oli hyvin kallis. Tämä johtui ehkä Arvosta, joka makasi nyt sängyssä huopa silmillä ja odotti, että Marina tulisi herättämään häntä.

Vietettyään iltoja ja öitä Arvon kanssa hän oli menettänyt mielenkiintonsa maailman muihin houkutuksiin. Hän oli jopa ryhtynyt lukemaan raskaita romaaneja, jotka hän oli aloittanut ajat sitten, Sota ja rauha, Buddenbrookit, Seitsemän veljestä. Hän oli jopa istunut hiljaa itsekseen, kun Arvo teki töitä, piirteli käyriä, joita Marina ei ymmärtänyt.

Arvo sanoi yrittävänsä tehdä mallia maailmasta sellaisena kuin sen hänen mielestään piti olla.

Oliko siinä maailmassa auringonpaistetta? Marina kysyi.

Kun hän oli kattanut aamiaisen, hän herätti Arvon varovasti, suuteli häntä niskaan ja sanoi, että kello oli seitsemän.

He istuivat pöytään, Arvo joi mehunsa, luki Marinan ainoaa lehteä. Marina mietti, mahtoiko avioliitto olla tällaista, hiljaisuutta ruokapöydässä. Mutta oikeastaan hän ei halunnut puhua. Arvo antoi hänelle lehden toisen puoliskon, jossa olivat ilmoitukset, sarjakuvat, kondomimainokset ja avioliittotarjoukset. Kukaan mies ei ilmoittanut tahtovansa isäksi.

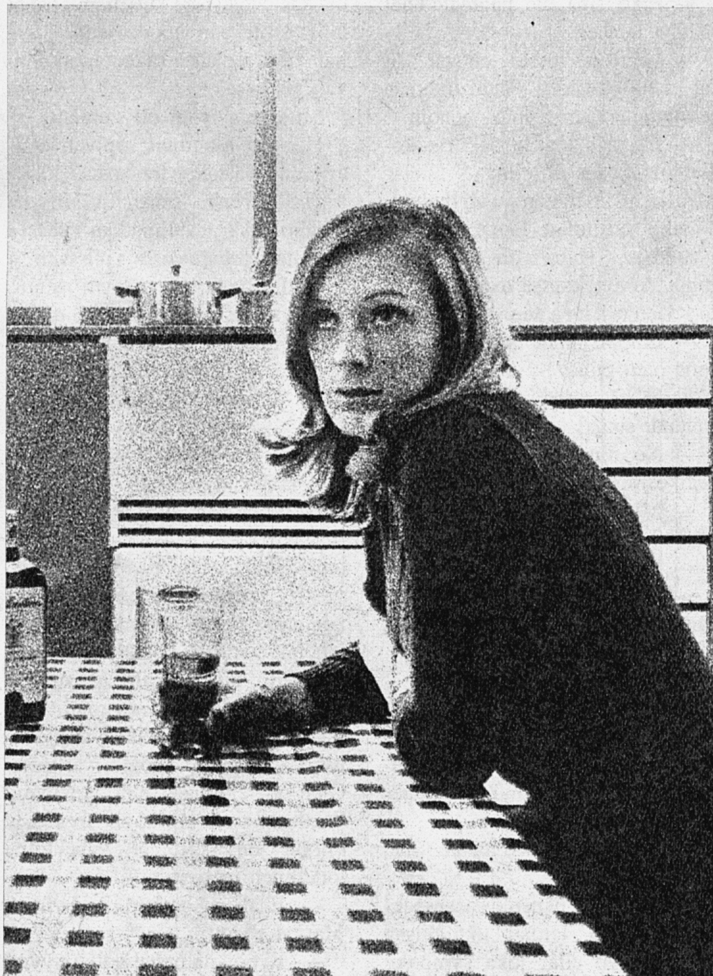
Marina kopautti munaa, nosti kuoren irti, kastoi lusikkansa suolaan ja maistoi. Se oli kumma muna.

— Arvo, minun munani on mätä.

Arvo ei ollut koskenutkaan omaa kananmunaansa. Hän otti Marinan munakupin ja lusikan ja maistoi. Hänen mielestään muna oli täysin tavanomainen.

Marina maistoi uudelleen. Joko munassa oli jotain vialla tai sitten hänessä.

— Minä en pääse siitä yli enkä ympäri, että se on aivan tavallinen kananmuna, Arvo sanoi.

Marina Maria

KÄÄNNÄ

Marina joi sen sijaan kahvia, meni sitten kylpyhuoneeseen, sulki oven ja katsoi kasvojaan peilistä. Mitään epätavallista ei näkynyt. Hän tunnusteli vatsaansa. Hän ei tuntenut mitään. Hän sulki silmänsä ja yritti miettiä asiaa. Kaipasiko hän oikeastaan jotain tiettyä, munan sijaan siis?

Hän tiesi sen. Hän halusi kaalia. Hän tahtoi kovasti kaalia. Tällä hetkellä hän olisi voinut tehdä mitä tahansa saadakseen kaalia.

Merkit täsmäsivät, vastenmielisyys ja kova halu, aika, taivaan merkit ja lumi, jota satoi hiljaa taivaalta.

Hänen äitinsä oli pannut tämän kaiken liikkeelle vain siksi, että oli ryhtynyt edesvastuuttomasti tutkimaan taivaankappaleita, kortteja ja ihmisen kohtaloa. Mutta hänen äitinsä oli myös lammaskaalin erikoistuntija.

Toinen ajateltavissa oleva rikollinen oli lääkäri lääketieteellisine puheineen terveydestä ja lapsen synnyttämisestä.

Marina meni suihkuun ja antoi veden jäähdyttää itseään. Arvo? Lääkärin luona vietetyn illan jälkeen Arvo oli melkein asunut hänen luonaan, hänen vaatekaapissaan oli Arvon pukuja, hän oli kaiken kukkuraksi vienyt Arvon paitoja pesulaan. Kun hän oli oppinut tuntemaan Arvon, tämä oli alkanut puhua, ja kun hän ei puhunut, hän oli ylitsevuotava teoissaan ja hellyydessään. Marina tunsi, että heidän rakkaudenleikkinsä olivat heidän yksityinen salaisuutensa, hän ei ollut aavistanut, että miehen vaiteliaisuus peitti alleen niin suuren eroottisen intohimon.

— Etkö sinä syö munaasi? Arvo kysyi kun hän tuli kylpyhuoneesta.

— En, minulla on jo vatsa täysi.

— Jos kananmuna ei sovi sinulle.

— Minä olen syönyt munia koko ikäni.

— Sitten sinä olet tullut kipeäksi niistä. Tule sitten tänne.

Arvo oli laskenut lehden kädestään. Hän veti Marinan sohvalle leikkisästi ja raa'asti, toisin kuin kukaan sai tehdä. Hän maistui unelle ja halulle, nuoruudelle ja ylimielisyydelle. Hurmion hetkellä Marina tuijotti kynttilänjalkoja ja eräs ajatus tarttui hänen mieleensä. Mutta hyvä tunne huuhtoi sen pois, vaikka sohva ei ollut todellakaan mukava. He olivat työntäneet pöydän syrjään, Arvon jalat olivat lattialla. He palasivat hitaasti toiseen todellisuuteen ja Marina ajatteli myöhästyvänsä töistä, mutta hän voisi panna sen lumentulon syyksi.

Kun Arvo seisoi kylpyhuoneessa, hän muistutti matkustavansa pohjoiseen iltapäivällä, hän oli luvannut ottaa osaa eräisiin kursseihin.

Sitä Marina ei muistanut.

— Saat vähän lomaa minusta, Arvo sanoi. — Mutta en minä ole mustasukkainen.

— Minä haluan, että sinä olet mustasukkainen.

— Oikeastaan minä olenkin, aivan hurjan.

Marina tuli kylpyhuoneeseen ja oli hänestä ylpeä.

Tänä aamuna Marina olisi halunnut jäädä kotiin. Hän ei pitänyt lumessa tarpomisesta. Hänen oli vaikea kuvitella näköalaa ikkunasta, kun taivas olisi täynnä lumihiutaleita. Hän halusi, että Arvo jäisi häneen.

Jostain syystä, jota Marina ei ymmärtänyt, kaikki katsoivat häntä, kun hän tuli, vaikka hän oli myöhässä vain neljännestunnin ja vaikka Muovi & Viinassa oli käytössä liukuva työaika.

Puhelin soi, kun hän tuli huoneeseen. Soittaja oli äiti, outoa.

— Onneksi olkoon, Marina pieni, aika hienoa.

— Niin mikä?

— Etkö sinä ole nähnyt? Olet päässyt lehteen.

— Lehteen, mihin lehteen? Et kai sinä tarkoita sitä tyhmää haastattelua, jonka minä annoin.

— Ei, sinä olet lehdessä kokonaan. Paljastus oli eilen.

Paljastus! Sen hän oli unohtanut. Hänelle oli tullut hieno painettu kutsukirje, Harri oli soittanut, mutta Arvon kanssa asuminen oli taas vienyt hänen muistinsa.

— Ei kai siitä huomaa, että minä olen minä?

— Mistä minä muuten olisin tuntenut sinut?

— No mutta vain sinä tunsit. Teetkö minulle ruokaa illalla.

— Mitä, mielelläni. Mitä haluat?

— Lammaskaalia.

— Se voi olla vaikeaa, mutta voin minä yrittää. Mitä varten sinä haluat lammaskaalia?

— Minä pidän siitä.

Kun hän oli pannut puhelimen pois, konsuli Åken huoneen ovi aukesi. Konsuli ei tullut huoneeseen, vaan seisoi hymyillen salaperäisesti oviaukossa.

— Tulkaa hetkeksi tänne, hän sanoi.

Marina meni hänen huoneeseensa. Keskellä lattiaa antiikkisen kattokruunun alla, joka symboloi Andersson & Wirtasen yhteyttä menneisyyteen, hän puristi Marinan kättä ja sanoi:

— Onnittelen, mitä vilpittömimmät onnitteluni. Siitä tuli hieno fresko. Minä olin oikeassa kun ajattelin, että kukaan ei voita neiti Marinaa, kukaan ei voita liioin Andersson & Wirtasta.

Neuvottelunurkkaukseen oli katettu kahvia ja kakkuja. Konsuli Åke ohjasi Marinan nojatuoliin.

— Älkää olko surkean näköinen, siitä tuli valtava menestys.

Ja sitten hän kertoi.

Lääkkeiden maahantuojina konsulit Andersson ja Wirtanen olivat saaneet kutsun juhlalliseen paljastustilaisuuteen. Juhlapuhe oli pidetty, presidenttikin oli todella paikalla ruskeana Kaukasukselle tehdyn patikkaretken jälkeen, pormestari, hänkin päivettyneenä, sairaalan hallintoa, kuuluisia professoreita, halvautuneita potilaita, jotka istuivat rullatuoleissa muistuttamassa toisia vieraita kuolevaisuudesta.

Lopuksi paljastuksen suuri hetki koitti.

Hiljaisuus levisi eteishalliin.

Muuan pappi, sairaalan johtajia, ryntäsi freskon luo ennen kuin presidentti oli ehtinyt lähemmäs, viittilöi villisti ja julisti korkeaan ääneen, että pornografian kylväjät tuhosivat yhteiskunnan. Ylihoitaja, ankara kuusissakymmenissä oleva neiti, oli ottanut rauhallisesti pappia käsipuolesta ja kuljettanut hänet lähellä olevaan huoneeseen, jossa hän kuulemma oli saanut rauhoittavan pistoksen.

Mitä presidentti oli sanonut?

Hän oli asettunut sopivan etäisyyden päähän freskosta kädet ristissä. Harri seisoi asiallisena kunnioittavan välimatkan päässä hänestä isoruutuisessa takissaan.

— Loistava, presidentti sanoi, ja silloin useimmat lähellä olijat, jotka olivat halunneet esittää vastalauseen, olivat vaienneet.

— Loistava, myös konsuli Åke sanoi, — todella loistava. Minä en tiennyt, että te olette niin kaunis, hm, ilman vaatteita.

— Minä en ole nähnyt sitä, Marina sanoi. — Ehkä se on todellisuutta parempi.

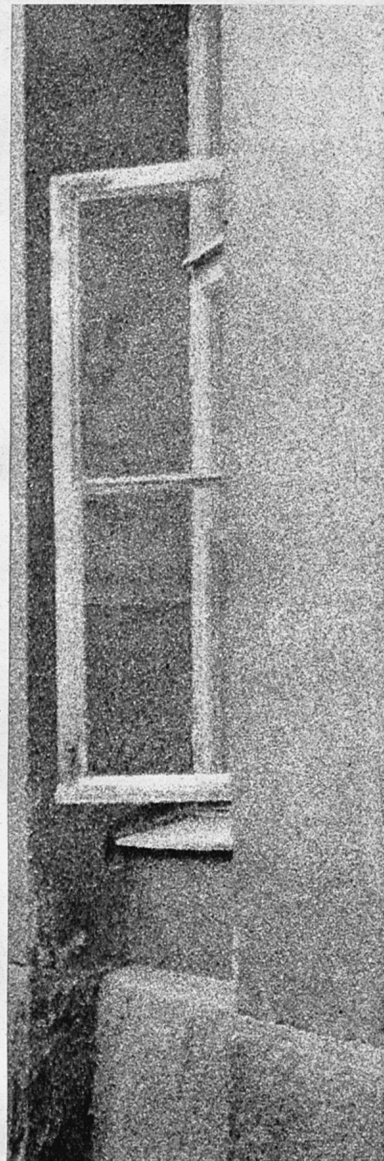
— En uskoisi. Konsuli Wirtanen ja minä olemme todella ylpeitä, että työntekijämme on ikuistettu niin sopivalla ja osuvalla tavalla. Siinä oli aivan mielikuvituksellisia yksityiskohtia, mutta en usko että kaikki huomasivat niitä. Olen ajatellut jo, että voisimme koettaa saada värikuvia freskosta yhtiön joulukortteina, siitä tulisi todellinen menestys.

— Ehkä pikemmin Andwirtin, Marina ehdotti.

— Ei ei, sitä paitsi polkumyynti aiheuttaa meille taas vaikeuksia. Ei kondomeja voi ilmaiseksi levittää.

— Ei.

— Mutta fresko, fresko ja te! Se

käsitys oli erikoisen kiintoisa, että seksuaalisuus ei tunne mitään rajoja. Ja se, että te esiinnyitte niin monena eri hahmona.

— Ei kai kukaan muu huomannut, että se olin minä?

— En usko, mutta presidentti sanoi, minä kuulin sen kun seisoin lähellä, että taiteilijalla on varmasti ollut hieno malli. Ja taiteilija myönsi, että ilman mallia siitä ei olisi tullut mitään. Ja sitten hän jotenkin sekosi ja sanoi presidentille, että freskon onnistuminen johtui eräästä jalkapallomaaottelusta. Jostain epäonnistuneesta rangaistuspotkusta tai vastaavasta. Mutta taiteilijat ovat taiteilijoita. Meidän kesken, ottakaa vähän lisää kahvia, mutta ei teidän tarvitse vastata: ovatko yksityiskohdatkin elävän mallin mukaan maalattuja, siis tarkoitan, että oletteko te esittänyt niitä yhdyntänäkymiä, niitä eroottisia tansseja, ryhmäseksijuttuja ja vastaavia?

— Esittänyt? En, en Harrille. Hän on keksinyt ne itse.

Marina Maria

Arvo soitti rautatieasemalta ilmoittaakseen, että kaupoissa oli ollut viime aikoina paljon pahentuneita munia. Hän sanoi suutelevansa Marinaa ajatuksissaan vatsaan ja soittavansa heti kun voisi. Hän sanoi lainanneensa Marinan hammasharjaa.

Äkkiä tuntui tyhjältä hänen lähdettyään.

Lounashuoneessa konsuli skoolasi Marinan kunniaksi vichyvedellä. Marina oli vaivautunut. Tänään oli ruokana munalaatikkoa. Marina ei syönyt mitään.

Kun hän tuli äidin luo, koko huoneisto haisi lammaskaalille.

— Minä odotan vauvaa, Marina sanoi.

— Ihanaa, Maria sanoi. — Kortit siis tiesivät. Kaikki pitää paikkansa. Ja minä olen päättänyt antaa isän tulla takaisin.

— Onnelliset perheet, Marina sanoi.

— Onko isä tumma vai vaalea.

— Siltä väliltä, Marina sanoi ja ajatteli Arvoa.

Äkkiä häntä alkoi hirvittävästi epäilyttää. Hän oli unohtanut Kööpenhaminan matkan. Hän oli unohtanut lopettaneensa pillereiden syömisen niin aikaisin.

Hän ei ollut enää varma.

— Hän on joko tumma tai siltä väliltä, Marina oikaisi omaa lausettaan.

— Siis sinä et ole varma? Ja mitä lääkäri sanoi?

— Minä en ole ollut lääkärissä. Ei tarvitse.

— Kuinka niin?

— Kananmunat inhottavat minua kauheasti.

— Jaha.

— Ja sitten minä haluan lammaskaalia.

— Jaha.

— Ja kuukautisten olisi pitänyt tulla jo.

— Jaha.

— Ja sitten minä haluan lapsen.

— Et kai sinä ole mitenkään tullut hulluksi.

— En.

— Annatko minä katson sinut? Maria tarkasti Marinan niin kuin muotinuken.

Maria oli tottunut siihen, että Marina tiesi mitä tahtoi, että jos hän putosi, hän putosi aina jaloilleen. Maria ei nähnyt mitään syytä epäillä. Päivällisateria oli uunissa, jääkaapissa oli jääkylmää viinaa ruokaryypyksi, lumisade oli lakannut ja tästä tulisi vielä kevät.

— Mikä lapselle pannaan nimeksi?

— Finlandia.

— Loistava mielikuvitus, se täytyy myöntää. Tuo taulu tekee hänet kuuluisaksi. Ja me! Meidän pitäisi ehkä ostaa häneltä jotain ennen kuin hinnat nousevat. Mitä te sanoittekaan, mikä hänen nimensä on? Minä en ole mikään tekijä tällä alalla, mutta vaimoni Leena on perheen varsinainen taideasiantuntija. Minun täytyy lähettää hänet taiteilijan ateljeeseen, onhan teillä osoite, haha.

— On minulla osoite.

— Ja ajatelkaa, kuinka kuuluisa teistä tulee. Kaikki ihmiset, jotka kulkevat eteisaulan kautta. Toivottavasti saitte hyvän maksun.

— Mutta, hän jatkoi, kun he olivat juoneet kahvin, — freskot ovat freskoja ja kondomit kondomeja ja konjakki on konjakkia. Nyt vain kaikki päivän uurastukseen. Täällä ei ole lepoa eikä rauhaa. Täällä ei voi maata löhöttää niin kuin freskossa, ei todellakaan.

Paitsi salaisessa huoneistossa tietysti, Marina ajatteli hymyillen.

Maisema Marinan ikkunan takana oli neitseellisen valkoinen, mutta lumi oli jo alkanut sulaa muualla paitsi nurmikoilla ja puissa. Marina työskenteli koneellisesti ja nopeasti vastattavan kirjepinon läpi, tarjouksia oli lähetettävä. Työn kuluessa kokonainen sarja kysymyksiä alkoi muotoutua.

Voiko yksinäinen äiti, (tulisiko hänestä yksinäinen äiti?) joka käy työssä, vaatia lapselleen paikkaa lastentarhassa?

Jos äiti sai rahaa ja isä tulisi kotiin, voisivatko he hoitaa lapsen?

Vai oliko se hyvä lapselle?

Hyvä hänelle?

Onko välttämätöntä, että lapsella on rekisteröity, virallinen isä? Jos isästä ei ole varmuutta ja kahdella miehellä on sama veriryhmä ja he ovat syntyneet saman tähtikuvion merkeissä, mistä sen näkee, kumpi on oikea isä? Nenästäkö?

Jos naisella oli lapsi, niin joutuivatko miehet, kaikki miehet, tai eivät kaikki, ennakkoluulojen valtaan?

Hänellä oli näyttöä siitä, että asia oli näin. Eräällä Marinan ystävättärellä oli tytär ja foxterrieri. Kun joku mies tuli käymään, foxterrieri alkoi haukkua ja tytär itkeä.

Olivatko lapset terveempiä, jos saivat äidinmaitoa?

Jos hän haluaisi jatkaa opintoja, kuka silloin...?

Oliko kysymys naisen orjuudesta, kun mies ei voinut synnyttää, hänellä ei ollut maitoa, vaan spermaa vain? Eikö lapsia ja vastuuta voinut jakaa? Vai oliko väärin tehdä niin?

Olivatko miehet parempia kasvattamaan lasta kuin naiset?

Tuliko vartalo lapsen saamisesta paksuksi ja veltoksi?

Kun kirjeet oli kirjoitettu, hän haki puhelinkeskuksen pöydältä lehden ja katseli kuvia. Hän luki, miten Harrin luomuksia ylistettiin. Vekseli lankeaisi viikon kuluttua. Hän toivoi tosissaan, että Harri pitäisi lupauksensa. Taiteen ostajat korottaisivat varmasti hänen kuuluisuuskerrointaan.

Kun hän oli näissä ajatuksissa,

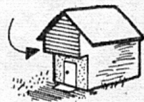
Kustavissa elokuun 18. päivänä 1972.

LOPPU

MARRASSANAPUNOS

Lähettäkää ratkaisunne osoitteella: HYMYLEHTI, Puutarhakatu 16, 33002 Tampere 200. Kirjekuoreen tunnus "Marrassanapunos". Nimi ja tarkka osoite mukaan. Ratkaisu julkaistaan tammikuun Hymylehdessä. Syyssanapunoksen ratkaisu ja sen ratkaisijoiden kesken arvottujen palkintojen saajat sivulla 135.

LXXIII

muuttumattomia

PURKAUTUA

KEL-VOLLI-NEN

OPPI-LAI-TOKSIA

Heyer-dahl

urheili-joilla joskus

KIMAL-LUS

nilvi-äinen

KORISTEPENSAS pieni raha

kertoo Troijan sodasta

VUO-ROS-TAAN

HUONO

PARKU Afrikan järvi

RIS-LAKKI

LAA-TUNEN

salamurhaaja

GENIUS Pertti

NÖYRYYTTÄÄ

ELOKUVAOHJAAJA puuton suo

MAITO-RAU-HANEN

HYVÄT VÄLIT Welles

Indo-nesian saari

ASUS-TEITA

VIREIL-LE-PANO

NAHAN KIS-KOJA

saa-vutus

tuhka

hevosen peite

EKSTRAKTI

AM-MATTI

vanha raha-yksikkö

SYÖK-SÄH-TÄÄ

siellä on mm. aseita

PÖLYÄ

KER-RATA

POH-JOINEN KUNTA

KALUS-TOA

hartsiaine

isoin nisä-käs

HEITTI KULTAA 1964

Meri-luoto

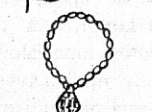
Sal-minen

PELI van-hempia

NÄP-PÄILY-SOITIN

SUO-ristus

SA-NOIS-TA

SISÄ-KAT-TOJA

käsky-kirja

kaasujen seos

MOIT-TEITA

LI-SÄÄN-TYÄ

MÄDÄNTYÄ

NÄYTTELIJÄ MARTTI

KERTOMUS-KOKONAISUUS

herkullisia 500g

PERI-KATOJA

väkevä mausteauhe

NÄMÄ OVAT MINUN

POHJOIS-ATLANTIN SOPIMUSJÄRJESTÖ

a

MIE-HUSTA

rahoja

MIELI-ALOJA

PUNER-RUS-TA

ennen väi-nöjä

KOT-KASSA

REIN

SUB-STAN-TIIVI

TAU-DILLA-KIN

VEDEN HAL-TIJA

ratsu-mies

HYVÄSTÄ SUORITUK-SESTA

Aspe-lund

ETEIS-HAL-LEJA

NÄYT-TELI-JÄTÄR

Poi-järvi

Kallio

typen ja vedyn yh-disteitä

huone-kalu

naulan kantaan

RAN-GAIS-TUKSIA

Daavi-din isä

METAL-LI-SEOS

MINIS-TERINÄ 1972

PÄIVI

kaspian meri

OLLIN PÄI-VÄNÄ

Ren-vall

KIRJAL-LISUUS-KIN

HEIDI

vanuke

PAUL kiehu-viakin

eloku-vaoh-jaaja

HÄVE-LIÄI-SYYS

Meri-kanto

kyn-sissä

HEVOS-ELÄIN

kuk-kien osia

pää-kau-punki

KOR-JAUS

vallan-kumous-mies

mure-nevia

PAKO

RKP:n kansan-edustaja

JOH-DAT-TAA

lajinsa paras

SÄIK-KYVÄ

kapakoitsijoita

EI DOUGLAS

tasai-nen

lohi-käärme

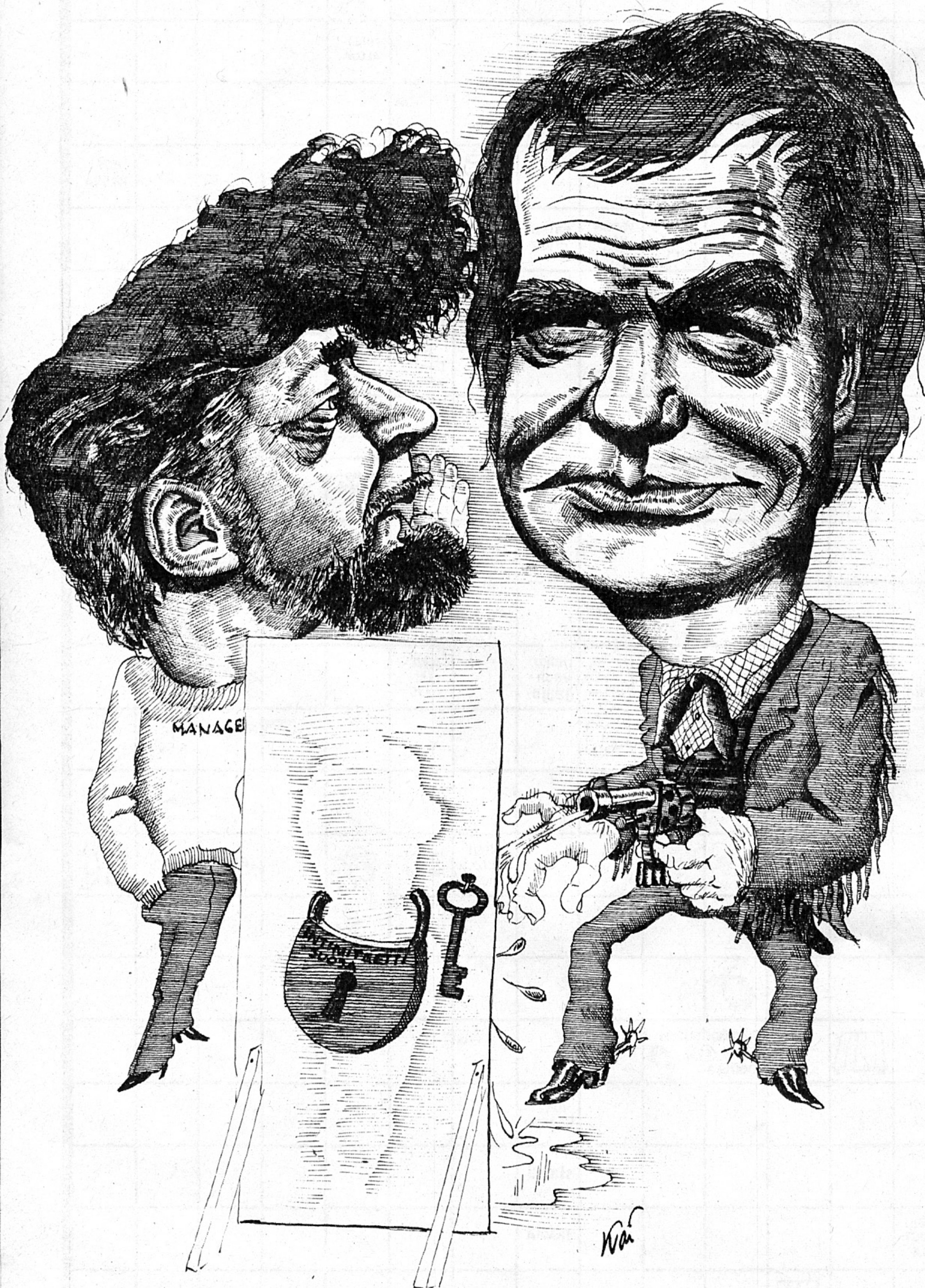
staasi

TAUDIN AIHEUT-TAJA

IKÄVIÄ

URALIN ITÄPUO-LELLA

ETSINTÄKUULUTUS

Taiteilija Kai Heinonen, toinen maamme parhaista karikatyyri- eli pilapiirtäjistä (toinenhan on Kari Suomalainen), on lähettänyt julkaistavaksemme kahden peräänkuulutetun ja vaarallisen rikollisen kuvat. Hän on laatinut ne kuulopuheiden perusteella, "malleja" hän ei ole siis itse henkilökohtaisesti tavannut. Jotta saisimme konnat kiinni ja vastaamaan tekosistaan, vetoamme Hymyn monimiljoonaiseen lukijakuntaan. Kuka tunnistaa yllä olevat tyypit?

Vastaukset — sikäli kuin joku tai jotkut ovat äijät tunnistavinaan — pyydämme lähettämään ennen tämän vuoden loppua Hymylehden toimitukseen Maija Honkasuolle osoitettuina.

Kaikkien vastaajien kesken arvotaan yksi 500 markan palkinto nettona, toisin sanoen Lehtimiehet suorittaa voittajan puolesta pakollisen ennakkoveron, tämän kaikkia kenkuttavan riesan, jolta ei mitenkään voi välttyä.

Arvonnan olemme pyytäneet suorittamaan itsensä Tampereen poliisimestarin, jota puolestaan palkitaan kahvilla junttapullan kera.

Edes toimituksen tiedossa ei ole, keistä rikollisista on kyse, mutta tait. Heinonen paljastaa nimet sitten jälkikäteen. Pääasia on, että rikolliset saadaan kiinni.

Vielä tehostamme, että vaikka kuvassa oikeanpuoleisena henkilönä pidettäisiin pres. Kekkosta (joka hän ei kaljupää ollessaan voi olla), KAIKKI vastaukset osallistuvat arvontaan.

Viisisataa markkaa on pikkuinen sievä raha, sillä saa — malttakaahan nyt — kondomeita 2 vuoden tarpeiksi tai sitten viinaa 3 päivän juopottelua varten ja kekkulissa hilluvan isän lapsillekin jää vielä jokunen markka silakan-laukkaa varten. Se sopii soosiksi perunoiden kera.

Ja nyt sitten vain arvailemaan. Vastauksen mukaan mahtuu mainiosti myös Hymyn tilaus vuodeksi 1974.

Terse. □

MIEHISTÄ VOIMAA...

Bullworkerilla mahtavat lihakset... ja nopeasti!

Jos olette 30-, 40-, 50-vuotias tai vanhempikin, Bullworker pystyy palauttamaan kuntonne ja kasvattamaan lihaksianne, ettekä tarvitse enempää kuin 5 minuuttia päivässä. Huomaatte edistyvänne jo kahdessa viikossa.
Totta... vain 5 minuuttia päivässä! Sen enempää ette tarvitse, sillä vallankumouksellinen, kansainvälisesti tunnettu Bullworker kehittää vartaloanne nopeasti. Se tekee Teistä kuin toisen miehen. Tunnette olevanne huippukunnossa ja hyvännäköinen.
Jos haluatte uutta voimaa ja miehekkään vartalon, se käy helposti Bullworkerin avulla.

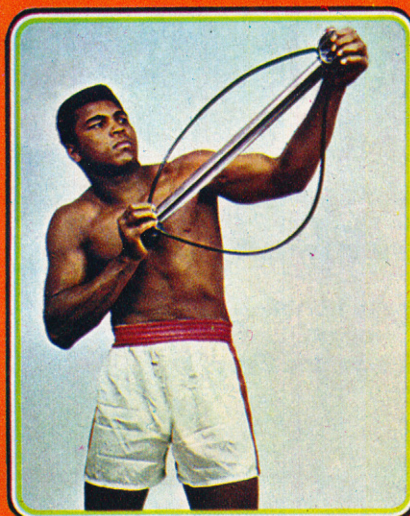
BULLWORKER TÄYTTÄÄ TOIVEENNE

Bullworker on helppo ja nopea. Ette tarvitse väsyttävää harjoittelua. Ei rasittumista. Tekin voitte päästä fantastisiin tuloksiin vain muutamassa viikossa. Leveät, vankat hartiat, laaja rintakehä, voimaa uhkuvat hauikset... koko vartalossa voimaa ja tarmoa.
Ei ikärajaa! Olittepa 15 tai 50 vuoden ikäinen, Bullworker pystyy tekemään Teille ihmeitä, vaikka harjoittelette vain 5 minuuttia päivässä. Jo ensimmäisestä päivästä lähtien voitte päivittäin todeta voimienne kasvun kun vain vilkaisette laitteeseen kuuluvaa voimamittaria. Kahden viikon kuluttua huomaatte eron, kun katsotte itseänne peilistä tai vaikkapa mittaatte lihastenne kasvun mittanauhalla. Tämän takaamme — tai ette maksa penniäkään.

14 PÄIVÄN ILMAINEN KOKEILU

Tarjouksemme on ainutlaatuinen. Kokeilkaa Bullworkerin harjoitusohjelmaa 5 minuuttia päivässä 14 päivän ajan. Ellette tämän jälkeen tunne olevanne vahvempi, kestävämpi ja notkeampi, voitte palauttaa laitteen, ja asia on sillä selvä. Mutta jos pääsette haluamiinne tuloksiin, voitte vain kuvitella kuinka suuri edistys onkaan kahdessa tai kolmessa kuukaudessa. Postittakaa ilmaiseen kokeiluun oikeuttava tilauskorttinne jo tänään.

Raskaansarjan huippunyrkkeilijä CASSIUS CLAY harjoittelee säännöllisesti Bullworkerilla. Hän sanookin: "Bullworker on ihmekapine. Suosittelen sitä kaikenikäisille miehille."

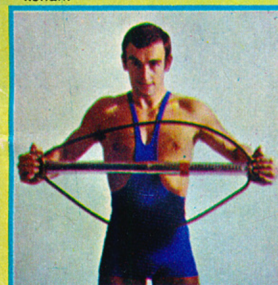
HANKKIKAA KARHUN VOIMAT BULLWORKERIN AVULLA

Bullworker lataa käsivartenne, olkapäänne, vartalonne ja jalkanne ehtymättömällä miehisellä voimalla ja tarmolla.

Aloittakaa nyt 5 minuutin päivittäinen harjoittelu, niin Tekin voitte todeta, miltä tuntuu olla miehinen mies päästä kantapäähän; uupumaton, dynaaminen, elinvoimainen. Olette elämänne huipulla ystävien parissa ja työssä. Teistä säteilee luotettavuus ja miehinen voima... osaatte johtaa. Ja naiset ovat kiinnostuneita miehistä, joista huokuu voimaa ja miehekkyyttä. Tämän Te voitte saavuttaa Bullworkerin avulla. Päättäkää itse.

Tämä harjoitus kehittää laajan ja lihaksikkaan rintakehän.

Tällä tavoin voitte leventää ja kasvattaa olkapäitänne.

Näin hankitte komeat atleettihartiat ja vyötäröä kohti kapenevan V:n muotoisen vartalon.

7 sekunnin harjoitukset ovat niin helppoja, että osaatte tehdä ne oikein alusta alkaen.

Näin muodostuvat teräksenkovat, värähtelevät hauikset, joita naiset ihailevat ja miehet kadehtivat.

Tämä helppo harjoitus kehittää voimakkaat selän lihakset ja antaa Teille karskin "menevän miehen" ulkonäön ja ryhdin.

Hobby Hall maksaa postimaksun

Hobby Hall
PL 18
00003 HELSINKI 300

Vastauslähetys
HKI 10/56 Lupa 1700

TILAUSKUPONKI

Lähettäkää BULLWORKER pikimmiten kokeiltavakseni ilmaiseksi ja ilman ostopakkoa. Samanaikaisesti saan myös 24-sivuisen neliväriesitteen, jossa selostetaan koko sensaatiomainen harjoitusohjelma. Ellen ole laitteeseen täysin tyytyväinen, voin palauttaa sen Teille 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta lukien. Mikäli pidän BULLWORKERIN itselläni, maksan siitä ainoastaan mk 17,— (+postikulut mk 6,—) 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta ja sen jälkeen 17,—/kk viiden kuukauden ajan tai käteisellä mk 94,— (+postikulut mk 6,—) 14 päivän kuluessa vastaanottamisesta.

Nimi .... Synt.aika ....
Lähiosoite ....
Postinumero .... Postitoimipaikka .... Hymy 11/73

Leikataan tästä

uutuus!

Patentoitu voimamittari

rekisteröi automaattisesti lihastenne maksimiponnistuksen, todistaen Teille päivittäisen voimienne lisääntymisen. Tuloksen voitte lukea suoraan mittarin asteikosta.

ITÄ-SUOMEN
KIRJEENVAIHTAJA

eino pouti-ainen

Mitä on elää mustalaisena Suomessa, kaikkien silmätikkuna ja kurjissa oloissa? Nätä aina ajankohtaisia pohtii Itä-Suomen kirjeenvaihtajamme Eino Poutiainen.

Eino Poutiainen tummia tapaamassa

Tässä tönössä asuu Ritva Nyman lapsensa kanssa.

Tämä on Heli Nikkisen talo jossa Poutiainen vieraili.

Puhuessani Helsingissä Tähtitorninmäellä ylioppilaiden suuressa vappujuhlassa vuonna 1970 lausuin mm. seuraavaa: ''Maassamme elävät seuraavat ryhmät erikoisen sorretussa asemassa:

''Ensimmäisenä ovat mustalaiset, toisena SMP ja sitä kannattavat väestöpiirit ja kolmantena maamme opiskeleva nuoriso.'' Paikalla olleen monituhatpäisen ylioppilasjoukon erittäin voimakkaista suosionosoituksista päätellen osuin asioissa niiden ytimeen.

Millaista on elämä mustalaisilla? Tästä ei kovin paljoa puhuta eikä kirjoiteta. Ehkäpä lehtimiehet ym. ajattelevat, että nuohan ovat vain mustalaisia, jotka ovat maailman ja muiden ihmisten kiusana maapallolla. Toisinsanoen meillä on kansalaistemme joukossa vielä paljon mätännäisyyttä ajattelutavoissa, jopa useasti menettelytavoissa suhtautuessamme maamme noin 6 000 mustalaiseen.

Jos mustalainen tekee jonkin rikoksen esim. häiriön jossakin yleisellä paikalla, niin tästä seuraa kaikille hänen heimolaisilleen porttikielto. Jos taas rikoksen tekee valkoihoinen, niin hän kärsii kuten oikein onkin itse rangaistuksen, eikä siitä syytetä toisia hänen ihonvärillään ja vaatetuksellaan varustettuja ihmisiä. Tuollainen suhtautuminen mustalaisiin on rotusyrjintää.

Millaisena mustalaiset itse näkevät elämänsä ja ihmisten suhtautumisen heihin. Tässä kirjoituksessa tarkastellaan asioita mustalaisten itsensä esittämien näkökantojen mukaisesti. Sorretuillekin annetaan puheenvuoro.

Suomen Eduskunta hyväksyi 16 päivänä kesäkuuta, 1970 New Yorkissa 21 päivänä joulukuuta 1965 tehdyn kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen. Tasavallan presidentti on ratifioinut sopimuksen ja ratifioimisasiakirja on talletettu 14 päivänä heinäkuuta 1970 Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin huostaan.

Tässä sopimuksessa lausutaan mm. seuraavaa:

''Tämän yleissopimuksen perusvelvoitusten mukaisesti sopimusvaltiot sitoutuvat kieltämään ja lopettamaan rotusyrjinnän sen kaikissa muodoissa sekä takaamaan jokaiselle rotuun, ihonväriin tai kansalliseen tahi etniseen alkuperään katsomatta yhdenvertaisuuden lain edessä mm. seuraavien oikeuksien osalta:

— oikeus yhtäläiseen kohteluun tuomioistumissa ja muissa oikeudenkäyntielimissä

— oikeus henkilökohtaiseen turvallisuuteen ja valtion antamaan suojaan julkisen viranomaisen tai yksilön, ryhmän tahi laitoksen taholta tulevaa väkivaltaa tai ruumiillista loukkausta vastaan

— oikeus päästä jokaiseen yleisölle tarkoitettuun paikkaan tai palvelulaitokseen kuten liikennevälineisiin, hotelleihin, ravintoloihin, kahviloihin, teattereihin ja puistoihin.''

Siinä vain muutamia kohtia tästä laajasta sopimuksesta, jonka kansakunnat maailman eri kolkilla ovat hyväksyneet riippumatta niiden yhteiskunnallisesta järjestelmästä. Ko. sopimus kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamisesta perustuu Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjaan kaikkien ihmisten synnynnäisen arvon ja yhdenvertaisuuden periaatteisiin.

Enon Paukkajalla tummia tapaamassa

Eräänä kesäisenä päivänä minulle soitti reipas naisääni ja esitti olevansa mustalainen. Samalla hän pyysi kirjoittamaan Hymylehteen heikäläisten elämästä ja saamastaan kylmästä kohtelusta mm. poliisien taholta. En liene itse ainakaan läheistä sukua romaaneille, mutta tunsin suurta mielenkiintoa asiaa kohtaan ja niin sovittiin, että jos saan lehden taholta suostumuksen niin kirjoitan ja tapaan Paukkajalla soittajan, 13.6.1952 Joensuussa syntyneen rouva Rita Nikkisen os. Nyman ja hänen miehensä Oskar Nikkisen kauppias Tuure Sahlstenilta vuokraamassa asunnossa.

Nuoren parin asunto oli melko vaatimaton. Ulkorakennuksesta asunnoksi laitettu. Lähistöllä miehen äidin asunnossa oli sentään hieman tilavampaa. Sanottakoon heti kärkeen, että vastaanotto täällä oli erittäin lämmin ja ystävällinen. Jokainen tummaihoinen suhtautui haastattelijaan sydämellisen ystävällisesti. Rouva Rita Nikkinen kertoi mm. seuraavaa:

— Asumme tässä torpassa kahden mieheni kanssa. Meidät vihittiin Enon papin toimesta pari vuotta sitten. Olen toista kertaa naimisissa niinkuin miehenikin. Minulla itselläni on kolme vuotta vanha poika, joka on Hammaslahdessa entisten appivanhempieni luona. Täällä asuu mieheni entisestä avioliitosta yksi lapsi, siskoni ja siskon lapsia on yksi, nykyinen anoppini ja yksi poika. Siinä meidän nykyinen perhe onkin.

Olisiko Teillä jotakin erikoista kerrottavaa elämänne tapahtumista?

— Menimme eräänä sunnuntaina mieheni ja veljeni Pertti Nymanin kanssa erääseen baariin Uimaharjuun. Istuimme siinä jonkin aikaa jonka jälkeen baariin tuli nuorta porukkaa joiden kanssa hieman alkoholia ottaneella miehelläni tuli jotakin sanaharkkaa.

Silloin mieheni kimpaantui ja heitti jakkaraa, joka sattui ikkunaan. Tämän jälkeen baarin omistaja juoksi sisään pyssy kädessä, veti varmistimen pois ja sanoi: ''Nyt minä tapan sinut Oskar''. Mukanaan hänellä oli noin 1,5 vuotta vanha susikoira. Työntelimme koiraa pois ja menimme ulos, mutta sielläkin oli isäntä pyssy kädessä, koira puri meitä, tosin ei kovin pahasti onnistunut puremaan.

Sattumalta kulki ohi poliisiauto ja he huomasivat, että jotakin on baarin pihassa tapahtumassa. He tulivat pihaan ja sanoivat miehelleni, että hänen olisi noustava autoon. Mieheni Oskar tottelikin poliisia ja käveli rauhallisesti poliisiautoon. Siitä huolimatta syntyi jonkinlaista kahinaa ja poliisit antoivat miehelleni kyynelkaasua ja sen lisäksi pakottivat meidätkin autoon ja antoivat myös minulle sekä nuorelle veljelleni kyynelkaasua, vaikka me olimme koko ajan vain rauhoittaneet tilannetta.

Kun he olivat kyynelkaasua antaneet, niin sen jälkeen he väänsivät minua ja veljeäni ankarasti kädestä ja heittivät asvalttiin. Tämä oli hämmästyttävää meininkiä sillä veljeni on niin nuori, ettei hän koskaan ole tottunut tällaisiin kahakoihin.

Soitin sitten illalla poliisilaitokselle ja yritin tiedustella miestäni, mutta sieltä vastattiin, ettei Teillä ole mitään tekemistä. Sitten soitin Enon nimismiehelle ja tämän jälkeen sain sitten lopulta tietää jotakin miehestäni. Voin sanoa, että Enon poliisit ovat aikaisemmin suhtautuneet meihin asiallisesti, mutta Joensuun poliisit eivät taas anna meikäläisille mitään arvoa.

Noin siis jutteli tapahtumasta Rita Nikkinen.

Mitäs mieltä olet aviomies Oskar Nikkinen?

— Minä olin syyllinen koska olin särkenyt ikkunan, mutta käsittämätöntä on se, että täysin syyttömiä ammuttiin kyynelkaasulla ja raskaana olevaa vaimoanikin heitettiin käsivarresta rapakkoon.

Paikalla oli myös Ritva Nikkinen. Hän huudahti: — Sain aikaisemmin lapselle avustusta 200 markkaa kuukaudessa, mutta Enossa nyysittiin siitä pois 100 mk, joten mitä sillä saa lapselle ostaa. Paneeko sen ruokaan, vaatteisiin tai asuntoon. Kamalaa on tällainen turvattomuus.

Juttelimme myös Akseli Nymanin syntynyt 13.12.1922 Sortavalassa ja asuu nykyisin Joensuun kaupungissa, kanssa. Akseli Nyman kertoi:

— Menisin vielä tähän edellämainittuun Nikkisen tapaukseen ja sanoisin, että yleensä poliisit ovat meikäläisille hyvin julmia. Vetoavat Raahen tapaukseen, jossa poliisit pääsivät pienellä syytteellä, vaikka kaksi miestä kuoli. He ajattelevat, että ei tumman pää paljoa maksa. Toivoisimme, että meitä tummiakin käsiteltäisiin yhteiskunnassa samalla tavalla kuin muitakin kansalaisia koska meiltä myös vaaditaan kuten muiltakin ihmisiltä. Käytetäänhän meitä mm. sotaväessä ja monet ovat käyneet myös sodassa.

— Asumme kolme henkeä kaupungin omistamassa talossa Joensuun Rantakylässä. Olen ollut neljä vuotta työkyvyttömänä. Ensimmäiset eläkepaperini hylättiin, vaikka niissä oli lääkärin lausuntona pysyvästi työkyvytön. Kuluvan vuoden toukokuusta lähtien ovat olleet uudet eläkepaperit vetämässä. Kävin kaupungin sosiaalihuollossa puhumassa asiastani. Koska yhden ihmisen eläke ei riitä välttämättömiin tarpeisiin.

— Meille on nyt kertynyt vuokrarästejä yhteensä 650 markkaa. Sosiaalihuollosta ei luvattu näitä maksaa. Sanottiin, että kun vaimonne saa 600 markkaa eläkettä niin niillä on vuokrat maksettava. Nämä rahat ei riitä millään. Olemme eläneet monet vuodet samoissa vaatteissa kun ei ole rahaa ostaa uusia. Yleensä täällä Pohjois-Karjalassa ei anneta minkäänlaista asuntoa tummille.

Noin kertoi Akseli Nyman ja jatkoi:
— Täällä ei puhuta mitään niistä mustalaisille tulevista avustuksista. Mihinkä nekään varat joutunevat kun meille niitä ei anneta. Täällä ei näy asuntojen rakentamiseen käytettäviä varoja. Olen monta kertaa sosiaalihuollossa sanonut, että järjestäkää meille

VALITSE SVEITSILÄINEN **CAMY** GENEVA **SUURTEHTAAN ETU — VIELÄ VANHAAN HINTAAN**

UUTTA!

7474 MUODIKAS KELLO-UUTUUS, Miesten superautomaatti 25 kiv. itsevirittyvä ETA-koneisto, automaattinen päivyri, päiväm. vaihdettavissa myös suoraan nupista, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis, 20 mikr. kultadoubleta, VAIN mk 179:— tai 20:—/kk.

7608 SAMANTAPAINEN, mutta superautomaatti kaksoispäivyrikello, mk 189 tai 20:—/kk.

UUTUUS

6322 **MIESTEN KELLO,** 17 kiv. FHF-ankkurikoneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis jaloteräskuori, vaalea tai musta taulu, mk 109:— tai 10:—/kk.

6311 SAMANTAPAINEN kultadoubleisena. UUTUUS mk **105:—** tai 10:—/kk.

7485 ERIKOISTARJOU[S] MIESTEN SUPERAUTOMA[A]TIKELLO, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivämäärä vaihtuu silmänräpäyksessä, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kestojousi, vesitiivis, muodikas kultadoubleekuori. NYT ERIKOISTARJOUSHINTAAN mk **148:—** tai 20:—/kk.

7316 UUTUUS, AJANMUKAINEN miesten päivyrikello, 17 kiv. FHF-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuoj., magnetisoitumaton, vesitiivis, teräskuori, EDULLISESTI mk 114:— tai 15:—/kk.

7523 SAMANTAPAINEN mutta 21 kiv. ETA-koneisto mk **118:—** tai 10:—/kk.

UUTUUS

7612 MIESTEN ERIKOISKELLO, jossa aikarengas ja autoilijan laskentakiekko. Sukeltajankellon ominaisuudet. Uusi 25 kiv. ETA-koneisto, päivämäärän vaihto myös suoraan nupista. Superautomaatti, kaksoispäivyri, kestojousi, iskusuojaus, jaloteräskuori, metalliranneke. VAIN mk 260:— tai 30:—/kk

7433

SUPERAUTOMAATTI SUKELTAJANKELLO. Erikoisen vahva rakenne. Kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, päivyri, kestojousi, vesitiivis, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kromiteräskuori, erittäin tehokkaasti itsevalaiseva musta tai vaalea taulu. VAIN mk **179:—** tai 20:—/kk.

7311 SUKELTAJANKELLO, JOSSA PÄIVYRI "Seven Seas", vesitiivis, kokeiltu 5 ilmakehän paineessa, pimeässä voimakkaasti loistavat osoittimet ja numerot, 17 kiv koneisto, incabloc-iskusuojaus. ERIKOISRANNEKE "TROPIC", mk **129:—** tai 15:—/kk

3506 UUTUUS! NAISTEN KELLO, 17 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori, mk **105:—** tai 10:—/kk.

1025 UUTUUS! NAISTEN KELLO, 17 kiv. Eta-koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis kultadoublekuori. mk **114:—** tai 15:—/kk.

2123 UUTUUS! Erittäin tyylikäs PÄIVYRIAUTOMAATTI, 25 kiv. itsevirittyvä Eta-koneisto, mk **177:—** tai 20/kk.

3628 UUTUUS! NAISTEN SUKELTAJANKELLO. Tämän päivän muotia. Halk. 26 mm, 17 kiv. koneisto, päivyri, incabloc-iskusuoj., vesitiiviys kokeiltu 5 atm. paineessa, voimakkaasti loistavat merkinnät, TROPIC-ranneke, mk **138:—** tai 15:—/kk.

1007 NAISTEN KELLO (Ø 17 mm), varustettu murtumattomalla safiirihiotulla lasikkeella, 17 kiv. koneisto, kestojousi, incabloc-iskusuojaus, magnetisoitumaton, kultadoublekuori, mk **114:—** tai 15:—/kk.

2205 UUTUUS NAISTEN KULTAKELLO 18 kar. kultaa. 17 kiv. koneisto, kestojousi, incablock-iskusuojaus, magnetisoitumaton, hinta erittäin edullinen, vain mk **209,—** tai 20:—/kk.

HUOM! KORKEA LAATU JA MARKKINOIDEN EDULLISIMMAT HINNAT!

Valitse modernin tehtaan tutkittua laatua!

Tilaa alareunan kupongilla!

Annamme käteismaksusta 15 % alennuksen, mutta voitte yhtä hyvin maksaa nyt vain käsirahan ja loput kuukausittain.

Maksutavasta riippumatta saatte aina heti Nykykellojen ainutlaatuisen arvokkaat L A H J A E D U T. Valittavananne on 11 eri vaihto-ehtoa, sen lisäksi lisälahja.

7481 UUTUUS, SUPERAUTOMAATTI, jaloteräskehys, muodikkaalla metallirannekkeella, 25 kivinen, itsevirittyvä Eta Ankkuri-koneisto, autom. päivyri. HUOM! päivän vaihto myös suoraan nupista kääntäen, kestojousi, incabloc-iskunsuojaus, magnetisoitumaton, vesitiivis (norm. hinta 209:—) nyt erittäin edullisesti **169:—** kk-erät: 20:—.

Kultakorut (oikeuttavat myös lahjaetuun)

29 **X-RANNEKETJUT,** 14 kar. kultaa, kotelolukko,
n. 6,5 mm mk 159:— kk-erät 20:—
n. 10 mm mk 249:— kk-erät 25:—

30 **X-SAUVARANNEKETJUT,** 14 kar. kultaa, kotelolukko,
n. 6,5 mm mk 275:— kk-erät 30:—
n. 10 mm mk 350:— kk-erät 40:—

31 **BISMARCK-RANNEKETJUT,** ns. raskas malli, 14 kar. kult., kotelolukko, tark.leim.,
n. 5,5 mm mk 140:— tai 20:—/kk.
n. 6,5 mm mk 190:— tai 25:—/kk.
n. 8,5 mm mk 240:— tai 25:—/kk.

32 **BISMARCK-KAULAKETJU** ns. raskas malli, 14 kar. kultaa, kotelolukko, kesk. n. 6 mm, ja päistä n. 4 mm, pit. n. 450 mm. 190:— tai kk-erät 20:—

33 **TIMANTTISORMUS** 18 kar. kult., 0,05 kar. tark.leim., aito briljantti istutettu 18 kar. valkokult., 230:— tai 30:—/kk.

34 **TIMANTTISORMUS** 18 karaatin kultaa, 0,05 kar. (5 pointin timantti), istutettu 18 kar. valkokultaan, (hinta yleensä mk 230:—) mk 210:— tai 20:—/kk.

35 **SAMANLAINEN** mutta 0,10 kar. (10 pointin) erittäin edull. mk 320:— tai 40:—/kk.

36 **KIVISORMUS,** 14 karaatin kultaa, tyylikäs pyöreä malli, kork.laat. kivi: savukvartsi, synt. valkospinelli tai akvamariini, vain 149:— tai 15:—/kk.

37 **KORVAKORUT,** 14 kar. kultaa, korkealaat. kivi: samat kuin sormuksessa, vain mk 139:— tai 15:—/kk.

38 **RANNERENKAAT,** 14 karaatin kultaa, varmuuslukko vitjoineen, tarkistusleimaus. Myös litteänä (FLACCA)
n. 8 mm mk 258:— kk-erät 25:—
n. 10 mm mk 297:— kk-erät 25:—
n. 12 mm mk 347:— kk-erät 30:—

KALVOSINNAPIT, 14 kar. kultaa, myös jousi kultaa.
39 savukvartsi mk 158:— kk-erät 20:—
40 synt. sinisaf. mk 158:— kk-erät 20:—
41 täysikultaiset mk 189:— kk-erät 25:—

CAMY-SUORAMYYNTI: Nykykellot, Mannerheimintie 81 B, Hki 27. Tarjolla yli 100 eri mallia. Samat myyntiehdot! SAMAT EDUT MYÖS OSAMAKSUKAUPASSA!

TILAUSTA SEURAA **ILMAISEKSI** VALINTANNE MUKAAN

1. **BISMARCK-RANNEKETJU 5—8 mm lev.** 14 kar. KULT.
2. **KORVAKORUT** 6,5 mm:n vilj. helmi. **14 kar.** KULTAA
3. **HELMISORMUS** 7,5 mm:n vilj. helmi, **14 kar.** KULTAA
4. **HELMIRANNEKETJU** helmet läpimitaltaan n. 5 mm, viljelty helmi, 14 kar. KULTAA
5. **NAISTEN AKVAMARINISORMUS** (* 14 kar KULTAA
6. **PANSSARIKETJU + KULTARISTI** (* 14 kar. KULTAA
8. **BISMARCK-RANNEKETJU** lev. 4 mm. 14 kar. KULT.
9. **MIESTEN KANTASORMUS,** ONYX-kivi, 14 kar. KULT.
10. **TIMANTTISORMUS** 14 kar. KULTAA
11. **RIVISORMUS** *) yllätystarjous, 14 kar. KULTAA
12. **HOROSKOOPPIMERKKI,** uutuus, 14 kar. KULTAA

UUTUUS LAHJAETUNA*)

RIVISORMUS, jossa 5 synt. valkospinelliä. 14 kar. kultaa.

AKVAMARINI-sormus synt. Arvokas **uutuus.** 14 kar. kultaa

⑥ Paljon kysytty **PANSSARIKETJU + KULTARISTI** 14 kar. kultaa.

TÄMÄN **LISÄKSI** JAAMME YLIMÄÄRÄISENÄ LISÄLAHJANA KULTAISEN RISTIN, SUKKAHOUSUT TAI MIESTEN KREPPISUKAT

SAMAT EDUT MYÖS OSAMAKSUKAUPASSA
Annamme Camy kelloille 1 v. kirjallisen takuun (lisäturvana kellovakuutus 5:—) 30 vrk:n palautusoikeus (rahat takaisin)

NYKYKELLOT
HELSINKI 10 Box 10231
Camy kellojen maahantuoja
MANNERHEIMINTIE 81 B, 41 88 95

Lähettäkää heti 30 vrk:n palautusoikeudella ja 1 vuoden takuulla, suoritus **käteisellä —15 % al./osamaksulla** (käsiraha + kk-erät.)
KELLO n:o .... mk .... musta/vaalea/kultatauluisena
KULTAESINE n:o ...., ketjun lev. .... mm, sormuksen läpimitta Ø .... mm, mk .... LAHJAETU n:o ...... seuraa mukana lähetyksessä. Sormuksen läpimitta Ø/ketjun lev. .... mm. HOROSK.MERKKI ....
Lisälahjaksi:

Huom! Käyttäessänne palautusoikeutta, lisälahjaa ei tarvitse palauttaa

Nimi selvästi **synt.aika**

Arvo t. ammatti **kirjoilla**

Osoite selvästi

TOIMITUS HETI HYMY 11/73

tummia

edes jonkinlainen oma mökki, jota maksetaan kuukausivuokrallamme n. 300 markkaa ja siihen lisäksi muita maksuja.

Miksi ei eduskunnassakaan järjestetä meidän asioitamme. Emme me yksin pysty asioitamme hoitamaan. Tarvitsemme nykyistä suurempaa ymmärtämystä yhteiskunnan taholta. Minusta näyttää siltä, että Ruotsissa on tummien asiat järjestetty paljon paremmin. He voivat siellä elää kuten muutkin kansalaiset. Meillä ei täällä ole asuntoja, ei työpaikkoja eikä kunnollisia koulutusmahdollisuuksia.

Juuasta oli käynnillä Paukkajalla 51-vuotias rouva Sylvi Berg. Hän kertoi ostaneensa tuttavien avustuksella velkavaroilla oman asunnon, mutta laina-aika on vain 5 vuotta ja korko suuri, joten yksinäisellä ihmisellä on vaikeuksia maksaa asuntoa.

Rouva Helli Nikkinen oli myös katkeroitunut asuntojuttujen takia: — Olen ikäni yrittänyt saada asuntoa, mutta en ole saanut. Puhuin äskettäinkin Enon kunnan viranomaisille asuntoasioista, mutta sanottiin, ettei täällä kaikilla muillakaan ole asuntoa joten emme voi auttaa.

Koska miehenne kuoli?

— Olen ollut leskenä 7-vuotta ja sinä aikana minulla ei ole ollut vakituista miestä. On vain täytynyt turvautua irtonumeroiden hankintaan mikäli miestä on halunnut. Noin vastasi humoristisesti rouva Helli Nikkinen ja jatkoi:

— Kyllä me tummatkin saamme täällä kaupoista velkaa mm. ruokatarvikkeiden ostoon, joten nälkään emme kuole, mutta on aivan luonnollista, että velka on takaisin maksettava. Ellei maksa, niin eihän kauppiaat voi loputtomiin velkaa antaa. Asumme kauppias Tuure Sahlstenin talossa ja hyvin hänenkin kanssaan olemme toimeen tulleet. He ovat mukavaa sakkia, mutta tämä talo on huono, joka alkaa olla ihmisasunnoksi kelpaamaton.

— Ymmärrämme kuitenkin, ettei hänen kannata kunnostaa enää taloa. Saunakin on niin huono, että tuuli käy lauteilla kun sinne astuu ja asunnossa vesi jäätyy talvella. Ei siis ole ihme, että yleensä mustalaiset ovat sairaita kun ei ole kunnollisia ihmisasuntoja. Asunnot ovat jopa niin pieniä, ettei kunnolla kääntymään sovi. On vetoista, kylmää ja aurinko paistaa läpi nurkkien. On myönnettävä, että yleinen suhtautuminen maassamme on meihin tummiin nähden korjaantunut siitä mitä se oli muutamia kymmeniä vuosia sitten. Silloinhan mm. lapset juoksivat metsään piiloon kun näkivät mustalaisia.

Olen kuullut mainittavan, että mustalaiset tekevät talossa käydessään esim. oveen merkintöjä siitä, että millainen kohtelu talossa on heille ollut. Kysyn Teiltä yhteisesti — onko tuollainen totta?

— Sellaiset puheet ovat kokonaan mielikuvitusta. Aikoinaan kun liikuttiin hevosilla ja osa joukosta jäi jälkeen, niin saatettiin laittaa tienhaaroihin heinätulluja tai havuja merkiksi jäljestä tuleville, että tietävät mihin on käännytty.

Pitääkö paikkansa, että mustalaiset ovat haluttomia seurustelemaan valkoihoisten kanssa?

— Aikaisemmin olivat tummat haluttomia seurustelemaan valkoihoisten kanssa, mutta nykyään ovat nämä raja-aidat täydellisesti kaatuneet. Joten on siis kahden kauppa mitä he tekevät.

Varastavatko mustalaiset niinkuin väitetään?

— Saattaa olla meikäläisissäkin epärehellisiä ihmisiä kuten muissakin, mutta luulemme, että emme prosentuaalisesti ole sen suurempia varastajia kuin toisetkaan ihmiset.

Teillä tummilla naisilla on kauniit puvut, teettekö Te ne yksin, vai kuka ne tekee?

— Jotkut tekevät itse, mutta yleensä niitä tekevät liikkeet, jotka ovat tottuneet siihen hommaan. Puvut tulevat aika kalliiksi. Hame saattaa maksaa 1 000 markkaa.

Viimeksi juttelin Juukalaisen keskikoulua käyvän 14-vuotiaan Frans Bergin kanssa. Mitä Sinä toivoisit?

— Toivoisin, että saisimme kunnon asunnon. Kun aina joka vuosi joutuu muuttamaan asuntoa ja elämään huonoissa asunnoissa, niin siitä kärsii suuressa määrin koulunkäynti. Toivoisin myös sitä, että me tummatkin nuoret saataisiin yleensäkin nykyistä paremmat opiskelu- ja työnsaantimahdollisuudet. Ei me haluttaisi kiertää kun vain elämämme tulisi muuten järjestykseen.

Mainittakoon lisäksi, että moni haastateltavista moitti juuri Pohjois-Karjalassa elävien tummien olosuhteita. Mm. Akseli Nymanin näkemyksen mukaan esim. Helsingissä pelaa tummienkin sosiaalinen huolto paljon paremmin kuin täällä.

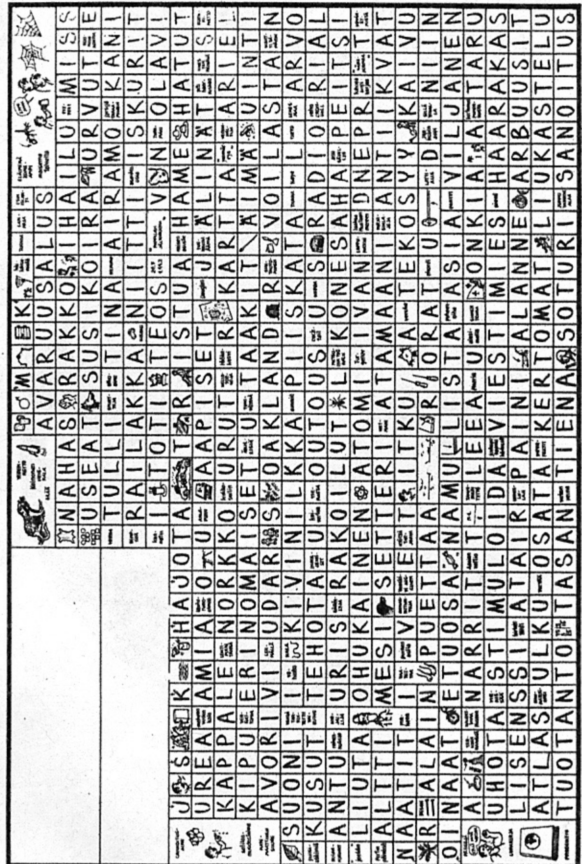
Olipa todella mielenkiintoista viettää muutama illansuunhetki Paukkajan torpassa Helli Nikkisen ja hänen perheensä sekä vieraidensa parissa. Tämäkin haastattelu sai minut vakavasti ajattelemaan mitä todella on elää mustalaisena, kaikkien silmätikkuna ja kurjissa oloissa. Olisi todella toivottavaa, että tämäkin kirjoitus sattuisi myös maamme johtavien poliitikkojen luettavaksi. Luulen näet, ettei maamme johtavilla poliitikoilla ole aikaa, mahdollisesti ei edes halua käydä tutustumassa tummien todellisiin asunto- ym. olosuhteisiin.

Samalla hartaasti toivon, että tämä kirjoitus edes jollakin tavalla koskettaisi kaikkia muitakin Hymylehden lukijoita. Meidän on yhteisesti kiistämätön velvollisuus pitää myös mustalaisia ihmisinä ja Suomen kansan jäseninä. Jos näemme heissä jotakin pahaa, niin saattaa olla, että tähän pahaan olemmekin me valkoihoiset enempi syypäitä kuin itse tummat. Koska emme ole antaneet romaaneille edes samanlaisia elämän lähtöasemia kuin valkoisilla on maassamme. □

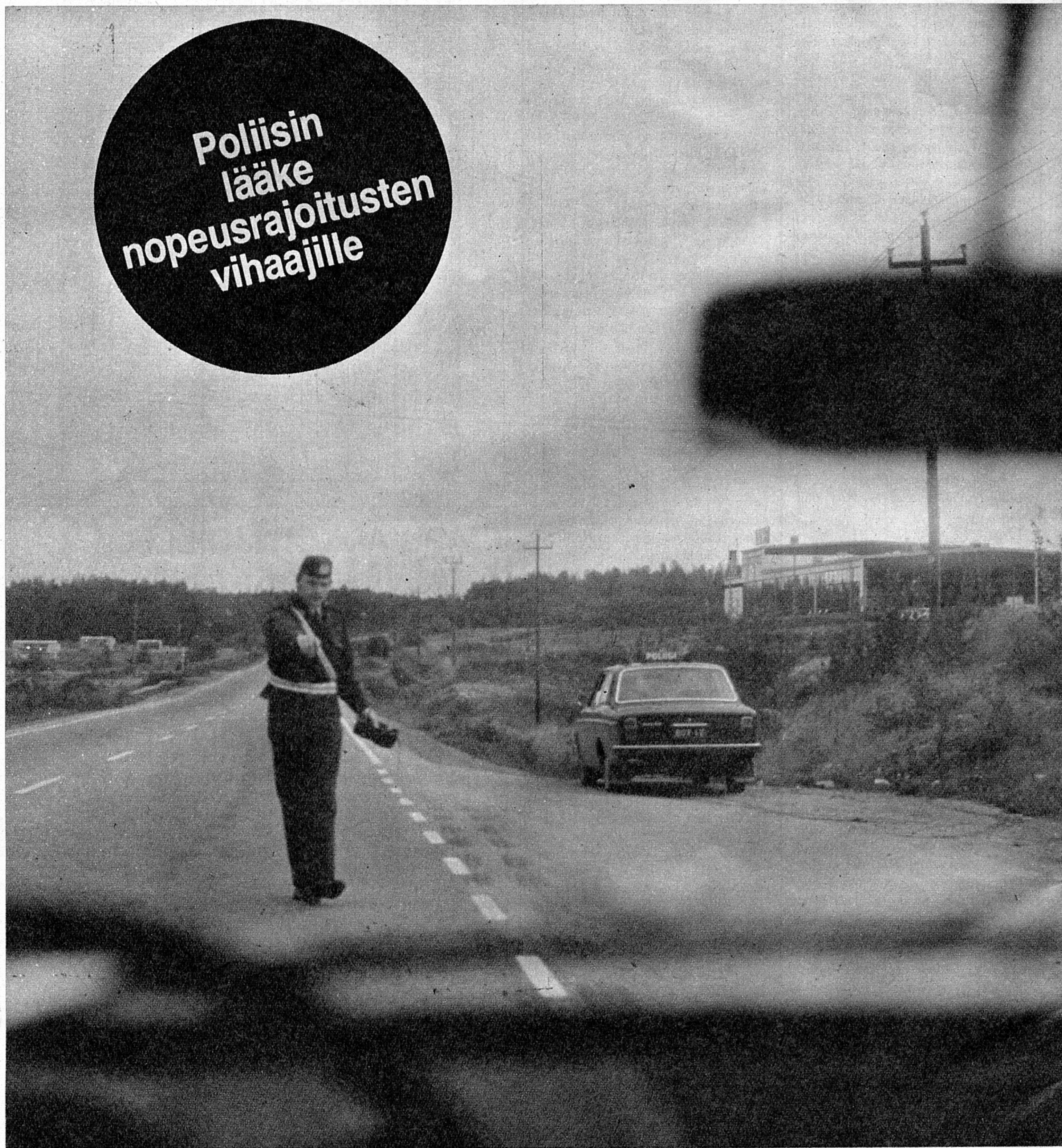
SYYSSANAPUNOKSEN RATKAISU

Palkinnot lähetämme seuraaville:

30 mk Rauni Toivonen, Ristolantie 5 A 1, 00300 Helsinki 30
20 mk Ester Wendelin, 03400 Vihti
10 mk Kalevi Aarnio, Tuulensuunk. 19 A 8, 21100 Naantali

Kortti kuivumaan

Ylinopeus on huono protesti tiekohtaisia nopeusrajoituksia vastaan. Ensin tulevat sakot ja sitten lähtee kortti hyllylle. Harva tietää, että kaikki Suomessa sattuneet liikennerikkomukset rekisteröidään ja ilmoitus menee kotipaikkakunnan viranomaisille. Autorekisterikeskuksen kortisto on pettämätön. Jo vuoden se on kerännyt tulisia hiiliä huolimattomien kuskien pään menoksi. Ja seuraukset alkavat pian näkyä.

Teksti: ARI VALPAS
Kuva: KARI LAAKSO

Vielä vuosi sitten saattoi Helsingistä Turkuun pyyhältävä kauppaedustaja ottaa sakot Helsingissä, Espoossa, Kauniaisissa, Kirkkonummella, Vihdissä, Lohjalla, Lahnajärvellä ja niin edespäin ilman että poliisi perään haukkui. Sakko oli sakko ja sillä hyvä. Jos ajoit ylinopeuksia vieraalla paikkakunnalla jäivät rikkomukset pölyttymään paikallisten viranomaisten arkistoihin.

Tänä päivänä kolmen sakon saalis missä tahansa Suomessa tietää armotta kutsua poliisin luo.

Viime vuoden heinäkuun 1. päivänä voimaan tullut uusi ajokorttiasetus toi muassaan keskusrekisterin, joka jauhaa Sammon lailla erotellakseen jyvät akanoista.

Mikä on nyt pelin henki, Helsingin liikennetoimiston päällikkö **T. E. Rajamäki?**

— Kun autoilija rikkoo määräyksiä ja jää kiinni tekee poliisi rangaistusvaatimuksen. Rikkomuspaikkakunnan tuomari antaa rangaistusmääräyksen, yleensä sakon. Tästä rangaistusmääräyksestä menee ilmoitus autorekisterikeskuksen ajokorttijaostoon. Rekisteristä tulee sitten tieto tapauksesta autoilijan kotipaikan poliisiviranomaiselle. Autorekisterikeskuksen valvontakorteista muodostuu poliisille kortisto, jossa jokaisen kohdalla näkyvät järjestyksessä hänen rikkeensä.

Pääseekö autoilija pinteestä muuttamalla paikkakuntaa, vai kiertävätkö tiedot mukana koko loppuiän?

— Autorekisterikeskus saa asuinpaikkatiedot väestörekisteristä. Kun henkilö muuttaa siirretään myös valvontakortit uuteen asuinkuntaan.

Rajamäen mukaan rekisteri pelaa poliisin kannalta mukavasti. Kaikista tuomioistuimista tulevat tiedot, ainoa huoli on vuosittaisten noin 80 000 ilmoituksen käsittely. Tämä on pelkästään Helsingin poliisilaitoksen osalle tuleva määrä.

Kun poliisilla on keskitetty rekisteri, ei kukaan pääse luistelemaan rötöksiään pakoon. Ajokortin myöntävä viranomainen on velvollinen hankkimaan rekisterin tiedot rattijuoppouksista ja kortitta ajoista. Ja jos joku, jolla on jo kortti rikkoo määräyksiä liian tiuhaan, päästään tämän muulle liikenteelle vaarallisen yksilön ajolupa nappaamaan hyllylle. Tämä on ehkä paras tapa saada välinpitämätön kuljettaja tietämään mitkä ovat liikenteen pelisäännöt.

Aivan oma lukunsa ovat ne, jotka törmäilevät jatkuvasti. Ajotaitoa ei ole, mutta kortti kyllä. Nyt varomattomuudesta liikenteessä tuomitut passitetaan helposti uuteen ajokokeeseen ja katsotaan onko ajokyky sellainen, että kortti myönnetään uudestaan.

Myös Liikkuva Poliisi on tarkkana. LP:n pojilla on lomakkeet, jotka täytetään jokaisesta rikkomuksesta. Tiekohtaisten rajoitusten vaikutukset tutkitaan tarkkaan.

Toimiupseeri **Eero Sarasteen** mukaan tämän vuoden alkupuolella on rikkeitä kirjattu 3 500 enemmän kuin vastaavana aikana viime vuonna. Kesä-heinäkuu on ollut pahaa aikaa. Osasyynä ovat tietenkin myös poliisin saamat kuusi uutta tutkaa, jotka otettiin käyttöön kevätkesästä.

Nopeusrajoitusten kanssa ei siis ole leikkimistä. Oltiinpa niistä sitten mitä mieltä tahansa. Paljon ajavat joutuvat tarkkailemaan ajoaan entistä ahkerammin. Vaikka olisikin varaa sakkojen maksuun ei monikaan pysty olemaan ilman korttia.

Ajokortin pois ottaminen tuntuu olevan lääke joka tepsii hätäisimpiinkin autoilijoihin. On hyvä muistaa, että autorekisterikeskuksen tietokoneet eivät unohda. Ja että syntilista on jokaisella poliisiasemalla. Sitä ei pääse karkuun edes muuttamalla asuinpaikkaa. On siis paras muuttaa ajotapaa hieman rauhallisemmaksi. Sillä liikennesääntöjä rikkovat ovat eittämättä vaaraksi meille, jotka pelaamme sovittujen sääntöjen mukaan.

Kuinka menee kortti hyllylle Helsingissä, Tampereella, Turussa, Oulussa ja Suonenjoella?

Mikä on käytäntö kortin hyllylle menossa ja kuinka kauan kortti pysyy poliisin tallessa? Kysyimme asiaa Helsingin, Tampereen, Turun ja Oulun kaupungeista ja pienempiä paikkakuntia tuli haastattelemme edustamaan Suonenjoki.

HELSINKI: — Liikennerikkomusten vuoksi peruutettiin viime vuonna 259 korttia. Syynä yleensä ylinopeudet, kolarit yms. varomattomuus liikenteessä.

— Neljä tai viisi ylinopeutta vaaditaan vuoden sisään, jotta poliisi alkaa toimia. Törkeysaste on tietenkin ratkaiseva. Jos lisänä on varomattomuutta liikenteessä seuraa passitus uuteen kuljettajantutkintoon. Kortti kuivuu yleensä kuukauden.

— Ajokortitta ajosta seuraa nykyään yleensä vain sakkoja. Eräässä tapauksessa on kuitenkin henkilö tuomittu useammasta tapauksesta ajokorttiasetuksen 86. pykälän nojalla ehdottomaan vapausrangaistukseen.

Näin kertoi liikennetoimiston päällikkö **T. E. Rajamäki**.

TAMPERE: — Kaupungissa on ajokortteja kaikkiaan 53 350 kappaletta. Viime vuonna otettiin kortti pois törkeän varomattomuuden tai rattijuoppouden takia kaikkiaan 280 tapauksessa. Liikennerikkomuksista tai juopumuksesta johtuneita tapauksia oli kaikkiaan 146.

Komisario **Olli Pajusalon** kertoman mukaan kolmesta juopumuspidätyksestä saa varotuksen ja neljännestä lähtee kortti. Liikennerikkomuksia riittää kolme. Kuukausi on yleisin peruutusaika.

TURKU: — Viime vuonna pantiin vireille kaikkiaan 481 peruutustapausta. Kaikkiaan 264 tapauksessa kortti peruutettiin joko väliaikaisesti tai määräajaksi. Loput vain haukuttiin ja ilmeisesti he ottivat sen verran opikseen, etteivät suurentaneet lukuja. Valtaosa on rattijuoppouksia. Myös tavallista juopumusta ja jatkuvaa huumeiden käyttöä löytyy tilastoista.

— Ylinopeuksia tarvitaan vuoden sisään kolme, niin seuraa kutsu poliisin luo. Kalenterivuosi ei ole mittana, joten uutenavuotena ei kannata juhlia ylinopeuksien ''vanhentumista''. Ja jos esimerkiksi 50 km/t alueella tulee pari 90 km/t lukemaa niin törkeysaste on jo sitä luokkaa, että auton voi jättää kuukaudeksi talliin. Näin kertoi toimiupseeri **Lauri Toivonen.**

OULU: — Liikennerikkomusten, ylinopeuksien ja varomattomuuden takia peruutettiin viime vuonna 42 korttia. Kolmesta ylinopeudesta vaaditaan vastine ja sen perusteella asia ratkaistaan. Aika 1—3 kuukautta, sanoi komisario **Eino Kurkela.**

SUONENJOKI: — Viime vuodelta meni juopottelun takia yksi kortti ja samoin yhdeltä uudelta 80 km/t kuljettajalta ylinopeuden takia. Suonenjoella ei neljään vuoteen ole mennyt tavallisilta kuljettajilta korttia liikennevirheiden takia. Kuorma-autoilijat narahtavat silloin tällöin ylikuormista, mutta miehillä on leipä kiinni ajosta. Sosiaaliset näkökohdat on huomioitava, ja asioista on aina selvitty puhutteluilla, tarinoi nimismies **Matti Teittinen.** □

Jammu:

YRJÖ HALLITSEE HOMMAT

Joo. Täytyyhäntä sannoo, jotta on siinä ollu aika resuaminen tuon omakotitalon kanssa. Kuma semmosen vanhana ostin. Viimmekskin paikkasin saunan savvupiippua. Siinäkin tuli taas kokkeilluks kahta uutta ammattija. Muurarin. Ja akropatin.

Eikä kumpanenkaan tahtonut luonnistuva. Minen meinannu pirullakkaan pysyvä piipun kuppeessa. Eikä simentti.

Palotarkastajahan siittä piipusta mullen rupes kennoilemmaan. Kysy, jotta mikä perskeleen horo se tuolla saunan katolla on. Tykin piippuko? Kun sohottaa siähen malliin. Jotta meinaakko ammuta naapurin seinästä sissään?

Liijjotteli, perskeles. Olihan se piipurreuhu kyllä vähä kallellansa. Mutta ei sentän nin vinossa, jotta sannoo soppii. Ohan sen päällä pysyny se linnunpesäkin.

Vaikka eihän siinä kyllä linnut ennää parriin vuoteen ole pesiny. Hylkäsivätten. Kun munat tuppas kieriämmään maahan.

Niettä turhaa perskeleen pyrokratijjaa. Mutta ninkomma sen sanon, nin minähän hänet korjasin. Kakskymmentä liitraa meni simenttijä. Puolet piippuun. Ja puolet valu räystäältä ales. Muijjan kukkapenkkiin.

Ja muijja hurjana kun hyena. Vaikkama yritin sillen sannoo, jotta on sitä semmostakin kukkaa, joka tuossa vielä kasvaa. Mitä hän ny on? Alppiruusuva.

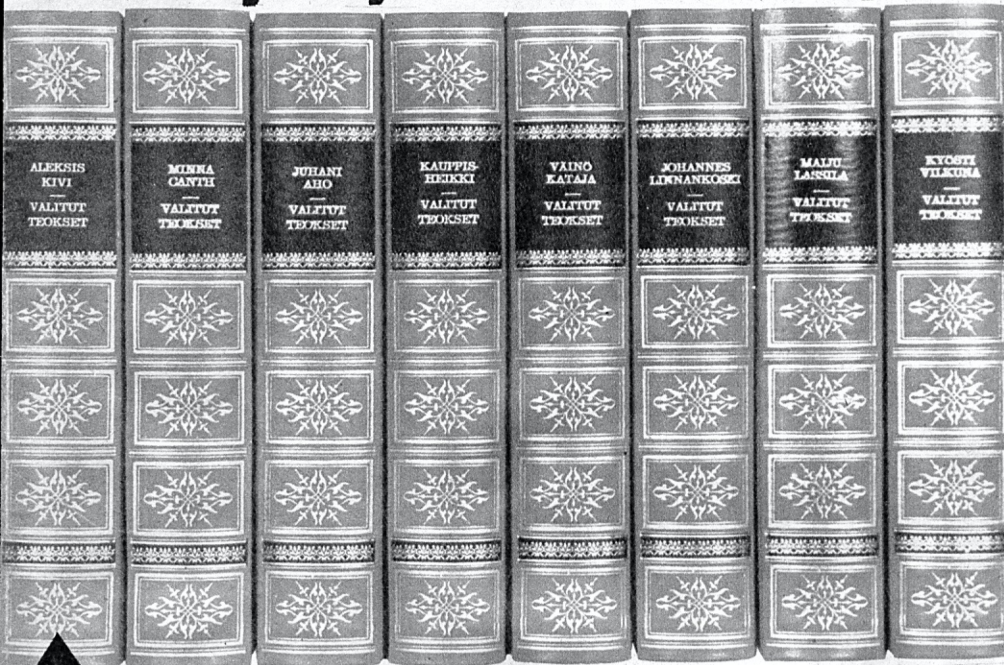
Jotta nin. Ja ohan tässä tullu tehlyks muutakin remonttija. Minähän vasaroittin alakerran seiniin uulet lautapanneelikkin. Ja kova homma olikin. Niettä oikeen kälen olkavarsi oli kolmatta viikkoo kippee. Ja vasemman kälen peukalo.

Perskeles nin. Kyllä ne tieleukot Kuussa hyppäävätten. Mutta koska ne keksiivätten kunnon vasaran?

Mutta niettä sitähän piti sanomani, jotta kyllä semmonen mies monet ammatit oppii, joka hommaa vellaaks vanhan omakotitalon. Minäkin taitasin jo pärjätä politikkonakin. Sitä on näjetsen tullu valehlekkuks sentän ummet ja lammet. Pankijohtajallen.

Toivoo Yrjö

Tilatkaa nyt Kirjalahdesta SUOMALAINEN SARJA - etunne yhteensä 69 mk

SUOMALAINEN SARJA, mahtava kirjasarja, jossa on

- kahdeksan osaa
- 4101 sivua
- 32 kirjallisuutemme perusteosta täydellisenä
- edullinen hinta

TILATKAA NYT

- hinta nousee
- sarjatilaajan etu 29,— +
- 40 mk:n pikatilauspalkinto
- edut yhteensä peräti 69,—
- vain 15 mk/kk
- toimitus postivapaasti
- ei korkoa
- ei osamaksulisää

Tämä kirja ilmaiseksi

Lukekaa eduksenne:

Suomalainen sarja
on kirjasarja, joka on tarkoitettu jokaiseen kirjahyllyyn. Sarjaan on valittu kahdeksan kansalliskirjailijaamme, jotka loivat perustan suomalaiselle kirjallisuudelle. Täten tämän sarjan avulla jokainen meistä pääsee sisälle siihen kansallisomaisuuteen, minkä omakielinen kulttuuri kullekin kansalle suo. Tämän sarjan avulla päästään vivahteikkaaseen ja rikkaaseen kertomataiteeseen ja voidaankin todeta, että nämä kirjat ovat niitä kuolemattomia teoksia, joiden parissa lukuaika ei mene hukkaan ja joiden tunteminen kuuluu suomalaiseen sivistykseen.

Vielä säästöhinnalla
Suomalainen Sarja on juuri valmistunut, mutta nyt tilatessanne saatte **Aleksis Kiven Valitut teokset aivan ilmaiseksi ja lisäksi 40 mk:n arvoisen hienon pikatilauspalkinnon. Säästönne siten peräti 69 mk,** sillä koko 8-osainen sarja maksaa Teille vain 203,—!

Kaunis sidosasu
Suomalaisen Sarjan asuun on kiinnitetty erikoista huomiota: on pyritty luomaan näitä kahdeksaa kansalliskirjailijaa kunnioittava asu. Kirjat onkin sidottu punaiseen balaskinnahkaan ja jokainen sidos on kullalla somistettu. Lisäksi kukin sidos on saanut ympärilleen tyylikkään suojapaperin. Täten **Suomalainen Sarja on jokaisen kirjahyllyn ylpeys.**

Kaikki kahdeksan heti kotiinne
Te saatte tämän Valittujen teosten sarjan heti täydellisenä kotiinne. Sarja on nyt valmis.

Toimitus postivapaasti
Tilauksenne saavuttua lähetetään Suomalainen Sarja Teille välittömästi täysin postivapaasti: mitään posti- tai pakkausmaksuja ei peritä.

Vain 15 mk kuukaudessa
Kirjakerhon tapaan voidaan Suomalainen Sarja maksaa 15 mk:n suuruisilla kuukausimaksuilla. (Erona on se, että tällä kerralla saatte kirjat kerralla kotiin.) Alkumaksu on 23,— ja sen jälkeen 12 x 15,—. Tällöinkin kirjat tulevat Teille postivapaasti eikä mitään osamaksu- tai korkolisiä peritä.

Kaikki nämä 32 kirjallisuutemme perusteosta sisältyvät SUOMALAISEEN SARJAAN

ALEKSIS KIVI Valitut teokset
sisältää: Seitsemän veljestä, Nummisuutarit, Kullervo. "Kiven tuotannossa tulee ilmi jotain, mitä suomalaisessa kansansielussa on syvintä ja meissä itsessämme ominaisinta."

MINNA CANTH Valitut teokset
sisältää: Työmiehen vaimo, Hanna, Köyhää kansaa, Salakari, Lehtori Hellmanin vaimo, Agnes. Minna Canth oli intomielinen uudistusten ja vapaamman ajatustavan vaatija.

JUHANI AHO Valitut teokset
sisältää: Papin rouva, Helsinkiin, Maailman murjoma, Juha, Valikoima lastuja. "Ahoa lukiessa lukijan valtaa rauhaisa onnen tunne, joka perustuu ihmisen ja luonnon väliseen rikkeettömään vuorovaikutukseen."

KAUPPIS-HEIKKI Valitut teokset
sisältää: Viija, Laara, Aliina, Savolainen soittaja. "On vaikea löytää kirjallisuudesta Suomen kansaa väärentämättömämpänä, todellisempana iloissaan ja huolissaan, ajatuksissaan ja tunteissaan. Suomessa ei ole montaa Kauppis-Heikin veroista ihmistuntijaa."

VÄINÖ KATAJA Valitut teokset
sisältää: Irja, Lain varjolla, Ollin-Mikko, Aapan-Ulla ja Ullan-Eino, Tullikavaltajia, Koskenlaskijan morsian. "Katajan teokset ovat ylistystä ihmisen uurastukselle ja työlle, kaikessa elämässä ilmenevälle hyvälle ja kauniille."

MAIJU LASSILA Valitut teokset
sisältää: Tulitikkuja lainaamassa, Liika viisas, Pirttipohjalaisia. "Lassilan elämänvaiheet ovat kuin seikkailukirjasta otetut ja hänen kirjailijan työnsä yhtä moni-ilmeinen kuin jännittävä kin."

JOHANNES LINNANKOSKI Valitut teokset
sisältää: Laulu tulipunaisesta kukasta, Taistelu Heikkilän talosta, Pakolaiset, Hilja maitotyttö, Sirpaleita. "Suoruus, rehellisyys ja rakkaus työhön ja nöyryys olivat Linnankosken käsityksen mukaan hyvän kirjailijan tunnusmerkkejä, joita hän koetti myös itsessään kasvattaa."

KYÖSTI WILKUNA Valitut teokset
sisältää: Vaikea tie, Aikakausien vaihteessa, Tapani Lövfingin seikkailut. "Historiallisiin tapahtumiin hän valoi koruttomasti ja ilman teeskentelyä järkyttäviä kohtalokuvia, huumorin välkettä tai leppoisaa rauhaa."

KIRJALAHTI MAKSAA POSTIMAKSUN

ILMAISEKSI

Mikäli toimitte nopeasti ja tilaatte Suomalaisen Sarjan 10 päivän kuluessa, **saatte lisäksi pikatilausetuna täysin ilmaiseksi 40 mk:n arvoisen, kuvanveistäjä Anu Eklundin muovaaman reliefin Aleksis Kivestä.** (Kuva oikealla) Reliefin koko on 17,5 x 23 cm ja on se käsitelty kultapronssilla. Arvokas taideteos jokaiseen kotiin.

LÄHETTÄKÄÄ SIIS KUPONKI VÄLITTÖMÄSTI

Ulkomaille toimitamme vain käteisellä.

LEIKATKAA KUPONKI JA TILATKAA JO TÄNÄÄN

KYLLÄ

haluan käyttää tarjouksen hyväkseni ja pyydän lähettämään minulle täysin postivapaasti **Suomalaisen Sarjan**, joka kahdeksassa osassaan sisältää 32 kirjallisuutemme perusteosta. Nyt tilatessani on sarjan hinta vain 203 mk.

Pikatilausetuna saan arvokkaan **Aleksis Kivi -reliefin ilmaiseksi.**

Maksun suoritan:
☐ postiennakolla sarjan vastaanottaessani
☐ käyttäen kuukausimaksutapaa

Nimi ....

Osoite ....

....

Ammatti .... Puh. ....

....
(omakätinen allekirjoitus)

Hy 11/73 A

Kirjalahti maksaa postimaksun

KIRJALAHTI OY
(Puh.til. 918-22876)

Mariankatu 6
15110 LAHTI 11

Vastauslähetys
Lahti 10/Lupa 136

SELVÄNNÄKIJÄ AUTERE:

julkkisten ja herrojen apu ja turva

Teksti:
MATTI VEHVILÄINEN
Kuva:
JUKKA KUUSISTO

— Ei ennustamiseen tarvitse uskoa, mutta selvännäkemiseen kyllä; että joku ihminen näkee enemmän kuin toinen. Näin sanoo selvännäkijä Aune Autere julkkisten ja korkeiden virkamiesten apu ja turva. Hän on myös teinityttöjen ja onnettomien aviovaimojen apu ja turva. Siis mene hänen luokseen niin hän sanoo, onko vaimosi tai miehesi käynyt vieraissa. Onko hänellä toinen nainen tai mies. Siis mene hänen luokseen niin hän sanoo, kannattaako sinun vaihtaa työpaikkaasi ja hakea jotain muuta paikkaa. Mene hänen luokseen niin hän sanoo elinvuotesi kuten hän sanoi Kekkosesta. Hymylehden edustajat kävivät jo.

Selvännäkijä istuu kukkien keskellä huoneessaan Tampereen Nekalassa, sähkökenttämme yrittävät sopeutua toistensa rytmiin, selvännäkijä aivan selvästi hakee yhteyttä sähkökenttääni, joka kuitenkin on liian levoton, liian liikehtivä, jotta hän saisi heti otteen minuun.

Valokuvaaja on selvästi helpompi pala.

Ilmassa on ennustamisen ja selvännäkemisen sähköä.

Selvännäkijä oli täyttänyt juuri sata vuotta, siitä kukkien paljous.

— Poikaystäväni ei pidä siitä, että ilmoitan ikäni joka käänteessä, mutta vuosi sitten sanoin viinakaupassa kun ikää kysyttiin, että olen 99-vuotias.

— Te toimittaja olette niin vaikeasähköinen, teidän kanssanne pitäisi puhua useamman kerran.

— Meillä on niin paljon samanlaista, että mun täytyy kauan hakea ja saada oma sähköisyyteni pois ja pitää teidät vain teidän omassa sähkölinjassanne.

Näin selvännäkijä Aune Autere, jonka luona käyvät julkkikset ja kansliapäälliköt, opiskelijatytöt ja onnettomat aviovaimot.

Sivumennen sanoen hän näki myös tämän kirjoittajan tulevaisuuden selvästi: edessä on avioero, rahavaikeuksia, täpärä pelastuminen Allahin maassa riehuvasta sodasta, sekä pitäisi lötötä ja muutenkin käyttää numeroita 5 ja 7.

Aune Autere näkee asiat rakkaudesta politiikkaan, presidentinvaaleista vieraissa käynteihin. Ursula ja Mosse ovat rouva Autereen vakioasiakkaita.

Mitä se Ursula kyselee Teiltä?

— Viimeksi hän puhui rakkausasioistaan, mutta enempää en voi sanoa. Vähän oli ongelmia Ursulalla, ihmiskontakteista.

— Ja Mossella oli niitä tavanmukaisia omia huoliaan, mutta Mosse on pääsemässä pinnalle, hän tulee takaisin.

Aune Autere sanoo, että selvännäkemisen taito on hänelle lahja ja perinne, joka on suvussa. Hänen äitinsä sisar paransi silmiä ja nyt hänen oma tyttärensä on perillä psykoterapiasta ja tämän luokse Aune Autere lähettää luokseen tulevia asiakkaita.

Aune Autereen luona käy jatkuvasti ihmisiä, joilla on avioliitto-ongelmia, ammattiongelmia jne.

Julkkisten ongelmat

Käykö Teillä televisiosta väkeä kysymässä tulevaisuuttaan?

— Kun mä en tiedä kuinka te punotte lauseenne... ihmiset ovat sellaisia, että he eivät halua koko maailman tietävän heillä olevan niin suuria ongelmia, että heidän täytyy käydä selvännäkijällä.

— Täytyy vain näin kimpussa sanoa, että aikamoinen kasa tunnettuja ja huomattavia henkilöitä käy luonani.

Mitä ongelmia heillä on?

— Avioelämästä, taloudellisista seikoista, työn sopivaisuudesta, työn vaihtamisesta — kannattaako vaihtaa, ulkomaanmatkoista. Yleensä siis siitä onko ihminen nousussa vai laskussa.

— Nämä julkkikset kysyvät, kannattaako heidän tehdä niin ja niin, kannattaako hakea siihen ja siihen korkeaan virkaan, vai kannattaako olla nykyisellä pallilla.

— Jos liikutaan oikein korkeissa piireissä, niin ei puhuta yksityiselämästä, vaan taloudellisista seikoista.

Uskovatko julkkikset Teille aviorikoksiaan?

— Kyllä, koska mä en kerro kenellekään. Minun ei kuulu kertoa muille, vaan kertoa tälle ihmiselle itselleen kuinka hänen tulee käymään.

— He kysyvät miten on: säilyykö avioliiton ulkopuolinen suhde salassa vai tuleeko se tunnetuksi. Tai saanko hyvän avioeron, saanko puolet omaisuudesta, vai viekö vaimo tai mies kaikki.

— En voi sanoa nimiä, koska he muutenkin kärsivät elämässään siitä, että he ovat niin epävarmoja, että heidän pitää käydä selvännäkijällä.

— Tänä aamuna kävi eräs rouva, joka oli tullut avioliittoasioissa. Tälle rouvalle minä sanoin, että hänen miehellään on ollut toinen nainen niin ja niin kauan ja sanoin, mitä tulevaisuudessa tapahtuu ja mitä hänen kannattaa tehdä. Ja sanoin, ettei hänen miehensä koskaan eroa hänestä, koska mies haluaa pitää sekä kodin että toisen naisen. Mutta sanoin rouvalle, että jos hän hakee avioeron niin hänen miehensä myöntää sen. Rouva sanoi hakevansa avioeroa.

Selostiko tämä rouva Teille sen, että hänellä on toinen mies?

— Ei, vaan minä kysyin kuten tavallista missä minä voisin auttaa.

KÄÄNNÄ

julkkisten

Hän sanoi, että hänellä on vaikeuksia perhe-elämässä. Minä sanoin hänelle heti, että tiedättekö miehellänne olevan toisen naisen, hän myönsi tämän, ja minä selostin hänelle kuinka kauan tuo suhde oli jatkunut ja mitä tulevaisuudessa seuraisi. Rouva oli hyvin helpottunut lähtiessään luotani.

Milloin Kekkosen aika tulee lähteä?

Paitsi, että Aune Autere tietää sanoa mitä tavallisten ihmisten arkipäivässä tapahtuu, hän osaa myös nähdä poliittiseen tulevaisuuteen.

— Joo, minähän sanoin, että Sorsa lentää suoraan kansan sydämiin. Ja viimeksi minä sanoin, että hallitus kaatuu ja niinhän se kaatui.

Kaatuuko hallitus syksyllä?

— Se on todella hyvin tipalla tänä syksynä, mutta he saavat hallituksen pelastettua. Me olemme hyvin monessa asiassa tulivuoren reunalla, mutta on ihmeellistä, miten erinomaisia valtiomiehiä meidän poliitikkomme ovat. He ovat oppineet paljon sitten Paasikiven kuoleman jälkeen.

— Seuraavissa presidentinvaaleissa tulee olemaan musta hevonen, jota kukaan ei osaa vielä arvioida. Kekkosen paikkaa on vaikea täyttää, mutta aikansa hänkin vain elää.

— Kekkonen elää vielä ainakin kahdeksan vuotta, hän elää noin 80-vuotiaaksi. Noin vuoteen 1980.

— Amerikassa Nixon joutuu muuten eroamaan ensi keväänä.

Luetteko Te paljon sanomalehtiä?

— En, yksi sanomalehti tulee ja siitäkin luen vain Mustanaamion.

Yhteistyötä poliisin kanssa?

— Poliisin olisi syytä rikoksia selvittäessään keskustella selvännäkijän kanssa. Eihän sitä tarvitse ilmoittaa julkisesti, mitä selvännäkijä rikoksesta sanoo.

— Ja tiedättekö kun on ollut lehdissä, että jotain on ryöstetty tai rikottu, niin minä olisin voinut antaa poliisille monessa tapauksessa vihjeitä. Jos esimerkiksi pankkiin murtaudutaan, niin minä voin sanoa millaisessa maastossa ryöstäjä viipyy. Mutta kun kukaan ei tule kysymään. En mä voi soittaa ja sanoa, että kuulkaas nyt poliisi, menkää sellaiseen ja sellaiseen paikkaan, niin löydätte rikolliset.

— Voin kertoa teille erään esimerkin.

— Eräästä perheestä oli varastettu rahoja, joiden joukossa oli arvorahojakin. Jo toukokuusta asti etsittiin syyllistä. Minuun otettiin yhteyttä.

— Kuvailin rouvalle, jolta raha oli varastettu, puhelimessa millaiset huoneet heillä on, missä on kaapit, missä erilaiset esineet olivat. En tietenkään ollut koskaan käynyt siellä.

— Rouva siunaili puhelimen toisessa päässä kun sanoin, että rahat on otettu sieltä ja sieltä ja ne on ottanut sellainen ja sellainen ihminen.

— Minun piti mennä sitten Hyvinkäälle tunnistamaan varas, mutta tämä rouva soittikin minulle ja sanoi että varas on jo tunnustanut. Rouva oli kertonut eräälle epäillylle pojalle, että tänä iltana tulee Tampereelta ihminen, joka tietää kuka on varas. Poika oli heti tunnustanut varkauden.

— Minähän kuvailin talon ja paikan missä rouva seisoi, joten kyllä täytyy sanoa, että kuudes aisti on sellainen, jota kaikki ei käsitä.

— Tämä kaikki perustuu — ei järkeen — vaan vaistoon. Ja sellaiseen aistiin, jota kaikilla ei ole.

Tapahtuuko Teidän vartalossanne jokin prosessi kun selvänäette?

— Ei, minä vain tiedän, että asia on niin ja niin. Ja toisesta ihmisestä tiedän nopeammin kuin toisesta. Esimerkiksi tällä valokuvaajalla on tasainen sähkökenttä ja hänen kanssaan pääsen yhteyteen, mutta toimittajalla on liikehtivä ja levoton.

Miten Te huomaatte millainen sähkökenttä kullakin on?

— Minä huomaan sen heti paikalla kun ihminen tulee huoneeseen. Minä saan kontaktin ihmiseen hänen itsensä sitä tietämättä.

— Ei siinä ole psykologialla tai ihmistuntemuksella paljonkaan tekemistä. Se on niin, että on vain herkkä ja suuri vaisto. Ja tiedostus salaperäisestä maailmasta, joka ei ole kaikille avoin.

— Kun ihminen astuu minun eteeni, niin minä voin kertoa mikä häntä painaa, mitä hänelle tapahtuu.

+++

Yhä vieläkin herään kylmä hiki ruumiillani öisin tuon selvännäkijällä suoritetun vierailun jälkeen. Lopuksi hän ennusti minulle taloudellisesti kireitä aikoja, hermostosta on pidettävä huoli, seksielämä on päin helvettiä.

— Kehottaisin teitä syömään hunajaa, se auttaa moniin asioihin, vaikka ihmiset eivät sitä usko. □

VIELÄ SAATTE PUOLI-ILMAISEKSI

TILATKAA TÄSTÄ!! — KELLOMESTARIT ON AINA EDULLISIN OSTOSPAIKKA

Jokaiselle! tästä **kellon** tai **korun** tilanneelle annetaan kaupanpäällinen ja pikapalkinto HETI oman valinnan mukaan, — jo lähetyksen yhteydessä. Silloin voitte itse todeta, että saatte mitä Teille on luvattu. Toimitamme tilauksenne postiennakolla käsirahaa vastaan, — se on aina ostoksen OSASUORITUS! Huom! täysi PALAUTUSOIKEUS! **Aina 1 vuoden TAKUU-KELLOVAKUUTUS (5: —)**

- no 3. 3:n kiven Rivisormus, 14 kar.
- no 35. Rivisormus 5:llä valkosp. 14 k.
- no 5. Kalvosinnapit, 14 kar. kult/hop.
- no 8. Riippuvat-Korvakorut, 14 kar.
- no 9. Korvakorut kivellä, 14 kar.
- no 10. KULTARISTI + ketju, 14 kar.
- no 12. Korvanapit kivellä — 14 kar.
- no 13. Korvanapit helmellä 14 kar.
- no 14. "Ruusu" korvanapit 14 kar.
- no 15. "Kyynel" Riippuvat korvakor.
- no 16. 14 kar. miesten ONYX-sormus

VALITKAA KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

no 10. 14 kar. k. RIIPUS = Ankkuri ketjussa kultaristi · no 5 14 kar. k/hop. · no 9 14 kar. k. · no 6, n. 5 mm. lev. Bismarck-ketju 14 kar. kultaa · no 35 + 3 14 kar. k. · no 8. 14 kar. k. Korvakorut · no 16 14 kar. k. · no 12 14 kar. k. · no 13 14 kar. k. · no 14 14 kar. k · no 15 14 kar. k.

Kaikki kellomme ovat nykyaikaisia ulkoasultaan ja korumme ovat todellisia arvoesineitä!

72—993 · 63 · 1161 · 3001 · 8-14 · 155-165-185-3262 · 763 · 764 · 1008 · 114 · 116 · 157 · 2104 · 2107 · 1052 953 · X 69-99 · 121 · 831-2009 · 909

● **Bismarck**-ranneketjut ns. **raskas**malli, kaikki kotelolukoilla 14 kar.
no **155,** lev n. 5,5 mm **138:—** 17:—/kk.
no **165,** lev. n. 6,5 mm **188:—** 29:—/kk.
no **185,** lev. n. 8,5 mm **238:—** 29:—/kk.
no **3262,** n. 6 mm päihin suippeneva malli, pituus n. 45 cm, jousi- tai kotelolukolla, mk **188:—** ja 29:—/kk-erät.
X-ranneketjut 14 k. kultaa kotelolukko
no **69,** 1-X, n. 6 g **156:—** ja 17:—/kk.
no **99,** 2-X, n. 9 g **246:—** ja 29:—/kk.
Rannerenkaat, puolipyöreä tai Flacca malli, varmuuslukko vitjoilla, 14 kar.
no **8,** lev. 8 mm, **258:—** ja 29:—/kk.
no **10,** lev. 10 mm, **297:—** ja 29:—/kk.
no **12,** lev. 12 mm **347:—** ja 29:—/kk.
no **14,** lev. 14 mm **398:—** ja 29:—/kk.

● **SORMUS-UUTUUDET 14 kar. kult.**
no **157,** komea miesten KIVISORMUS aidolla savukvartsilla, 14 kar. kultaa, mk **168:—** ja 17:—/kk.
no **116,** tyylikäs sormus, 14 kar. kultaa, iso Ø 16 mm kivi = s. aquamarin, valkospinelli tai aito savukvartsi, mk **142:—** ja 17:—/kk.
no **114,** 14 kar. kult. kivisormus pyöreällä s. aquamarinilla tai valkospinellillä mk **139:—** ja 17:—/kk.
no **3001, TIMANTTI-sormus-UUTUUS! 3:lla** loistavalla **timantilla!** ne on istutettu riviin valko/**14 kar.** kultaan, todella ihastuttava sormus, **vain mk 198:—** ja 29:—/kk-erät.
no **63,** ihastuttavat 14 kar. kult. **TIMANTTIKORVAKORUT,** jossa Timantti on istutettu valkokultaan, EDULLISESTI, vain mk **198:—** ja 29:—/kk-erät.

● **NAISTEN KELLOT:**
no **763,** 17 kiv. naisten upea kultadoublekello, todellinen JUHLAKELLO, lisäksi tässä on safiirihiottu lasi, incabloc, antimagn. kestojousi, vesitiivis, vain mk **124:—** kk-erät mk 17:—.
no **764,** — samantapainen kuin 763, mutta kehys on KULTAA, laatu on sama, hinta mk **198:—** kk-erät mk 29:—
no **831,** 17 kiv. Etakon.. oleva pienikokoinen naistenkello kultadoubleisena, on 3 atu vesitiivis, antimagn. kestojousi, incabloc, mk **129:—** ja 17:—/kk.
no **2009,** 17 kiv. AS-kone — samantapainen kuin 8310, safiiri-lasilla myös 3 atu, vesitiivis. EDULLISESTI — mk **109:—** ja 17:—/kk.
no **1008,** 17 kiv. tyylikäs naistenkello kultadoubleisena, erittäin kestävä sillä se on 3 atu vesitiivis, antim. kestojousi, incabloc jne. mutta nyt **safiirilasilla,** vain **109:—** kk-erät mk 17:—.
no **72,** 21 kiv. NAISTEN AUTOMAATTINEN KALENTERIKELLO kultad. 3 atu vesitiivis uutuus joka vetää itse itsensä, vain mk **169:—** ja 29:—/kk.
no **993,** 17 kiv. naisten **KALENTERIkello** 3 atu vesitiivis **kultadoubleeta,** keskisek.osoitin, antimagn. kestoj., incabloc, vain mk **139:—** ja 29:—/kk.

● **MIESTEN KELLOT:**
no **1161,** 25 kiv. MIESTEN ERIKOISKELLO-UUTUUS, automaattinen ETA-koneisto vetää itsensä, osoittaen viikon ja kk:n päivät, komea muotoiltu jaloteräskehys on 3 atu vesitiivis, testattu korkea laatu. HINTASENSAATIO, vain mk **228:—** ja 29:—/kk.
no **1052,** 17 kiv. **UUSI KALENTERIKELLO** kromijaloteräskuorisena, — niin nuorille kuin myös miehille, 3 atu-vesitiivis, **näyttävä taulu,** incabloc, antimagn. kestojousi, vain mk **119:—** ja 17:—/kk-erät.
no **953, 21 kiv. miesten kello,** — samantapainen ja laatuinen kuin kuvassa, mutta ilman päivyriä **3-atu vesitiivis, varma käyntinen,** vain mk **109:—** ja mk 17:—/kk-erät.
no **909,** 17 kiv. **SUKELTAJANKELLO kalenterilla,** voitte uida ja saunoa tämä kello ranteessa, erikois **"tropic"** ranneke, ns. **aikarengas** ajanottoa varten, MUOTIKELLO! jossa incabloc, antimagn. kestojousi jne. **silti vain mk 128:—** ja 17:—/kk.
no **2104,** 25 kiv. UUTUUS-**AUTOMAATTI kalenterilla,** komea **4 atu** täysin **vesitiivis** JALOTERÄSKEHYS, **erikoisella mineraalilasilla** Eta-ankkurikoneisto, autom. päivyri, automaattisella siirrolla nupista kiertäen jne... antimagn. erikoisjousi, incabloc... **(norm. hinta** n. 210:—) **ERIKOISHINTAAN mk 168:—** ja 29:—/kk.
no **2107,** 25 kiv. UUTUUS-**kaksois-**AUTOMAATTI, miehekäs **4 atu** täysin vesitiivis JALOTERÄSKEHYS, **metalli- tai** nahkarannekkeella. **LISÄKSI** erikoinen **mineraalilasi, ETA-ankkurikoneisto,** joka vetää itse itsensä, osoittaa **kk:n** ja **viikon** päivät, automaattisesti, nopea päivyrien siirto nupista jne. antimagn. erikoisjousi, incabloc jne. NYT VAIN **mk 178:—** ja 29:—/kk. **TODELLA LYÖMÄTÖN.**
no **121,** 25 kiv. **"atmostic"** UUTUUS **kaksois-automaattina,** jossa **4 atu** täysin vesitiivis KULTA-DOUBLEKEHYS nahkarannekkeella, automaattinen ETA-ankkurikoneisto, **laatu kuten yllä...** NYT TEILLE erikoishintaan **mk 178:—** ja 29:—/kk.

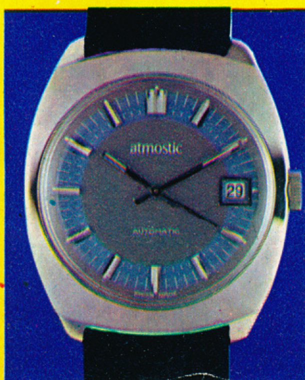
● NYT OSTAMAAN ● TILATKAA HETI TÄSTÄ ● NYT SE TODELLA KANNATTAA ●

Kellomestarit on ollut aina edullinen ja siksi luotettava "Hovihankkijanne". Nytkin tarjoamme Teille arvoikkaimmat kaupantekijäiset ja rahanarvoisen Pikapalkinnon. Tarjotut kellot ovat kaikki "Swiss-made-laatua" ja kultakorut huoliteltua työtä. Harkitseva ja viisas ostaja tilaa Kellomestareilta jo laadunkin takia. Aina nopea ja luotettava palvelu. 1 VUODEN TAKUU + KELLOVAKUUTUS (5,—). Täysi palautusoikeus!

ERIKOISTARJOUKSENA

no **2783,** 25 kiv. UUDELLA ETA Ankkurikoneistolla varustettu uusi, tyylikäs **KALENTERI-AUTOMAATTI.** Vaihtaa päivän keskiyöllä automaattisesti — se vetää itsensä ja omaa valtaisan käyntireservin (n. 48 t.), vesitiivis **jaloteräskehys** — todella UUTUUS jo muodoltaankin, incabloc, antimagn. jne... — ja me tarjoamme sen Teille nyt todella edullisesti kaikkine niine etuineen jotka yllä on selostettu, hintaan mk **149:—,** kk-erät 29:—. Tämän ostoa ette kadu!! (norm. hintamme olisi n. mk 198:—)
Myös kultadoubleisena.

VAIN 149:—

LAHJAKSI
Te saatte:
Kaupanpäällisen ja pikapalkinnon

Marras-73-Hymy

KELLOMESTARIT

Box. 10084 HELSINKI 10 puh. 648791

Lähettäkää allekirjoittaneelle, esine no .... Ø mm .... mk ....
☐ tilaan **käteisellä,** jolloin saan 10 % kassa-alennuksen!
☐ tilaan osamaksulla, hinnasta maksan vastaanottaessani käsirahan ja sen jälkeen kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu (tarpeeton teksti yli)

① Pikapalkinnoksi valitsen: ....

② **Kaupanpäällisenä valitsen esineen no** .... Ø mm ....

Jos en ole ostokseeni tyytyväinen, saan maksamani rahat välittömästi takaisin —

nimi selvästi ....

synt.aika .... kirjoilla ....

osoite ....

PIKAPALKINTOINA: KORURISTI, KORUSYDÄN tai Nuorison LAATTARANNEKETJU

KAIKKI MALLIT VARASTOSSA — MARKKINOIDEN NOPEIN TOIMITUS!

KATSO HINTOJA — KATSO KAUPANPÄÄLLISIÄ!

TEHKÄÄ SE NYT

OSTAKAA KERRALLA KUNNON KELLO TAI AITO KORU

no 18 KAUPANPÄÄLLIS-UUTUUKSIA

KAIKISSA NÄISSÄ KELLOISSA ON SVEITSILÄINEN AS tai ETA Laatu-ANKKURIKONEISTO joka TAKAA tarkan ajan. KATSOKAA NÄITÄ KELLOJA, — jokainen kello on näöltään nykyaikainen, OSA NÄISTÄ KELLOISTA on 3 atu TÄYSIN VESITIIVIITÄ, joka on esim. perheen äidille tarpeellinen, ei tarvitse ottaa kelloa pois ranteesta taloustöissä jne. KULTAKORUT ovat virallisesti leimattuja, 14 kar. KULTAA, samaa KULTAA kuin muuallakin.
TEILLÄ on PALAUTUSOIKEUS! — Jos tavara ei ole mieleistänne, voitte palauttaa ostoksenne, me palautamme HETI rahanne.
TAKUU, — olemme palvelleet asiakkaitamme yli 10 v ajan POSTITSE, se kertoo saamastamme luottamuksesta, — jokaisella kellolla on vuoden TAKUU/KELLOVAKUUTUS (5:—).
MENETELKÄÄ NÄIN: valitkaa mieleisenne kello tai koru, merkitkää sen numero ja hinta TILAUSKUPONKIIN, sen jälkeen voitte VALITA KAUPANPÄÄLLISEN, merkitkää sen numero ko. kohtaan tilauskuponkiin ja mahdollinen sormuksen koko! TÄMÄN LISÄKSI TE SAATTE YLIMÄÄRÄISEN LISÄLAHJAN, jonka voitte valita tilauskupongin alareunasta.

TILATKAA TÄSTÄ LAATUTAVARAA EDULLISIMMIN — VALITKAA PARAS KAUPANPÄÄLLINEN — SEN LISÄKSI LISÄLAHJA = SAATTE 3 ARVOESINETTÄ HUOKEALLA!

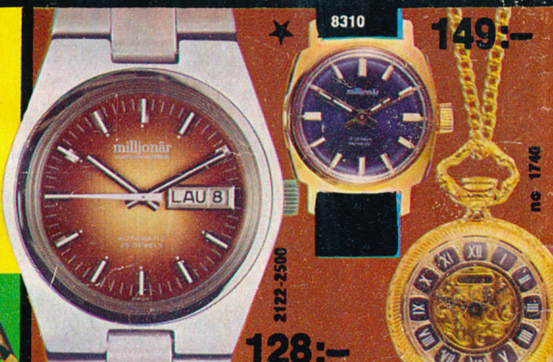

no 1945 = kuvassa, 17 kiv. uusi miesten KALENTERI-kello upeana kromiteräskuorisena, korkea laatu = incabloc, antimagn. kestojousi jne. — kello joka varmasti huomataan, vain mk 119:— ja 17:—/kk-erät.
no 615, 25 kiv. Eta-koneistolla, miesten SUPER-AUTOMAATTI kaksoispäivyrillä, osoittaen sekä viikon että kuukauden päivät suoraan! Komea jaloteräskehys ja taulu, korkea laatu ja hinta vain mk 178:— ja 24/kk-erät.
no 617, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva KALENTERI-automaatti, muutoin sama kuin 615, mutta osoittaa vain **kk:n päivät,** siksi vain mk 159:— ja 24:—/kk-erät.
no 7630, 17 kiv. Eta-koneistolla oleva **siro naisten** kultadoublekello **saphette-lasilla,** incabloc-iskusuojattu, antimagneettinen kestojousi, **vesitiivis** JUHLA-kellonne vain mk 124:— ja **24:—/kk-erät.**
no 7640, 17 kiv., 18 kar. **KULTAKELLONNE.** Samantapainen kuin kuvassa, **myös pohja on KULTAA,** laatua kuten yllä vain mk 198:— ja **24:— kk-erät.**

VALITSE KAUPANPÄÄLLINEN NÄISTÄ

- no 1. Upea Ø 12 mm Korukivisormus, 14 k. K
- no 3. kolmen kiven Rivisormus, 14 k. Kultaa
- no 35. viiden kiven Rivisormus, 14 k. Kultaa
- no 4. Roso-kult. TIMANTTISORMUS-uutuus 14 k.
- no 5. miesten KALVOSINNAPIT, 14 k. kult/hop.
- no 7. modernit RUUSU-korvakorut 14 k. Kultaa
- no 9. Teidän HOROSKOOPPI-merkkinne 14 k. K.
- no 10. Panssariketjussa kultasydänriipus 14 k.
- no 16. komea miesten ONYX-sormus, 14 k. Kult.
- no 18. A, B, C, D, 4 kpl. MASKOTTEJA 14 k. K.

no 2122, 25 kiv. KOMEA MIESTEN KAKSOISPÄIVYRI, korkealaatuinen — testattu — Eta-koneisto, moderni jaloteräskehys hyvällä metalli-rannekkeella, huolettoman miehen moderni aikarauta = osoittaa oikean ajan, viikon päivät, kuukauden päivät eikä sitä tarvitse itse vetää, — siinä todellinen hintayllätyskin, vain mk 198:— ja 24:—/kk-erät.
no 2500, 25 kiv. komea miesten KALENTERIAUTOMAATTI yhdellä päivyrillä, 3 atu täysin vesitiivis jaloteräskehys jossa hyvä metalliranneke, korkealaatuinen Eta-koneisto ja vain mk 168:— ja 24:—/kk-erät.
no 1740, 17 kiv. naisten **KAULAKELLOuutuus, AS**-koneisto, **incabloc** iskusuojattu, ja antimagn., kestojousi, erinomainen kello — kaikenikäisille, mk 149:— ja **24:—.**
no 8310, 17 kiv. Eta-koneistolla naisten **keskisekuntiosoittimella** oleva rannekello, kultadoubleeta, 3 atu vesitiivis nyt kalenterilla! Laatu muutoin kuten miestenkin kelloissa, hinta mk 128:— ja **24:—/kk-erät.**

no 942, 17 kiv. **AS**-koneistolla **naisten** 3 atu vesitiivis kultadoublekello, jossa on erikoisuutena **hieno ns. saphire-lasi! — suosituin** naistenkello **kautta aikojen,** vahva ja tarkka, sillä **laatu kuten miestenkin kelloissa** Ref. 5945, **ERIKOISHINTAAN** vain mk 109:— ja **17:—/kk-erät.**
no 898, 17 kiv. päivyrillä oleva **SUKELTAJANKELLO,** jossa on lisänä vielä ns. aikarengas ajanottoa varten, vesitiivis = kokeiltu **3 atu** paineessa, pimeässä voimakkaana loistava taulu, antimagn. incabloc ja kestojousi, mk 128:— ja **17:—/kk-erät.**
no 512, 25 kiv. Eta-koneistolla oleva **automaattinen** KALENTERIKELLO, **SUKELTAJANKELLONA,** erikoisrakenne, kokeiltu **20 atu** paineessa ja laatu kuten no 898, hinta mk 174:— ja **24:—/kk-erät.**

no 609, UUTUUS, 25 kiv. Eta-koneisto antaa tälle kellolle tarkan ajan, — lisäksi se osoittaa Teille kk:n ja viikon päivät. 3 atu täysin vesitiivis jaloteräskehys antaa sille arvokkuuden leiman, jota aistikas muotoilu täydentää. Itsevetävänä se on huoleton ajannäyttäjä, hinta mk 249:— ja **24:—/kk-erät.**

no 582. Uutta Sveitsiläistä kellomuotoilua! — tässä upea automaattinen-milljonär jaloteräskuorisena ja **se sietää uida sekä saunoa,** 25 kiv. Eta-koneisto takaa tarkan ajan, vetää itse itsensä osoittaen kk:n ja viikon päivät **suomeksi** — testattu korkea laatu — pitkä ikäinen aikarauta miehen käteen, VAIN mk 178:— ja 24:—/kk-erät.

no 6326, 17 kiv. **UT-koneistolla** oleva miesten käyttökello, kello jolla on ominaisuuksia, esim. se on tarkempi kuin luulettekaan, se on vahvempi kuin uskottekaan, kokeilkaa, vesitiivis kromikuori, **metalliranneke,** hinta AINOASTAAN mk 108:— ja **17:— kk-erät.**

no 1009, 17 kiv. kaunis, nykyaikainen naisten **keskisekuntiosoittimella** oleva rannekello, jossa 3 **atu** täysin **vesitiivis** kultadoublekehys, upea taulu, incabloc, antimagn. kestojousi jne. **vain 109:—** ja 17:—/kk-erät.

HUOMIO!

NÄMÄ SWISSKELLOJEN HUOKEAT HINNAT JA ARVOKKAIMMAT LAHJAEDUT TAKAAVAT TEILLE NYT PARHAAN KAUPAN!

SWISSKELLOT

Box 10164
HELSINKI 10
Kalevankatu 20
puh. 602 242

11-73-Hymy

Postittakaa allekirjoittaneelle HETI **arvoesine** no ....
mk .... jossa on 1 v takuu + palautusoikeus
ILMAISEKSI KAUPANPÄÄLLISEKSI VALITSEN ARVOESINEEN NO .... **Sormuksen koko** ....
LISÄLAHJAKSI valitsen ....
1. Tilaan **käteisellä** jolloin saan **10 % käteisalennuksen.**
2. Ostan osamaksulla, hinnasta maksan lähetyksen lunastuksen yhteydessä käsirahan joka on suurempi kuin kk-erät. Ja loppuhinnan suoritan kuukausittain kuten ilmoituksessa on mainittu. (Tarpeeton teksti yli.)

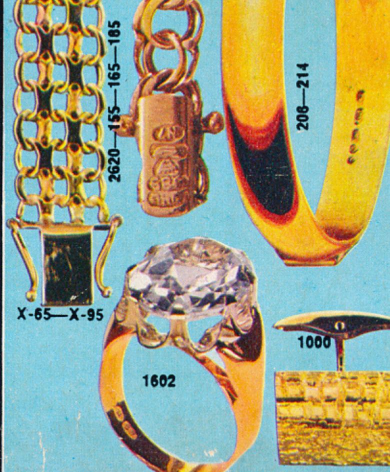
Jos en jostain syystä ole ostokseeni tyytyväinen, saan maksamani rahat välittömästi takaisin.

nimi selvästi: ______________________

kirjoilla: ______________________ synt.aika

tarkka osoite: ______________________

LISÄLAHJANA: vaihtoehtoisesti KORUSYDÄN, KORURISTI tai nuorison LAATTARANNEKETJU

no 1000, miesten komeat KALVOSINNAPIT, kokokultaiset 14 kar. paino yli 10 g, vain mk 198:— ja **24:—/kk.**
no 2012, 14 kar. KORVAKORUT Ø 12 mm valkoisella tai sinisellä korukivellä vain mk 128:— ja **17:—/kk.**
no 1602, 14 kar. soikea SORMUSUUTUUS valk. tai sinisellä kivellä vain mk 144:— ja **17:—/kk.**
14 kar. kult. ruotsalaiset X-LENKKIRANNEKETJUT kotelolukolla.
no X-65, 1-X paino n. 6 g mk 156:— ja **17:—/kk.**
no X-95, 2-X paino n. 9 g mk 246:— ja **24:—/kk.**
no 2620, 14 kar. BISMARCK-KAULAKETJU jousi- tai kotelol. **4,2x6** mm päihin suippeneva, pituus noin **450 mm,** vain mk 189:— ja **24:—/kk.**

NNN 585 N6

2012

14 kar. suomalaiset vahvat RANNERENKAAT, joissa varmuuslukot vitjoilla PP ja FL mallit.
no 208, lev. n. 8 mm 258:— **24:—/kk.**
no 210, lev. n. 10 mm 297:— **24:—/kk.**
no 212, lev. n. 12 mm 347:— **24:—/kk.**
no 214, lev. n. 14 mm 398:— **24:—/kk.**
PP = puolipyöreä, FL = litteä malli.
14 kar. k. suomalaiset BISMARCK-RANNEKETJUT: kotelolukoilla:
no 155, lev. n. 5,5 mm 139:— **17:—/kk.**
no 165, lev. n. 6,6 mm 189:— **24:—/kk.**
no 185, lev. n. 8,5 mm 239:— **24:—/kk.**

TÄSTÄ KULTAKORUT EDULLISIMMIN!!